(Version af 21. oktober 2026)

Forslag

til

Lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. (restaurationsloven)

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne lov omfatter restaurationsvirksomhed og servering af stærke drikke ved arrangementer.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 4, § 23, § 26, stk. 3, § 29, stk. 2, § 30 og § 31 finder tilsvarende anvendelse ved servering.

Stk. 3. Kun personer og selskaber m.v., der har alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse, må forestå servering af stærke drikke.

Stk. 4. Offentlige institutioners virksomhed omfattes ikke af lovens kapitel 3 og 4.

§ 2. I denne lov forstås ved:

1) Alkoholbevilling: En tilladelse til at bevillingshaveren må udskænke stærke drikke fra et fast forretningssted i 8, 4 eller 2 år.

2) Bevillingsnævn: Et nævn nedsat af kommunalbestyrelsen til at træffe de afgørelser efter denne lov, der er henlagt til kommunalbestyrelsen.

3) Forretningssted: Det sted hvor virksomheden udøver sin aktivitet, herunder alle lokaler hvor virksomheden udøver restaurationsvirksomhed.

4) Selskaber m.v.: Aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber, virksomheder med begrænset ansvar (andelsselskab med begrænset ansvar, forening med begrænset ansvar, selskab med begrænset ansvar), interessentskaber og kommanditselskaber der er registreringspligtige efter erhvervsvirksomhedslovens § 2, stk. 3, 2. pkt., nr. 1-2, fonde, foreninger, europæiske selskaber, andelsselskaber og økonomiske firmagrupper, samt filialer af udenlandske virksomheder af tilsvarende retsform.

5) Kommunalbestyrelsen: Kommunalbestyrelsen er den øverste kommunale myndighed. Kommunernes anliggender styres af kommunalbestyrelser, jf. § 2 i lov om kommunernes styrelse.

6) Lejlighedstilladelse: Enkeltstående tilladelse til at afholde et arrangement eller begivenhed, hvor der udskænkes stærke drikke.

7) Restaurationsvirksomhed: Selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke.

Udkast

8) Servering: Salg eller udlevering af mad eller drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet.
9) Serveringssted: Enhver virksomhed, hvor der serveres eller er mulighed for servering af mad eller drikkevarer.
10) Stærke drikke: Drikkevarer med 2,8 volumenprocent alkohol eller derover.

Kapitel 2
Ansøgning

§ 3. Ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelse af et arrangement skal indgives til politiet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelse af et arrangement kan i stedet for indgivelse til politiet, jf. stk. 1, indgives via www.virk.dk.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelse af et arrangement.

Begrænsninger og betingelser

§ 4. Alkoholbevillinger, tilladelser og dispensationer, der gives i medfør af loven, kan efter vedkommende myndigheds bestemmelse begrænses og betinges.

Kapitel 3
Alkoholbevilling

§ 5. Alkoholbevilling gives af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet.

Stk. 2. Bevillingen gælder et bestemt forretningssted og for et tidsrum af 8 år, men kan, når omstændighederne taler herfor, gives for et tidsrum af 4 eller 2 år.

Stk. 3. Ved udløb af tidsrummet for alkoholbevillingen fornys denne automatisk i 8 år, medmindre kommunalbestyrelsen træffer afgørelse imod fornyelse. Fornyelsen af tidsrummet for alkoholbevillingens længde kan i øvrigt begrænses til 4 eller 2 år, hvis omstændighederne taler herfor.

Stk. 4. Erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan efter forhandling med justitsministeren og KL fastsætte regler om kommunalbestyrelsens og politiets behandling af alkoholbevillinger.

Udkast

§ 6. Når ansøgning om alkoholbevilling er indgivet, jf. § 3, kan politiet give en midlertidig tilladelse til udskænkning af stærke drikke, medmindre lovens ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn taler imod dette.

Stk. 2. En midlertidig tilladelse, jf. stk. 1, gives for et bestemt tidsrum, dog længst indtil endelig afgørelse er truffet af kommunalbestyrelsen, jf. § 5, stk. 1.

Behandlingen af ansøgning om alkoholbevilling

§ 7. Kommunalbestyrelsen skal ved afgørelsen af, om alkoholbevilling vil kunne gives, iagttage samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn. Der kan herved navnlig lægges vægt på,

1) om der af bevillingsansøgeren, medlemmer af direktion eller bestyrelse eller andre, der kan øve en bestemmende indflydelse på virksomhedens drift, er udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde,

2) bevillingsansøgerens forretningsmæssige kvalifikationer, herunder om det må antages, at ansøgeren vil være egnet til at drive restaurationsvirksomhed på forsvarlig måde,

3) bevillingsansøgerens økonomiske forhold og finansieringsplan, driftsbudget samt likviditetsbudget for virksomheden, herunder om det må anses for godtgjort, at virksomheden vil blive drevet for bevillingsansøgerens egen regning og risiko,

4) størrelse, indretning og karakter i øvrigt af serveringsstedet, herunder om vedkommende myndighed har godkendt de pågældende lokaler,

5) serveringsstedets beliggenhed, hvorved der kan anlægges byplanmæssige betragtninger, således at der kan vises tilbageholdenhed med at give tilladelse til nyoprettede restaurationsvirksomheder i egentlige boligkvarterer eller nær skoler eller andre institutioner, der søges af unge,

6) om der som følge af en for stærk lokal koncentration af restaurationsvirksomhed kan frygtes uforsvarlig drift eller andre ædrueligheds- eller ordensmæssige problemer, og

7) om der foreligger andre konkrete ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende sociale og politimæssige forhold, der gør det betænkeligt, at alkoholbevilling gives.

Alkoholbevilling til personer

§ 8. Alkoholbevilling kan kun meddeles personer, der

Udkast

1) er fyldt 18 år,

2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,

3) ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og

4) ikke har forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kr. eller derover.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan fravige bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, hvis der er givet henstand eller er indgået en afdragsordning. Alkoholbevilling kan gøres betinget af, at vilkårene for henholdsvis henstanden eller afdragsaftalen overholdes.

Stk. 3. Alkoholbevilling kan nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Stk. 4. I interessentskaber og i kommanditselskaber skal alle fuldt ansvarlige deltagere have alkoholbevilling.

Alkoholbevilling til selskaber m.v.

§ 9. Alkoholbevilling kan kun meddeles selskaber m.v., hvis

1) direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i § 8, stk. 1, nr. 1, 3 og 4,

2) der ikke foreligger forhold, som efter § 16, stk. 1 eller 2, er til hinder for meddelelse af bevilling, og

3) selskabet m.v. ikke har forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kr. eller derover.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan undtage fra bestemmelsen i stk. 1, nr. 1.

Stk. 3. Alkoholbevilling kan nægtes, såfremt der for direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne foreligger omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Stk. 4. Såfremt der i selskaber m.v. indtræder nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen, eller såfremt en aktionær eller en anpartshaver efter bevillingens meddelelse opnår besiddelse af 30 pct. eller mere af selskabskapitalen, skal kommunalbestyrelsen modtage meddelelse herom senest 4 uger efter ændringen til prøvelse af, om bevillingen er bortfaldet efter § 12.

Alkoholbevilling til transportmidler i fart

§ 10. Der kan gives alkoholbevilling, hvis servering af stærke drikke sker i

1) tog, turistbusser og skibe i fart eller

2) busser i international rutefart, hvor rutens længde er mindst 200 km.

Udkast

Stk. 2. Ansøgning om alkoholbevilling til de omfattede transportmidler i stk. 1, skal indgives i henhold til § 3. Afgørelsen om tildeling af alkoholbevilling træffes af den kommunalbestyrelse, hvori ansøger har hjemsted.

Stk. 3. Der kræves ikke alkoholbevilling til servering af stærke drikke i fly.

Virksomhed, hvortil der ikke kræves alkoholbevilling

§ 11. Kantinevirksomhed kræver ikke alkoholbevilling. Ved kantinevirksomhed forstås servering i dertil indrettede lokaler i eller i tilknytning til arbejdspladser og tilsvarende steder for personer, der er beskæftiget i virksomheden, og for personer med ærinde i virksomheden.

Stk. 2. Kantiner må holdes åbne fra 1/2 time før arbejdstidens begyndelse til 1 1/2 time efter arbejdstidens ophør. I lukketiden må der ikke serveres stærke drikke i kantinelokalerne. Dette gælder dog ikke ved sammenkomster, som finansieres af virksomheden, eller som organiseres af virksomhedens personale. Endvidere kan lokalerne i lukketiden anvendes i henhold til lejlighedstilladelse, jf. § 15.

Stk. 3. Politiet kan forbyde driften af en kantine, hvis reglerne for kantinevirksomhed tilsidesættes eller der er særlig grund til at antage, at kantinen ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Bortfald af alkoholbevilling

§ 12. En alkoholbevilling bortfalder,

1) når bevillingshaveren dør, jf. dog stk. 2,

2) når bevillingens gyldighedstid udløber og kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse imod fornyelse, jf. § 5, stk. 3, 1. pkt.,

3) når bevillingshaveren ikke længere udnytter alkoholbevillingen,

4) når en i medfør af § 4 stillet betingelse for bevillingen ikke længere er opfyldt,

5) hvis bevillingshaveren er under konkurs, jf. dog stk. 2,

6) hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 8, stk. 1, nr. 3, eller § 9, stk. 1, nr. 1, eller stk. 3,

7) hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 16, stk. 1 eller 2, for at opnå alkoholbevilling, eller

8) hvis bevillingshaveren af domstolene er blevet frakendt retten til at udøve restaurationsvirksomhed efter straffelovens § 79.

Stk. 2. Et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, et konkursbo eller en værge for en person, der er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, kan fortsætte afdødes, skyldnerens

Udkast

eller den umyndiges restaurationsvirksomhed med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil 1 år efter dødsfaldet, konkursdekretet eller værgemålets begyndelse.

Tilbagekaldelse af alkoholbevilling

§ 13. En alkoholbevilling kan tilbagekaldes, hvis der er særlig grund til at antage, at bevillingshaveren ikke vil eller kan drive restaurationsvirksomheden på forsvarlig måde, herunder ved grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for alkoholbevillingen eller af bestemmelser i loven.

Stk. 2. Afgørelse i sager om tilbagekaldelse efter stk. 1, træffes af kommunalbestyrelsen efter høring af eller forslag fra politiet, og afgørelsen kan af bevillingshaveren kræves indbragt for domstolene. Kommunalbestyrelsens afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 3. Bevillingshaverens begæring om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt bevillingshaveren. Kommunalbestyrelsen oversender sagen til politidirektøren, der indbringer sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80.

Stk. 4. Begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, i hvilket omfang den pågældende under sagens behandling må drive restaurationsvirksomheden. Såfremt kommunalbestyrelsens afgørelse ved dommen findes lovlig, kan det i denne dom bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Fratagelse af alkoholbevilling

§ 14. En alkoholbevilling kan fratages af kommunalbestyrelsen, hvis indehaveren har forfalden gæld til det offentlige på mindst 400.000 kr. Alkoholbevillingen kan fratages for et tidsrum af 1 til 5 år eller indtil videre. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgang til domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Kommunalbestyrelsen anlægger sag mod den pågældende efter retsplejelovens regler. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, men retten kan bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve restaurationsvirksomheden. Ankes en dom, hvorved en fratagelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen,

Udkast

eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at restaurationsvirksomheden ikke må udøves under ankesagens behandling.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 1 kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af kommunalbestyrelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt fratagelsen er sket indtil videre og der er forløbet mindst 5 år efter fratagelsen og mindst 2 år, efter at ophævelsen senest er nægtet ved dom. Bestemmelserne i stk. 1, 3. pkt. og stk. 2, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 4
Tilladelse til afholdelse af arrangementer

§ 15. Ved indendørs arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder kan servering af stærke drikke foregå for højst 150 personer. Politiet skal underrettes senest 3 dage før arrangementets afholdelse. Politiet kan udstede påbud for serveringens udøvelse eller forbyde serveringen.

Stk. 2. Ved udendørs arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder kan politiet tillade servering af stærke drikke. Det samme gælder for indendørs arrangementer for flere end 150 personer.

Stk. 3. Ved årligt tilbagevendende arrangementer, jf. stk. 1 og 2, kan politiet give en tilladelse til servering af stærke drikke til arrangementet i en periode på op til 10 år.

Stk. 4. Serveringspersonalet skal være fyldt 18 år.

Stk. 5. Bestemmelsen i § 16 finder tilsvarende anvendelse ved arrangementer efter stk. 2.

Kapitel 5
Forbud mod finansiering for visse fremstillere eller engrosforhandlere af stærke drikke

§ 16. Alkoholbevilling kan ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen meddeles selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelse er medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover.

Stk. 2. Selskaber m.v. og bestyrere for disse virksomheder må ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen lade sig finansiere helt eller delvis ved lån under nogen form, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse af nogen, som er omfattet af stk. 1. Tilsvarende gælder modtagelse af gaver af

Udkast

ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 2 finder ikke anvendelse med hensyn til lån, indskud eller sikkerhedsstillelse ydet af finansieringsinstitutter omfattet af lov om finansiel virksomhed.

Kapitel 6
Bestyrere, dørmænd og andre ansatte i serveringssteder

§ 17. På et serveringssted med alkoholbevilling skal den daglige drift ledes af bevillingshaveren selv eller af en bestyrer. Drives restaurationsvirksomhed fra flere serveringssteder, må kun et af disse ledes af bevillingshaveren. Hvert af de øvrige serveringssteder skal ledes af en bestyrer.

Stk. 2. Er bevillingshaveren et selskab m.v., jf. § 9, stk. 1, skal hvert af virksomhedens serveringssteder ledes af en bestyrer.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan tillade, at en person som indehaver eller bestyrer leder mere end ét serveringssted.

Stk. 4. Bestyreren har samme strafferetlige ansvar for serveringsstedets drift som bevillingshaveren.

§ 18. Bestyrere skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Bestyrere skal opfylde betingelserne i § 8, stk. 1, nr. 1 og 3, og § 16, stk. 2. De må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at de ikke vil lede serveringsstedet på forsvarlig måde.

Stk. 2. Godkendelsen bortfalder, hvis bestyreren ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1, 2. pkt. eller er blevet frakendt retten til at udøve restaurationsvirksomhed efter straffelovens § 79.

§ 19. Dørmænd i restaurationsvirksomheder skal være autoriserede. Autorisation meddeles af politiet og gælder for hele landet.

Stk. 2. Autorisation kan meddeles en person, der

1) er fyldt 18 år,

2) opfylder de krav til uddannelse, som Erhvervsstyrelsen fastsætter, jf. stk. 7,

3) ikke er dømt for strafbart forhold, der indebærer en nærliggende fare for misbrug af hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2, og

4) ikke har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde.

Stk. 3. Personer, som i henhold til lov om vagtvirksomhed er autoriseret til at drive vagtvirksomhed, og en vagtvirksomheds godkendte personale

Udkast

kan uden anden autorisation varetage hvervet som dørmand i restaurationsvirksomheder.

Stk. 4. En autorisation som dørmand kan efter omstændighederne begrænses og betinges.

Stk. 5. Politiet kan gøre undtagelse fra kravet om uddannelse i stk. 2, nr. 2, hvis en person har de fornødne kvalifikationer.

Stk. 6. Politiet kan undtagelsesvis bestemme, at reglerne om dørmænd i stk. 1-5 og regler udstedt i medfør af stk. 7 ikke eller kun delvis finder anvendelse i en restaurationsvirksomhed.

Stk. 7. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere bestemmelser om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse, uniformering og legitimation samt om gebyr for legitimationskort.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager politiets opgaver inden for denne lovs område.

§ 20. Kommunalbestyrelsen kan efter indstilling fra politiet meddele påbud om, at der i en restaurationsvirksomhed skal anvendes dørmænd, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til forsvarlig drift af virksomheden.

§ 21. Kommunalbestyrelsen kan træffe bestemmelse om, at andre ansatte eller bestemte kategorier af ansatte i restaurationsvirksomheder ud over bestyrere og dørmænd skal være godkendt af politiet. Godkendelsen gælder for 5 år og for hele politikredsen. Godkendelse af ansatte kan nægtes, såfremt den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil kunne udføre hvervet på betryggende måde. Kan en person, der er ansat på det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at godkendelse skal finde sted, ikke godkendes, betragtes det som en tilbagekaldelse af en godkendelse, jf. § 22.

§ 22. Godkendelse som bestyrer i medfør af § 18, stk. 1, 1. pkt., autorisation som dørmand i medfør af § 19 eller godkendelse som ansat i medfør af § 21 kan tilbagekaldes, hvis der er særlig grund til at antage, at bestyreren, dørmanden eller den ansatte ikke vil varetage sit hverv på forsvarlig måde, herunder ved grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for alkoholbevillingen, godkendelsen, autorisationen, bestemmelser i loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Afgørelse i sager om tilbagekaldelse efter stk. 1, træffes af den myndighed, som har givet godkendelsen til bestyreren, autorisationen til dørmanden eller godkendelsen af den ansatte. Afgørelsen om tilbagekaldelse kan af bestyreren, dørmanden eller den ansatte kræves indbragt for

domstolene. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor. Bevillingshaveren skal i alle tilfælde orienteres om afgørelsen om tilbagekaldelse.

Stk. 3. Bestyrerens begæring om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt bestyreren. Kommunalbestyrelsen oversender sagen til politidirektøren, der indbringer sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80. Bevillingshaveren skal i alle tilfælde orienteres om bestyrerens begæring om sagsanlæg.

Stk. 4. Dørmandens eller den ansattes begæring om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos politiet senest 4 uger efter, at afgørelsen om tilbagekaldelse er meddelt dørmanden eller den ansatte. Politidirektøren indbringer sagen om tilbagekaldelse for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80. Bevillingshaveren skal i alle tilfælde orienteres om dørmandens eller den ansattes begæring om sagsanlæg.

Stk. 5. Begæring om sagsanlæg, jf. stk. 3 og 4, har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, i hvilket omfang den pågældende under sagens behandling må udøve hvervet som bestyrer, dørmand eller ansat. Såfremt kommunalbestyrelsens eller politidirektørens afgørelse ved dommen findes lovlig, kan det i denne dom bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Kapitel 7
Lukketid

§ 23. Den almindelige lukketid for serveringssteder er fra kl. 24 til kl. 5. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte, at den almindelige lukketid skal være fra kl. 2 til kl. 5. I lukketiden må der ikke ske salg af mad og drikkevarer.

Stk. 2. Den almindelige lukketid gælder ikke for transportmidler i fart, jf. § 10, stk. 1.

Stk. 3. Ved særlige lejligheder såsom større byfester og lignende lokalt prægede arrangementer samt nytårsnat, kan politiet tillade, at serveringssteder kan holde åbent i den almindelige lukketid.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan med politiets samtykke tillade, at serveringssteder har åbent i den almindelige lukketid, såfremt det ud fra miljø- og samfundsmæssige samt ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn sammenholdt med virksomhedens karakter og driftsform skønnes forsvarligt.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan inden påbegyndelsen af et serveringssted træffe afgørelse om, at serveringsstedet skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt dette findes påkrævet af miljømæssige hensyn.

Udkast

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan efter indstilling fra politiet træffe afgørelse om, at et serveringssted skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt dette findes påkrævet af ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn.

Stk. 7. Politiet kan ud fra de hensyn, som er nævnt i stk. 6, med øjeblikkelig virkning begrænse åbningstiden i op til 30 dage, dog længst indtil kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om åbningstiden, jf. stk. 6.

Stk. 8. Indtil 1 år efter at kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om en kortere almindelig lukketid, jf. stk. 1, 2. pkt., kan kommunalbestyrelsen bestemme, at et igangværende serveringssted skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt det findes påkrævet af miljømæssige hensyn.

Kapitel 8
Forskellige bestemmelser om udskænkning og udskænkningssteder

Automatsalg af stærke drikke

§ 24. Salg af stærke drikke fra automater og lignende må kun ske i forretningsstedets lokaler, hvori der foregår detailsalg.

Stk. 2. Stærke drikke må kun sælges fra automater og lignende til nydelse på stedet, hvis salget finder sted i serveringssteder med alkoholbevilling eller i kantinelokaler.

Stk. 3. Politiet kan forbyde opstilling af automater, hvorfra der kan købes stærke drikke, hvis disse er opstillet på steder, hvor der ikke er konstant tilsyn.

Udlevering og medbringen af stærke drikke

§ 25. I og fra virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, må der ikke udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet.

Stk. 2. Uanset stk. 1 må virksomheder, der i væsentligt omfang fremstiller, engrosforhandler eller foretager detailsalg af stærke drikke, vederlagsfrit udlevere stærke drikke i forretningsstedets lokaler eller på udstillinger, ved receptioner, jubilæer eller lignende enkeltstående tilfælde.

Stk. 3. Uanset stk. 1 må virksomheder, der i væsentligt omfang fremstiller, engrosforhandler eller foretager detailsalg af stærke drikke, udlevere smagsprøver af stærke drikke, i det omfang der ikke opnås fortjeneste herved, i forretningsstedets lokaler eller på udstillinger, ved receptioner, jubilæer eller lignende enkeltstående tilfælde.

Udkast

Stk. 4. Politiet kan forbyde udlevering af stærke drikke, hvis forholdene giver anledning dertil.

Optræden m.v. og spilleautomater

§ 26. På serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke, må optræden for offentligheden kun ske med politiets tilladelse.

Stk. 2. På serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke, kan politiet forbyde offentlig dans, musik, spil og lignende.

Stk. 3. For virksomheder, der sælger mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, kan kommunalbestyrelsen fastsætte, at der for ikkegevinstgivende spilleautomater betales en afgift til kommunen. Afgiften opkræves kvartalsvis. Afgiften kan fastsættes som et fast beløb for hver automat eller som en procentdel af det indspillede beløb eller som en kombination heraf. Der betales ikke afgift for indtil to ikkegevinstgivende spilleautomater. Den årlige afgift for de følgende spilleautomater må højst udgøre 4.000 kr. for hver spilleautomat.

Unge personers beskæftigelse

§ 27. På serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, må personer under 18 år ikke være beskæftiget i serveringslokaler, garderober eller toiletter i åbningstiden, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for personer mellem 15 og 18 år, som ikke er omfattet af undervisningspligten, i tidsrummet

1) kl. 6.00-24.00, hvis den pågældende person er uddannet eller under uddannelse i tjenerfaget, eller hvis der er tale om værtens børn eller børnebørn, og

2) kl. 6.00-22.00, hvis den pågældende alene er beskæftiget med afrydning, opdækning, rengøringsarbejde, modtagelse af bestillinger eller servering af stærke drikke under opsyn af personer over 18 år på serveringssteder, hvis hovedformål er servering af mad, og hvor serveringen af stærke drikke sker i forbindelse hermed.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at næringsdrivende, der i væsentligt omfang fremstiller eller forhandler stærke drikke, og som udleverer smagsprøver af stærke drikke, jf. § 25, stk. 3, kan beskæftige personer mellem 15 og 18 år, som ikke er omfattet af undervisningspligten. Personer under 18 år må dog ikke være beskæftiget med udlevering af smagsprøver.

Kapitel 9

Ordensmæssige bestemmelser

Udkast

Forbud mod servering af stærke drikke

§ 28. På serveringssteder er det forbudt enhver at servere eller lade servere, herunder gennem automater, stærke drikke for personer,

1) der ikke er fyldt 18 år, eller

2) om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre.

Stk. 2. På serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, skal bevillingshaveren synligt skilte med, at det er forbudt at servere stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år.

Stk. 3. På serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, har bevillingshaveren pligt til at drage omsorg for, at der også er mulighed for at få serveret andre drikke.

Stk. 4. Politiet kan, såfremt det er nødvendigt af hensyn til den offentlige ro og orden, midlertidigt forbyde, at stærke drikke serveres og forhandles i nærmere angivne virksomheder eller i hele politikredsen.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, gælder ikke servering i selskabslokaler, hvor der ikke er offentlig adgang, medmindre de lokaler, der benyttes som selskabslokaler, normalt benyttes til diskotek, natklub eller lignende restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling.

Forbud mod ophold

§ 29. Politiet kan under særlige forhold forbyde indehavere at lade personer, der ikke er fyldt 18 år opholde sig som gæster i virksomheden.

Stk. 2. Politiet kan forbyde personer, som i forbindelse med besøg på et serveringssted har begået en strafbar handling, at opholde sig som gæster i bestemte virksomheder. Politiet kan tillige forbyde de pågældende indehavere at modtage disse personer som gæster.

Stk. 3. Politiet kan videregive oplysninger til indehavere og bestyrere om, hvilke personer der efter stk. 2 har fået forbud mod at opholde sig som gæst i den pågældende virksomhed.

Stk. 4. De oplysninger, som politiet videregiver i medfør af stk. 3, må kun behandles af indehavere, bestyrere og dørmænd, jf. dog stk. 6, og behandling må kun ske i det omfang, det er nødvendigt for at håndhæve forbud efter stk. 2.

Stk. 5. Indehavere, bestyrere og dørmænd har tavshedspligt med hensyn til de i stk. 3 nævnte oplysninger. Det samme gælder andre personer, som i

Udkast

medfør af regler fastsat efter stk. 6 kan behandle de pågældende oplysninger. Straffelovens §§ 152 og 152 c - 152 f finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte regler om politiets videregivelse af oplysninger i medfør af stk. 3, herunder om at videregivelsen kan ske via et privat register. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om den behandling af oplysninger, der er nævnt i stk. 4, herunder om at oplysningerne i nødvendigt omfang kan behandles af andre ansatte end de i stk. 4 nævnte.

Forstyrrelse af den offentlige orden

§ 30. På serveringssteder er det forbudt at udvise støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.

Stk. 2. Såfremt nogen overtræder stk. 1, skal værten eller dennes stedfortræder påtale forholdet og om fornødent bortvise den pågældende eller tilkalde politiet.

Stk. 3. Har slagsmål eller anden betydelig uorden fundet sted på serveringsstedet, kan politiet beordre den lukket for resten af dagen.

Stk. 4. Skønner politiet, at der på serveringsstedet, foreligger særlig risiko for voldelig adfærd, kan politiet meddele påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af virksomheden. Politiet fastsætter en frist for gennemførelse af indretningen. Efterkommes påbuddet ikke inden for den fastsatte frist, kan politiet meddele påbud om lukning af virksomheden, indtil den krævede sikkerhedsmæssige indretning er gennemført.

§ 31. Politiet har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid uden retskendelse adgang til lokaler eller rum, som hører til virksomheder, der omfattes af § 1.

Kapitel 10

Kommunalbestyrelsens adgang til nedsættelse af et bevillingsnævn

§ 32. Kommunalbestyrelsen kan nedsætte et bevillingsnævn til at træffe afgørelser, der efter denne lov er henlagt til kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Bevillingsnævnet består af en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren, et sagkyndigt medlem og indtil 6 andre medlemmer. Personer, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, kan være medlem af et bevillingsnævn. I Københavns Kommune består bevillingsnævnet af borgmesteren som formand, 5 medlemmer valgt af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg, et sagkyndigt medlem og en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren. Såfremt Københavns Kommune har et magistratsstyre

eller en styreform med delt administrativ ledelse, jf. §§ 64 og 64 a i lov om kommunernes styrelse, kan kommunalbestyrelsen i kommunens styrelsesvedtægt bestemme, at et magistratsmedlem henholdsvis en udvalgsformand er formand i stedet for borgmesteren.

Stk. 3. Et bevillingsnævns afgørelse om afslag eller afgørelse der begrænses eller betinges af vilkår, jf. § 4, kan indbringes for kommunalbestyrelsen. Indbringelsen skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afslaget skal indeholde oplysning om adgangen til at indbringe afgørelsen for kommunalbestyrelsen og om fristen herfor.

Kapitel 11
Digital kommunikation

§ 33. Erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsstyrelsen og kommunalbestyrelserne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra politimyndighederne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

§ 34. Erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte regler om, at Erhvervsstyrelsen og kommunalbestyrelserne kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Erhvervsstyrelsen eller kommunalbestyrelsen som afsender.

Udkast

Stk. 3. Erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan for politimyndighederne efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler svarende til stk. 1 og 2.

§ 35. Hvor det efter denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end Erhvervsstyrelsen, en politimyndighed eller en kommunalbestyrelse, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav i dokumenter, som behandles af en politimyndighed. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Kapitel 12
Klage over afgørelser

§ 36. Politiets afgørelser om nægtelse af autorisation som dørmand efter § 19 og godkendelse som ansat efter § 21 samt politiets afgørelser efter § 26, stk. 1 og 2, § 28, stk. 4, § 29, stk. 1 og 2, og § 30, stk. 4, kan indbringes for rigspolitichefen. Andre afgørelser efter denne lov, der træffes af politiet, kan med de i § 37 nævnte undtagelser indbringes for Erhvervsstyrelsen. Klage over politiets påbud om lukning af en virksomhed, jf. § 30, stk. 4, 3. pkt., har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 37. Afgørelser truffet af politiet i medfør af § 6, stk. 1, § 23, stk. 7, § 24, stk. 3, § 25, stk. 4, og § 30, stk. 3, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Afgørelser truffet efter § 22, stk. 1, om tilbagekaldelse af godkendelse som bestyrer i medfør af 18, stk. 1, 1. pkt., autorisation som dørmand i medfør af § 19 og godkendelse som ansat i medfør af § 21, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Frister

Udkast

§ 38. Hvor det i loven eller i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, er fastsat, at en handling senest skal foretages et bestemt antal dage, uger, måneder eller år efter, at en nærmere angiven begivenhed har fundet sted, beregnes fristen for at foretage handlingen fra dagen efter denne begivenhed, jf. stk. 2-4.

Stk. 2. Er fristen, jf. stk. 1, angivet i uger, udløber fristen for at foretage handlingen på ugedagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted.

Stk. 3. Er fristen, jf. stk. 1, angivet i måneder, udløber fristen for at foretage handlingen på månedsdagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted. Hvis begivenheden fandt sted på den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset månedens længde.

Stk. 4. Er fristen, jf. stk. 1, angivet i år, udløber fristen for at foretage handlingen på årsdagen for begivenheden.

Stk. 5. Udløber fristen i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, skal handlingen senest foretages den førstkommende hverdag derefter.

Kapitel 13
Straffebestemmelser

§ 39. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

1) overtræder § 1, stk. 3, § 9, stk. 4, § 11, stk. 2, 1. eller 2. pkt., § 15, stk. 1, 1. eller 2. pkt., eller stk. 4, § 16, stk. 2, § 17, stk. 1 eller 2, § 23, stk. 1, § 24, stk. 1 eller 2, § 25, stk. 1, § 26, stk. 1, § 27, § 28, stk. 1, 2 eller 3, § 29, stk. 4, eller § 30 stk. 1 eller 2,

2) tilsidesætter betingelser eller begrænsninger fastsat i medfør af § 4, eller § 19, stk. 4,

3) overtræder forbud i henhold til § 11, stk. 3, § 15, stk. 1, 3. pkt., § 24, stk. 3, § 25, stk. 4, § 26, stk. 2, § 28, stk. 4 eller § 29, stk. 1 eller 2,

4) overtræder påbud meddelt i medfør af § 15, stk. 1 3. pkt., § 20, eller § 30, stk. 4, eller

5) beskæftiger dørmænd eller vagter, som ikke er autoriseret i henhold til § 19, stk. 1 eller 3.

Stk. 2. Ved udmåling af straffen efter stk. 1, nr. 1, for overtrædelse af § 30, stk. 1, skal der lægges betydelig vægt på hensynet til at forhindre forstyrrelse af den offentlige orden og ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.

Stk. 3. Under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan straffen efter stk. 1 stige til fængsel indtil 4 måneder.

Udkast

Stk. 4. Den, der nyder, køber eller på anden måde skaffer sig stærke drikke i strid med loven, straffes med bøde.

Stk. 5. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Det samme gælder for overtrædelse af forbud udstedt i medfør af forskrifterne.

Stk. 6. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 7. Der kan pålægges restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere bødeansvar for overtrædelse af § 23, stk. 1, 3. pkt., § 28, stk. 1, og af forbud i henhold til § 29, stk. 1, der begås af ansatte i virksomheden, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes dem som forsætlig eller uagtsom. Er restauratøren eller kantineindehaveren et selskab m.v., jf. § 9, staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges selskabet, staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Kapitel 14
Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 40. Loven træder i kraft den 1. juli 2027, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Erhvervs- og konkurrencekraftsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 3, stk. 2.

Stk. 3. Lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 692 af 5. juli 2019, ophæves.

Stk. 4. Kongelig resolution af 23. maj 1806, ophæves.

Stk. 5. Alkoholbevillinger, tilladelser, dispensationer, påbud og forbud givet inden lovens ikrafttræden bevarer deres gyldighed.

Kapitel 15
Territorialbestemmelse

§ 41. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Udkast

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1.	Indledning
2.	Baggrund
3.	Lovforslagets hovedpunkter
3.1.	Anvendelsesområde
3.1.1.	Gældende ret
3.1.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.1.3.	Den foreslåede ordning
3.2.	Definitioner
3.2.1.	Gældende ret
3.2.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.2.3.	Den foreslåede ordning
3.3.	Digitalisering af ansøgningsprocesserne
3.3.1.	Gældende ret
3.3.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.3.3.	Den foreslåede ordning
3.4.	Alkoholbevillinger
3.4.1.	Automatisk fornyelse af alkoholbevilling
3.4.1.1.	Gældende ret
3.4.1.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.4.1.3.	Den foreslåede ordning

Udkast

3.4.2.	Politiet og kommunernes sagsbehandling af bevillingsansøgninger
3.4.2.1.	Gældende ret
3.4.2.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.4.2.3.	Den foreslåede ordning
3.4.3.	Alkoholbevilling til personer, selskaber m.v. og transportmidler i fart
3.4.3.1.	Gældende ret
3.4.3.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.4.3.3.	Den foreslåede ordning
3.4.4.	Bortfald, tilbagekaldelse og fratagelse af alkoholbevilling
3.4.4.1.	Gældende ret
3.4.4.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.4.4.3.	Den foreslåede ordning
3.5.	Lempelse af adgangen til afholdelse af arrangementer
3.5.1.	Gældende ret
3.5.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.5.3.	Den foreslåede ordning
3.6.	Lempelse af finansieringsforbuddet
3.6.1.	Gældende ret
3.6.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.6.3.	Den foreslåede ordning
3.7.	Bestyrere, dørmænd og andre ansatte i serveringssteder
3.7.1.	Gældende ret

Udkast

3.7.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.7.3.	Den foreslåede ordning
3.8.	Lukketid og nattilladelser
3.8.1.	Gældende ret
3.8.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.8.3.	Den foreslåede ordning
3.9.	Udskænkningssteder
3.9.1.	Gældende ret
3.9.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.9.3.	Den foreslåede ordning
3.10.	Ansvarlig udskænkning og politiets reaktionsmuligheder
3.10.1.	Gældende ret
3.10.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.10.3.	Den foreslåede ordning
3.11.	Bevillingsnævn
3.11.1.	Gældende ret
3.11.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.11.3.	Den foreslåede ordning
3.12.	Klage over afgørelser
3.12.1.	Gældende ret
3.12.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.12.3.	Den foreslåede ordning
3.13	Sanktioner

Udkast

3.13.1.	Gældende ret
3.13.2.	Erhvervsministeriets overvejelser
3.13.3.	Den foreslåede ordning
4.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6.	Administrative konsekvenser for borgerne
7.	Klimamæssige konsekvenser
8.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9.	Forholdet til EU-retten
10.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11.	Sammenfattende skema

Udkast

1. Indledning

Det er regeringens mål, at Danmark er et af verdens mest konkurrencedygtige samfund. Som et led i sikringen af gode rammevilkår ønsker regeringen en enkel, klar og effektiv erhvervslovgivning, der er så let som mulig for erhvervslivet at administrere og efterleve. Dette gælder også for den lovgivning, som restaurationsbranchen skal efterleve.

Det skal være administrativt enkelt at drive restauranter og caféer samt afholde arrangementer i Danmark. Unødvendige regler og bureaukrati skal ikke stå i vejen for restaurationsbranchen. Restaurationsbranchen i Danmark er et innovativt erhverv i verdensklasse. Det skal de regler, som restaurationerne skal overholde, afspejle. Det er regeringens ambition at være en aktiv medspiller og bakke op om restaurationsbranchen, hvilket denne nye hovedlov sikrer, ved at lempe reglerne og gøre det nemmere og mindre byrdefuldt at drive restauration eller café i Danmark.

Den nuværende restaurationslov bygger på seneste hovedlov fra 1993 (lov nr. 256 af 6. maj 1993 om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.). Siden

1993 til i dag er der foretaget 23 lovændringer, nogle mere gennemgribende end andre.

Siden ikrafttræden af sidste hovedlov den 1. august 1993 har restaurationsbranchen udviklet sig markant. Lovforslaget skal bidrage til, at samspillet mellem myndighederne og restaurationsbranchen foregår inden for moderne og tidssvarende rammer, hvor det sikres, at nye restauratører kan benytte sig af digitale ansøgningsskemaer og at unødvendige og bøvlede regler skæres fra.

Med lovforslaget vil alkoholbevillinger fremover automatisk blive fornyet, medmindre politiet eller kommunen gør indsigelse. Det vil særligt komme de mindre restauratører til gavn, da de ikke længere skal huske at få fornyet deres alkoholbevillinger, og samtidig slipper for en administrativ byrde ved ikke at skulle udarbejde ansøgninger om fornyelse af deres alkoholbevillinger.

Det vil endvidere fremover blive muligt at give lejlighedstilladelser til at udskænke øl, vin og andre stærke drikke til tilbagevendende arrangementer. Dette vil lette de administrative byrder for foreninger, arrangører, producenter/engrosforhandlere og myndigheder.

Desuden foreslås det med lovforslaget at lempe finansieringsforbuddet ved at indføre en bagatelgrænse på 10.000 hektoliter. Dette vil medføre, at de mindre og mellemstore drikkevareproducenter undtages fra forbuddet, og derfor ikke fremover skal søge Erhvervsstyrelsen om dispensation, når de skal have en alkoholbevilling, eller når de skal deltage i arrangementer som ølsmagninger, kræmmermarkeder eller festivaler. Dette vil lette de administrative byrder for en stor mængde af de mindste producenter og engrosforhandlere og for Erhvervsstyrelsen.

Det er regeringens utvetydige ambition at skabe gode rammevilkår for restaurationsbranchen. Et væsentligt element i relation til gode rammevilkår er at sikre, at restaurationsbranchen har et lovgrundlag, som følger den teknologiske udvikling, og som ikke er unødig bøvlet eller byrdefuldt. Derfor vil det fremadrettet blive muligt at ansøge om alkoholbevillinger, lejlighedstilladelser, dispensationer og godkendelse af bestyrer via en digital formular.

Lovforslaget søger at sikre en stærk og smidig administration, der understøtter restaurationserhvervet i hele landet og sikrer, at restauratørerne ikke sander til i unødvendigt papirarbejde. Samtidig opnås der en bedre systematik og sammenhæng mellem de enkelte bestemmelser ved at lovforslaget

Udkast

fremsættes som en ny hovedlov. Med lovforslaget vil der være eksisterende bestemmelser som videreføres, men der vil også være bestemmelser som udgår eller lempes.

2. Baggrund

Historisk har der i Danmark igennem flere hundrede år været regler for udskænkning af alkohol. Den første egentlige regulering af området kom med Kongelig Forordning af 5. marts 1695 om offentlige herberge- og værtshuse i Danmark og kaldes derfor ofte Gæstgiveriets Grundlov, hvilket var første lovgivningstiltag til at sætte udskænkning af alkohol i system ved at give de kongeligt privilegerede kroer det privilegie, at de kunne udskænke alkohol.

Ved lov nr. 104 af 10. maj 1912 om beværtning og gæstgiveri samt handel med stærke drikke så den første egentlige beværterlov dagens lys, som er forløberen for den nuværende restaurationslov. Loven bestemte, at der skulle en bevilling til at udøve beværterernæring, og der kunne gives særlige tilladelser til udskænkning udenfor egne lokaler i et begrænset tidsrum, som er det vi i dag kender som alkoholbevillinger og lejlighedstilladelser.

Siden beværterloven fra 1912 har reglerne været en regulatorisk ramme for restaurationsbranchen, som har iagttaget samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige og ordensmæssige hensyn. Loven anvendes i dag af mange i praksis, både erhvervsdrivende, men også af befolkningen og turister som er gæster i landets restauranter og caféer samt til enkeltstående arrangementer overalt i landet, hvor der udskænkes stærke drikke. Reglerne i loven har igennem tiden ofte været genstand for politiske drøftelser og som følge heraf flere lovændringer som har vekslet mellem stramninger og lempelser af mulighederne for at drive restaurationsvirksomhed.

Det har altid været et gennemgående tema i restaurationsloven, at beslutningerne skal træffes så lokalt som muligt. Bevillingsområdet er et kommunalt anliggende. Grundlaget for dette er, at et kollektivt og alsidigt organ i den enkelte kommune har de bedste forudsætninger for at nå frem til den samfundsmæssigt bedste afgørelse i hvert enkelt tilfælde, og vigtigheden af denne kommunale styringsmulighed, som bevillingsmyndighederne er tillagt efter restaurationsloven, er gennem årene blevet betonet i forbindelse med flere lovændringer.

Politiets rolle efter restaurationsloven er at sikre de ædruelighedsmæssige og ordensmæssige forhold lokalt i politikredsen. Herudover har politiet ansvar for at udstede lejlighedstilladelser, dvs. tilladelser til enkeltstående arrangementer, hvor der udskænkes stærke drikke.

Udkast

Både bevillingsområdet, som er forankret hos kommunerne, og lejlighedstilladelserne, som er forankret hos politiet, behandles derfor af lokale myndigheder, som har indsigt i lokalsamfundet. Restaurationsloven giver dermed vide rammer for, at de involverede myndigheder både mere overordnet og gennem behandlingen af de enkelte sager kan fastlægge, hvilket restaurations- og natteliv der skal være i kommunen samt i politikredsen.

Den 10. oktober 2025 igangsatte erhvervsministeren et omfattende servicetjek af den gældende restaurationslov, med det formål, at sanere restaurationsloven for unødigt bøvl og bureaukrati, så restauratørerne ikke sander til i unødvendigt papirarbejde. Det er intentionen at afbureaukratiseringen og forenklingen af den regulatoriske ramme for så vidt angår reglerne om alkoholbevillinger, lejlighedstilladelser og finansieringsforbuddet, skal gøre restaurationsbranchen mere effektiv og agil og dermed sikre konkurrencekraften for virksomheder i restaurationsbranchen.

Erhvervsministeriet og Erhvervsstyrelsen har som ressortmyndigheder for restaurationsloven udført servicetjekket i samarbejde med branchens interessenter samt relevante myndigheder. I arbejdet med servicetjekket af restaurationsloven har det generelt været tilstræbt at søge at forenkle en række af lovens bestemmelser og dermed lette administrationen.

Med regeringsdannelsen pr. 3. juni 2026 mellem Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Moderaterne og Radikale Venstre er arbejdet med servicetjekket videreført i uændret form, hvilket er baggrunden for fremsættelsen af nærværende lovforslag.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Anvendelsesområde

3.1.1. Gældende ret

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. (herefter restaurationsloven), at loven omfatter restaurationsvirksomhed, hvorved forstås selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke. Endvidere omfatter loven servering af stærke drikke ved enkeltstående arrangementer.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 3442 fremgår det, at når der i loven herefter anvendes udtrykket »restaurationsvirksomhed« er der tale om virksomheden som sådan, og når der anvendes udtrykket »serveringssted«, er der tale om lokaliteterne. Når

der i loven både anvendes udtrykket »serveringssted« og udtrykket »serveringssted, hvor der serveres stærke drikke«, er der ikke tale om nogen indholdsmæssig forskel. Udtrykket »serveringssted, hvor der serveres stærke drikke« er således alene anvendt for at lette forståelsen af de enkelte bestemmelser.

Videre følger det af § 1, stk. 2, at bestemmelserne i § 26, stk. 3, § 28, § 31, stk. 2, og §§ 32, 33 og 38 finder tilsvarende anvendelse ved salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet.

Ifølge § 1, stk. 3, forstås servering efter restaurationsloven som salg af stærke drikke til nydelse på eller ved salgsstedet. Ved stærke drikke forstås i denne lov drikkevarer med 2,8 pct. volumen alkohol eller derover, jf. § 1, stk. 4.

Det fremgår af § 1, stk. 5, at kun personer og selskaber m.v., der har alkoholbevilling, må forestå servering af stærke drikke.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 3443 følger det, at stærke drikke herefter er drikkevarer med 2,8 pct. volumen alkohol eller derover. Lyse øl falder som hidtil under grænsen, hvorimod almindelig øl vil være omfattet. Drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 pct. volumen alkohol, skal i henhold til reglerne om mærkning af fødevarer være mærket med oplysning om det virkelige alkoholindhold. Angivelsen er i volumenprocent alkohol, og det vil således kunne konstateres, om en drikkevare vil være omfattet af begrebet »stærke drikke« i restaurationsloven. Det gælder således også færdigblandede drikkevarer, som f.eks. de såkaldte »breezers«. Også her er det afgørende alkoholprocenten. Drinks, der blandes på stedet, må dog ikke indeholde produkter med 2,8 pct. volumen alkohol eller derover.

Efter § 1, stk. 6, følger det at offentlige institutioners virksomhed ikke er omfattet af lovens kapitel 3 som omhandler alkoholbevilling.

3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Restaurationslovens anvendelsesområde blev justeret og nyaffattet ved lov nr. 391 af 25. maj 2009 om ændring af lov om næringsbreve til visse fødevarevirksomheder, lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., lov om sommerhuse og campering m.v. og lov om detailsalg fra butikker m.v.

Med lovændringen blev det tydeliggjort, at selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke (restaurationsvirksomhed) var omfattet af restaurationsloven. Når begrebet »restaurationsvirksomhed« bruges, så er der

tale om virksomheden som sådan, og når der anvendes udtrykket »serveringssted«, er der tale om lokaliteterne. Herudover blev det præciseret, at restauratøren skal have alkoholbevilling til restaurationen, hvis der skal serveres stærke drikke.

Erhvervsministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt at modernisere bestemmelsen og sikre, at det fremgår tydeligt, at restaurationsvirksomhed og servering af stærke drikke ved arrangementer er omfattet af restaurationsloven.

Herudover vurderes det relevant at videreføre reglerne om servering af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, og at kun personer og selskaber m.v., der har alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse, må forestå servering af stærke drikke.

På samme vis er det efter Erhvervsministeriets vurdering relevant at videreføre, at offentlige institutioners virksomhed ikke omfattes af restaurationsloven regler om alkoholbevilling og lejlighedstilladelser, da disse gives af henholdsvis kommuner og politiet.

3.1.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det at videreføre anvendelsesbestemmelsen i restaurationsloven § 1, dog nyaffattes bestemmelsen for at sikre en modernisering af bestemmelsen.

Det foreslås i § 1, stk. 1, at restaurationsvirksomhed og servering af stærke drikke ved arrangementer er omfattet af restaurationsloven.

Den foreslåede ordning vil medføre, at betegnelsen restaurationsvirksomhed anvendes som samlet betegnelse for selvstændige erhvervsvirksomheder med offentlig adgang, der danner rammerne for servering af spise og drikkevarer – serveringsvirksomhed.

Restaurationsvirksomhed vil herefter som udgangspunkt indebære, at der sker udskænkning mod betaling, da der i sådanne tilfælde ikke er tvivl om, at der er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke.

Den foreslåede ordning vil desuden videreføre, at servering af stærke drikke ved arrangementer vil være omfattet af restaurationsloven, og at der kræves en tilladelse, jf. lovforslagets § 15. For at et arrangement falder ind under restaurationslovens regler, kræver det, at arrangementet har en vis offentlig karakter.

Udkast

Derudover vil den foreslåede ordning indebære, at servering af alkohol inden for private rammer ikke er omfattet af restaurationsloven. Afgrænsningen af om servering finder sted inden for private rammer, kan vurderes ud fra, om serveringen udøves for en snæver kreds af personer, der har tilknytning til hinanden, og om der ikke er tilsigtet nogen fortjeneste ved serveringen. Det vil ofte være tilfældet, hvor vareindkøbet sker for regning af den, der afholder festen, og den antagne medhjælp vedlægges alene for udført arbejde, og hvor arrangementet lige så godt kunne være afholdt i hjemmet.

At en virksomhed er privatejet – det vil sige, at den ikke ejes eller drives af staten eller det offentlige – bør ikke forveksles med, at en fest foregår privat, altså at den knytter sig til eller afholdes af den enkelte borger inden for dennes privatsfære.

Tilsvarende indebærer den foreslåede ordning, at private fester – hvor festen er »lukket«, medmindre man køber entré eller er inviteret af virksomheden – ikke forveksles med egentlige private fester, der afholdes inden for private rammer for en snæver kreds af personer med tilknytning til hinanden, og hvor serveringen ikke sker med fortjeneste for øje.

Fester og andre arrangementer, hvor der sker regelmæssig, professionel og erhvervsmæssig afholdelse, vil ligeledes stadig være omfattet af restaurationslovens regler, uanset om arrangementerne bliver betegnet eller omtalt som »private« eller »for lukkede døre«, da regelmæssig og systematisk erhvervsmæssig afholdelse af arrangementer ikke har karakter af at være afholdt inden for private rammer, men i stedet udgør reel restaurationsvirksomhed, hvilket kræver adkomst i form af alkoholbevilling.

Udtrykket »stærke drikke« foreslås opretholdt i § 1. Stærke drikke er herefter drikkevarer med 2,8 volumenprocent alkohol eller derover. Læskedrikke, cider og let øl med lav volumenprocent alkohol falder som hidtil under grænsen, hvorimod almindelig øl, vin, drinks og færdigblandede drikkevarer, der er er alkoholiske drikke, som er klar til servering uden yderligere forberedelse, vil være omfattet. Angivelsen er i volumenprocent alkohol, og det vil således kunne konstateres, om en drikkevare vil være omfattet af begrebet »stærke drikke« i restaurationsloven.

Det foreslås i § 1, stk. 2, at bestemmelserne i § 4, § 23, § 26, stk. 3, § 29, stk. 2, § 30 og § 31 finder tilsvarende anvendelse ved servering.

I den foreslåede bestemmelse vil »servering« skulle forstås i henhold til definitionen i lovforslagets § 2, nr. 8, hvorefter »servering« er salg eller udlevering af mad eller drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet. Videre

skal »mad og drikkevarer« forstås bredt, således at såvel tillavet mad, brød, kager osv. er omfattet, og alle former for drikkevarer er omfattet. Maden og drikkevarerne kan være såvel varme som kolde. Tillavet mad er mad, der sædvanligvis spises uden yderligere tilberedning. Utilberedt mad kan også være omfattet, hvis der eksempelvis er tale om servering af mad i utilberedt form, hvorimod engros- eller detailsalg af ingredienser ikke er omfattet.

Den foreslåede ordning vil indebære, at visse af restaurationslovens regler vil finde anvendelse på steder, hvor der sker salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet – også hvis stedet ikke serverer stærke drikke. Hvilket betyder, at reglerne om betingelser og begrænsninger af alkoholbevilling, tilladelser og dispensationer, jf. lovforslagets § 4, reglerne om lukketid, jf. § 23, reglerne om at der for ikkegevinstgivende spilleautomater betales en afgift til kommunen, jf. § 26, stk. 3, reglerne om forbud mod at personer opholder sig i bestemte restaurationsvirksomheder, reglerne om forstyrrelse af den offentlige orden og reglerne om politiets adgang til lokaler eller rum i restaurationsvirksomheder finder anvendelse efter lovforslagets § 1, stk. 2.

Virksomheder, der serverer mad- og drikkevarer, anvender mange forskellige betegnelser som for eksempel restaurant, cafe, bodega, diskotek, spillested, værtshus, lounge, club, fast-food, pizzeria, cantina, cafeteria, bar, danserestaurant, karaokebar, selskabsforretning, natrestaurant, bistro, hotelrestaurant eller tankstationer med tilhørende siddepladser eller cafemiljø. Den foreslåede ordning vil indebære, at disse serveringssteder og lignende vil være omfattet af § lovforslagets § 1, stk. 2.

Virksomheden skal være indrettet på en sådan måde, at selve indretningen indikerer, at indehaveren har et ønske om at give kunderne mulighed for, at der kan indtages spise- og drikkevarer på virksomheden. Det kan for eksempel være en bred vindueskarm, der kan benyttes som bænk, eller en bænk opstillet ude foran forretningen, en hylde omkring en søjle, opstillinger med f.eks. servietter, salt og peber, som giver udslaget.

Hvis der i en forretning hverken er opstillet borde, stole, spisehylder eller andet, der indikerer, at indehaveren giver kunderne mulighed for at fortære den færdiglavede mad i forretningen eller nyde drikkevarerne på eller ved salgsstedet, vil den foreslåede ordning indebære, at det ikke er indehaverens hensigt at udøve servering, og vil derfor ikke være omfattet restaurationsloven.

Det foreslås i § 1, stk. 3, at kun personer og selskaber m.v., der har alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse, må forestå servering af stærke drikke.

Udkast

Den foreslåede ordning vil medføre, at det kun er personer og selskaber m.v., der har alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse, som må forestå servering af stærke drikke.

Med lovforslaget videreføres dermed det specifikke krav, hvorefter det er en betingelse for at kunne udskænke stærke drikke, at kommunalbestyrelsen har tildelt en alkoholbevilling, eller at politiet har givet en lejlighedstilladelse til udskænkning af stærke drikke til et arrangement.

Det foreslås i § 1, stk. 4, at offentlige institutioners virksomhed ikke omfattes af lovens kapitel 3 og 4 som omhandler alkoholbevilling og lejlighedstilladelser.

Den foreslåede ordning vil indebære, at offentlige institutioners virksomhed ikke er omfattet af reglerne i kapitel alkoholbevillinger og lejlighedstilladelser og dermed ikke skal søge om disse. Offentlige institutioners inden for restaurationslovens område er omfattet af lovens øvrige kapitler.

3.2. Definitioner

3.2.1. Gældende ret

Der er ikke i den gældende restaurationslov fastsat definitionsbestemmelser i en samlet bestemmelse. Dog har der i dele af den gældende lov været defineret forskellige gængse udtryk, som er relevante for at kunne forstå restaurationsloven.

Efter § 1, stk. 1, 1. pkt., omfatter restaurationsloven restaurationsvirksomhed, hvorved forstås selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke.

Det fremgår af § 1, stk. 3, at ved servering forstås i denne lov salg af stærke drikke til nydelse på eller ved salgsstedet.

Det følger af § 1, stk. 4, at ved stærke drikke forstås i denne lov drikkevarer med 2,8 pct. volumen alkohol eller derover.

Det fremgår af § 10, stk. 2, 2. pkt., at alkoholbevillingen gælder et bestemt forretningssted og for et tidsrum af 8 år, men kan, når omstændigheder taler herfor, gives for et tidsrum af 4 eller 2 år.

Ifølge § 10, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen nedsætte et bevillingsnævn til at træffe afgørelser, der efter denne lov er henlagt til kommunalbestyrelsen. Bevillingsnævnet består af en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren, et sagkyndigt medlem og indtil 6 andre medlemmer. Personer, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, kan være medlem af et

Udkast

bevillingsnævn. I Københavns Kommune består bevillingsnævnet af borgmesteren som formand, 5 medlemmer valgt af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg, et sagkyndigt medlem og en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren. Såfremt Københavns Kommune har et magistratsstyre eller en styreform med delt administrativ ledelse, jf. §§ 64 og 64 a i lov om kommunernes styrelse, kan kommunalbestyrelsen i kommunens styrelsesvedtægt bestemme, at et magistratsmedlem henholdsvis en udvalgsformand er formand i stedet for borgmesteren.

3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget har Erhvervsministeriet nøje overvejet behovet for at inkludere et særskilt definitionsafsnit. Dette sker med henblik på at skabe øget klarhed og ensartethed i lovens anvendelse.

Flere af de begreber, som anvendes gennem lovforslaget, kan i praksis forstås forskelligt afhængig af konteksten. For at minimere risikoen for fortolkningsmæssig tvivl og sikre, at relevante aktører – såsom virksomheder, myndigheder og borgere – oplever samme forståelse af lovens centrale begreber, har ministeriet fundet det hensigtsmæssigt at lave en definitionsbestemmelse. Herved styrkes gennemsigtigheden, ligesom det fremmer forudsigeligheden for de parter, som skal anvende loven i praksis.

Erhvervsministeriet har endvidere vurderet, at et definitionsafsnit medvirker til, at loven kan håndteres mere effektivt i administrationen, idet klart fastlagte betydninger af centrale begreber mindsker tids- og ressourceforbrug ved senere fortolkningstvivl.

Erhvervsministeriet vurderer, at definitionsafsnittet bør udformes så overskueligt og præcist som muligt. Det bør derfor alene omfatte de begreber, som der konkret vurderes at være behov for at definere.

Det er således Erhvervsministeriets vurdering, at et definitionsafsnit vil skabe et mere robust og brugervenligt lovgrundlag, der bidrager til en mere ensartet retsanvendelse på tværs af restaurationslovens anvendelsesområde.

Blandt den hidtil gældende restaurationslovs begreber ses udtrykket »bevillingsmyndigheden« ofte anvendt. Begrebet er et levn fra lov nr. 207 af 7. juni 1958, der blev videreført i lov nr. 121 af 25. marts 1970, og selvom man i hidtil gældende lov nr. 256 af 6. maj 1993 ved ændringen ved lov nr. 391 af 25. maj 2009 ophævede andre bevillingsmyndigheder end kommunalbestyrelsen, levede begrebet videre bl.a. i en overskrift til de bestemmelser i loven, der beskriver kommunalbestyrelsens behandling af

Udkast

bevillingsansøgninger, hvorunder bl.a. fremgår at alkoholbevilling gives og fornys af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet.

Erhvervsministeriet har erfaret, at denne sammenkædning af kommunalbestyrelsens og politiets samarbejde på restaurationslovens område har bidraget til uklarhed om, hvilken myndighed der henvises til, når loven tillægger »bevillingsmyndigheden« beføjelser. Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at der er behov for ændring af begrebsanvendelsen i restaurationsloven, således at kommunalbestyrelsen tydeligt fremgår som den myndighed, som loven førhen har betegnet som »bevillingsmyndigheden«. Dette vil bidrage til klarhed om, hvornår beføjelser er tillagt kommunalbestyrelsen eller politiet, så der ikke længere vil kunne være tvivl om, hvorvidt det er den ene eller den anden myndighed, der kan anvende en given beføjelse. Ændringen i begrebsanvendelsen har ikke til hensigt at ændre på kommunalbestyrelsernes og politiets generelle samarbejde på restaurationslovens område, da de som myndigheder fortsat vil have en fælles interesse i varetagelsen af lovens hensyn.

Begrebet »bevillingsmyndigheden« indføres derfor ikke i det foreslåede definitionsafsnit, da begrebet ikke vil indgå i loven.

3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås i § 2, nr. 1, at en alkoholbevilling i denne lov forstås ved en tilladelse til at bevillingshaveren må udskænke stærke drikke fra et fast forretningssted i 8, 4 eller 2 år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at begrebet »alkoholbevilling« vil blive defineret i restaurationsloven som en tilladelse til at bevillingshaveren, dvs. enten personer eller selskaber m.v., må udskænke stærke drikke fra et fast forretningssted i 8, 4 eller 2 år.

Alkoholbevillinger er tidsbegrænsede tilladelser. Udgangspunktet for bevillingsperiodens længde er 8 år, men kan - hvis omstændighederne taler herfor - gives for en mere begrænset periode på enten 4 år eller 2 år. Uanset periodens længde kan bevillingen i øvrigt betinges af vilkår.

Det foreslås i § 2, nr. 2, at et bevillingsnævn i denne lov forstås ved et nævn nedsat af kommunalbestyrelsen til at træffe de afgørelser efter denne lov, der er henlagt til kommunalbestyrelsen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der ved begrebet »bevillingsnævn« i loven forstås et nævn nedsat af kommunalbestyrelsen til at træffe de afgørelser efter denne lov, der er henlagt til kommunalbestyrelsen.

Udkast

Et bevillingsnævn er et specialudvalg, som kun kan nedsættes med hjemmel i denne lov. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bevillingsnævnet tager sig af alkoholbevillinger og nattilladelser, og de bemyndigelser der er henlagt til kommunalbestyrelsen i denne lov.

Det foreslås i § 2, nr. 3, at forretningssted i denne lov forstås som det sted hvor virksomheden udøver sin aktivitet, herunder alle lokaler hvor virksomheden udøver restaurationsvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at begrebet »forretningssted« forstås som det sted, hvor virksomheden udøver sin aktivitet, herunder alle lokaler hvor virksomheden udøver restaurationsvirksomhed. Et forretningssted vil herefter være en betegnelse for det specifikke område, hvor en virksomhed leverer sine ydelser.

Begrebet »forretningssted« skal således forstås bredt og omfatter såvel faste forretningssteder som midlertidige eller lejlighedsvise forretningssteder. Alkoholbevilling gives dog, jf. lovforslagets § 5, stk. 2, til et bestemt forretningssted, og kan kun gives til andre forretningssteder efter reglerne for transportmidler i fart i lovforslagets § 10, og ellers må adkomst til servering af stærke drikke opnås efter reglerne om lejlighedstilladelse i lovforslagets § 15. Dette indebærer dertil, at forbuddet mod at medbringe eller udlevere stærke drikke i lovforslagets § 25, stk. 1, også finder anvendelse uanset forretningsstedets karakter.

Det foreslås i § 2, nr. 4, at selskaber m.v. i denne lov forstås som aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber, virksomheder med begrænset ansvar (andelsselskab med begrænset ansvar, forening med begrænset ansvar, selskab med begrænset ansvar), interessentskaber og kommanditselskaber der er registreringspligtige efter erhvervsvirksomhedslovens § 2, stk. 3, 2. pkt., nr. 1-2, fonde, foreninger, europæiske selskaber, andelsselskaber og økonomiske firmagrupper, samt filialer af udenlandske virksomheder af tilsvarende retsform.

Den foreslåede ordning vil medføre, at begrebet »selskaber m.v.« vil blive forstået i overensstemmelse med de selskaber og virksomheder, som er omfattet af henholdsvis selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og lov om erhvervsdrivende fonde. Desuden vil også andre juridiske personer såsom fonde og foreninger, dvs. ideelle foreninger, også være omfattet af begrebet. Videre vil europæiske selskaber, andelsselskaber og økonomiske firmagrupper også være omfattet af begrebet. Endvidere vil udenlandske virksomheders filialer også være omfattet, hvis de er af tilsvarende retsform. Dette

Udkast

kunne f.eks. være filialer af et tysk GmbH eller et engelsk Ltd., der svarer til det danske anpartsselskab.

Enkeltmandsvirksomheder vil ikke være omfattet af begrebet »selskaber m.v.«, og vil skulle behandles efter reglerne for alkoholbevillinger til personer i lovforslagets § 8, da der er fuldstændigt juridisk og økonomisk sammenfald mellem enkeltmandsvirksomheden og den fysiske person, som ejer den.

Det foreslås i § 2, nr. 5, at kommunalbestyrelsen i denne lov forstås ved den øverste kommunale myndighed. Kommunernes anliggender styres af kommunalbestyrelser, jf. § 2 i lov om kommunernes styrelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at betegnelsen »kommunalbestyrelsen« vil blive forstået i overensstemmelse med § 2 i lov om kommunernes styrelse.

Det foreslås i § 2, nr. 6, at lejlighedstilladelse i denne lov forstås ved enkeltstående tilladelse til at afholde et arrangement eller begivenhed, hvor der udskænkes stærke drikke.

Den foreslåede ordning vil medføre, at betegnelsen »lejlighedstilladelse« vil forstås som de tilladelser politiet tildeler til at afholde et enkeltstående arrangement eller begivenhed, hvor der udskænkes stærke drikke.

Sker der servering af stærke drikke ved et enkeltstående arrangement, der ikke foregår i en restauration – f.eks. en fest, et møde eller lignende – skal der ikke søges en alkoholbevilling, men derimod en lejlighedstilladelse hos politiet.

Det foreslås i § 2, nr. 7, at restaurationsvirksomhed i denne lov forstås som selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke.

Den foreslåede ordning vil indebære, at begrebet »restaurationsvirksomhed« vil forstås, når der er tale om virksomheden som sådan.

»Selvstændig erhvervsvirksomhed« er karakteriseret ved, at der for egen regning og risiko udøves virksomhed af økonomisk karakter med det formål at opnå et økonomisk overskud. Virksomheden skal udøves nogenlunde regelmæssigt og gennem en ikke helt kort periode, og virksomheden må ikke være af helt underordnet omfang.

At virksomheden skal være »selvstændig« betyder, at der skal ske en afgrænsning over for tjenesteforhold og lønmodtagerforhold. Der vil foreligge

et tjenesteforhold eller lønmodtagerforhold, når vedkommende udfører arbejdet efter arbejdsgiverens anvisninger og helt for arbejdsgiverens regning.

At virksomheden skal være »erhvervsmæssig« indebærer, at der skal ske en afgrænsning over for ikke-erhvervsmæssig virksomhed. Ikke-erhvervsmæssig virksomhed kan eksempelvis være hobbyvirksomhed, der på den ene side har nogle fælles træk med erhvervsvirksomhed, men på den anden side er karakteriseret ved, at systematisk indtægtserhvervelse ikke er det afgørende formål. Et typisk eksempel på hobbyvirksomhed i relation til restaurationslovens område er hjemmebryg, hvis det primært bærer præg af fritidsinteresse eller ikke er rentabelt.

Det foreslås i § 2, nr. 8, at servering i denne lov forstås ved salg eller udlevering af mad eller drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at begrebet »servering« er defineret som salg af spise- eller drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet. Begrebet »servering« er modsætningen til detailsalg, hvor kunden tager produktet med væk fra salgsstedet. Det afgørende for om der er tale om servering er derfor om der er mulighed for at indtage det købte på salgsstedet.

Det foreslås i § 2, nr. 9, at serveringssted i denne lov forstås ved enhver virksomhed, hvor der serveres eller er mulighed for servering af mad eller drikkevarer.

Den foreslåede ordning vil indebære, at begrebet »serveringssted«, anvendes for at betegne lokaliteterne og omfatter enhver virksomhed, hvor der serveres eller er mulighed for servering.

Som eksempel på en virksomhed, der vil være omfattet af begrebet »serveringssted«, fremhæves en virksomhed, i hvilken der er opstillet borde eller stole med henblik på, at kunderne kan indtage spise- og drikkevarer på stedet. Begrebet »serveringssted« omfatter såvel forretningssteder med alkoholbevilling som andre serveringssteder.

Det foreslås i § 2, nr. 10, at stærke drikke i denne lov forstås ved drikkevarer med 2,8 volumenprocent alkohol eller derover.

Den foreslåede ordning vil indebære, at begrebet »stærke drikke« herefter vil være drikkevarer med 2,8 volumenprocent alkohol eller derover. Læskedrikke, cider og let øl med lav volumenprocent alkohol falder som hidtil under grænsen, hvorimod almindelig øl, vin, drinks og færdigblandede drikkevarer der er er alkoholiske drikke, der er klar til servering uden yderligere forberedelse, vil være omfattet. Angivelsen er i volumenprocent alkohol, og

det vil således kunne konstateres, om en drikkevare vil være omfattet af begrebet »stærke drikke« i restaurationsloven.

3.3. Digitalisering af ansøgningsprocesserne

3.3.1. Gældende ret

Efter § 12 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. blev der indsat bemyndigelseshjemmel i restaurationsloven til obligatorisk digital kommunikation.

Det følger hermed af § 1 a, stk. 1, i den gældende restaurationslov, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsstyrelsen og bevillingsmyndighederne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Det fremgår af § 1 a, stk. 2, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Videre følger det af § 1 a, stk. 3, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Ifølge § 1 a, stk. 4, fremgår det at erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra politimyndighederne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

Lovens § 10, stk. 1, blev senest ændret ved lov nr. 386 af 26. april 2017 om ændring af lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v.

Det følger hermed af § 10, stk. 1, at ansøgning om alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer skal indgives til politiet. Videre følger det af § 10, stk. 2, 3. pkt. at alkoholbevillingen kan i øvrigt begrænses og betinges af vilkår.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 113 som fremsat, side 6, foreslås det, at § 10, stk. 1, ændres, således at ansøgning om alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer fremover skal indgives til politiet. Efter den nugældende formulering kan en ansøgning indgives til politidirektøren. Politidirektøren har ledelsesansvaret for hele politikredsen og den lokale anklagemyndighed, mens politiet har det nødvendige lokalkendskab og de nødvendige kontakter med

Udkast

lokalsamfundet. Det er også lokalpolitiet, som har den daglige kontakt til kommunerne og forbereder en evt. sag om alkoholbevilling. Ændringen er i overensstemmelse med gældende praksis på området, hvorefter bevillingsansøgere sender ansøgningerne til politiet. Ligeledes er præciseringen fra »kan« til »skal« indgives til politidirektøren i overensstemmelse med gældende praksis, da der kun er denne indgangsvinkel for ansøgere af alkoholbevillinger.

Efter § 10, stk. 2, 2. pkt. kan bevillingen i øvrigt begrænses og betinges af vilkår.

Ifølge § 10, stk. 5, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om ansøgning om alkoholbevilling.

Restaurationslovens § 10, stk. 5, blev indsat ved lov nr. 386 af 26. april 2017 om ændring af lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 113 som fremsat, side 7, foreslås det således som noget nyt i stk. 5, at Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om ansøgning om alkoholbevilling. Processen og de krav, der stilles til dokumentation mv., er i dag ureguleret og foregår ved udfyldelse af et ansøgningsskema udstedt af politiet. Tanken er, at processen skal forenkles, og unødige dokumentationskrav skal fjernes.

Videre følger det af de samme bemærkninger, at Erhvervsstyrelsen i samarbejde med de relevante myndigheder, herunder kommunerne, politiet og interessenter, vil fastsætte nærmere regler for ansøgningsproceduren, og hvilke krav der skal stilles til en ansøgning om alkoholbevilling.

Det følger af § 33 at tilladelser og dispensationer, der gives i medfør af loven, kan efter vedkommende myndigheds bestemmelse begrænses og betinges.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 239/240, oplyses at bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 10, stk. 1. Ændringen er af redaktionel karakter. Bestemmelsen giver mulighed for at stille begrænsninger eller betingelser, der er motiveret af de hensyn, som loven skal varetage.

3.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Danmark har igennem de seneste mange år markeret sig som digitalt foregangsland, f.eks. via store digitale infrastrukturløsninger.

Udkast

Ansøgning om alkoholbevilling, lejlighedstilladelser og dispensation fra finansieringsforbuddet i restaurationsloven er ikke digitaliseret. Processen baserer sig på politiets ansøgningsskemaer, og ansøgningerne indgives enten fysisk, via e-mail eller gennem Digital Post.

Når producenter eller engrosforhandlere søger Erhvervsstyrelsen om dispensation fra finansieringsforbuddet, så sker dette via e-mail, hvilket sommetider skaber den utilsigtede konsekvens, at ansøgeren ikke får alle detaljer med til Erhvervsstyrelsens sagsbehandling, hvilket forlænger sagsbehandlingstiden.

Ansøgningsprocessen kan som oftest være tidskrævende for ansøgeren som kan opleve at skulle oplyse og dokumentere oplysninger, som ikke nødvendigvis er relevant ansøgerens specifikke situation. Det betyder, at unødigt besvær og bureaukrati gør det vanskeligt for personer og virksomheder at søge om alkoholbevilling eller deltage i arrangementer.

Det er Erhvervsministeriets vurdering at ansøgningsprocessen for alkoholbevillinger, tilladelser og dispensationer inden for restaurationslovens område bør moderniseres og digitaliseres, ved at tilpasse lovgivningen til den digitale tidsalder.

Ansøgningsprocessen for alkoholbevillinger, tilladelser og dispensationer efter restaurationsloven må ikke unødigt spænde ben for de personer og virksomheder, der søger om dem. En digitalisering af processen vil gøre det nemmere og hurtigere at søge om de nødvendige bevillinger og tilladelser. Det vil give virksomhederne bedre mulighed for at fokusere på deres drift frem for administrativt arbejde.

Digitalisering af ansøgningsskemaerne vil gøre det lettere og mere smidigt for ansøgere at give de nødvendige oplysninger til brug for myndighedernes sagsbehandling. Samtidig er det Erhvervsministeriets vurdering, at myndighedernes sagsbehandling vil blive mere strømlinet.

For dem, som ikke kan bruge de digitale løsninger, bør det også i fremtiden være muligt at få betjening på anden vis og om nødvendigt få mulighed for at ansøge om alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer på en anden måde end via en digital løsning. Det er Erhvervsministeriets vurdering at muligheden for at ansøge om alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer på anden måde end via en digital selvbetjeningsløsning bør bevares, og at politiets fysiske ansøgningsskemaer derfor bør bevares.

Udkast

Det er hermed Erhvervsministeriets samlede vurdering, at der med Erhvervsstyrelsens Blanketmotor skal udvikles en digital ansøgningsblanket via www.virk.dk, til ansøgninger om alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer for personer og selskaber m.v. Virk er virksomhedernes digitale indgang til det offentlige, og er en samlet adgang til selvbetjening på tværs af det offentlige. Hvilket betyder, at en ansøger kan nøjes med at gå ét sted hen, for at sende sin ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelses af et arrangement til myndighederne på vegne af sin virksomhed eller forening. Virk er udviklet gennem et tværoffentligt samarbejde, og den daglige drift og udvikling af Virk er placeret i Erhvervsstyrelsen.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at alkoholbevilling, tilladelser og dispensationer, som gives efter restaurationslovens regler, har en stor betydning i lokalsamfundet. Det er derfor vigtigt at sagerne behandles af de myndigheder, som har lokalkendskabet og den nødvendige kontakt til lokalsamfundet.

Det er desuden Erhvervsministeriets vurdering, at indgangspunktet til ansøgninger om alkoholbevillinger og tilladelser fortsat skal være hos politiet. Politiet har den daglige kontakt til kommunerne og forbereder en sag om alkoholbevilling ud fra de kompetencer, som politiet har i forhold til lovens ordensmæssige- og ædruelighedsmæssige hensyn. Dette vil være i overensstemmelse med gældende praksis på området, hvorefter bevillingsansøgere sender ansøgningerne til politiet.

Herudover er det Erhvervsministeriets vurdering at det bør videreføres, at de myndigheder som træffer afgørelser om alkoholbevillinger, tilladelser og dispensationer efter restaurationsloven kan begrænse og betinge disse.

3.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås i § 3, stk. 1, at ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelse af et arrangement skal indgives til politiet, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede ordning vil videreføre den hidtidige regel og praksis i restaurationsloven, at ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelse af et arrangement skal indgives til politiet. Ansøgningen kan ske via politiets ansøgningsskemaer, og at ansøgningen sker via fysiske ansøgninger, post, e-mails eller digital post.

Udkast

Det foreslås i § 3, stk. 2, at ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelse af et arrangement kan i stedet for indgivelse til politiet, jf. stk. 1, indgives via www.virk.dk.

Den foreslåede ordning vil medføre, at ansøgningsprocessen for alkoholbevilling, tilladelser, dispensationer og underretninger om afholdelse af et arrangement vil blive digitaliseret, og fremover ligeledes kan indgives via www.virk.dk eller til politiet.

Digitaliseringen af ansøgningsprocessen betyder, at personer og selskaber m.v. fremover har adgang til via www.virk.dk, at indgive ansøgninger om alkoholbevillinger, tilladelser til udskænkning ved arrangementer, dispensationer fra finansieringsforbuddet, ansøgninger om godkendelse af bestyrer, og andre ansatte i serveringssteder eller anmeldelser om ændring af direktion eller bestyrelse, og underretninger om afholdelse af et indendørs arrangement som fest, møde og lignende særlig lejlighed.

Den foreslåede ordning vil tillige medføre, at de personer eller selskaber m.v. som ikke kan bruge digitale løsninger har adgang til via politiets fysiske ansøgningsskemaer, at indgive ansøgninger om alkoholbevilling, tilladelser, dispensationer eller underretninger til politiet via fysiske dokumenter som kan indgives direkte til politiet, via post, via e-mail eller via digital post.

Alkoholbevilling gives af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet, jf. lovforslagets § 5, stk. 1.

Underretning om servering af stærke drikke for højst 150 personer ved indendørs arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder, skal ske til politiet senest 3 dage før arrangementets afholdelse, jf. lovforslagets § 15, stk. 1.

Tilladelse til udskænkning ved arrangementer, dvs. lejlighedstilladelser, gives af politiet, jf. lovforslagets § 15, stk. 2.

Dispensationer fra finansieringsforbuddet til brug for sagsbehandlingen af alkoholbevillinger og lejlighedstilladelser gives af Erhvervsstyrelsen, jf. lovforslagets § 16.

Efter lovforslagets § 40, stk. 2, foreslås det at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 3, stk. 2. Behovet for administrativt at kunne sætte den foreslåede bestemmelse i

Udkast

lovforslagets § 3, stk. 2, i kraft relaterer sig til udviklingen af den digitale ansøgningsløsning på www.virk.dk.

Det foreslås i § 3, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelse af et arrangement.

Den foreslåede ordning vil indebære, at Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at supplere og fastsætte nærmere regler om ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelse af et arrangement., herunder om yderligere digitalisering af ansøgningsprocesserne.

Ansøgningsprocessen og kravene til dokumentation er i dag ikke nærmere reguleret. Ansøgningen indgives ved hjælp af et ansøgningsskema, som politiet har udarbejdet. Med den foreslåede ordning får Erhvervsstyrelsen mulighed for at fastsætte nærmere regler om digitaliseringen af ansøgningsprocessen. Det vil gøre processen enklere og samtidig fjerne unødvendige krav om dokumentation.

Hvis Erhvervsstyrelsen vil gøre brug af bemyndigelsen, vil dette ske i samarbejde med de relevante myndigheder, herunder kommunerne, politiet og branchens interessenter.

Det foreslås i § 4 at alkoholbevillinger, tilladelser og dispensationer, der gives i medfør af loven, efter vedkommende myndigheds bestemmelse kan begrænses og betinges.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alkoholbevillinger, tilladelser og dispensationer kan begrænses og betinges af vilkår. Der kan ikke opstilles begrænsninger eller betingelser, der ikke er motiveret af de hensyn, som loven skal varetage, jf. lovforslagets § 7. Muligheden for at begrænse og betinge en alkoholbevillinger, tilladelser og dispensationer kræver, at de fastsatte begrænsninger og betingelser iagttager de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder at der foretages et konkret skøn, der motiveres i samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn, som loven i øvrigt skal varetage. Den foreslåede ordning indebærer dermed, at vedkommende myndighed ikke generelt kan knytte bestemte typer af begrænsninger eller betingelser til alkoholbevillinger, tilladelser og dispensationer uden at tage stilling til, om der er et konkret behov for det i den enkelte sag.

Udkast

Den foreslåede ordning medfører, at begrænsninger og betingelser forudsætter en saglig og konkret begrundelse af en vis vægt. Det er således afgørende, at begrænsningen eller betingelsen er velbegrundet ud fra det formål, som myndigheden ønsker at opnå. I denne vurdering skal de stillede begrænsninger og betingelser, dvs. indgrebets intensitet ligeledes vurderes ud fra den almindelige grundsætning om proportionalitet.

I henhold til lovforslagets § 12, stk. 1, nr. 4, bortfalder en alkoholbevilling, når en stillet betingelse ikke længere er opfyldt.

I henhold til lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 2, straffes den, der tilsidesætter begrænsninger eller betingelser, der er fastsat i alkoholbevillinger, tilladelser eller dispensationer.

Det foreslås i § 33, stk. 1, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsstyrelsen og kommunalbestyrelserne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der er hjemmel til, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsstyrelsen og kommunalbestyrelserne om forhold, som er omfattet af restaurationsloven eller forskrifter udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Forslaget indebærer bl.a., at ansøgninger og andre skriftlige henvendelser m.v. til Erhvervsstyrelsen eller kommunalbestyrelserne om forhold, som er omfattet af restaurationsloven eller regler udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget hos myndigheden, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger m.v. sendes til en myndighed på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at myndigheden må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Samtidig indebærer forslaget, at meddelelser m.v. til eller fra en myndighed, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til modtageren på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for modtageren, jf. det foreslåede stk. 3. Det vil sige med samme

Udkast

retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i adressatens fysiske postkasse.

Af bekendtgørelsen, som udmønter den foreslåede bemyndigelse, vil det komme til at fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med myndighederne, om hvilke forhold og på hvilken måde.

Med den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation skabes der hjemmel til at stille krav om, at f.eks. ansøgninger fra fremstillere og engrosforhandlere af drikkevarer om tilladelse til at få alkoholbevilling indsendes digitalt til Erhvervsstyrelsen, eksempelvis pr. e-mail.

Ved henvendelser til myndighederne kan myndighederne stille krav om, at virksomheden eller den pågældende person oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse fra den pågældende. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette myndigheden om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle andre digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger, til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

I bekendtgørelsen, som udmønter den foreslåede bemyndigelse i stk. 1, kan der bl.a. fastsættes regler om, at myndighederne kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, til bevillingshaverens digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post. Dette vil dog først ske, når det er blevet obligatorisk for de pågældende at være tilsluttet den digitale postkasse som omtalt i de almindelige bemærkninger.

I bekendtgørelsen kan der fastsættes overgangsordninger, som skal lette overgangen til obligatorisk digital kommunikation.

I bekendtgørelsen kan der desuden fastsættes regler om fritagelse for pligten til at anvende digital kommunikation med myndighederne. Da der er tale om kommunikation om erhvervsforhold, vil fritagelsesmuligheden blive stærkt begrænset. Fritagelsesmuligheden tænkes navnlig anvendt i de tilfælde, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om

Udkast

en person uden dansk CPR-nummer, som ikke kan få en dansk digital signatur.

Det forhold, at en person eller virksomhed oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende selv at overvinde, kan ikke føre til fritagelse for pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende eksempelvis anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Det foreslås i § 33, stk. 2, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der i en bekendtgørelse kan fastsættes specifikke krav om anvendelse af bestemte it-systemer, digitale formater og digital signatur eller lignende.

Det foreslås i § 33, stk. 3, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Den foreslåede ordning fastsætter, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, dvs. modtagelsen af meddelelsen. For meddelelser, der sendes til en myndighed, er myndigheden adressat for meddelelsen. For meddelelser, som myndigheden sender, er den pågældende virksomhed m.v., som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til myndigheden på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler

Udkast

herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Det foreslås i § 33, stk. 4, at Erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra politimyndighederne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede ordning vil indebære, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren efter forhandling med justitsministeren på tilsvarende måde som efter stk. 1 - 3 kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra politimyndighederne om forhold, som er omfattet af restaurationsloven eller regler udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt. Reglerne i § 33, stk. 2, om at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur og i § 33, stk. 3, om at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen, finder tilsvarende anvendelse.

3.4. Alkoholbevillinger

3.4.1. Automatisk fornyelse af alkoholbevilling

3.4.1.1. Gældende ret

Det følger af § 10, stk. 1, at ansøgning om alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer skal indgives til politiet.

Det fremgår af § 10, stk. 2, at alkoholbevilling gives og fornys af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet. Bevillingen gælder et bestemt forretningssted og for et tidsrum af 8 år, men kan, når omstændigheder taler herfor, gives for et tidsrum af 4 eller 2 år. Bevillingen kan i øvrigt begrænses og betinges af vilkår.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 113 som fremsat, side 6 og 7, at det foreslås videreført, at bevillinger som udgangspunkt altid skal være gældende i et tidsrum af 8 år, af hensyn til de byrder, erhvervslivet oplever i forbindelse med hyppige ansøgningsrunder.

Derudover følger det af lovbemærkningerne, at det udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, at bevillingen alene kan begrænses til 4 eller 2 år, når omstændighederne taler herfor. Kommunalbestyrelsen vil således ikke længere have mulighed for at give bevillinger for mindre end 2 år, af hensyn til

Udkast

erhvervslivet og de byrder, som opleves i forbindelse med hyppige ansøgningsrunder og de ofte store investeringer, der gøres i restaurationsvirksomheder. Derudover er en kortere periode end 2 år oftest en for kort tidshorisont for en virksomhed til f.eks. at rette op på en skrøbelig økonomi.

Det følger endvidere af lovbemærkningerne, at bevillingen kan gives for en begrænset periode på 4 år, hvor f.eks. virksomhedens karakter indebærer, at der er øget risiko for støj eller ordensmæssige problemer (diskoteker o. lign.), eller ved fornyelser, hvor der tidligere har været ordensmæssige problemer af et vist omfang. Bevillingen kan gives for en periode på 2 år, til f.eks. førstegangsansøgere eller ved skrøbelig økonomi.

I forhold til at betinge og begrænse en alkoholbevilling udover tidsperioden følger det af lovbemærkningerne, at bevillingen kan i øvrigt begrænses tidsmæssigt og betinges af vilkår. Der kan ikke opstilles begrænsninger eller betingelser, der ikke er motiveret af de hensyn, som loven skal varetage. Der er således ikke tiltænkt en ændring af gældende praksis. En alkoholbevilling kan således begrænses til f.eks. kun at omfatte tilladelse til at servere øl og bordvin. En sådan begrænsning vil også kunne ske for f.eks. klubhuse i idrætsforeninger og i sportshaller. Bevillingen vil tillige kunne begrænses til kun at give adgang til servering for den personkreds, der benytter vedkommende lokalitet. Dette kunne eksempelvis være en forening, som afholder arrangementer i et klubhus. Her ville klubhuset skulle have en alkoholbevilling, da arrangementerne ikke er enkeltstående. Bevillingen vil kunne betinges af, at bestemte direktions- eller bestyrelsesmedlemmer forbliver i et selskabs ledelse, eller at selskabskapitalen forbliver på bestemte hænder. Sker der i sådanne tilfælde ændringer i ledelsen eller kapitalbesiddelsen, er bevillingens fortsatte gyldighed betinget af bevillingsmyndighedens positive vurdering af de ændrede forhold.

Ifølge § 10 a, stk. 1, kan alkoholbevilling kun gives til virksomhed, hvor servering af stærke drikke sker fra et bestemt serveringssted.

Videre følger det af § 10 a, stk. 3, at stærke drikke må kun serveres i virksomheder med alkoholbevilling.

Det fremgår af § 10 a, stk. 4, at servering af stærke drikke ikke må påbegyndes, før vedkommende myndighed har godkendt de pågældende lokaler.

Ifølge § 17, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling til kommunen for alkoholbevilling.

Udkast

Efter § 17, stk. 2 i restaurationsloven følger det, at når ansøgning om bevilling er indgivet, kan politidirektøren tillade, at stærke drikke serveres. Tilladelse gives for et bestemt tidsrum, dog længst indtil endelig afgørelse er truffet.

3.4.2.1. Erhvervsministeriets overvejelser

Alkoholbevillingen er et af grundelementerne i restaurationsloven. En alkoholbevilling giver bevillingshaveren ret til at udskænke stærke drikke fra et fast forretningssted i 8, 4 eller 2 år på de vilkår og betingelser, der fremgår af den tildelte bevilling. Alkoholbevillingen er i modsætning til de fleste andre erhvervsmæssige tilladelser tidsbegrænset.

I den forbindelse er det et afgørende element i restaurationsloven, at bevillingsområdet er et kommunalt anliggende. Grundlaget for dette er, at et kollektivt og alsidigt organ i den enkelte kommune har de bedste forudsætninger for at nå frem til den samfundsmæssigt bedste afgørelse i hvert enkelt tilfælde, og vigtigheden af denne kommunale styringsmulighed, som kommunalbestyrelserne er tillagt efter restaurationsloven, er gennem årene blevet betonet i forbindelse med flere lovændringer. Restaurationsloven giver dermed vide rammer for, at de involverede myndigheder både mere overordnet og gennem behandlingen af de enkelte sager kan fastlægge, hvilket restaurations- og natteliv der skal være i kommunen og i forskellige områder i kommunen.

Opgaven med overordnet at styre restaurations- og nattelivet inden for forskellige områder i kommunen vil i praksis navnlig kunne ske ved kommunalbestyrelsens vedtagelse af en række generelle retningslinjer i kommunens restaurationsplan, der herefter kan blive udmøntet gennem kommunalbestyrelsernes administrative praksis og stillingtagen i de enkelte sager.

De relativt vide rammer, der er beskrevet her, ændrer imidlertid ikke ved, at der gælder en række retlige begrænsninger af betydning både for den overordnede styring og for behandlingen af de enkelte sager, og at restaurationsloven sammen med almindelige forvaltningsretlige principper og regler opstiller en række vigtige retlige rammer.

Ved lov nr. 386 af 26. april 2017 om ændring af lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. blev det videreført, at alkoholbevillinger som udgangspunkt altid skal være gældende i et tidsrum af 8 år, af hensyn til de byrder, erhvervslivet oplever i forbindelse med hyppige ansøgningsrunder. Dog blev det indført i restaurationsloven, at bevillingen kan begrænses til 4 eller 2 år, når omstændighederne taler herfor.

Udkast

Når tidsrummet på 8, 4 eller 2 år udløber, er det bevillingshaverens ansvar at ansøge om en fornyelse, hvilket kræver fornyet ansøgning og dokumentation. En ansøgning om fornyelse kræver sagsbehandling hos politiet og kommunerne.

Det er bøvlet og ressourcekrævende for restauratørerne, at skulle ansøge om fornyelse af en alkoholbevilling, når der ikke er ændringer i ejerskabet eller i virksomhedens drift. Derudover er det unødvendigt for politiet og kommunerne, at de skal foretage sagsbehandling og indhente dokumentation i fornyelsessager om velfungerende virksomheder med henblik på, at alkoholbevillingen kan blive fornyet.

Dernæst opstår der en problematik, hvis alkoholbevillingen ikke fornys i tide, og således bortfalder. I det tilfælde bliver sagsgangen for en »ny« bevilling tungere, end en fornyelsessag ville være – også selvom virksomhedens forhold de facto er uændrede.

Branchens interessenter har påpeget, at der er meget forskellig praksis for, hvornår bevillingsperiodens længde bliver begrænset til 4 eller 2 år. Dette gør det svært at forholde sig til fornyelse, hvis en restauratør f.eks. driver virksomhed i to forskellige kommuner eller politikredse. Hvis den ene bevilling skal fornyes hvert 8. år og den anden skal fornyes hvert 4. år, er det endnu en ting, en virksomhed skal holde styr på.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der er behov for at ændre proceduren for tidsbegrænsningen af alkoholbevillinger. Det vurderes derfor at være hensigtsmæssigt, at alkoholbevillinger automatisk fornyes, medmindre politiet eller kommunen gør indsigelse. En sådan ordning vil lette de administrative byrder for både restauratører og myndigheder. Det vil navnlig komme mindre restauratører til gode, da de ofte kan have vanskeligt ved at huske at få fornyet alkoholbevillingen rettidigt, og da de har svært ved at udfylde papirarbejdet. Samlet vil det spare restauratører, politi og kommunerne for unødigt og ressourcekrævende bureaukrati.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at en modernisering og lempelse af fornyelsesprocessen for alkoholbevillinger vil sikre en klar regel for, hvornår politiet kan tage en sag op (f.eks. pga. ordens- eller ædruelighedsmæssige forhold), og hvornår kommunalbestyrelsen kan tage en sag op (f.eks. pga. samfundsmæssige eller lovens generelle sammenhængende forhold til forhold, som der kan lægges vægt på ved tildeling og fornyelse af en alkoholbevilling). Det vil dermed skabe større gennemsigtighed for restauratørerne, at hvis de driver deres restaurant m.v. inden for restaurationslovens regler og alkoholbevillingens betingelser og begrænsninger, så risikerer de

Udkast

ikke, at alkoholbevillingen bortfalder pga. eksempelvis manglende rettidig ansøgning. Det er således ikke intentionen, at kommunalbestyrelsen skal kunne udtage alle alkoholbevillinger som udløber, men kun de alkoholbevillinger, hvor der er grundlag for dette, dvs. når kommunalbestyrelsen har kendskab til, at der i den forløbne bevillingsperiode har været ordensmæssige, samfundsmæssige eller ædruelighedsmæssige problemer ved virksomhedens drift, ligesom at kommunalbestyrelsen kan intervenere, hvis der er ændringer i det oprindelige grundlag for tildeling af alkoholbevillingen.

Videre er det Erhvervsministeriets vurdering, at det bør gøres nemmere for ansøgere at opnå midlertidig bevilling.

Politiet kan efter de nuværende regler og praksis ikke give en midlertidig bevilling til ansøgeren, før sagen er så oplyst, at det forekommer meget sikkert, at bevilling vil blive givet, når kommunalbestyrelsen eller bevillingsnævnet efterfølgende træffer den endelige afgørelse.

Når en ansøgning indsendes til politiet, skal de ikke kun foretage kontrol af ordensmæssige forhold, men skal også gennem en tidskrævende proces med indhentning af gældsoplysninger.

I stedet for at politiet også indhenter gældsoplysninger m.v., som er særligt tidskrævende, bør politiets arbejde koncentreres om objektivt konstaterbare forhold som alder, om ansøgeren er myndig, dvs. juridisk ansvarlig til at stifte gæld og indgå bindende aftaler, straffeforhold og de ordens- og ædruelighedsmæssige forhold, som er klassiske politiopgaver, der ligger dem nærmest at vurdere.

Politiet vil på dette grundlag tidligere i ansøgningsprocessen kunne give en midlertidig tilladelse. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at dette vil gøre sagsgangen lettere og mere smidig for branchen og politiet.

3.4.3.1. Den foreslåede ordning

Det foreslås i lovforslagets § 5, stk. 1, alkoholbevilling gives af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet.

Den foreslåede ordning vil indebære, at alkoholbevillinger gives af kommunalbestyrelsen eller et nedsat bevillingsnævn efter forhandling med politiet. Det betyder at den endelige alkoholbevilling beror på en forvaltningsretlig afgørelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at forinden kommunalbestyrelsen eller et nedsat bevillingsnævn træffer afgørelse skal udfaldet forhandles med

politiet, både når alkoholbevillingen gives uden yderligere betingelser eller begrænsninger, og når en alkoholbevilling betinges og begrænses af forhold.

En alkoholbevilling er en forvaltningsafgørelse. Kommunalbestyrelsen skal som følge heraf overholde de forvaltningsretlige regler i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om alkoholbevilling. Det medfører, at kommunalbestyrelsen skal overholde reglerne i forvaltningsloven om bl.a. partshøring, begrundelse og klagevejledning. Afgørelsen er tillige underlagt reglerne om aktindsigt. Dette gælder også politiets indledende sagsbehandling.

Efter lovforslagets § 3, stk. 1, indgives ansøgning om alkoholbevilling til politiet. Det er således politiet, der foretager den indledende behandling af ansøgningen. Efter lovforslagets § 3, stk. 2, kan ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelse af et arrangement indgives via www.virk.dk. Efter den foreslåede ordning i lovforslagets § 6, stk. 1, kan politiet give en midlertidig tilladelse til udskænkning af stærke drikke, medmindre lovens ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn taler imod dette. Politiet påser de objektivt konstaterbare forhold, herunder ansøgerens alder og myndighed, det vil sige, om ansøgeren er juridisk i stand til at pådrage sig gæld og indgå bindende aftaler. Politiet vurderer desuden ansøgerens straffeforhold og de ordens- og ædruelighedsmæssige forhold. Hvis der ikke er forhold, der taler i mod at give en midlertidig tilladelse til udskænkning af stærke drikke, kan politiet meddele tilladelsen. Den midlertidige tilladelse gives for et bestemt tidsrum, dog højst indtil den kommunalbestyrelsen har truffet endelig afgørelse, jf. lovforslagets § 6, stk. 2.

Den foreslåede ordning indebærer herefter , at politiet først tager stilling til de objektivt konstaterbare forhold: ansøgerens alder og myndighed, eventuelle strafbare-forhold og de ordens- og ædruelighedsmæssige forhold. Politiet tager desuden stilling til, om der kan gives midlertidig tilladelse til udskænkning af stærke drikke. Herefter overgår sagen til kommunalbestyrelsen, som træffer den endelige afgørelse om, hvorvidt der kan gives en alkoholbevilling.

Den foreslåede ordning indebærer, at kommunalbestyrelsen på baggrund af politiets indledende sagsbehandling skal varetage den øvrige sagsbehandling af sagen, herunder vurdere, om der kan meddeles alkoholbevilling, og i givet fald med hvilke eventuelle begrænsninger og betingelser. Kommunalbestyrelsen skal eksempelvis vurdere ansøgerens forretningsmæssige kvalifikationer, indhente oplysninger om eventuel gæld samt om ansøgerens

og virksomhedens økonomiske forhold og foretage vurderinger af støj- og miljøforhold. Herudover skal kommunalbestyrelsen blandt andet forholde sig til, om lokalerne har den nødvendige ibrugtagningstilladelse, om de nødvendige fødevaregodkendelser foreligger, brandforholdene i lokalerne, udskænkningsstedets beliggenhed, konkrete ædrueligheds- eller ordensforhold, som politiet har påpeget, samt øvrige samfundsmæssige hensyn.

Den foreslåede ordning indebærer, at politiet og kommunerne i forbindelse med sagsbehandlingen skal foretage en vægtning af dels de lovlige kriterier, der skal indgå i afgørelsen, dels de kriterier, der kan indgå i afgørelsen. Det foreslås derfor i lovforslagets § 7, at kommunalbestyrelsen ved afgørelsen af, om en alkoholbevilling kan gives, skal tage samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, og ordensmæssige hensyn og dermed sammenhængende hensyn i betragtning. Herudover opregnes i bestemmelsens nr. 1-7 en række kriterier, som kommunalbestyrelsen navnlig kan lægge vægt på i forbindelse med afgørelsen af, om en alkoholbevilling kan gives. Kommunalbestyrelsen kan inddrage dokumenterede samfunds-, ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn, herunder endelige afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet om forskelsbehandling, som er blevet oversendt til kommunen. Ligebehandlingsnævnets afgørelser, der er indbragt for domstolene, kan først tillægges vægt, når sagen er afsluttet. En enkelt overtrædelse er som udgangspunkt ikke tilstrækkelig til afslag; der skal normalt foreligge flere afgørelser og et mønster af bevidste overtrædelser eller manglende tiltag for at forhindre gentagelser. Aktiv opfølgning fra virksomheden taler omvendt for, at bevillingen kan tildeles eller der ikke skal interveneres mod fornyelse.

Det foreslås i lovforslagets § 5, stk. 2, at bevillingen gælder et bestemt forretningssted og for et tidsrum af 8 år, men kan, når omstændighederne taler herfor, gives for et tidsrum af 4 eller 2 år.

Den foreslåede ordning vil medføre, at udgangspunktet for bevillingsperiodens længde er 8 år, men kan - hvis omstændighederne taler herfor - gives for en mere begrænset periode på enten 4 år eller 2 år. En alkoholbevilling kan således ikke gives for en kortere tidsperiode end 2 år. Uanset periodens længde kan bevillingen i øvrigt betinges af vilkår.

Den foreslåede ordning medfører, at afgørelsen om alkoholbevillingslængde skal ske ud fra en konkret og saglig vurdering. Dvs. at kommunalbestyrelsen ikke må sætte skøn under regel, men skal foretage en konkret vurdering af hver enkelt ansøgning i forhold til om bevillingens længde skal afvige fra udgangspunktet på 8 år.

Udkast

Ved vurderingen af en ansøgning om alkoholbevilling er udgangspunktet en bevillingsperiode på 8 år, uanset om ansøgningen vedrører en veletableret restauration, en restauration i en kæde eller en nyetableret restauration.

Den foreslåede ordning medfører, at en ansøgning om alkoholbevilling skal behandles ud fra udgangspunktet om, at bevillingens længde skal være på 8 år. I vurderingen af om alkoholbevillingen skal tildeles, skal kommunalbestyrelsen iagttage samfundsmæssige, ordensmæssige, ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende hensyn, jf. lovforslagets § 7. Der kan ikke opstilles begrænsninger eller betingelser, der ikke er motiveret af disse hensyn.

For så vidt angår begrænsningen af alkoholbevillingens gyldighedsperiode på 4 år medfører den foreslåede ordning, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte bevillingens gyldighedsperiode til 4 år, hvis restaurationens karakter indebærer en øget risiko for støj- eller ordensmæssige problemer for de omkringliggende beboere, eller hvis restaurationens grundøkonomi er god, men der verserer restancer til det offentlige, jf. lovforslagets § 8, stk. 1, nr. 4 eller § 9, stk. 1, nr. 3. I sidstnævnte tilfælde bør alkoholbevillingen betinges af, at der er indgået en betalingsaftale med skattemyndighederne.

Den foreslåede ordning medfører, at den korteste periode, som en bevilling kan tildeles for, er 2 år. En bevillingsperiode på 2 år, kan eksempelvis være relevant for førstegangsansøgere med en skrøbelig økonomi eller for en allerede etableret restauration med tilsvarende økonomiske udfordringer.

En bevillingsperiode på 2 år kan blive aktuel, hvis ansøger har meget skrøbelig økonomi. Der kan evt. stilles krav om forbedring af økonomien inden for afgrænset periode.

Det kan f.eks. komme på tale, hvis ansøger har udvist uforsvarlig adfærd ved f.eks. at servere alkohol i restaurationen uden bevilling. I tilfælde af at ansøger udviser villighed til fremadrettet at overholde reglerne og samarbejde med kommunen og politiet, kan kommunalbestyrelsen vurdere, at alkoholbevilling alligevel kan tildeles for en 2-årig periode.

Særlige ordensmæssige problemer, kan medføre, at bevillingen alene tildeles for 2 år.

Udkast

Det faktum, at restaurationen er nyetableret, kan ikke i sig selv begrunde, at bevillingen alene meddeles for en periode på 2 år.

Det foreslås i lovforslagets § 5, stk. 3, at alkoholbevillingen ved periodens udløb automatisk fornyes for 8 år, medmindre kommunalbestyrelsen beslutter, at den ikke skal fornyes. Hvis omstændighederne taler for det, kan bevillingen dog fornyes for en kortere periode på enten 4 eller 2 år.

Den foreslåede ordning indebærer, at alkoholbevillingen som udgangspunkt automatisk fornyes for en periode på 8 år, når den nuværende bevillingsperiode udløber. Dette gælder dog ikke, hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at bevillingen ikke skal fornyes. Udgangspunktet er således, at alkoholbevillingen fornys. Kommunalbestyrelsen kan dog modsætte sig fornyelsen, hvis lovens overordnede hensyn taler imod det. Kommunalbestyrelsen kan desuden indhente oplysninger og vurderinger fra andre myndigheder, f.eks. politiet, skattemyndighederne eller Fødevarestyrelsen, når den skal tage stilling til, om alkoholbevillingen skal fornys. Kommunalbestyrelsen kan inddrage dokumenterede samfunds-, ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn, herunder endelige afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet om forskelsbehandling, som er blevet oversendt til kommunen. Ligebehandlingsnævnets afgørelser, der er indbragt for domstolene, kan først tillægges vægt, når sagen er afsluttet. En enkelt overtrædelse er som udgangspunkt ikke tilstrækkelig til afslag; der skal normalt foreligge flere afgørelser og et mønster af bevidste overtrædelser eller manglende tiltag for at forhindre gentagelser. Aktiv opfølgning fra virksomheden taler omvendt for, at bevillingen kan tildeles eller der ikke skal interveneres mod fornyelse.

Hvis kommunalbestyrelsen intervenerer, skal den overholde de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger. Det indebærer bl.a., at der skal foretages et konkret og sagligt skøn, som skal være begrundet i de samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige samt sammenhængende hensyn, som loven i øvrigt skal varetage. Kommunalbestyrelsen skal endvidere overholde forvaltningslovens regler, herunder reglerne om partshøring, begrundelse og klagevejledning, hvis den træffer afgørelse om, at alkoholbevillingen ikke skal fornyes.

Den foreslåede ordning vil medføre, at kommunalbestyrelsen kan begrænse fornyelsen af alkoholbevillingen til 4 eller 2 år, hvis omstændighederne taler herfor.

Udkast

Hvis kommunalbestyrelsen griber ind og begrænser fornyelsen af alkoholbevillings gyldighedsperiode til 2 eller 4 år, skal afgørelsen træffes i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger. Kommunalbestyrelsen skal således foretage et konkret og individuelt skøn, som skal være sagligt begrundet i hensyn, der varetages af lovgivningen, herunder samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige hensyn samt hensyn, der har naturlig sammenhæng hermed. Afgørelsen skal desuden træffes under iagttagelse af forvaltningslovens regler, herunder reglerne om partshøring, begrundelse og klagevejledning. Begrundelsen skal navnlig angive, hvorfor bevillingen ikke er meddelt for den almindelige periode, og hvorfor gyldighedsperioden er begrænset til henholdsvis til 2 eller 4 år.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen kun skal intervenere og begrænse forlængelsen af alkoholbevillingens længde, når der er grundlag for dette, dvs. når kommunalbestyrelsen har kendskab til, at der i den forløbne bevillingsperiode har været ordensmæssige, samfundsmæssige eller ædruelighedsmæssige problemer ved virksomhedens drift, ligesom kommunalbestyrelsen kan intervenere, hvis der er ændringer i det oprindelige grundlag for tildeling af alkoholbevillingen.

Det foreslås i lovforslagets § 5, stk. 4, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren efter forhandling med justitsministeren og KL kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsen og politiets behandling af alkoholbevillinger.

Den foreslåede ordning vil indebære, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren bemyndiges til efter forhandling med justitsministeren og KL ved bekendtgørelse at fastsætte helt specifikke regler om kommunalbestyrelsen og politiets sagsbehandling af alkoholbevillinger.

Den foreslåede bemyndigelse i § 5, stk. 4, til ved bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om snitfladerne mellem politiets og kommunernes sagsbehandling vil ikke kunne ændre på den lovfastsatte kompetencefordeling. Det fremgår i lovforslagets § 3, stk. 1, at ansøgninger om alkoholbevilling skal indgives til politiet. Efter § 5, stk. 1, er det imidlertid kommunalbestyrelsen, der efter forhandling med politiet træffer afgørelse om, hvorvidt en alkoholbevilling skal gives. Herudover kan politiet efter § 6, stk. 1, meddele en midlertidig tilladelse til udskænkning af stærke drikke.

Bemyndigelsen foreslås benyttet i det tilfælde, hvor politiet og kommunerne sammen ønsker, at fastsætte snitfladerne for sagsbehandlingen af alkoholbevillinger ved bekendtgørelse. Intentionen med fastsættelse af snitfladerne

ved en bekendtgørelse skal være, at sagsbehandlingsprocessen skal forenkles og unødige dokumentationskrav skal fjernes.

I lovforslagets § 6, stk. 1, foreslås det, at når ansøgning om alkoholbevilling er indgivet, jf. § 3, kan politiet give en midlertidig tilladelse til udskænkning af stærke drikke, medmindre lovens ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn taler imod dette.

Den foreslåede ordning vil videreføre restaurationslovens § 17, stk. 2, 1. pkt.

Politiet skal således sikre sig, at lovens ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn er overholdt, for at der kan udstedes en midlertidig tilladelse.

Den foreslåede ordning indebærer, at de ordensmæssige hensyn skal vurderes såvel ud fra virksomhedens som ansøgerens forhold. De ordensmæssige hensyn skal sikre, at borgere kan færdes fredeligt i restaurations- og natteli-vet, herunder at der ikke er vold og anden kriminalitet i og omkring restaurationsvirksomheder. Behovet for at varetage ordensmæssige hensyn kan være affødt af konkrete oplysninger om politiforretninger i og omkring en bestemt restauration. Det kan imidlertid også indgå i vurderingen, hvis det et politiets vurdering, at der i et bestemt område er et generelt behov for mere ro og orden, der taler for, at der ikke bliver givet yderligere alkoholbevillinger til f.eks. rene udskænkningssteder.

Den foreslåede ordning indebærer også, at de ædruelighedsmæssige hensyn skal være opfyldt. Hensynet skal sikre, at udskænkning af alkohol sker under kontrollerede forhold. En midlertidig tilladelse kan derfor afslås, hvis de ædruelighedsmæssige hensyn ikke er opfyldt, hvis der som følge af en for stærk lokal koncentration af restaurationsvirksomheder kan frygtes uforsvarlig drift eller andre ædrueligheds- eller ordensmæssige problemer, eller hvis der foreligger andre konkrete ædruelighedsmæssige samt dermed sammenhængende sociale og politimæssige forhold, som gør det betænkeligt at give alkoholbevilling.

Det er et krav, at bevillingsmyndighederne kan sandsynliggøre, at et afslag på en ansøgning om alkoholbevilling er begrundet i konkrete ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende sociale eller politimæssige betænkeligheder. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis der foreligger oplysninger om alkoholmisbrug, udskænkning til mindreårige, hærværk, natteuorden eller lignende forhold. Bevillingsmyndighederne kan således ikke uden videre beslutte at standse udstedelsen af alkoholbevillinger eller nattilladelser

Udkast

i et bestemt område med henvisning til, at der allerede findes et tilstrækkeligt antal restaurationsvirksomheder. En sådan beslutning skal understøttes af konkrete oplysninger, der sandsynliggør, at yderligere udskænkning vil medføre ædruelighedsmæssige, sociale eller politimæssige problemer.

Antallet af restaurationsvirksomheder i kommunen eller i dele af kommunen sammenholdt med indbyggertallet vil dog kunne begrunde et afslag på en ansøgning om bevilling til en ny restauration, hvor der skal serveres stærke drikke, hvis afslaget kan underbygges af konkrete forhold, der sandsynliggør, at det vil være betænkeligt at imødekomme ansøgningen ud fra ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende sociale og politimæssige hensyn. Tilsvarende hensyn kan begrunde et afslag på en ansøgning om tilladelse til servering af stærke drikke på steder, hvor navnlig unge mennesker færdes eller opholder sig. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis en restauration ønskes etableret i nærheden af skoler eller andre institutioner, der benyttes af unge.

Ved vurderingen kan det endvidere tillægges betydning, hvis en tidligere indehaver har forårsaget konkrete og relevante ædruelighedsmæssige eller politimæssige problemer på restaurationen eller hvis der tidligere har været ædruelighedsmæssige problemer på restaurationen.

Desuden foreslås det i lovforslagets § 6, stk. 2, at en midlertidig tilladelse gives for et bestemt tidsrum, dog højst indtil endelig afgørelse er truffet af kommunalbestyrelsen, jf. § 5, stk. 1.

Den foreslåede ordning vil videreføre restaurationslovens § 17, stk. 2, 2. pkt., og indebærer, at den midlertidige tilladelse til udskænkning af stærke drikke gives for et bestemt tidsrum og tilladelsen har dermed en udløbsdato. Hvis kommunalbestyrelsen eller et nedsat bevillingsnævn ikke har haft mulighed for at afholde møde og træffe den endelige afgørelse om, der kan gives en alkoholbevilling, kan den midlertidige tilladelse forlænges, men skal stadig gives for en bestemt tidsperiode.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en midlertidig tilladelse vil sikre, at virksomheden kan fortsætte i perioden, indtil kommunalbestyrelsen har færdigbehandlet sagen.

Den midlertidige tilladelse vil ikke kunne gælde længere end til tidspunktet for kommunalbestyrelsens endelige afgørelse om eventuel tildeling af

Udkast

alkoholbevilling. Kommunalbestyrelsen vil fortsat skulle træffe afgørelse om alkoholbevilling efter forhandling med politiet.

3.4.2. Politiet og kommunernes sagsbehandling af bevillingsansøgninger

3.4.2.1. Gældende ret

Det følger af restaurationslovens § 10, stk. 2, 1. pkt., at alkoholbevilling gives og fornys af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet.

Videre følger det af restaurationslovens § 10, stk. 3, at kommunalbestyrelsen kan nedsætte et bevillingsnævn til at træffe afgørelser, der efter denne lov er henlagt til kommunalbestyrelsen. Bevillingsnævnet består af en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren, et sagkyndigt medlem og indtil 6 andre medlemmer. Personer, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, kan være medlem af et bevillingsnævn. I Københavns Kommune består bevillingsnævnet af borgmesteren som formand, 5 medlemmer valgt af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg, et sagkyndigt medlem og en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren. Såfremt Københavns Kommune har et magistratsstyre eller en styreform med delt administrativ ledelse, jf. §§ 64 og 64 a i lov om kommunernes styrelse, kan kommunalbestyrelsen i kommunens styrelsesvedtægt bestemme, at et magistratsmedlem henholdsvis en udvalgsformand er formand i stedet for borgmesteren.

Det fremgår af restaurationslovens § 10, stk. 4, at et bevillingsnævns afslag kan indbringes for kommunalbestyrelsen. Indbringelsen skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afslaget skal indeholde oplysning om adgangen til at indbringe afgørelsen for kommunalbestyrelsen og om fristen herfor.

Bevillingsmyndigheden skal ved afgørelsen af, om alkoholbevilling vil kunne gives, iagttage samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn, jf. restaurationslovens § 12, 1. pkt.

Herudover skal bevillingsmyndigheden også i forbindelse med afgørelsen om, hvorvidt der kan tildeles alkoholbevilling eller hvis en alkoholbevilling begrænses og betinges af vilkår, overholde de almindelig forvaltningsretlige regler, herunder proportionalitetsprincippet, lighedsgrundsætningen samt kravene om partshøring og begrundelse.

Udkast

Bestemmelsen i restaurationslovens § 12, nr. 1-7 oplister en række kriterier, som bevillingsmyndigheden navnlig kan lægge vægt på i forbindelse med afgørelsen af, om en alkoholbevilling vil kunne gives.

Ifølge § 12, nr. 1-7 kan der herved navnlig lægges vægt på, 1) om der af bevillingsansøgeren, medlemmer af direktionen eller bestyrelsen eller andre, der kan udøve en bestemmende indflydelse over virksomhedens drift, er udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde, 2) bevillingsansøgerens forretningsmæssige kvalifikationer, herunder om det må antages, at ansøgeren vil være egnet til at drive restaurationsvirksomhed på betryggende måde, 3) bevillingsansøgerens økonomiske forhold og finansieringsplan, driftsbudget samt likviditetsbudget for virksomheden, herunder om det må anses for godtgjort, at virksomheden vil blive drevet for ansøgerens egen regning og risiko, 4) størrelse, indretning og karakter i øvrigt af serveringsstedet, 5) serveringsstedets beliggenhed, hvorved der kan anlægges byplanmæssige betragtninger, således at der kan vises tilbageholdenhed med at give tilladelse til nyoprettede restaurationsvirksomheder i egentlige boligkvarterer eller nær skoler eller andre institutioner, der søges af unge, 6) om der som følge af en for stærk lokal koncentration af restaurationsvirksomhed kan frygtes uforsvarlig drift eller andre ædruelighedsmæssige problemer, og 7) om der foreligger andre konkrete ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende sociale og politimæssige forhold, der gør det betænkeligt, at alkoholbevilling gives.

Det er op til den enkelte bevillingsmyndighed at afgøre, hvordan de forskellige hensyn i nr. 1-7 vægtes i forhold til hinanden.

Der kan gives alkoholbevilling til enten personer, jf. restaurationslovens § 13 eller selskaber, jf. restaurationslovens § 14. Der kan desuden gives alkoholbevilling, hvis servering af stærke drikke sker i 1) tog, turistbusser, fly og skibe i fart eller 2) busser i international rutefart, hvor rutens længde er mindst 200 km, jf. restaurationslovens § 10 a, stk. 2.

3.4.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

I lov nr. 140 af 29. marts 1978 om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. blev kommunernes indflydelse på tildelingen af alkoholbevillinger styrket. Herudover skulle samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende hensyn fremover iagttages ved tildeling af alkoholbevilling. Ordlyden er i det store hele blevet videreført til i dag.

Udkast

Retstilstanden er i dag, at ved kommunalbestyrelsens afgørelse af om en alkoholbevilling kan tildeles eller fornys, skal samfunds-, ordens- og ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende hensyn altid kunne dokumenteres og/eller sagligt begrundes, hvis en eventuel afvisning eller begrænsning af bevillingen anvendes. Både de samfundsmæssige og ordensmæssige hensyn, som kommunalbestyrelserne skal iagttage efter restaurationsloven, giver mulighed for, at kommunalbestyrelserne ikke udsteder eller fornyer alkoholbevillinger til udskænkningssteder, der forskelsbehandler.

Bevillingsområdet adskiller sig fra mange andre forvaltningsområder ved, at kommunalbestyrelserne inden for restaurationslovens rammer kan lægge vægt på lokale og bredere planmæssige hensyn i deres afgørelser.

I den forbindelse er det afgørende, at bevillingsområdet efter restaurationsloven er et kommunalt anliggende. Begrundelsen er, at et kollektivt og alsidigt organ i den enkelte kommune har de bedste forudsætninger for at træffe den samfundsmæssigt bedste afgørelse i hver enkelt sag. Betydningen af kommunernes mulighed for at styre området efter restaurationsloven er gennem årene blevet fremhævet i forbindelse med flere lovændringer. Restaurationsloven giver derfor de involverede myndigheder vide rammer for - både overordnet og i behandlingen af konkrete sager - at fastlægge, hvilket restaurations- og natteliv der skal være i kommunen og i kommunens forskellige områder.

Opgaven med overordnet at styre restaurations- og nattelivet inden for forskellige områder i kommunen vil i praksis navnlig kunne ske ved kommunalbestyrelsens vedtagelse af en række generelle retningslinjer i kommunens restaurationsplan, der herefter kan blive udmøntet gennem kommunalbestyrelsernes administrative praksis og stillingtagen i de enkelte sager.

De relativt vide rammer ændrer imidlertid ikke ved, at der gælder en række retlige begrænsninger af betydning både for den overordnede styring og for behandlingen af de enkelte sager, og at restaurationsloven sammen med almindelige forvaltningsretlige principper og regler opstiller en række vigtige retlige rammer.

Myndighederne kan imidlertid ikke frit vælge, hvilke hensyn de vil lægge vægt på. Det gælder både, når kommunen fastsætteer generelle retningslinjer, f.eks. i en restaurationsplan, og når den behandler konkrete sager. Efterprincippet om saglig forvaltning skal de hensyn, der inddrages, være relevante og saglige i den konkrete sammenhæng.

Udkast

Fastlæggelsen af kredsen af saglige hensyn skal ske ud fra, hvad der er bestemt i restaurationsloven, og hvad der herudover følger af de almindelige forvaltningsretlige principper om adgangen til at inddrage forskellige hensyn ved skønsmæssige afgørelser.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at de kriterier, der udtrykkeligt er nævnt i bestemmelsen, ikke er udtømmende, og at andre kriterier, der må anses for at falde ind under de overordnede kriterier om samfundsmæssige samt ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn og dermed sammenhængende hensyn, også kan inddrages. Hensynene er lige for alle ansøgere og gælder altså, uanset om der f.eks. skal tages stilling til en ansøgning om nyetablering eller en fornyelse af en eksisterende alkoholbevilling.

Kommunalbestyrelserne er efter restaurationsloven tillagt et bredt skøn. Den, der ansøger om at få om en alkoholbevilling eller nattilladelse, har af samme grund ikke et retskrav på at få en alkoholbevilling eller en nattilladelse.

Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med afgørelsen om, hvorvidt der kan tildeles alkoholbevilling, overholde de almindelig forvaltningsretlige regler, herunder proportionalitetsprincippet, lighedsgrundsætningen samt kravene om partshøring og begrundelse.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at kriterierne for tildeling af en alkoholbevilling fungerer efter hensigten og bør videreføres. Det er således ikke vurderingen, at lovforslaget ændrer retstilstanden for så vidt angår tildelingen af alkoholbevillinger. Kriterierne bør dog fremover også anvendes, når kommunalbestyrelsen griber ind i en automatisk fornyelse af en alkoholbevilling og eventuelt begrænser bevillingens gyldighedsperiode.

3.4.2.3. Den foreslåede ordning

Lovforslagets § 7 er bygget op således, at bestemmelsen først angiver de overordnende hensyn, der er afgørende for skønsudøvelsen. Det drejer sig om samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn. Herefter opregnes i § 7, nr. 1-7, en række specifikke kriterier, som navnlig kan lægges vægt ved vurderingen. kriterierne konkretiserer, hvordan de nævnte hensyn indgår i kommunalbestyrelsernes skønsmæssige vurdering.

Det foreslås i lovforslagets § 7, 1. pkt. at videreføre kravet om, at kommunalbestyrelsen ved afgørelsen af, om der kan gives alkoholbevilling, skal tage samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn.

Udkast

Den foreslåede ordning medføre endvidere, at kommunalbestyrelsen skal inddrage disse hensyn ved ansøgninger om førstegangsbevillinger, jf. lovforslagets § 5, stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal desuden inddrage hensynene, når den træffer afgørelse om ikke at forny en alkoholbevilling eller om kun at forny den for en periode på 4 eller 2 år, jf. lovforslagets § 5, stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan dog foretage en forskellig vurdering ved førstegangsansøgninger og automatiske fornyelser. Ved automatisk fornyelse vil kommunalbestyrelsen inddrage den forløbne bevillingsperiode i vurderingen. Det vil blandt andet indgå, om der har været ordensmæssige, samfundsmæssige eller ædruelighedsmæssige problemer med virksomhedens drift. Kommunalbestyrelsen vil også vurdere, om der er sket ændringer i det oprindelige grundlag for tildelingen af bevillingen.

Den foreslåede ordning indebærer, at samfundsmæssige hensyn skal forstås bredt. Der er således en samfundsmæssig interesse i et velfungerende restaurations- og natteliv. Det kan også være et samfundsmæssigt hensyn at sikre et varieret restaurations- og natteliv, således at der opretholdes en rimelig balance mellem restaurationsbranchen muligheder for at drive virksomhed på den ene side og byens beboere interesser på den anden. Herudover vil et samfundsmæssigt hensyn, som kommunalbestyrelsen skal varetage, være, om virksomheden overholder gældende regler, herunder betaler skatter og afgifter samt overholder driftsmæssige forskrifter vedrørende hygiejne, brandsikkerhed, arbejdsmiljø, fødevarehåndtering og affald- og renovation.

Den foreslåede ordning indebærer desuden, at hensynet til ædruelighed skal indgå i vurderingen af, om der kan gives alkoholbevilling. Formålet er at sikre, at udskænkningen foregår under kontrollerede forhold. En midlertidig tilladelse kan derfor afslås, hvis hensynet til ædruelighed ikke er tilstrækkeligt varetaget. Det samme gælder, hvis en særlig høj koncentration af restaurationsvirksomhed i området kan medføre for uforsvarlig drift eller andre problemer med ædruelighed eller orden. Endelig kan tilladelsen afslås, hvis der foreligger andre konkrete ædruelighedsmæssige, sociale eller politimæssige forhold, som gør det betænkeligt at give en alkoholbevilling.

Den foreslåede ordning indebærer, at de ordensmæssige hensyn skal vurderes såvel ud fra virksomhedens som ansøgerens forhold. De ordensmæssige hensyn skal sikre, at borgere kan færdes fredeligt i restaurations- og nattelivet, herunder at der ikke er vold og anden kriminalitet i og omkring restaurationsvirksomheder. Behovet for at varetage ordensmæssige hensyn kan

Udkast

være affødt af konkrete oplysninger om politiforretninger i og omkring en bestemt restauration. Det kan imidlertid også indgå i vurderingen, hvis det er politiets vurdering, at der i et bestemt område er et generelt behov for mere ro og orden, der taler for, at der ikke bliver givet yderligere alkoholbevillinger til f.eks. rene udskænkningssteder. Kommunalbestyrelsen kan inddrage dokumenterede samfunds-, ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn, herunder endelige afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet om forskelsbehandling, som er blevet oversendt til kommunen. Ligebehandlingsnævnets afgørelser, der er indbragt for domstolene, kan først tillægges vægt, når sagen er afsluttet. En enkelt overtrædelse er som udgangspunkt ikke tilstrækkelig til afslag; der skal normalt foreligge flere afgørelser og et mønster af bevidste overtrædelser eller manglende tiltag for at forhindre gentagelser. Aktiv opfølgning fra virksomheden taler omvendt for, at bevillingen kan tildeles eller der ikke skal interveneres mod fornyelse.

Herudover foreslås det, at de hensyn, som kommunalbestyrelsen navnlig kan lægge vægt på ved afgørelsen af, om der kan gives en alkoholbevilling, videreføres.

Det foreslås i lovforslagets § 7, nr. 1, at der navnlig kan lægges vægt på, om der af bevillingsansøgeren, medlemmer af direktionen eller bestyrelsen eller andre, der kan øve en bestemmende indflydelse på virksomhedens drift, har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Den foreslåede ordning vil indebære, at det er bevillingsansøgeren – uanset om denne er en fysisk eller juridisk person – og andre med bestemmende indflydelse på restaurationen, som skal vurderes. Ved at medtage alle dem, der har bestemmende indflydelse på virksomheden, sikres det, at også eventuelle stråmænd kan indgå i kommunalbestyrelsernes overvejelser. I vandelsvurderingen vil bl.a. kunne indgå, om bevillingsansøgeren er tidligere straffet, f.eks. dømt for bedrageri, dokumentfalsk eller andre økonomiske forbrydelser. Overtrædelser af moms- og skattelovgivningen vil ligeledes kunne blive tillagt vægt i vurderingen af, om virksomheden vil blive drevet på forsvarlig måde. Herudover kan det indgå i vurderingen, hvis ansøgeren tidligere har overtrådt restaurationsloven, f.eks. ved udskænkning til mindreårige eller til stærkt berusede personer, eller der er grund til at antage, at udskænkningsstedet vil tiltrække gæster, der erfaringsmæssigt skaber ordensmæssige problemer som f.eks. vold, særlig uprovokeret vold, brug af eller salg af euforiserende stoffer. Det skal tillægges en vis vægt, under hvilke omstændigheder ansøgeren har begået den kriminelle handling. Ved

Udkast

vurderingen af, om ansøgeren kan drive virksomheden på forsvarlig måde, vil overtrædelser udøvet i restaurationsmiljøet, skulle tillægges større vægt end overtrædelser udøvet andre steder.

Det foreslås i lovforslagets § 7, nr. 2, at der navnlig kan lægges vægt på bevillingsansøgerens forretningsmæssige kvalifikationer, herunder om det må antages, at ansøgeren vil være egnet til at drive restaurationsvirksomhed på forsvarlig måde.

Den foreslåede ordning indebærer, at kommunalbestyrelsen skal overveje, om bevillingsansøgeren eller de personlige indehavere må anses for egnede til at drive serveringsvirksomhed på forsvarlig vis. Hvis ansøgeren eksempelvis ikke overholder betalingsaftaler m.v., kan det have betydning for vurderingen af, om virksomheden vil blive drevet på forsvarlig måde. Forhold såsom om ansøgeren tidligere har drevet restaurationsvirksomhed, allerede driver flere restaurationsvirksomheder, eller om restaurationen er en del af en kæde, om ansøgeren har en faglig uddannelse inden for områder og er i stand til at kunne sikre god og retvisende regnskabsførelse, kan indgå i kommunalbestyrelsens afvejning af hensynene.

Den foreslåede ordning indebærer, at kommunalbestyrelsen kan vælge at indsætte et vilkår i bevillingen om bevillingsansøgerens forretningsmæssige kvalifikationer. Bevillingen kan meddeles med vilkår om, at selskabskapitalen forbliver ejet af en eller flere bestemte personer, eller der kan knyttes et vilkår om, at ansøgeren skal indsende bevis for overholdelse af betalingsaftaler, hvis der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Det foreslås i lovforslagets § 7, nr. 3, at der navnlig kan lægges vægt på bevillingsansøgerens økonomiske forhold og finansieringsplan, driftsbudget samt likviditetsbudget for virksomheden, herunder om det må anses for godtgjort, at virksomheden vil blive drevet for bevillingsansøgerens egen regning og risiko.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelserne skal foretage en grundig gennemgang af bevillingsansøgerens økonomi. De økonomiske forhold, der eksempelvis kan gennemgås, omfatter omkostninger til husleje eller forpagtning, restaurationens beliggenhed, antallet af siddepladser, åbningstider, hvordan købet og driften er finansieret, og om den forventede omsætning er realistisk, om ansøgers budgetterede omsætning hænger sammen med virksomhedens koncept, om bruttoavancen er realistisk, de

Udkast

budgetterede lønomkostninger, herunder løn til indehaver og personale, samt de øvrige budgetterede driftsomkostninger.

Den foreslåede ordning, vil indebære, at hvis bevillingsansøgeren er en person, jf. lovforslagets § 8, vil det være nødvendigt tillige at gennemgå ansøgerens private pengeforhold. Hvis bevillingsansøgeren derimod er et selskab m.v., jf. lovforslagets § 9, er det således de økonomiske forhold for selskabet m.v., der skal vurderes af kommunalbestyrelsen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der kan indsættes et vilkår i en alkoholbevilling om, at der skal foreligge en gyldig lejekontrakt eller forpagtningsaftale, og at bevillingen bortfalder, hvis kontrakten eller aftalen ophører.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen kan lægge vægt på, om det anses for godtgjort, at virksomheden vil blive drevet for ansøgerens egen regning og risiko. Det betyder, at kommunalbestyrelsen bør undersøge, om virksomheden reelt bliver drevet af de fysiske eller juridiske personer, som har det økonomiske ansvar, så det sikres, at virksomheden reelt bliver drevet for ansøgerens egen regning og risiko, og der ikke indsættes en stråmand eller bruges falske identiteter og fiktive adresser.

Den foreslåede ordning medfører ligeledes, at kommunalbestyrelsen, hvis virksomheden etableres og finansieres af lånt kapital, kan lægge vægt herpå ved afgørelsen af, om der kan gives en alkoholbevilling. Det vil dog kræve, at kommunalbestyrelsen undersøger lånebetingelserne med henblik på at afdække eventuelle uregelmæssigheder, herunder sikre sig, at der ikke er tale om proforma långivning eller lignende.

Det foreslås i lovforslagets § 7, nr. 4, at der navnlig kan lægges vægt på størrelse, indretning og karakter i øvrigt af serveringsstedet, herunder om vedkommende myndighed har godkendt de pågældende lokaler.

Den foreslåede ordning vil medføre, at kommunalbestyrelsen kan tillægge restaurationens karakter, størrelse, og indretning betydning i vurderingen. Restaurationens karakter kan f.eks. kategoriseres således: Diskotek/musikspillested, bar/bodega/café, spiserestaurant, kulturelle institutioner, klubber/foreninger.

Den foreslåede ordning vil medføre, at kommunalbestyrelsen i sin vurdering skal være opmærksom på, at der kan være krav til restaurationers indretning,

som følger af anden lovgivning, f.eks. om andre myndigheder har godkendt lokalerne til restaurationsvirksomhed. En kommunes behandling af spørgsmål i forbindelse med etablering af en restauration bør sikre, at der er en ibrugtagningstilladelse eller lignende, førend en endelig alkoholbevilling kan gives.

En plantegning over restaurationen kan være et godt redskab til at vurdere, hvilken type restauration der søges alkoholbevilling til, da antallet af siddepladser blandt andet vil være angivet, om der er udeservering, dansegulv mv. Herved vil kommunalbestyrelsen også kunne få en indikation for omsætning, antal ansatte, økonomi mv.

Det foreslås i lovforslagets § 7, nr. 5, at der navnlig kan lægges vægt på serveringsstedets beliggenhed, hvorved der kan anlægges byplanmæssige betragtninger, således at der kan vises tilbageholdenhed med at give tilladelse til nyoprettede restaurationsvirksomheder i egentlige boligkvarterer eller nær skoler eller andre institutioner, der søges af unge.

Den foreslåede ordning vil indebære, at i kommunalbestyrelsens vurdering af restaurationens beliggenhed kan der inddrages forhold såsom nærhed til beboelse, omfang af politiforretninger, støjgener eller affald og lugtgener.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen kan udvise tilbageholdenhed med at give tilladelse til nyoprettede restaurationsvirksomhed i egentlige boligkvarterer og i nærheden af skoler og andre institutioner, der benyttes af unge eller henvender sig til unge, såsom ungdomsklubber, idrætsforeninger, sportshaller, svømmehaller, biblioteker. I overensstemmelse hermed anses det ofte som et moment, der taler imod at meddele en alkoholbevilling eller nattilladelse, at den påtænkte restauration ligger i en beboelsesejendom, i et beboelseskvarter eller i umiddelbar nærhed til boliger.

Den foreslåede ordning for så vidt angår »byplanmæssige betragtninger« indebærer, at kommunalbestyrelsen kan udarbejde en restaurationsplan i overensstemmelse med lokalplaner samt miljø-, byggelovs- og brandforskrifter. Restaurationsplanen kan danne baggrund for kommunalbestyrelsens vurdering. Herved sikres det, at administration af beliggenhedskriteriet, i hvert fald i det omfang restaurationsplanen bliver anvendt som principiel retningslinje for placeringen og fordelingen af restaurationer, herunder forskellige typer af restaurationer (koncepter) i byens forskellige kvarterer, kan

Udkast

indgå i vurdering af kommunalbestyrelsens afgørelse af, om der kan gives en alkoholbevilling.

Det forhold, at nærhed til beboelse mv. indgår i vurderingen af, om der skal gives en alkoholbevilling, skal ses i sammenhæng med, at restaurationer – afhængigt af deres beliggenhed, størrelse og karakter mv. – belaster deres nærmiljø forskelligt, herunder i forhold til ordensmæssige problemer, støj og affald. Det gælder uanset, om der er fastsat retningslinjer i en restaurationsplan generelt eller for et konkret område. Det er derfor også sagligt at inddrage oplysninger om politiforretninger i og omkring restaurationen og oplysninger om gener fra støj og affald i vurderingen af, om der skal gives en alkoholbevilling.

Efter ordlyden af den foreslåede ordning finder bestemmelsen alene anvendelse på »nyoprettede restaurationsvirksomheder«. Det skal ses i sammenhæng med, at hensynet til beliggenheden af eksisterende restaurationsvirksomheder som udgangspunkt må antages at være varetaget, da der første gang blev meddelt alkoholbevilling.

Det foreslås i lovforslagets § 7, nr. 6, at der kan herved navnlig lægges vægt på, om en for stærk lokal koncentration af restaurationsvirksomheder kan medføre uforsvarlig drift eller andre ædrueligheds- eller ordensmæssige problemer.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen kan lægge vægt på, om en for stærk koncentration af restaurationsvirksomheder kan medføre risiko for uforsvarlig restaurationsdrift eller andre problemer af ædrueligheds- eller ordensmæssig karakter.

Bestemmelsen indebærer, at kommunalbestyrelserne skal forsøge at forhindre, at antallet af virksomheder med alkoholbevilling i kommunen eller bestemte dele af kommunen får en så stort, at den intense konkurrence mellem virksomhederne kan føre til udskænkning i strid med loven. I skærpende tilfælde kan det eksempelvis være udskænkning til unge under 18 år, udskænkning til berusede personer som ikke kan tage vare på sig, eller andre former for uforsvarlig drift af restaurationsvirksomhed.

Den foreslåede ordning vil medføre, at koncentrationen af restaurationer kan holdes op mod kommunens eventuelle restaurationsplan, og de typer restaurationer der i øvrigt ligger i området. Hvis kommunalbestyrelsen eller politiet ved tildelingen af alkoholbevillingen er bekendt med eller har modtaget

Udkast

mange klager over stedet, kan dette have betydning for om alkoholbevillingen skal betinges af vilkår, eller om bevillingens længde skal begrænses. Den foreslåede ordning medfører i øvrigt, at kommunalbestyrelsen ud fra et konkret skøn kan indsætte et vilkår om ekstra dørmænd på restaurationer i områder med stærk lokal koncentration af restaurationsvirksomheder for at sikre mod uforsvarlig restaurationsdrift eller andre ædrueligheds- eller ordensmæssige problemer.

Det foreslås i lovforslagets § 7, nr. 7, at der kan navnlig lægges vægt på, om der foreligger andre konkrete ædruelighedsmæssige samt dermed sammenhængende sociale og politimæssige forhold, der gør det betænkeligt at meddele alkoholbevilling.

Den foreslåede ordning indebærer, at hvis politiet er bekendt med, at en tidligere indehaver har haft konkrete og relevante ædruelighedsmæssige eller politimæssige problemer på restaurationen, kan dette forhold indgå i den samlede vurdering af, om der skal meddeles alkoholbevilling til den nye ejer eller forpagter.

Er der tale om, at det er den tidligere restauration, der har tiltrukket et kriminelt miljø, kan der stilles krav om, at bevillingshaveren samarbejder med politiet og kommunen i det omfang, politiet og kommunen finder det nødvendigt.

3.4.3. Alkoholbevilling til personer, selskaber m.v. og transportmidler samt virksomhed som ikke kræver alkoholbevilling

2.4.3.1. Gældende ret

Der kan gives alkoholbevilling til enten personer, jf. restaurationslovens § 13 eller selskaber, jf. restaurationslovens § 14. Der kan desuden gives alkoholbevilling, hvis servering af stærke drikke sker i tog, turistbusser, fly og skibe i fart eller busser i international rutefart, hvor rutens længde er mindst 200 km, jf. restaurationslovens § 10 a, stk. 2.

Ifølge § 10 a, stk. 1, kan alkoholbevilling kun gives til virksomhed, hvor servering af stærke drikke sker fra et bestemt serveringssted.

Det følger af § 10 a, stk. 2, at der kan desuden gives alkoholbevilling, hvis servering af stærke drikke sker i 1) tog, turistbusser, fly og skibe i fart eller 2) busser i international rutefart, hvor rutens længde er mindst 200 km.

Videre følger det af § 10 a, stk. 3, at stærke drikke må kun serveres i virksomheder med alkoholbevilling.

Udkast

Det fremgår af § 10 a, stk. 4, at servering af stærke drikke ikke må påbegyndes, før vedkommende myndighed har godkendt de pågældende lokaler.

Det følger af § 13, stk. 1, at alkoholbevilling kan kun meddeles personer, der 1) er fyldt 21 år eller, hvis ansøgeren har afsluttet en uddannelse inden for hotel- og restaurationsfaget, 18 år, 2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs, 3) ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og 4) ikke har forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover, som stammer fra drift af restaurationsvirksomhed.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 113 som fremsat, side 8, foreslås det i § 13, stk. 1, nr. 1, at sænke aldersgrænsen for personer, der kan blive meddelt alkoholbevilling, fra 25 år til 21 år. For ansøgere, der har afsluttet en uddannelse inden for hotel- og restaurationsfaget, foreslås det at sænke aldersgrænsen fra 23 år til 18 år.

Videre fremgår det i bemærkningerne til bestemmelsen, at hvor der er udskænkning af stærke drikke, er det nødvendigt at stille særlige krav om ansvarsbevidsthed, modenhed og robusthed. Dette vurderes at forudsætte en højere alder end den almindelige myndighedsalder på 18 år, medmindre man har en særlig uddannelse, som kvalificerer hertil.

Det fremgår af restaurationslovens § 13, stk. 2, at bevillingsmyndigheden kan fravige bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, hvis der er givet henstand eller er indgået en afdragsordning. Alkoholbevilling kan gøres betinget af, at vilkårene for henholdsvis henstanden eller afdragsaftalen overholdes.

Videre følger det af § 13, stk. 3, at alkoholbevilling kan nægtes, hvis der foreligger forhold, som efter § 16, stk. 2 og 4, er til hinder for meddelelse af bevilling, samt under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

I interessentskaber og i kommanditselskaber skal alle fuldt ansvarlige deltagere have alkoholbevilling, jf. restaurationslovens § 13, stk. 4.

Det følger af § 14, stk. 1, at alkoholbevilling kan kun meddeles selskaber m.v., hvis 1) selskabet ikke har forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover, 2) der ikke foreligger forhold, som efter § 16, stk. 1, 2 og 5, er til hinder for meddelelse af bevilling, 3) direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i § 13, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, og 4) der ikke for direktionens medlemmer og flertallet af

Udkast

bestyrelsesmedlemmerne foreligger omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2, og som er til hinder for meddelelse af alkoholbevilling.

Det fremgår af restaurationslovens § 14, stk. 2, at bevillingsmyndigheden kan undtage fra bestemmelsen i stk. 1, nr. 3.

Videre følger det af § 14, stk. 3, at såfremt der i selskaber m.v. indtræder nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen, eller såfremt en aktionær eller en anpartshaver efter bevillingens meddelelse opnår besiddelse af 30 pct. eller mere af selskabskapitalen, skal bevillingsmyndigheden modtage meddelelse herom senest 4 uger efter ændringen til prøvelse af, om bevillingen er bortfaldet efter § 18.

Det følger af § 20, stk. 1, i restaurationsloven, at kantinevirksomhed ikke kræver alkoholbevilling. Ved kantinevirksomhed forstås servering i dertil indrettede lokaler i eller i tilknytning til arbejdspladser og tilsvarende steder for personer, der er beskæftiget i virksomheden, og for personer med ærinde i virksomheden.

Videre følger det af § 20, stk. 2, at i kantiner må der ikke serveres, nydes eller udleveres andre stærke drikke end øl og bordvin.

Det fremgår af § 20, stk. 3, at politiet kan forbyde driften af en kantine, hvis reglerne for kantinevirksomhed tilsidesættes eller der er særlig grund til at antage, at kantinen ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Ifølge restaurationslovens § 20, stk. 4, må kantiner holdes åbne fra 1/2 time før arbejdstidens begyndelse til 1 1/2 time efter arbejdstidens ophør. I lukketiden må der ikke serveres i kantinelokalerne. Dette gælder dog ikke ved sammenkomster, som bekostes af vedkommende virksomhed, eller som foranstaltes af virksomhedens personale. Endvidere kan lokalerne i lukketiden anvendes i henhold til lejlighedstilladelse, jf. § 22, stk. 2-7.

Det følger af § 21 at der ikke kræves alkoholbevilling for personer ved modtagelse i mindst 30 dage af overnattende gæster med mulighed for servering af stærke drikke.

3.4.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Ved beværterloven lov nr. 207 af 7. juni 1958 blev betingelserne for at få en alkoholbevilling samlet i én bestemmelse, der omfattede både personer og selskaber. Samtlige betingelser blev videreført ved lovændringen i lov nr. 121 af 25. marts 1970 om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. Dog blev kravene til ansøger udskilt, således, som der blev indført en opdeling mellem personer og selskaber, som vi kender den i dag. Denne systematik blev

videreført i den seneste hovedlov fra 1993 lov nr. 256 af 6. maj 1993 om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at der gennem forskellige lovændringer er opbygget et samlet og gennemskueligt regelsæt for alkoholbevillinger, som fortsat sikrer klare betingelser for både personer og selskaber. Det er ministeriets vurdering, at det er vigtigt at bevare denne systematik, da den bidrager til retssikkerhed og ensartet behandling. Det er dog også Erhvervsministeriets vurdering, at reglerne bør justeres, så de afspejler nutidens behov og udfordringer. På den måde kan alkoholbevillingssystemet bevares, men tilpasses en moderne restaurationsbranchen.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det bør tydeliggøres, hvilke selskaber m.v. som kan tildeles en alkoholbevilling, således at det er de selskaber og virksomhedsformer, som er omfattet af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og lov om erhvervsdrivende fonde, som kan blive tildelt en alkoholbevilling efter reglerne for selskaber. Konkret vil det betyde, at aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber, virksomheder med begrænset ansvar (andelsselskab med begrænset ansvar, forening med begrænset ansvar, selskab med begrænset ansvar), interessentskaber og kommanditselskaber der er registreringspligtige efter erhvervsvirksomhedslovens § 2, stk. 3, 2. pkt., nr. 1-2, fonde, foreninger, europæiske selskaber, andelsselskaber og økonomiske firmagrupper, samt filialer af udenlandske virksomheder af tilsvarende retsform vil være omfattet. Enkeltmandsvirksomheder vil fortsat skulle behandles efter reglerne for alkoholbevillinger til personer, da der er fuldstændigt juridisk og økonomisk sammenfald mellem enkeltmandsvirksomheden og den fysiske person, som ejer den.

Alderskravet for bevillingshaverne har gennem tiden været genstand for diskussion. Med beværterloven, lov nr. 207 af 7. juni 1958, blev alderskravet fastsat til at man skulle være 25 år for at kunne få en alkoholbevilling. Ved lov nr. 256 af 6. maj 1993 om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. indførte lovgiver dog en undtagelse. Hvis ansøgeren havde afsluttet en uddannelse inden for hotel- og restaurationsfaget, var det tilstrækkeligt at være 23 år. Historisk har samfundets myndighedsalder ikke fulgt med restaurationslovens alderskrav. Lovgiver har traditionel lagt vægt på, at en alkoholbevilling medfører et betydeligt ansvar. Dette er blandt andet begrundet i restaurationsbranchens særlige karakter, hvor bevillingshaveren har ansvar for mange gæsters sikkerhed og trivsel.

Ved lov nr. 386 af 26. april 2017 blev alderskravet senest ændret. Den almindelige aldersgrænse blev sænket fra 25 år til 21 år. For ansøgere, der har

afsluttet en uddannelse inden for hotel- og restaurationsfaget, blev aldersgrænsen sænket fra 23 år til 18 år.

I Danmark bliver man myndig, når man fylder 18 år. Herefter kan man selv indgå juridisk bindende aftaler, råde over sin egen formue og stemme ved valg, hvis man opfylder valgretsbetingelserne. Indtil da er man "mindreårig" og har normalt forældre eller værge som juridisk repræsentant.

Det foreslås derfor at lempe alderskravet, så aldersgrænsen ikke forhindrer unge iværksættere i at starte egen virksomhed indenfor restaurationsbranchen. Ændringen sker desuden på baggrund af samfundsudviklingen og det forhold, at restaurationsbranchen beskæftiger mange unge. Det foreslås således, at personer med uddannelse inden for restaurationsfaget ikke længere skal have en forrang frem for andre personer, der er fyldt 18 år.

Erhvervsministeriets vurderer, at alderskravet for at kunne få tildelt en alkoholbevilling bør nedsættes fra 21 til 18 år, så alderskravet i restaurationsloven bliver ens for alle.

For så vidt angår forfalden gæld til det offentlige, som stammer fra restaurationsdrift, så blev grænsen på 50.000 kr. indsat i restaurationsloven i 1993 i forbindelse med reglerne for næringsbreve. For at stadfæste gældende praksis, blev det i lov nr. 386 af 26. april 2017 præciseret, at gælden skal stamme fra drift af restaurationsvirksomhed. Det vil sige, at grænsen på 50.000 kr. ikke er blevet revurderet siden da.

Politiet og kommunalbestyrelsens anvender i praksis grænsen på 50.000 kr. helt bogstaveligt ved vurderingen af, om der kan gives en alkoholbevilling. Som led i sagsbehandlingen indhentes der oplysninger fra Gældsstyrelsen om ansøgerens gældsforhold. Gældsstyrelsens gældsoverblik angiver imidlertid ikke specifikt, om gælden til det offentlige stammer fra driften af en restaurationsvirksomhed. Det er derfor ofte både vanskeligt og tidskrævende for politiet og kommunalbestyrelsen at fastslå, om gælden til det offentlige stammer fra restaurationsdrift. Det medfører desuden en forlænget sagsbehandlingstid.

Overvejelserne bag at hæve beløbsgrænsen bygger først og fremmest på, at det skal være lettere for restauratører at drive virksomhed uden unødigt bureaukrati, samtidig med at reglerne skal være mere tidssvarende. En højere beløbsgrænse afspejler, at økonomiske forhold og gældsniveauer generelt har ændret sig siden 1993, hvorfor den nuværende grænse anses for forældet og for streng i relation til nutidige forhold. Desuden skal den nye grænse skabe mere smidige og effektive ansøgningsprocesser, idet det ofte har vist

Udkast

sig vanskeligt at vurdere, om gælden til det offentlige stammer specifikt fra restaurationsdrift. Dermed ønsker man at understøtte erhvervslivet og lette sagsbehandlingen, uden at tilsidesætte hensynet til ansvarlig drift og økonomisk orden.

Erhvervsministeriet vurderer, at beløbsgrænsen bør hæves fra 50.000 kr. til 200.000 kr. Endvidere bør det ændres, således at gæld til det offentlige ikke længere alene skal hidrøre fra restaurationsdrift.

Det er endvidere Erhvervsministeriets vurdering, at princippet om, at gælden skal være forfalden, bør opretholdes. Forfalden gæld defineres som gæld, hvor betalingsfristen er overskredet, og betalingen endnu ikke er blevet foretaget. Dette indebærer, at hvis en ansøger har gæld til det offentlige, men kontinuerligt betaler af på denne gæld og overholder de fastsatte betalingsfrister, vil det ikke udgøre en hindring for at få udstedt en alkoholbevilling.

For servering af alkohol i transportmidler som tog, turistbusser og skibe i fart, samt busser på internationale ruter over 200 km, skal der fortsat kræves en alkoholbevilling.

Erhvervsministeriet vurderer, at det bør tydeliggøres, at det kun er bestemte transportmidler, der kan få tilladelse til at servere alkohol. Det betyder, at transportmidler såsom cykeltaxaer, partybusser, bådudlejning og lignende transportformer ikke kan få lov til at servere alkohol som en del af deres forretning. Disse former for transport må derfor ikke udskænke eller stille stærke drikke til rådighed i forbindelse med deres forretningskoncept.

Erhvervsministeriet vurderer, at fly, der bruges i sædvanlig drift og i rutefart, bør være undtaget fra restaurationsloven. Denne lempelse er hensigtsmæssig, fordi flybranchen allerede er meget grundigt reguleret. De opgaver og det ansvar, som normalt vil ligge hos en bestyrer i henhold til restaurationsloven, bliver i dag håndteret af luftfartøjschefen og besætningsmedlemmerne.

Fly er i restaurationslovens sammenhæng noget særligt og er på mange områder reguleret af andre regler. Myndighedsgodkendelser som flyselskabets driftslicens (Operating Licence) og AOC (Air Operator's Certificate) sikrer, at et flyselskab er økonomisk stabil, har forsikring og veluddannet personale, sikre fly, samt en ordentlig drift.

Lempelsen vil fjerne regler, som flybranchen oplever som unødvendigt bureaukrati. Branchen har allerede interne procedurer, som sikrer kontrol med

ædruelighed og god orden. Samtidig vil lempelsen give fly, der er indregistrerede i Danmark mulighed for at konkurrere på samme vilkår som udenlandske flyselskaber, der ikke kræves at have en alkoholbevilling.

Kantiner behøver ikke en alkoholbevilling. Indtil nu har reglerne været, at kantiner kun måtte servere øl og bordvin. Nu foreslår Erhvervsministeriet, at reglerne lempes, så kantiner også kan servere stærke drikke, som for eksempel drinks, til medarbejderne og andre med tilknytning til arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen. Det gælder dog kun for personer, der har en direkte forbindelse til stedet, som ansatte eller personer med et ærinde der. Hvis kantinen vil servere alkohol til andre end disse personer, skal der stadig søges om alkoholbevilling, som det har været hidtil.

Reglen i restaurationslovens § 21 handler om, hvornår man skal have alkoholbevilling for at servere stærke drikke, når man driver pensionatsvirksomhed og anden privat overnatningsudlejning. Den blev indført i 1958 og senere videreført i 1993-loven. Oprindelig var formålet at fritage små overnatningssteder som »bed and breakfast« fra at skulle have næringsbrev, men ikke fra at have alkoholbevilling. I en lovændring i 2009 blev det ændret, så »bed and breakfast« virksomheder ikke længere havde denne særlige fritagelse. Derudover undtog reglen pensionatsvirksomhed fra at skulle have næringsbrev, men blev ændret til i stedet at fritage fra alkoholbevilling i 2009. Erhvervsministeriet vurderer, at denne regel ikke bør videreføres. Hvis reglen fjernes, vil pensionatsvirksomhed og anden privat overnatningsudlejning blive behandlet på samme måde som hoteller, hvilket betyder, at de skal have alkoholbevilling, hvis de serverer stærke drikke som en del af deres erhverv.

3.4.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås i lovforslagets § 8, stk. 1, nr. 1, at alkoholbevilling kun kan meddeles personer, der er fyldt 18 år.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alkoholbevilling kun kan meddeles personer, der er fyldt 18 år og dermed er myndig. Det betyder, at umyndige personer der ikke er fyldt 18 år ikke kan få tildelt en alkoholbevilling.

Det foreslås i § 8, stk. 1, nr. 2, at alkoholbevilling kun kan meddeles personer, der ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs.

Hvorvidt en person er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs vil kunne afklares via opslag i Statstidende.

Udkast

Det foreslås i § 8, stk. 1, nr. 3, at alkoholbevilling kun kan meddeles personer, der ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alkoholbevilling kun kan meddeles personer, der ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7. Personer, som er under værgemål, og har fået frataget den retlige handleevne, er umyndige, jf. værgemålslovens § 6, og kan dermed ikke få en alkoholbevilling.

Den foreslåede ordning betyder, at der kan ikke gives alkoholbevilling til personer, der på grund af sindssygdom, herunder svær demens, eller hæmmet psykisk udvikling eller anden form for alvorligt svækket helbred er ude af stand til at varetage sine anliggender, hvis der er behov for det, jf. værgemålslovens § 5.

Den foreslåede ordning betyder desuden, at der ikke kan gives alkoholbevilling til personer, der på grund af uerfarenhed, svækket helbred eller anden lignende tilstand har behov for hjælp til at administrere sin formue eller varetage andre økonomiske anliggender, og som selv anmoder herom, jf. værgemålslovens § 7.

Det foreslås i § 8, stk. 1, nr. 4, at alkoholbevilling kun kan meddeles personer, der ikke har forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kr. eller derover.

Den foreslåede ordning vil indebære, at alkoholbevilling kun kan meddeles personer, der ikke har forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kr. eller derover. Forfalden gæld er en gæld, hvor betalingsfristen er overskredet, og beløbet endnu ikke er betalt. Gæld anses ikke som forfalden, hvis der er indgået en afdragsordning. Kommunalbestyrelsen kan derfor tildele en alkoholbevilling til en person, hvis vedkommende har forfalden gæld, men har indgået en afdragsordning, så gælden ikke længere anses som forfalden.

Hvis der er indgået en afdragsordning, kan kommunalbestyrelsen indsætte et vilkår, jf. lovforslagets § 4, om, at bevillingen bortfalder, jf. lovforslagets § 12, stk. 1, nr. 4, hvis afdragsordningen ikke overholdes.

Den foreslåede ordning vil tillige medføre, at størrelsen på gælden til det offentlige også kan få betydning for bevillingens længde, jf. lovforslagets § 5, stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen vurderer - ud fra det tilsendte materiale

Udkast

om virksomhedens økonomi - at økonomien er for ustabil eller dårlig, kan dette medføre en kortere bevillingsperiode eller undtagelsesvist afslag på bevilling.

Det foreslås i § 8, stk. 2, at kommunalbestyrelsen kan fravige bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, hvis der er givet henstand, eller der er indgået en afdragsordning. Alkoholbevilling kan gøres betinget af, at vilkårene for henholdsvis henstanden eller afdragsordningen overholdes.

Den foreslåede ordning giver kommunalbestyrelsen mulighed for at undtage fra gældskravet, hvis der er givet henstand, f.eks. i forbindelse med en retssag, eller der er indgået en afdragsordning. Kommunalbestyrelsen kan stille krav om, at gælden bliver betalt rettidigt, når henstandsperioden er slut, eller at afdragsaftalen bliver overholdt. Det er også relevant at vurdere, om gælden er under afvikling, eller om det er gammel gæld, der ikke bliver afviklet. Gammel gæld, som ikke afvikles, kan være en indikator for, at ansøgeren mangler overblik over sin økonomi. Ligeledes kan baggrunden for nystiftet gæld indgå i overvejelserne.

Hvis der er givet henstand eller indgået en afdragsordning, kan kommunalbestyrelsen indsætte et vilkår i alkoholbevillingen, jf. lovforslagets § 4, om at bevillingen bortfalder, hvis henstanden eller afdragsordningen ikke overholdes. Hvis personen ikke overholder vilkåret om den indgåede betalingsaftale bortfalder alkoholbevillingen, jf. lovforslagets § 12, stk. 1, nr. 4.

Det foreslås i § 8, stk. 3, at alkoholbevilling kan nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alkoholbevilling kan nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2. Dvs. den, der er dømt for strafbart forhold, kan udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Det foreslås i § 8, stk. 4, at i interessentskaber og i kommanditselskaber skal alle fuldt ansvarlige deltagere have alkoholbevilling.

Den foreslåede ordning vil indebære, at i interessentskaber og i kommanditselskaber skal alle fuldt ansvarlige deltagere have alkoholbevilling, da samtlige interessenter i den juridiske konstruktion hæfter personligt, ubegrænset

og solidarisk med deres formue. Hvis de fuldt ansvarlige deltagere er fysiske personer, skal alkoholbevilling gives efter bestemmelserne i lovforslagets § 8, stk. 1-3. Hvis de fuldt ansvarlige deltagere er selskaber m.v., skal alkoholbevilling gives efter bestemmelserne i lovforslagets § 9, stk. 1.

For så vidt angår kommanditselskaber, medfører den foreslåede ordning, at alle fuldt ansvarlige deltagere i selskabskonstruktionen skal have en alkoholbevilling. Det vil sige, at komplementarerne som de ansvarlige deltagere, der hæfter personligt, ubegrænset og solidarisk, skal have en alkoholbevilling. Kommanditisterne, som er investorer i kommanditselskabet og alene hæfter for deres indskud, er ikke forpligtet til at have en alkoholbevilling.

Det foreslås i § 9, stk. 1, nr. 1, at alkoholbevilling kun kan meddeles selskaber m.v., hvis direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i § 8, stk. 1, nr. 1, 3 og 4.

Den foreslåede ordning indebærer, at kommunalbestyrelsen kun kan give en alkoholbevilling, hvis direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder følgende betingelser: De skal være mindst 18 år gamle, de må ikke være umyndige eller under værgemål i henhold til værgemålslovens § 5 eller under samværgemål i henhold til § 7, og de må ikke have en forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kroner eller mere. Disse krav fremgår af lovforslagets § 8, stk. 1, nr. 1, 3 og 4.

Det foreslås i § 9, stk. 1, nr. 2, at alkoholbevilling kun kan meddeles selskaber m.v., hvis der ikke foreligger forhold, som efter § 16, stk. 1 eller 2, er til hinder for meddelelse af bevilling.

Den foreslåede ordning vil indebære, at alkoholbevilling kun kan meddeles selskaber m.v., hvis der ikke foreligger forhold omfattet af finansieringsforbuddet, jf. lovforslagets § 16, stk. 1 eller 2, som er til hinder for meddelelse af bevilling.

Den foreslåede ordning vil ifølge lovforslagets § 16, stk. 1, indebære, at alkoholbevilling kan ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen meddeles selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelse er medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover.

Udkast

Den foreslåede ordning betyder, at selskaber m.v., der årligt fremstiller eller engrosforhandler stærke drikke, og som ikke overstiger 10.000 hektoliter om året, ikke er omfattet af finansieringsforbuddet i § 16 i lovforslaget. Det medfører, at mindre producenter og forhandlere af stærke drikke, f.eks. håndbryggere og mikrobryggerier, således ikke længere skal søge om dispensation fra finansieringsforbuddet.

Omvendt betyder den foreslåede ordning, at hvis et selskab m.v. fremstiller eller engroshandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover årligt, skal det indhente tilladelse fra Erhvervsstyrelsen, før det kan få en alkoholbevilling.

Det samme gælder, hvis et medlem af selskabets direktion eller bestyrelse også er medlem af ledelsen i andre selskaber, der årligt fremstiller eller engrosforhandler mindst 10.000 hektoliter stærke drikke. Erhvervsstyrelsen skal vurdere, om der kan gives dispensation fra finansieringsforbuddet. Hvis tilladelsen ikke kan gives, er kommunalbestyrelsen forpligtet til at afslå ansøgningen om alkoholbevilling.

Den foreslåede ordning vil ifølge lovforslagets § 16, stk. 2, indebære, at selskaber m.v. og bestyrere for disse virksomheder ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen må lade sig finansiere helt eller delvis ved lån under nogen form, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse af nogen, som er omfattet af lovforslagets § 16, stk. 1, dvs. ethvert selskab m.v., eller et ledelsesmedlem i et sådant selskab m.v., som fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter eller derover. Tilsvarende gælder modtagelse af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed.

Det foreslås i lovforslagets § 9, stk. 1, nr. 3, at alkoholbevilling kun kan meddeles selskaber m.v., hvis selskabet m.v. ikke har forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kr. eller derover.

Den foreslåede ordning vil indebære, at alkoholbevilling kun kan meddeles selskaber m.v., der ikke har forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kr. eller derover. Forfalden gæld er gæld, hvor betalingsfristen er overskredet, og beløbet endnu ikke er betalt. Gæld anses ikke som forfalden, hvis der er indgået en afdragsordning. Kommunalbestyrelsen kan derfor tildele en alkoholbevilling til et selskab m.v., hvis det har forfalden gæld, men har indgået en afdragsordning, så gælden ikke længere anses som forfalden.

Udkast

Hvis der er indgået en afdragsordning, kan kommunalbestyrelsen indsætte et vilkår, jf. lovforslagets § 4, om at bevillingen bortfalder, jf. lovforslagets § 12, stk. 1, nr. 4, hvis afdragsordningen ikke overholdes.

Den foreslåede ordning vil tillige medføre, at størrelsen på gælden til det offentlige også kan få betydning for bevillingens længde, jf. lovforslagets § 5, stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen vurderer - ud fra det tilsendte materiale om virksomhedens økonomi - at økonomien er for ustabil eller dårlig, kan dette medføre en kortere bevillingsperiode eller undtagelsesvist afslag på bevilling.

Det foreslås i § 9, stk. 2, at kommunalbestyrelsen kan undtage fra bestemmelsen i stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede ordning giver kommunalbestyrelsen mulighed for at fravige kravet om, at direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne ikke må være umyndige, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, jf. lovforslagets § 8, stk. 1, nr. 3. Kommunalbestyrelsen har endvidere mulighed for at dispensere fra kravet om, at direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne ikke må have forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kr. eller derover.

Det foreslås i § 9, stk. 3, at alkoholbevilling kan nægtes, såfremt der for direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne foreligger omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alkoholbevilling kan nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2. Dvs. den, der er dømt for strafbart forhold, kan udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, hvis det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. Såfremt der foreligger sådanne omstændigheder for direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne i selskabet m.v., vil alkoholbevilling kunne nægtes.

Det foreslås i § 9, stk. 4, at såfremt der i selskaber m.v. indtræder nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen, eller såfremt en aktionær eller en anpartshaver efter bevillingens meddelelse opnår besiddelse af 30 pct. eller mere af selskabskapitalen, skal kommunalbestyrelsen modtage meddelelse

Udkast

herom senest 4 uger efter ændringen til prøvelse af, om bevillingen er bortfaldet efter § 12.

Den foreslåede ordning vil indebære, at ændringerne skal forelægges for kommunalbestyrelsen til prøvelse af, om bevillingen bortfalder efter lovforslagets § 12. Alkoholbevillingens fortsatte gyldighed er således betinget af kommunalbestyrelsens positive vurdering af de ændrede forhold i ledelsen eller ejerskabet.

En alkoholbevilling er knyttet til bevillingshaveren. Det gælder, hvad enten den er givet til en person, et selskab eller en forening mv. En alkoholbevilling kan derfor ikke overdrages til tredjemand. Det skyldes, at bevillingshaveren i tilfælde af en overdragelse ikke længere udnytter alkoholbevillingen, hvilket medfører, at den bortfalder, når bevillingshaveren ikke længere udnytter alkoholbevillingen, jf. lovforslagets § 12, stk. 1, nr. 3.

Den foreslåede ordning medfører, at salg eller overdragelse af anparter, aktier eller andre kapitalandele i et selskab, der er bevillingshavers, betragtes ikke som et ejerskifte. Hvis der i alkoholbevillingens gyldighedsperiode enten indtræder nye medlemmer af direktionen eller bestyrelsen eller en aktionærs, anpartshavers eller kapitalandelshavers ejerandel vokser til mere end 30 pct. af selskabskapitalen, skal kommunalbestyrelsen imidlertid vurdere, om selskabet fortsat opfylder betingelserne for at have alkoholbevilling. Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at betingelserne ikke længere er opfyldt, bortfalder alkoholbevillingen.

Det foreslås i lovforslagets § 10, stk. 1, at der kan gives alkoholbevilling, hvis servering af stærke drikke sker i tog, turistbusser og skibe i fart eller busser i international rutefart, hvor rutens længde er mindst 200 km.

Den foreslåede ordning betyder, at de omfattede transportmidler, dvs. tog, turistbusser og skibe i fart eller busser i international rutefart, skal have en alkoholbevilling, hvis de udskænker alkohol under transport af passagerer. Dette gælder i følgende tilfælde. Transportmidler, som udskænker alkohol til passagerer under kørsel eller sejlads mellem steder i Danmark, skal have en alkoholbevilling. Transportmidler, der er registreret i Danmark, og som transporterer passagerer mellem Danmark og et andet land, skal også have en alkoholbevilling, hvis de udskænker alkohol under rejsen. Lovforslaget begrænser muligheden for at få alkoholbevilling til bestemte typer transportmidler, som er nævnt i § 10, stk. 1. Disse transportmidler omfatter tog, turistbusser, skibe i fart og busser i international rutefart. Andre typer

transportmidler vil dermed ikke kunne få en alkoholbevilling i henhold til denne ordning.

Den foreslåede ordning medfører, at transportmidlerne skal være i fart, hvilket skal forstås således, at de er i sædvanlig drift og dermed rutefart, hvor der sker regelmæssig befordring af personer, og hvor på- eller afstigning kan ske inden for forud fastsatte områder. Det er ikke et krav, at de hele tiden skal være i bevægelse.

Det vil samlet indebære for transportmidlerne, at bestyrerkravet er begrænset. Der stilles i dette tilfælde kun krav om, at der skal være én bestyrer til samtlige tog, turistbusser eller skibe inden for transportvirksomheden. Der skal tilsvarende også kun udstedes én samlet alkoholbevilling.

Den foreslåede ordning medfører, at turistbusser i restaurationslovens forstand er defineret som befordring med turisme for øje med samme køretøj af en gruppe af personer fra et område og tilbage til dette, således at køretøjet, først når hele turen er afsluttet, benyttes til befordring af andre. En såkaldt partybus vil således ikke være omfattet af bestemmelsen, da en partybus ikke transporterer personer fra et område og tilbage til dette med turisme for øje. Derudover adskiller en partybus sig fra en turistbus ved at være udstyret med bl.a. diskolys, kraftige lydanlæg, dansegulv og ofte en bar, hvilket giver partybussen en karakter af et serveringssted, der er sammenlignelig med barer eller natklubber. Selv hvis en partybus ville medtage turister ombord, får dens virksomhed ikke karakter af at være befordring med turisme for øje. Partybusser må derfor som følge af lovforslagets § 25 ikke udskænke eller stille stærke drikke til rådighed eller lade passagererne medbringe stærke drikke, da de ikke kan opnå adkomst i form af alkoholbevilling efter den foreslåede ordning.

For busser i international rutefart medfører den foreslåede ordning, at for at kunne få en alkoholbevilling, skal rutefarten overskride en eller flere landegrænser, samt at betingelsen om rutens længde på 200 kilometer er opfyldt. Den foreslåede ordning vil medføre, at det ikke vil blive betragtet som international rutefart, hvis man på en rute på under 200 kilometer blot krydser grænsen til f.eks. Sverige eller Tyskland alene for at have overskredet en landegrænse.

Det foreslås i § 10, stk. 2, at ansøgning om alkoholbevilling til de omfattede transportmidler i stk. 1, skal indgives i henhold til § 3. Afgørelsen om

tildeling af alkoholbevilling træffes af den kommunalbestyrelse, hvori ansøger har hjemsted.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alkoholbevillinger til tog, turistbusser og skibe i fart eller busser i international rutefart skal indgives via www.virk.dk eller til politiet. Den foreslåede digitalisering af ansøgningsprocessen, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, betyder, at der vil være adgang via www.virk.dk, til at indgive ansøgninger om alkoholbevillinger. Ifølge § 40, stk. 2, fastsætter erhvervs- og konkurrencekraftsministeren tidspunktet for ikrafttrædelse af § 3, stk. 2.

Den foreslåede ordning medfører endvidere, at afgørelsen om tildeling af alkoholbevilling træffes af den kommunalbestyrelse, hvori ansøger har hjemsted, dvs. enten det sted som selskabet m.v. har registreret som hjemsted i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) eller personens hjemstedsadresse i Det Centrale Personregister (CPR). For enkeltmandsvirksomheder vil afgørelsen skulle træffes af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor virksomheden har registreret sin adresse i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR).

Det foreslås i § 10, stk. 3, at der ikke kræves alkoholbevilling til servering af stærke drikke i fly.

Den foreslåede ordning betyder at fly, som opererer i sædvanlig drift og rutefart, ikke behøver at have en alkoholbevilling for at servere stærke drikke.

Det foreslås i lovforslagets § 11, stk. 1, at kantinevirksomhed ikke kræver alkoholbevilling. Ved kantinevirksomhed forstås servering i dertil indrettede lokaler i eller i tilknytning til arbejdspladser og tilsvarende steder for personer, der er beskæftiget i virksomheden, og for personer med ærinde i virksomheden.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kantinevirksomhed også omfatter forpagtningsaftaler. Det betyder, at en ekstern virksomhed, forpagteren, overtager driften af en eksisterende kantine fra en anden virksomhed, bortforpagteren. Forpagteren står herefter for den daglige drift af kantinen i henhold til den indgåede forpagtningsaftale.

Den foreslåede ordning vil medføre, at kantiner ikke skal have alkoholbevilling. Det vil kun være udskænkning af stærke drikke til de personer, der er beskæftiget eller har ærinde i virksomheden, som vil være omfattet af

Udkast

fritagelsen. Hvis der serveres til andre end personer, der er beskæftiget i virksomheden, og personer med ærinde i virksomheden, skal virksomheden have alkoholbevilling.

Det foreslås i § 11, stk. 2, at kantiner må holdes åbne fra 1/2 time før arbejdstidens begyndelse til 1 1/2 time efter arbejdstidens ophør. I lukketiden må der ikke serveres stærke drikke i kantinelokalerne. Dette gælder dog ikke ved sammenkomster, som finansieres af virksomheden, eller som organiseres af virksomhedens personale. Endvidere kan lokalerne i lukketiden anvendes i henhold til lejlighedstilladelse, jf. § 15.

Den foreslåede ordning vil medføre, at bestemmelsen ikke relaterer sig til lukketiden i lovforslagets § 23. Kantinens åbningstid retter sig alene efter arbejdstid og åbningstid på den pågældende arbejdsplads eller uddannelsesinstitution.

Den foreslåede ordning vil endvidere indebære, at der i kantinens lukketid som udgangspunkt ikke må serveres stærke drikke i lokalerne, dog gælder dette ikke ved sammenkomster, som finansieres af virksomheden eller som organiseres af virksomhedens personale. Arrangementer, som ikke er bekostet af arbejdspladsen, virksomheden eller af personale kræver lejlighedstilladelse, jf. § 15.

Det foreslås i § 11, stk. 3, at politiet kan forbyde driften af en kantine, hvis reglerne for kantinevirksomhed tilsidesættes, eller der er særlig grund til at antage, at kantinen ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Den foreslåede ordning vil indebære, at politiet har mulighed for at forbyde driften af kantiner, hvis der er særlig grund til at antage, at kantineindehaveren ikke vil drive virksomheden på forsvarlig måde. Det er således politiet, der har bemyndigelsen til at forbyde driften af kantiner. For at politiet kan nedlægge et sådant forbud, er det afgørende, at der er en konkret årsag til forbuddet, herunder at der ud fra proportionalitetsprincippet er foretaget en afvejning af hensyn til forbuddets virkning for kantineindehaveren og modstående interesser. Forbuddet skal vurderes ud fra de overordnede hensyn i restaurationsloven for så vidt angår alkoholbevilling, altså om årsagen har medført ordensmæssige, ædruelighedsmæssige eller andre problemer. Det er en betingelse for forbuddet, at reglerne for kantinevirksomhed er tilsidesat eller, at der er en særlig grund til at antage, at virksomheden ikke drives på forsvarlig vis. Det betyder bl.a. at en kantine gennem en periode skal være drevet på uforsvarlig måde.

Udkast

Overtrædelse af forbud straffes med bøde efter § 39, stk. 1, nr. 3.

3.4.4. Bortfald, tilbagekaldelse og fratagelse af alkoholbevilling

3.4.4.1. Gældende ret

Restaurationslovens § 18, stk. 1, nr. 1-7, oplister de tilfælde, hvor alkoholbevillingen bortfalder.

Det følger af restaurationslovens § 18, stk. 1, at en alkoholbevilling bortfalder, 1) når bevillingshaveren dør, 2) når bevillingens gyldighedstid udløber, uden at fornyelse finder sted, 3) når bevillingshaveren ikke længere udnytter alkoholbevillingen, 4) hvis bevillingshaveren er under konkurs, 5) når en i medfør af § 10, stk. 2, 3. pkt., stillet betingelse for bevillingen ikke længere er opfyldt, 6) hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 13, stk. 1, nr. 3, eller § 14, stk. 1, nr. 3 og 4, eller 7) hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 16, stk. 1, 4 eller 5, for at opnå alkoholbevilling.

Det fremgår af § 18, stk. 2, at afdødes ægtefælle har ret til at overtage bevillingen, hvis vedkommende har samlevet med afdøde indtil dennes død og opfylder betingelserne i § 13, stk. 1. Bevillingsmyndigheden kan tillade, at en efterlevende ægtefælle, der ikke er fyldt 25 år, overtager bevillingen.

Det følger af § 18, stk. 3, at efter anmeldelse til Erhvervsstyrelsen kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, et konkursbo eller en værge for en person, der er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, fortsætte afdødes, skyldnerens eller den umyndiges restaurationsvirksomhed med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil 1 år efter dødsfaldet, konkursdekretet eller værgemålets iværksættelse. I særlige tilfælde kan politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen, forlænge fristen.

Ifølge § 19, stk. 1, kan en alkoholbevilling frakendes eller tilbagekaldes, hvis bevillingshaveren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for alkoholbevillingen eller af bestemmelser i loven eller der er særlig grund til at antage, at bevillingshaveren ikke vil eller kan drive restaurationsvirksomheden på forsvarlig måde.

Det følger af § 19, stk. 2, i restaurationsloven, at afgørelse i sager om frakendelse efter stk. 1, nr. 1, træffes af domstolene. Afgørelse i sager om tilbagekaldelse efter stk. 1, nr. 2, træffes af bevillingsmyndigheden efter høring af eller forslag fra politiet, og afgørelsen kan af bevillingshaveren kræves indbragt for domstolene. Bevillingsmyndighedens afgørelse skal

indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Det fremgår af restaurationslovens § 19, stk. 3, at bevillingshaverens begæring om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos bevillingsmyndigheden senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt bevillingshaveren. Bevillingsmyndigheden oversender sagen til den stedlige politimester, der indbringer sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80.

Begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, i hvilket omfang den pågældende under sagens behandling må drive restaurationsvirksomheden. Såfremt bevillingsmyndighedens afgørelse ved dommen findes lovlig, kan det i denne dom bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning, jf. restaurationslovens § 19, stk. 4.

Videre følger det af § 19, stk. 5, at bestemmelserne i stk. 1-4 gælder for bestyrere, der er godkendt efter § 15.

Det følger af restaurationslovens § 19 a, stk. 1, at en alkoholbevilling kan fratages af kommunalbestyrelsen, hvis indehaveren har forfalden gæld til det offentlige på mindst 100.000 kr. Alkoholbevillingen kan fratages for et tidsrum af 1 til 5 år eller indtil videre. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgang til domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Ifølge § 19 a, stk. 2, kan en afgørelse efter stk. 1 af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Kommunalbestyrelsen anlægger sag mod den pågældende efter retsplejelovens former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, men retten kan bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve restaurationsvirksomheden. Ankes en dom, hvorved en fratagelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at restaurationsvirksomheden ikke må udøves under ankesagens behandling.

Det fremgår af § 19 a, stk. 3, at en afgørelse efter stk. 1 til enhver tid efter ansøgning kan ophæves af kommunalbestyrelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt fratagelsen er sket indtil videre og der er forløbet mindst 5 år efter fratagelsen og mindst 2 år, efter at ophævelsen senest er nægtet ved dom. Bestemmelserne i stk. 2, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

3.4.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

I forbindelse med udarbejdelsen af nye regler for håndtering af alkoholbevillinger har Erhvervsministeriet vurderet behovet for at tydeliggøre og præcisere adgangen til at bortfalde, tilbagekalde og fratage alkoholbevillinger. Disse reguleringsmekanismer spiller en central rolle i at sikre, at alkoholbevillinger alene besiddes og udnyttes af personer og virksomheder, der opfylder lovens krav, og kan udøve virksomheden på en forsvarlig måde.

Bortfald er udtryk for de situationer, hvor en alkoholbevilling ophører automatisk som følge af objektivt konstaterbare forhold, såsom bevillingshaverens død, konkurs eller manglende opfyldelse af centrale betingelser. Formålet med at regulere bortfald via objektive kriterier er at sikre klarhed om retstillingen og ensartet behandling af sager, hvor betingelserne for alkoholbevillingen ikke længere er opfyldt. Derved undgås unødvendige tvivlstilfælde og et administrativt skøn, hvilket giver en forudsigelighed for både myndigheder og bevillingshavere.

Tilbagekaldelse adskiller sig fra bortfald ved at bero på en administrativ vurdering af, om bevillingshaveren fortsat er egnet til at drive restaurationsvirksomhed. Dette kan være begrundet i grov eller gentagen overtrædelse af vilkår eller lovbestemmelser, eller fordi der er særlig grund til at antage, at virksomheden ikke kan drives på forsvarlig måde. Erhvervsministeriet understreger vigtigheden af, at tilbagekaldelse af en alkoholbevilling kun sker, når der foreligger vægtige grunde, idet der er tale om indgreb i allerede opnåede rettigheder, som kan have store erhvervsmæssige og økonomiske konsekvenser. Derfor skal myndighedernes afgørelser om tilbagekaldelse være sagligt begrundede og underbygget af de nødvendige oplysninger.

Fratagelse af alkoholbevilling, særligt som følge af forfalden gæld til det offentlige, er indført som et særskilt middel til at sikre den fornødne samfundsmæssige ansvarlighed blandt bevillingshavere. Ministeriet har vurderet, at en fastsat økonomisk grænse på 400.000 kr. udgør et klart og gennemskueligt kriterium, som afvejer hensynet til en effektiv inddrivelse af gæld op mod proportionalitet og ligebehandling. Fratagelse kan således både ske for et tidsbegrænset tidsrum eller indtil videre, afhængigt af gældens karakter og omstændighederne i det konkrete tilfælde.

Erhvervsministeriet finder det væsentligt, at reglerne om bortfald, tilbagekaldelse og fratagelse er klare, gennemsigtige og baseret på objektive kriterier, hvor det er muligt, og at alle afgørelser indeholder vejledning om adgangen til domstolsprøvelse. Denne tilgang understøtter både retssikkerheden for bevillingshavere og sikrer en effektiv og betryggende administration af bevillingsområdet.

Udkast

3.4.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås i lovforslagets § 12, stk. 1, nr. 1, at en alkoholbevilling bortfalder, når bevillingshaveren dør, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede ordning vil indebære, at en tildelt alkoholbevilling bortfalder, når bevillingshaveren afgår ved døden. Bestemmelsen vil efter sin ordlyd alene kunne anvendes på en fysisk persons dødsfald.

Det er alene objektivt konstaterbare forhold, der kan medføre, at en alkoholbevilling bortfalder. Den foreslåede bestemmelse medfører dermed, at det vil være kommunalbestyrelsen, som skal tage stilling til, om vedkommende er afgået ved døden, f.eks. ved dødsattest eller registrering i Det Centrale Personregister.

Den foreslåede bestemmelse vil i øvrigt videreføre, at et selskabs selskabsretlige ophør, f.eks. ved opløsning, tvangsopløsning, likvidation eller fusion, ikke er omfattet af bestemmelsen om en fysisk persons dødsfald.

Den foreslåede ordning vil dog, jf. lovforslagets § 12, stk. 2, indebære, at et dødsbo eller en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, kan fortsætte afdødes, restaurationsvirksomhed med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil 1 år efter dødsfaldet, konkursdekretet eller værgemålets begyndelse.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 2, at en alkoholbevilling bortfalder, når bevillingens gyldighedstid udløber og kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse imod fornyelse, jf. § 5. stk. 3, 1. pkt.

Den foreslåede ordning vil medføre, at hvis kommunalbestyrelsen intervenerer i den automatiske fornyelse af alkoholbevillingen ved dennes udløb, og træffer afgørelse imod fornyelse, så er retsvirkningen, at alkoholbevillingen bortfalder. Kommunalbestyrelsen vil i forbindelse med afgørelsen herom skulle overholde de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder proportionalitetsprincippet, lighedsgrundsætning samt kravene om partshøring og begrundelse.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 3, at en alkoholbevilling bortfalder, når bevillingshaveren ikke længere udnytter alkoholbevillingen.

Det er alene er objektivt konstaterbare forhold, der kan medføre, at en alkoholbevilling bortfalder. Den foreslåede bestemmelse medfører dermed, at det vil være kommunalbestyrelsen som skal tage stilling til om

Udkast

alkoholbevillingen er bortfaldet, det skal i den forbindelse være klart, at bevillingshaveren ikke længere udnytter alkoholbevillingen.

Den foreslåede ordning indebærer, at den omstændighed, at bevillingshaveren i tilfælde af sygdom i en periode ikke udnytter alkoholbevillingen, så medfører dette ikke bortfald af bevillingen. Der er ikke tilknyttet nogen tidsmæssige betingelser til den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 4, at en alkoholbevilling bortfalder, når en i medfør af § 4 stillet betingelse for bevillingen ikke længere er opfyldt.

Den foreslåede ordning indebærer, at det er en administrativ beslutning, der skal træffes af kommunalbestyrelsen. Det er alene objektivt konstaterbare forhold, der kan medføre, at en alkoholbevilling bortfalder. Dette medfører dermed, at det vil være kommunalbestyrelsen, som skal tage stilling til om alkoholbevillingen er bortfaldet, og det skal i den forbindelse være klart, at en stillet betingelse for alkoholbevillingen ikke længere er opfyldt.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 5, at en alkoholbevilling bortfalder, hvis bevillingshaveren er under konkurs, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede ordning vil indebære, at det alene er objektivt konstaterbare forhold om bevillingshaverens konkurs, der kan medføre, at en alkoholbevilling bortfalder. Den foreslåede bestemmelse medfører dermed, at det vil være kommunalbestyrelsen som skal tage stilling til om bevillingshaveren er under konkurs. Om hvorvidt bevillingshaveren er konkurs vil kunne afklares via opslag i Statstidende.

Den foreslåede ordning vil dog, jf. lovforslagets § 12, stk. 2, indebære, at et konkursbo kan videreføre restaurationsvirksomheden med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil 1 år efter dødsfaldet, konkursdekretet eller værgemålets begyndelse.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 6, at en alkoholbevilling bortfalder, hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 8, stk. 1, nr. 3, eller § 9, stk. 1, nr. 1, eller stk. 3.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alkoholbevillingen bortfalder, hvis bevillingshaveren ikke længere er myndig, er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7.

Udkast

Ligeledes bortfalder alkoholbevillingen, hvis direktionens medlemmer eller flertallet af bestyrelsesmedlemmerne ikke længere er myndig, er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og har forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kr. eller derover.

Tillige bortfalder alkoholbevillingen, hvis der foreligger omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2, for direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne. Det betyder, at den, der er dømt for strafbart forhold, kan udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 7, at en alkoholbevilling bortfalder, hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 16, stk. 1 eller 2, for at opnå alkoholbevilling.

Den foreslåede ordning vil indebære, at alkoholbevilling bortfalder, hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i finansieringsforbuddet. Alkoholbevillingen vil dermed bortfalde, hvis bevillingshaveren årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelse er medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover.

Tillige medfører den foreslåede ordning, at hvis selskaber m.v. årligt fremstiller eller engrosforhandler under 10.000 hektoliter stærke drikke, så vil selskabet m.v. ikke være omfattet af finansieringsforbuddet i lovforslagets § 16 og alkoholbevillingen vil dermed ikke kunne bortfalde.

Den foreslåede ordning vil ifølge lovforslagets § 16, stk. 2, indebære, at selskaber m.v. og bestyrere for disse virksomheder må ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen lade sig finansiere helt eller delvis ved lån under nogen form, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse af nogen, som er omfattet af lovforslagets § 16, stk. 1. Tilsvarende gælder modtagelse af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed.

Den foreslåede ordning medfører, at alkoholbevillingen kan bortfalde for selskaber m.v. og bestyrere som finansieres helt eller delvis ved lån under nogen form, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse af en fremstiller eller engroshandler af stærke drikke. Tilsvarende gælder modtagelse

Udkast

af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed.

For både § 16, stk. 1 og 2, gælder, at Erhvervsstyrelsen kan dispensere fra finansieringsforbuddet. Hvis Erhvervsstyrelsen dispenserer fra § 16, stk. 1 og 2, bortfalder alkoholbevillingen ikke. Hvis Erhvervsstyrelsen omvendt ikke kan give tilladelsen om dispensation fra finansieringsforbuddet, bortfalder alkoholbevillingen, jf. § 12, stk. 1, nr. 7.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 8, at en alkoholbevilling bortfalder, hvis bevillingshaveren af domstolene er blevet frakendt retten til at udøve restaurationsvirksomhed efter straffelovens § 79.

Det vil efter den foreslåede ordning være anklagemyndighedens prærogativ at rejse tiltale om frakendelse i forbindelse med en straffesag. Frakendelse vil kun kunne ske, hvis omstændighederne giver grundlag for at antage en nærliggende fare for misbrug af stillingen. Frakendelse vil alene kunne ske i medfør af straffelovens § 79, stk. 1 eller 2, som finder anvendelse på såvel fysiske som juridiske personer og forudsætter, at den pågældende dømmes for et strafbart forhold. Det er dog ikke et krav, at det strafbare forhold har medført en bestemt type straf eller bestemt størrelse straf.

Den foreslåede ordning medfører, at overtrædelser af eksempelvis lov om euforiserende stoffer ifaldende strafansvar, vil efter omstændighederne kunne danne grundlag for frakendelse af retten til at drive restaurationsvirksomhed, navnlig hvor forholdet har fundet sted i nattelivet. Tærsklen for at blive frakendt retten til at drive restaurationsvirksomhed efter straffelovens § 79 må dog formodes at ligge højere, end det hidtil var tilfældet. Det skyldes, at den hidtidige specialregel i restaurationsloven ikke videreføres, da vandelskravet efter straffeloven er strengere.

Frakendes en bevillingshaver retten til at udøve restaurationsvirksomhed efter straffelovens § 79, vil pågældende allerede herved ikke med rette kunne udøve restaurationsvirksomhed, uanset om kommunalbestyrelsen endnu ikke har truffet afgørelse om bortfald af pågældendes alkoholbevilling. Afgørelse om bortfald efter den foreslåede ordning vil derfor på objektivt grundlag kunne træffes som en administrativ afgørelse der bekræfter, at alkoholbevillingen er bortfaldet.

Det foreslås i § 12, stk. 2, at et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, et konkursbo eller en værge for en person, der er under værgemål med

fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, kan fortsætte afdødes, skyldnerens eller den umyndiges restaurationsvirksomhed med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil 1 år efter dødsfaldet, konkursdekretet eller værgemålets begyndelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, et konkursbo eller en værge for en person, der er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, får adgang til midlertidigt i 1 år at fortsætte afdødes, skyldnerens eller den umyndiges restaurationsvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil gøre det muligt at opretholde driften i en begrænset periode, når dette er nødvendigt eller hensigtsmæssigt for at afvikle virksomheden, afhænde den eller gennemføre en lignende disposition. Det vil blandt andet kunne give mulighed for at bevare virksomhedens værdi, afslutte igangværende aktiviteter og skabe et bedre grundlag for et salg eller en anden ordnet afvikling.

Adgangen til at fortsætte virksomheden er tidsbegrænset og gælder alene indtil ét år efter dødsfaldet, afsigelsen af konkursdekretet eller værgemålets begyndelse. Bestemmelsen vil således ikke indebære en adgang til at videreføre virksomheden ubegrænset, men alene en midlertidig adgang, der skal understøtte en hensigtsmæssig afvikling eller afhændelse.

Det foreslås i lovforslagets § 13, stk. 1, at en alkoholbevilling kan tilbagekaldes, hvis der er særlig grund til at antage, at bevillingshaveren ikke vil eller kan drive restaurationsvirksomheden på forsvarlig måde, herunder ved grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for alkoholbevillingen eller af bestemmelser i loven.

Den foreslåede ordning betyder, at en alkoholbevilling kan tilbagekaldes, hvis der er særlig grund til at tro, at bevillingshaveren ikke vil eller kan drive restaurationsvirksomheden på en forsvarlig måde. Det kan være tilfældet, hvis bevillingshaveren groft eller gentagne gange overtræder vilkårene for alkoholbevillingen eller reglerne i loven. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor bevillingshaveren undlader at føre tilstrækkelig adgangskontrol, hvor bestyreren eller bevillingshaveren ikke er til stede i virksomheden på de tidspunkter, hvor der er mange og vanskelige gæster, hvor bevillingshaveren undlader at tilkalde politiet ved alvorlige lovovertrædelser som f.eks. slagsmål eller voldelige overfald, hvor bevillingshaveren, bestyreren eller personalet er påvirket af alkohol i et uforsvarligt omfang eller euforiserende stoffer, så virksomheden ikke kan drives på forsvarlig måde, hvor bevillingshaveren

benytter ikke-godkendte dørmænd, eller hvor der hersker grov uorden som f.eks. mangelfuld afrydning af tomme eller knuste glas eller flasker, mangelfuld rengøring m.v.

Den foreslåede ordning vil medføre, at tilbagekaldelse af alkoholbevillingen er en administrativ afgørelse. Det er kommunalbestyrelsen, der vil kunne tilbagekalde alkoholbevillingen, herunder efter forslag fra politiet. Det er en betingelse for tilbagekaldelsen, at der er en særlig grund til at antage, at virksomheden ikke drives på forsvarlig vis. Ved tilbagekaldelse af en alkoholbevilling må der kræves mere graverende forhold, end der kræves ved nægtelse i forbindelse med ansøgning herom, da der er tale om fratagelse af en erhvervet rettighed, og da en tilbagekaldelse kan have store økonomiske konsekvenser for bevillingshaver.

Det foreslås i § 13, stk. 2, at afgørelse i sager om tilbagekaldelse efter stk. 1, træffes af kommunalbestyrelsen efter høring af eller forslag fra politiet, og afgørelsen kan af bevillingshaveren kræves indbragt for domstolene. Kommunalbestyrelsens afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Den foreslåede ordning vil indebære, at en afgørelse om tilbagekaldelse vil kunne kræves indbragt for domstolene. Kommunalbestyrelsens afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Det foreslås i § 13, stk. 3, at bevillingshaverens begæring om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt bevillingshaveren. Kommunalbestyrelsen oversender sagen til politidirektøren, der indbringer sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80.

Formålet med den foreslåede ordning er at fastsætte en klar frist og procedure for bevillingshaverens adgang til at få afgørelsen prøvet ved domstolene. Den foreslåede ordning medfører, at en begæring om domstolsprøvelse skal være modtaget af kommunalbestyrelsen senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt bevillingshaveren. Kommunalbestyrelsen oversender herefter sagen til den politidirektøren, som indbringer sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80.

Det foreslås i § 13, stk. 4, at begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, i hvilket omfang den pågældende under sagens behandling må drive restaurationsvirksomheden.

Udkast

Såfremt kommunalbestyrelsens afgørelse ved dommen findes lovlig, kan det i denne dom bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Den foreslåede ordning vil indebære, at begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, hvilket betyder, at forretningen kan fortsætte, indtil retten har truffet sin afgørelse. Retten kan ved kendelse bestemme, i hvilket omfang den pågældende under sagens behandling må drive restaurationsvirksomheden. Hvis kommunalbestyrelsens afgørelse ved dommen findes lovlig, kan det i denne dom bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Det foreslås i lovforslagets § 14, stk. 1, at en alkoholbevilling kan fratages af kommunalbestyrelsen, hvis indehaveren har forfalden gæld til det offentlige på mindst 400.000 kr. Alkoholbevillingen kan fratages for et tidsrum af 1 til 5 år eller indtil videre. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgang til domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Den foreslåede ordning har til formål at sikre, at restaurationsvirksomheder drives økonomisk ansvarligt, og at alkoholbevillinger ikke opretholdes, hvis indehaveren har en betydelig forfalden gæld til det offentlige. Det vil således være muligt at fratage alkoholbevillingen, hvis bevillingshaveren har forfalden gæld på mindst 400.000 kr. til det offentlige. Fratagelsen foretages som en administrativ afgørelse og skal ske i overensstemmelse med de forvaltningsretlige regler.

Den foreslåede ordning indebærer, at det i vurderingen indgår, om gælden er vokset over en længere periode, eller den er pludseligt opstået som følge af likviditetsproblemer, samt hvorvidt der er foretaget foranstaltninger til afvikling af gælden. Ovenstående hensyn vil skulle afvejes over for det faktum, at kommunalbestyrelsen ved tildeling af alkoholbevilling har foretaget en vurdering af bevillingsansøgerens økonomiske forhold og herudover også om ansøgeren har forfalden gæld til det offentlige. Der skal endvidere være proportionalitet mellem kommunalbestyrelsens tilbagekaldelse af alkoholbevillingen, og de konsekvenser, det vil få for bevillingshaveren.

Forfalden gæld er en gæld, hvor betalingsfristen er overskredet, og beløbet endnu ikke er betalt. Dvs. i de tilfælde, hvor en ansøger har gæld til det offentlige, men betaler af på denne og overholder sine betalingsfrister, så vil der således ikke være grundlag for en fratagelse af alkoholbevillingen.

Det foreslås i § 14, stk. 2, at en afgørelse efter stk. 1 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal være

modtaget hos kommunalbestyrelsen, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Kommunalbestyrelsen anlægger sag mod den pågældende efter retsplejelovens regler. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, men retten kan bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve restaurationsvirksomheden. Ankes en dom, hvorved en fratagelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at restaurationsvirksomheden ikke må udøves under ankesagens behandling.

Den foreslåede ordning indebærer, at den, dvs. den person eller selskab m.v., som afgørelsen vedrører, kan kræve afgørelsen om fratagelse af alkoholbevillingen indbragt for domstolene. Hvis personen eller selskabet m.v. ønsker at få sagen prøvet, skal anmodningen være modtaget af kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Herefter anlægger kommunalbestyrelsen sag mod personen efter reglerne i retsplejeloven.

Den foreslåede ordning medfører videre, at anmodningen om at få sagen prøvet ikke har opsættende virkning. Det betyder, at personen som udgangspunkt ikke må drive restaurationsvirksomhed, mens sagen behandles. Retten kan dog beslutte, at personen midlertidigt må fortsætte driften under sagen. Hvis retten frifinder personen og fastslår, at fratagelsen af alkoholbevillingen ikke var lovlig, og dommen bliver anket, kan den ret, der afsagde dommen, eller den ret, der behandler ankesagen, beslutte, at restaurationsvirksomheden ikke må drives, mens ankesagen behandles.

Det foreslås i § 14, stk. 3, at en afgørelse efter stk. 1 til enhver tid efter ansøgning kan ophæves af kommunalbestyrelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt fratagelsen er sket indtil videre og der er forløbet mindst 5 år efter fratagelsen og mindst 2 år, efter at ophævelsen senest er nægtet ved dom. Bestemmelserne i stk. 1, 3. pkt. og stk. 2, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en afgørelse om fratagelse pga. gæld til det offentlige efter ansøgning kan ophæves af kommunalbestyrelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt fratagelsen er sket indtil videre, og der er forløbet mindst 5 år efter fratagelsen og mindst 2 år, efter at ophævelsen senest er nægtet ved dom. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgang til domstolsprøvelse og om fristen herfor. Anmodning om prøvelse ved domstolene skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Kommunalbestyrelsen anlægger sag mod den pågældende efter retsplejelovens regler.

Udkast

3.5. Lempelse af adgangen til afholdelse af arrangementer

3.5.1. Gældende ret

Det følger af restaurationslovens § 22, stk. 1, at ved fester, møder og lignende særlige lejligheder kan en af loven omfattet virksomhed udøves uden tilladelse af en person, der er fyldt 21 år, når serveringen af stærke drikke foregår indendørs for højst 150 personer og de stærke drikke kun består i øl og bordvin. Politiet skal underrettes senest 3 dage før arrangementets afholdelse. Politiet kan fastsætte vilkår for virksomhedens udøvelse eller forbyde virksomheden.

Det fremgår af § 22, stk. 2, at politiet kan ved fester, møder og lignende særlige lejligheder tillade, at en person, der er fyldt 21 år, forestår servering af øl og bordvin, uanset om serveringen foregår udendørs, og uanset om deltagerantallet omfatter flere end 150 personer.

Det følger af § 22, stk. 3, at politiet kan i øvrigt ved de lejligheder, som er nævnt i stk. 1, tillade, at en person, der har alkoholbevilling, enten alene eller sammen med en person, der er fyldt 21 år, udøver en af loven omfattet virksomhed. Hvis et arrangement afholdes med et velgørende formål eller der i øvrigt foreligger særlige forhold, kan politiet tillade, at serveringen forestås af en person, der er fyldt 21 år. Det samme gælder, hvis ingen bevillingshaver vil påtage sig servering.

Ifølge § 22, stk. 4, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte bestemmelser om gebyr for tilladelser efter stk. 2 og 3.

Det fremgår af § 22, stk. 5, at serveringspersonalet skal være fyldt 18 år, såfremt der serveres stærke drikke.

Det følger af § 22, stk. 6, at bestemmelserne i § 16, stk. 2 og 4, finder tilsvarende anvendelse ved arrangementer efter stk. 2 og 3.

Det fremgår af § 22, stk. 7, at med bevillingshaver i stk. 3 sidestilles en godkendt bestyrer, jf. § 15, stk. 2.

Højskolers, landbrugsskolers og lignende institutioners servering ved fælles måltider for deltagere ved institutionens sammenkomster og møder kan ske uden tilladelse fra politiet, jf. lovens § 22, stk. 8.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Adgangen til og muligheden for at udøve serveringsvirksomhed ved særlige lejligheder har en lang tradition bag sig. Muligheden blev oprindeligt indført, fordi det ikke blev fundet hensigtsmæssigt, at der skulle indhentes en

Udkast

alkoholbevilling til serveringsvirksomhed af kort varighed i forbindelse med en særlig lejlighed.

Bestemmelsen har igennem tiden haft forskellige udformninger. Begrebet lejlighedstilladelser så dagens lys ved lov nr. 104 af 10. maj 1912 om beværtning og gæstgiveri samt handel med stærke drikke. Det medførte, at politiet ved særlige lejligheder, fester, møder, markeder, auktioner, licitationer, valg, jernbaneanlæg og lignende kunne give tilladelse til beværtning udenfor de lokaler, hvor der var givet adkomst til beværtning.

Dette princip er sidenhen videreført, og er også sådan vi kender lejlighedstilladelser i dag.

Lejlighedstilladelse gives kun til fysiske personer. Det betyder, at der ikke gives lejlighedstilladelser til virksomheder eller foreninger. Det er derfor en udfordring for virksomheder og foreninger at søge i god tid, da restauratøren eller arrangøren skal vide, hvilken ansat der kan deltage og udskænke drikkevarer til arrangementet på den pågældende dag. For producenter/engrosforhandlere af drikkevarer, er der også et yderligere krav om indhentning af dispensation fra finansieringsforbuddet hos Erhvervsstyrelsen.

Derudover skal alle udskænkende deltagere indhente tilladelse, og en eventuel dispensation fra finansieringsforbuddet, medmindre politiet accepterer, at kun én fysisk person – typisk arrangøren – kan bære ansvaret for alle deltageres udskænkning. Politikredsene har meget forskellig praksis for, om og under hvilke omstændigheder de godtager denne løsning.

Lejlighedstilladelse, og en eventuel dispensation fra finansieringsforbuddet, skal indhentes for hvert arrangement, også hvis det er et tilbagevendende arrangement, som f.eks. idrætsstævner, kræmmermarkeder, festivaler og andre tilbagevendende arrangementer.

I de nuværende regler er det et krav, at arrangementet er en »fest, møde eller lignende særlig lejlighed«. Eksemplerne i lovbemærkningerne på, hvornår noget hører inden eller udenfor dette krav, er forældede og beror på definitioner fra lov nr. 121 af 25. marts 1970 om hotel- og restaurationsvirksomhed m.v. Dette gør reglen svær at forstå, og kan utilsigtet føre til en forskellig og uklar praksis for reglens anvendelse, hvilket videre kan føre til, at ansøgere afholder sig fra at søge om tilladelse og afholde deres arrangement, da det er unødvendigt bureaukratisk.

Bevillingshaveres forrang ift. at udskænke andre stærke drikke end øl og bordvin er ligeledes utidssvarende og kan føre til en forskellig praksis.

Sondringen mellem øl, bordvin og andre stærke drikke stammer fra gamle skatteklasse-regler, der nu er ophævet, og findes derfor ikke længere relevant.

Det er Erhvervsministeriets vurdering at reglerne om lejlighedstilladelser bør videreføres, da det stadig findes hensigtsmæssigt, at der er en adgang til, at der kan ske udskænkning af stærke drikke ved arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder. Hertil bør muligheden for underretning ved mindre indendørs arrangementer opretholdes.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at byrdefulde og bureaukratiske regler i restaurationsloven ikke skal stå i vejen for om et arrangement kan afholdes. Reglerne for lejlighedstilladelserne bør derfor lempes, for at gøre det lettere for frivillige og foreninger at holde idrætsstævner, kræmmermarkeder, festivaler og andre arrangementer, der skaber liv og fællesskab rundt om i hele landet. Lejlighedstilladelser skal kunne gives til en juridisk person, så foreninger, virksomheder og selskaber m.v. kan ansøge i god tid og dermed planlægge deres arrangement. Herudover bør lejlighedstilladelser kunne gives til tilbagevendende arrangementer, så ansøgeren ikke behøver at søge tilladelse til samme arrangement år for år.

Erhvervsstyrelsen har i mange år ikke afslået en eneste ansøgning om dispensation fra finansieringsforbuddet til brug for en lejlighedstilladelse. At mindre og mellemstore producenter og engrosforhandlere derfor skal igennem en ekstra besværlig ansøgningsproces for at få lejlighedstilladelse, findes derfor unødvendigt bureaukratisk. Derfor bør producenter og engrosforhandlere som årligt fremstiller under 10.000 hektoliter fremover ikke være omfattet af reglerne for lejlighedstilladelse.

Det bør fremover være muligt for både fysiske og juridiske personer at indgive underretning om servering af stærke drikke. Kravet om at den ansvarlige for udskænkningen er en fysisk person, der er fyldt 21 år, videreføres ikke i den foreslåede bestemmelse. Serveringspersonalet vil skulle være fyldt 18 år. Det bør dog være muligt for politiet at fastsætte betingelser for serveringens udøvelse, eksempelvis med krav om at nogen iblandt serveringspersonalet har en højere alder, såfremt ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn taler herfor.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det som udgangspunkt bør være muligt at servere alle former for stærke drikke til arrangementer omfattet af den foreslåede bestemmelse blot ved at underrette politiet. Sondringen mellem øl og bordvin og andre stærke drikke videreføres ikke i den foreslåede bestemmelse. Det vil dog være muligt for politiet at udstede påbud for

Udkast

serveringen, eksempelvis med krav der indskrænker serveringen til eller udelukker bestemte typer af drikkevarer, såfremt ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn taler herfor.

Hidtil har bevillingshavere og deres bestyrere, for så vidt angår servering af andre stærke drikke end øl og bordvin haft en formel forrang. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at denne forrang ikke bør videreføres. Det bør fremover ikke være nødvendigt at antage hjælp fra bevillingshavere eller deres bestyrere for at kunne servere enhver form for stærke drikke, medmindre politiet stiller sådant vilkår for lejlighedstilladelsen på baggrund af ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn.

Videre er det ligeledes Erhvervsministeriets vurdering, at forrangen for arrangementer med et velgørende formål eller hvor der i øvrigt foreligger særlige forhold, for så vidt angår servering af andre stærke drikke end øl og bordvin ikke bør videreføres.

3.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås i lovforslagets § 15, stk. 1, at ved indendørs arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder kan servering af stærke drikke foregå for højst 150 personer. Politiet skal underrettes senest 3 dage før arrangementets afholdelse. Politiet kan udstede påbud for serveringens udøvelse eller forbyde serveringen.

Den foreslåede bestemmelse viderefører det væsentlige i den gældende restaurationslovs regler om underretning til politiet.

Ved »arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder« i den foreslåede bestemmelse forstås arrangementer, som har en vis offentlig karakter. Som eksempler på sådanne arrangementer kan nævnes markeder, messer, stævner, generalforsamlinger, forenings- og kulturarrangementer, forestillinger, foredrag, koncerter, og lignende arrangementer, hvortil en større kreds har adgang. Eksemplerne er ikke udtømmende og det vil være politiet som foretager vurderingen ud fra deres anlagte praksis.

Servering af alkohol inden for private rammer er ikke omfattet af restaurationsloven. Om et arrangement er omfattet af restaurationsloven, vil afhænge af en konkret vurdering af arrangementet. Efter den foreslåede bestemmelse vil denne vurdering være overladt til politiet.

Hvis arrangementet har en sådan karakter, at der reelt er tale om udøvelse af restaurationsvirksomhed, vil serveringen være omfattet af restaurationsloven og dermed skulle have alkoholbevilling eller indgive underretning.

Udkast

Ved vurderingen af om arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder falder inden eller uden for den foreslåede bestemmelse, vil afgrænsningen skulle vurderes ud fra, om serveringen udøves for en snæver kreds af personer, der har tilknytning til hinanden, og om der ikke er tilsigtet nogen fortjeneste ved serveringen. Hvis det er tilfældet, vil arrangementet være privat, og således ikke omfattet.

Elementer, der kan spille en rolle for vurderingen af arrangementet, kan eksempelvis være, om det har professionel markedsføring, entre, dørmænd eller vagter, ordensregler og lignende. Alle disse elementer er almindelige for selvstændig erhvervsmæssig restaurationsvirksomhed, hvor der tilsigtes opnåelse af fortjeneste, hvilket vil være til hinder for at blive betragtet som et privat arrangement.

Deltagerkredsen vil også spille en rolle. Om kredsen af personer er tilpas snæver, kan afhænge af, hvem der er inviteret, antallet af inviterede, eller om de inviterede må tage udefrakommende med. Det kan også spille en rolle for vurderingen, om man foretager identifikation af deltagerne ved indgangen i form af gæstelister, medlemskartotek, eller lignende. Hvis der eksempelvis er tale om et arrangement, hvor alle medlemmer kan deltage, og der er mange medlemmer, kan kredsen af inviterede være for vid til at blive betragtet som et privat arrangement.

Deltagernes relation vil også kunne inddrages i vurderingen. Deltagerne kunne eksempelvis komme fra samme skole, forening, klub, eller arbejdsplads, og derigennem have en social relation til hinanden udover selve arrangementet. Det ville ikke være tilstrækkeligt privat at deltage i en klub, en Facebook-gruppe eller en forening, hvor relationen alene beror på at afholde fester og arrangementer.

Mange momenter vil kunne spille en rolle for vurderingen, og det er ikke muligt at opstille en udtømmende liste over situationer, der er private, restaurationsvirksomhed.

Hvis politiet vurderer, at et arrangement ikke har karakter af at være privat, og restaurationsvirksomhed omfattet af restaurationsloven finder sted, eller er et forsøg på omgåelse af restaurationsloven, vil arrangementet kræve enten alkoholbevilling eller underretning.

Egentlig restaurationsvirksomhed vil falde uden for den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde, da sådan virksomhed vil skulle have egentlig adkomst i form af alkoholbevilling. Det vil kunne anses som egentlig restaurationsvirksomhed, hvis samme kreds af personer systematisk og

regelmæssigt indgiver underretning til samme lokation. I så fald vil politiet kunne nedlægge et forbud mod servering og kræve adkomst i form af alkoholbevilling.

Ved begrebet »udstede påbud« i den foreslåede bestemmelse forstås en tilsvarende mulighed for at fastsætte vilkår for serveringens udøvelse, som følger af den gældende restaurationslov, hvorefter politiet kan stille krav til udøvelsen af serveringen til et indendørs arrangement for højst 150 personer. I henhold til den foreslåede § 39, stk. 1, nr. 4, straffes den, der overtræder et påbud udstedt efter den foreslåede bestemmelse.

Efter den foreslåede bestemmelse vil underretninger have til formål at tjene som et alternativ til alkoholbevilling ved udøvelse af restaurationsvirksomhed med servering af stærke drikke i en kortvarig periode for et begrænset antal personer indendørs. Udøves sådan servering, der ikke foregår i en restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling, vil man skulle underrette politiet tre dage forinden.

Hvis et arrangement strækker sig over flere dage, kan underretningen gælde for alle dagene, hvor der sker servering af stærke drikke. Dagene skal være en del af ét og samme enkeltstående arrangement, men behøver ikke være sammenhængende. Hvis et arrangement eksempelvis strækker sig fra mandag til fredag, kan en underretning gælde for tirsdag og torsdag, hvis det er de dage, som vedkommende vil udskænke på.

Det foreslås i § 15, stk. 2, at ved udendørs arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder kan politiet tillade servering af stærke drikke. Det samme gælder for indendørs arrangementer for flere end 150 personer.

Efter den foreslåede bestemmelse, vil politiet kunne give lejlighedstilladelse til servering af stærke drikke til udendørs arrangementer. Politiet vil ved tildelingen af lejlighedstilladelse kunne fastsætte vilkår eller betingelser for serveringens udøvelse, jf. lovforslagets § 4.

Efter den foreslåede bestemmelse vil lejlighedstilladelser have til formål at tjene som et alternativ til alkoholbevilling ved udøvelse af restaurationsvirksomhed med servering af stærke drikke i en kortvarig periode. Udøves sådan servering, der ikke foregår i en restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling, vil man skulle ansøge om lejlighedstilladelse til servering.

Hvis et arrangement strækker sig over flere dage, kan tilladelsen gives til alle dagene, hvor der sker servering af stærke drikke. Dagene skal være en

Udkast

del af ét og samme enkeltstående arrangement, men behøver ikke være sammenhængende. Hvis et arrangement eksempelvis strækker sig fra mandag til fredag, kan en tilladelse gives til tirsdag og torsdag, hvis det er de dage, som vedkommende vil udskænke på.

Ved »arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder« i den foreslåede bestemmelse forstås arrangementer, som har en vis offentlig karakter. Som eksempler på sådanne arrangementer kan nævnes markeder (høstmarkeder, julemarkeder, kræmmermarkeder, o.l.), messer, stævner, festivaler, generalforsamlinger, forenings- og kulturarrangementer, forestillinger, foredrag, koncerter, og lignende arrangementer, hvortil en større kreds har adgang. Eksemplerne er ikke udtømmende.

Servering af stærke drikke inden for private rammer er ikke omfattet af restaurationsloven. Om et arrangement er omfattet af restaurationsloven, vil afhænge af en konkret vurdering af arrangementet. Efter den foreslåede bestemmelse vil denne vurdering være overladt til politiet.

Hvis arrangementet har en sådan karakter, at der reelt er tale om udøvelse af restaurationsvirksomhed, vil serveringen være omfattet af restaurationsloven og dermed skulle have alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse. Ved vurderingen af om arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder falder inden eller uden for den foreslåede bestemmelse, vil afgrænsningen skulle vurderes ud fra, om serveringen udøves for en snæver kreds af personer, der har tilknytning til hinanden, og om der ikke er tilsigtet nogen fortjeneste ved serveringen. Hvis det er tilfældet, vil arrangementet være privat, og således ikke omfattet.

Elementer, der kan spille en rolle for vurderingen af arrangementet, kan eksempelvis være, om det har professionel markedsføring, entre, dørmænd eller vagter, ordensregler og lignende. Alle disse elementer er almindelige for selvstændig erhvervsmæssig restaurationsvirksomhed, hvor der tilsigtes opnåelse af fortjeneste, hvilket vil være til hinder for at blive betragtet som et privat arrangement.

Deltagerkredsen vil også spille en rolle. Om kredsen af personer er tilpas snæver, kan afhænge af, hvem der er inviteret, antallet af inviterede, eller om de inviterede må tage udefrakommende med. Det kan også spille en rolle for vurderingen, om man foretager identifikation af deltagerne ved indgangen i form af gæstelister, medlemskartotek, eller lignende. Hvis der eksempelvis er tale om et arrangement, hvor alle medlemmer kan deltage, og der er mange medlemmer, kan kredsen af inviterede være for vid til at blive betragtet som et privat arrangement.

Udkast

Deltagernes relation vil også kunne inddrages i vurderingen. Deltagerne kunne eksempelvis komme fra samme skole, forening, klub, eller arbejdsplads, og derigennem have en social relation til hinanden udover selve arrangementet. Det ville ikke være tilstrækkeligt privat at deltage i en klub, en Facebook-gruppe eller en forening, hvor relationen alene beror på at afholde fester og arrangementer.

Mange momenter vil kunne spille en rolle for vurderingen, og det er ikke muligt at opstille en udtømmende liste over situationer, der er private, restaurationsvirksomhed, eller forsøg på omgåelse af restaurationsloven.

Hvis politiet vurderer, at et arrangement ikke har karakter af at være privat, og restaurationsvirksomhed omfattet af restaurationsloven finder sted, eller er et forsøg på omgåelse af restaurationsloven, vil arrangementet kræve enten alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse.

Egentlig restaurationsvirksomhed vil falde uden for de foreslåede bestemmelsers anvendelsesområde, da sådan virksomhed vil skulle have en egentlig alkoholbevilling. Det vil kunne anses som egentlig restaurationsvirksomhed, hvis samme kreds af personer systematisk og regelmæssigt ansøger om lejlighedstilladelse til samme lokation. I så fald vil politiet kunne meddele afslag og kræve at der bliver ansøgt om en alkoholbevilling.

Kravet om at den ansvarlige for udskænkningen er en fysisk person, der er fyldt 21 år, videreføres ikke i den foreslåede bestemmelse. Det vil fremover være muligt for både fysiske og juridiske personer at få lejlighedstilladelse til servering af stærke drikke. Serveringspersonalet vil skulle være fyldt 18 år, jf. den foreslåede § 15, stk. 4. Det vil være muligt for politiet at tilføje vilkår eller begrænsninger til lejlighedstilladelsen, eksempelvis med krav om at nogen iblandt serveringspersonalet har en højere alder, såfremt ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn taler herfor.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det bliver muligt med en lejlighedstilladelse at servere alle former for stærke drikke til arrangementer omfattet af den foreslåede bestemmelse. Det vil dog være muligt for politiet at tilføje vilkår eller begrænsninger til lejlighedstilladelsen, eksempelvis med krav der indskrænker serveringen til eller udelukker bestemte typer af drikkevarer, såfremt ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn taler herfor.

Det foreslås i § 15, stk. 3, at ved årligt tilbagevendende arrangementer, jf. stk. 1 og 2, kan politiet give en tilladelse til servering af stærke drikke til arrangementet i en periode på op til 10 år.

Udkast

Den foreslåede ordning vil medføre, at det vil være en forudsætning, at arrangementet afholdes hvert år i den givne periode, og ikke ændrer karakter eller lokation. Et arrangement vil ændre karakter, hvis det ikke længere afholdes ud fra de forudsætninger, som ansøgeren har indstillet til politiet, eller hvis de forudsætninger, som politiet har givet tilladelsen ud fra, ikke overholdes. Det kan for eksempel være, hvis arrangementet ikke længere er et »arrangement som fester, møder og lignende særlige lejligheder«, eller hvis et for tilladelsen stillet vilkår overtrædes.

Hvis arrangementet ikke afholdes i tilladelsesperioden eller ændrer karakter eller lokation, vil arrangøren skulle søge om en ny tilladelse hos politiet. Hvis et årligt tilbagevendende arrangement helt ekstraordinært eller undtagelsesvist forhindres i at blive afholdt, eller bliver aflyst i løbet af afholdelsen, vil arrangementet ikke have ændret karakter, og lejlighedstilladelsen vil opretholde sin gyldighed, og dermed kunne afholdes de efterfølgende år indtil tilladelsen udløber.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden indebære, at arrangøren ikke vil skulle anmode om lejlighedstilladelse hvert år til samme arrangement, hvilket vil medføre en reduktion i antallet af ansøgninger om lejlighedstilladelse til det samme, tilbagevendende arrangement.

Det foreslås i § 15, stk. 4, at serveringspersonalet skal være fyldt 18 år.

Den foreslåede ordning viderefører restaurationslovens § 22, stk. 5.

Det foreslås i § 15, stk. 5, at bestemmelsen i § 16 finder tilsvarende anvendelse ved arrangementer efter stk. 2.

Den foreslåede ordning vil medføre, at finansieringsforbuddet også gælder for arrangementer, der kræver adkomst i form af lejlighedstilladelse. Dette vil indebære, at forbuddene mod finansiering fra producenter og engrosforhandlere af drikkevarer også gælder for arrangøren af arrangementer omfattet af lovforslagets § 15.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at store virksomheder indenfor fremstilling eller engrosforhandling af drikkevarer, som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, ikke får dominerende indflydelse på arrangementer.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Erhvervsstyrelsen har mulighed for at dispensere fra finansieringsforbuddet, og dispensationsadgangen vil blive

Udkast

administreret med hensyn til formålet i finansieringsforbuddet, jf. lovforslagets § 16. Det vil betyde, at Erhvervsstyrelsen vil give dispensation, når det er klart, at formålet med forbuddet ikke er tilsidesat.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende regel i restaurationslovens § 22, stk. 6, hvorfor der med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 15, stk. 5, ikke er tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

De foreslåede lempelser af finansieringsforbuddet vil dog indebære en lettere adgang for producenter eller engrosforhandlere af stærke drikke til at få lejlighedstilladelse.

For nærmere om lempelsen af finansieringsforbuddet henvises til lovforslagets § 16 samt bemærkningerne hertil.

3.6. Lempelse af finansieringsforbuddet

3.6.1. Gældende ret

Det følger af restaurationslovens § 16, stk. 1, nr. 1-3, at alkoholbevilling kan uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen kun meddeles selskaber m.v., såfremt disses vedtægter indeholder bestemmelser om, at 1) aktier, anparter eller andelsbeviser ikke kan udstedes eller overdrages til nogen, der fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer, 2) alle aktier eller andelsbeviser skal lyde på og noteres på navn, 3) overdragelse af aktier, anparter eller andelsbeviser kræver samtykke fra bestyrelsen eller for et anpartsselskab uden bestyrelse samtykke fra direktionen.

Ifølge § 16, stk. 2, må personer og selskaber m.v., der har alkoholbevilling, og bestyrere for disse virksomheder ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen lade sig finansiere helt eller delvis ved lån under nogen form, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse af nogen, som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer, eller som er medlem af direktion eller bestyrelse i selskaber m.v., som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer. Tilsvarende gælder modtagelse af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed.

Det fremgår af § 16, stk. 3, at bestemmelserne i stk. 2 finder ikke anvendelse med hensyn til lån, indskud eller sikkerhedsstillelse ydet af finansieringsinstitutter, hvis vedtægter sikrer en sådan uafhængighed af leverandører af drikkevarer, at de kan godkendes af Erhvervsstyrelsen.

Udkast

Det følger af § 16, stk. 4, at alkoholbevilling kan ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen meddeles personer, som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer, eller personer, der er medlem af direktion eller bestyrelse i selskaber m.v., som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer.

Ifølge § 16, stk. 5, kan alkoholbevilling ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen meddeles selskaber m.v., som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelse fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer eller er medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber, som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg F, spalte 84 fremgår det, at forslaget opretholdes den gældende lovs bestemmelser, der tilsigter at forhindre, at restauratører bliver afhængige af leverandører og producenter af drikkevarer, og at virksomheder inden for drikkevarebranchen får en dominerende indflydelse på restaurationslivet. Herved sikres det frie forbrugsvalg, og det gøres muligt at opretholde en selvstændig restauratørstand. Det kan dog forventes, at reglerne vil blive administreret liberalt, således at dispensation vil blive givet, hvis det er klart, at formålet med bestemmelserne ikke tilsidesættes.

For så vidt Erhvervsstyrelsens kompetence til at dispensere fra bestemmelsen følger det af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 228, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan dispensere. Denne adgang er fortsat henlagt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for at sikre en ensartet praksis.

3.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Bestemmelsen om finansiering blev indsat i lov nr. 241 af 7. juni 1963. Loven indførte forbud mod, at restauratører lader sig finansiere af nogen, som fremstiller eller forhandler drikkevarer. Begrundelsen for indførelsen af finansieringsforbuddet var at søge at tilvejebringe en lovmæssig sikring af en mangeårig sædvane, hvorefter bryggerierne afholdt sig fra at bidrage til finansiering og drift af restaurationsvirksomheder.

Ved enkelte lejligheder har det fra lovgivers side været overvejet at ophæve restaurationslovens finansieringsbestemmelse. Ved det lovforberedende arbejde til lov nr. 121 af 25. marts 1970 fandt Folketinget det bedst at bibeholde bestemmelsen, da der med en ophævelse af bestemmelse ville være risiko for, at restaurationsbranchen helt ændrede struktur ved at udenlandske bryggerikoncerner ville kunne komme ind på restaurationsområdet og kun ville tillade salg af deres produkter.

Udkast

Ved lov nr. 507 af 29. november 1972 indførtes forbud mod, at personer eller selskaber, der fremstiller eller forhandler drikkevarer, får alkoholbevilling.

Til bestemmelsen knytter sig en dispensationsmulighed. Det betyder, at Erhvervsstyrelsen for personer eller selskaber, der fremstiller eller forhandler drikkevarer, kan dispensere fra forbuddet. Det tillader, at producenter og engrosforhandlere af drikkevarer kan få en alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse, hvis de lever op til lovens øvrige krav. Det forudsættes fra lovgivers side, at Erhvervsstyrelsen administrerer dispensationsadgangen liberalt, således at der meddeles dispensation, når det er klart, at bestemmelsens formål ikke tilsidesættes.

I Danmark var der i år 2000 12 bryggerier, i 2021 toppede det antal med 261 bryggerier og det er siden faldet til 207 bryggerier i 2025. Statistikken gælder virksomheder, der har CVR-registrering, har fødevaregodkendelse samt har lanceret kommercielt tilgængeligt øl.

Udover disse professionelle bryggerier kommer der håndbryggere, som er en privatperson, der brygger øl som hobby til eget forbrug eller lignende. Håndbrygning har historisk været udgangspunktet for mange af nutidens danske bryggerier, og spiller en central rolle som fødekæde for nye producenter og udviklingen af dansk ølkultur.

Det betyder, at mens reglen om finansiering ikke er blevet lempet siden indførelsen i 1963, så har bryggeribranchen ændret sig markant. Der er mange mindre virksomheder og håndbryggere som flere gange årligt søger om dispensationer fra finansieringsbestemmelsen i restaurationsloven til brug for enten en alkoholbevilling eller når de skal deltage i eller selv afholde arrangementer eller forestå udskænkning af smagsprøver til udstillinger og lignende.

De små og mellemstore virksomheder, samt hobbybryggerne mødes med de samme krav i restaurationsloven som professionelle bryggerier. Dette skaber en usikkerhed, som kan afholde mange fra overhovedet at begynde at starte en virksomhed.

I takt med at der er kommet flere virksomheder som brygger øl samt håndbryggere, så er antallet af ansøgninger om dispensationer ligeledes steget. Erhvervsstyrelsen modtager årligt ca. 350 ansøgninger om dispensation fra finansieringsforbuddet, og administrerer fortsat dispensationspraksissen liberalt, som det blev forudsat i lovbemærkningerne til lov nr. 256 af 6. maj 1993.

Udkast

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at restaurationslovens bestemmelse om finansiering bør bevares, men den skal moderniseres og lempes. Unødvendigt bøvl og bureaukrati skal ikke stå vejen for innovation og iværksætteri.

Finansieringsforbuddet bør derfor opretholdes for de få virksomheder, som har eller kunne få en dominerende indflydelse på restaurationsmarkedet, så det stadig sikres, at dominerende virksomheder indenfor fremstilling eller engrosforhandling af drikkevarer ikke kan få en alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse og dermed indflydelse på restauratørmarkedet. Det vil sige, at essensen i reglen opretholdes, men reglen moderniseres til en tidssvarende bestemmelse.

Det anbefales, at en alkoholbevilling ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen kan meddeles selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter drikkevarer eller derover, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelse er medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter drikkevarer eller derover.

Med hektolitergrænsen indføres der en bagatelgrænse, som små og mellemstore producenter og engrosforhandlere af drikkevarer vil falde under. Derved vil finansieringsforbuddet fortsat beskytte mod, at selskaber m.v. med dominerende indflydelse på det danske marked for fremstilling eller produktion af drikkevarer kan få uhensigtsmæssig indflydelse på restaurationsbranchen i Danmark. Det vil ligeledes stadig sikres, at globale bryggerikoncerner ikke kan overtage restauratørmarkedet i Danmark.

Hektolitergrænsen bør vælges frem for f.eks. en omsætningsgrænse, fordi et volumenmål ikke med tiden vil blive utidssvarende pga. inflation eller anden samfundsudvikling, som en omsætningsgrænse eller andet økonomisk kriterie kunne blive.

Det antages, at den foreslåede bagatelgrænse på 10.000 hektoliter vil medføre, at det fremover alene vil være 10-12 danske drikkevareproducenter, som skal søge om dispensation. Disse drikkevareproducenter må endvidere antages at være de få virksomheder i Danmark, der kan have eller vil kunne opnå en dominerende indflydelse på markedet, enten på landsplan eller lokalt.

Det vil være en lempelse af det hidtidige finansieringsforbud, da det således kun vil gælde for selskaber m.v. eller medlemmer af deres ledelse, hvis de

Udkast

også er medlem af ledelsen i andre selskaber m.v. med en årlig fremstilling eller forhandling på 10.000 hektoliter eller derover.

Andre virksomhedsformer end selskaber m.v. foreslås undtaget fra finansieringsforbuddet ud fra den betragtning, at ingen virksomhed med dominerende indflydelse på det danske marked for fremstilling eller engrosforhandling af drikkevarer ville være drevet i personligt regi, i en virksomhedsform med personlig, solidarisk og ubegrænset hæftelse, eller have et produktions- eller forhandlingsmæssigt omfang under 10.000 hektoliter årligt.

Den gældende lovs vedtægtskrav bør heller ikke videreføres. En afskaffelse af vedtægtskravene vil være en lempelse for alle bevillingshavende virksomheder eller virksomheder, som i fremtiden skal ansøge om alkoholbevilling, da de ikke behøver at indføre specifikke krav i deres vedtægter til finansieringsforbuddet, men fremover kun skal sikre sig, at der ikke er en person fra de største og dominerende producenter eller engrosforhandlere af stærke drikkevarer i ejerkredsen eller iblandt ledelsen.

3.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås i lovforslagets § 16, stk. 1, at alkoholbevilling ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen kan meddeles selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelse er medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der med den foreslåede grænse på 10.000 hektoliter indføres en bagatelgrænse, som små og mellemstore producenter og engrosforhandlere af drikkevarer vil falde under. Det vil dermed fortsat være en beskyttelse mod, at selskaber m.v. med dominerende indflydelse på det danske marked for fremstilling eller engrosforhandling af drikkevarer kan få uhensigtsmæssig indflydelse på restaurationsbranchen i Danmark.

Den foreslåede regel viderefører det væsentlige i bestemmelsen om finansiering, der hidtil har eksisteret i den gældende lov, og som har til formål at forhindre, at fremstillere eller engrosforhandlere med dominerende indflydelse på det danske marked får dominerende indflydelse på bevillingshavende virksomheder. Den foreslåede regel vil også fortsat have til formål at sikre, at restaurationsvirksomheder med alkoholbevilling ikke ejes af eller er i økonomisk afhængighedsforhold til producenter eller forhandlere af stærke drikke med dominerende indflydelse på det danske marked.

Udkast

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bl.a. fysiske personer og hobbyvirksomhed samt mindre virksomhedsformer såsom enkeltmandsvirksomheder og selskaber m.v. med en årlig produktion eller engrosforhandling af stærke drikkevarer under 10.000 hektoliter ikke længere vil være omfattet af finansieringsforbuddet.

Derudover vil den foreslåede bestemmelse kun gælde for producenter eller forhandlere af stærke drikke, hvorved finansieringsforbuddet afgrænses til at kun at vedrøre de producenter eller forhandlere, der kunne have interessen i og størrelsen til at udøve dominerende indflydelse på bevillingshavende virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ved »engrosforhandler« forstås en virksomhed, som forhandler med andre virksomheder. Hvis en virksomhed kun sælger direkte til slutforbrugeren, anses den ikke for omfattet af den foreslåede bestemmelse. Det er underordnet, hvor stor eller lille en andel forhandlingen med andre virksomheder udgør i forhold til virksomhedens samlede omsætning. En virksomhed er omfattet, hvis den årligt forhandler 10.000 hektoliter eller derover værd af stærke drikke med andre virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at store virksomheder indenfor fremstilling eller engrosforhandling af drikkevarer, som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, ikke får dominerende indflydelse på arrangementer.

Erhvervsstyrelsen har dog mulighed for at dispensere fra finansieringsforbuddet for selskaber m.v. som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover. Det videreføres, at denne adgang fortsat er henlagt til Erhvervsstyrelsen for at sikre en ensartet praksis. Dispensationsadgangen vil blive administreret med hensyn til formålet i finansieringsforbuddet om at restauratørerne er uafhængige af leverandører og producenter af drikkevarer og at store virksomheder indenfor fremstilling eller engrosforhandling af drikkevarer, som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, ikke får dominerende indflydelse på restaurationsbranchen. Det vil betyde, at Erhvervsstyrelsen vil give dispensation, når det er klart, at formålet med forbuddet ikke er tilsidesat.

Det foreslås i § 16, stk. 2, at selskaber m.v. og bestyrere for disse virksomheder ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen må lade sig finansiere helt

eller delvis ved lån under nogen form, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse af nogen, som er omfattet af stk. 1. Tilsvarende gælder modtagelse af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed.

Den foreslåede regel viderefører det væsentlige i den bestemmelse der hidtil har eksisteret i den gældende lov, og som har til formål at forhindre, at restaurationsvirksomheder med alkoholbevilling er i økonomisk afhængighedsforhold til producenter eller forhandlere af stærke drikke med dominerende indflydelse på det danske marked.

Den foreslåede ordning vil medføre, at gaver af ubetydelig værdi vil være undtaget forbuddet. Det vil f.eks. være askebægre, bordskånere, reklameglas, menu- og vinkort, proptrækkere, kapselåbnere og lignende, som er bestemt til anvendelse i virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at forbuddet fremover kun vil gælde, hvis finansieringen ydes af nogen, som er omfattet af det foreslåede stk. 1, dvs. selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelsen er medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover.

Den foreslåede ordning vil indebære, at markedsføringsbidrag ikke vil blive anset som gaver, og vil således skulle være ydet med det formål at opnå en reklamemæssig fordel, som modsvarer omkostningerne, og ikke være betinget af modydelser, som kan indeholde ulovlige finansieringsmomenter, såsom mindstesalg eller eneforhandling. Hvis disse forudsætninger ikke er til stede, vil det kunne føre til, at et sådan bidrag vil kunne blive betragtet som finansiering, og dermed kræve dispensation fra Erhvervsstyrelsen, såfremt bidragsyderen er omfattet af det foreslåede stk. 1.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Erhvervsstyrelsen fortsat vil have mulighed for at dispensere fra finansieringsforbuddet, og dispensationsadgangen vil blive administreret med hensyn til forbuddets formål. Dette vil betyde, at der gives dispensation, når det er klart, at formålet med forbuddet ikke er tilsidesat.

Det foreslås i § 16, stk. 3, at bestemmelserne i stk. 2 finder ikke anvendelse med hensyn til lån, indskud eller sikkerhedsstillelse ydet af finansieringsinstitutter omfattet af lov om finansiel virksomhed.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at selskaber m.v. og deres bestyrere kan lade sig finansiere helt eller delvis ved lån fra finansieringsinstitutter.

De finansieringsinstitutter, der vil kunne yde finansiering til selskaber m.v. og deres bestyrere, vil være finansieringsinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed. Erhvervsstyrelsen vil ikke skulle træffe særskilt afgørelse herom.

3.7. Bestyrere, dørmænd og andre ansatte i serveringssteder

3.7.1. Gældende ret

Det følger af restaurationslovens § 14 a, stk. 1, at på et serveringssted med alkoholbevilling skal den daglige drift ledes af bevillingshaveren selv eller af en bestyrer. Drives restaurationsvirksomhed fra flere serveringssteder, må kun et af disse ledes af bevillingshaveren. Hvert af de øvrige serveringssteder skal ledes af en bestyrer.

Videre følger det § 14 a, stk. 2, at er bevillingshaveren et selskab m.v., jf. § 14, stk. 1, skal hvert af virksomhedens serveringssteder ledes af en bestyrer.

Det fremgår af § 14 a, stk. 3, at bevillingsmyndigheden kan tillade, at en person som indehaver eller bestyrer leder mere end ét serveringssted.

Ifølge § 14 a, stk. 4, har bestyreren samme strafferetlige ansvar for serveringsstedets drift som bevillingshaveren.

Det følger af § 15, stk. 1, at bestyrere skal opfylde betingelserne i § 13, stk. 1, nr. 1 og 3, og § 16, stk. 2. De må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at de ikke vil lede serveringsstedet på forsvarlig måde.

Ifølge § 15, stk. 2, skal bestyrere godkendes af bevillingsmyndigheden. Godkendelsen bortfalder, hvis bestyreren ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1, 1. pkt.

Det fremgår af § 15 a, stk. 1, at dørmænd i restaurationsvirksomheder skal være autoriserede. Autorisation meddeles af politiet og gælder for hele landet.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 6061, foreslås der en autorisationsordning, som forudsætter, at dørmænd har den fornødne uddannelse til at kunne udfylde deres rolle i restaurationer. De situationer og begivenheder, som dørmændene uundgåeligt kommer ud for i udøvelsen af deres hverv, stiller særlige krav til dørmændenes evner og kompetencer. I det miljø, som dørmændene arbejder i,

Udkast

kommer mange helt unge mennesker, som har indtaget alkohol, og der er derfor et særligt behov for at sikre, at de personer, der er beskæftiget i miljøet, er kompetente og ansvarlige. Praksis viser, at der er opstået en række uheldige episoder, som dørmændene ikke har håndteret tilfredsstillende. Ved autorisation af en dørmand vil det ifølge forslaget blive en betingelse, at ansøgeren ikke er straffet for et forhold, som indebærer en nærliggende risiko for misbrug af stillingen.

Videre fremgår det af lovbemærkningerne, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 6062, at en autorisationsordning for dørmænd, der virker i restaurationer, skal også ses som et led i narkotikabekæmpelsen. Det er dørmænd, som står for adgangskontrollen i diskoteker, og uddannelsen af dørmænd vil styrke disses mulighed for at hindre handel med og misbrug af narkotika i restaurationsmiljøet.

Ifølge bemærkningerne bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 6064, fremgår det at der ved udtrykket "dørmand" først og fremmest forstås en person, som udøver adgangskontrol i forbindelse med gæsters adgang til restaurationer. Herudover vil dørmanden kunne have en række andre opgaver til sikring af, at ophold i og uden for restaurationer sker på en for gæster samt det øvrige personale betryggende måde. En dørmand kan også have sundheds- og sikkerhedsmæssige arbejdsopgaver i relation til brandbekæmpelse, sikkerhed og førstehjælp.

Videre fremgår det af lovbemærkningerne, at en tjener, en billetkontrollør i et teater eller en receptionist på et hotel er ikke omfattet af begrebet "dørmand" i lovens forstand, da det ikke er disses primære opgave at varetage de samme opgaver som en dørmand. Hvis en spiserestaurant ønsker at have en servicemedarbejder i døren til at tage imod gæsten, eller et hotel ønsker at have servicemedarbejdere, som er gæsterne behjælpelig med at komme af med biler og henviser gæsterne tilrette i hotellobbyen m.v., vil disse servicemedarbejdere heller ikke være dørmand i lovens forstand. Disse servicearbejdere fører ikke adgangskontrol.

Det følger af § 15 a, stk. 2, nr. 1-4, at autorisation kan meddeles en person, der 1) er fyldt 18 år, 2) opfylder de krav til uddannelse, som Erhvervsstyrelsen fastsætter, jf. § 15 b, stk. 3, 3) ikke er dømt for strafbart forhold, der indebærer en nærliggende fare for misbrug af hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2, 4) ikke har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde.

Personer, som i henhold til lov om vagtvirksomhed er autoriseret til at drive vagtvirksomhed, og en vagtvirksomheds godkendte personale kan uden

anden autorisation varetage hvervet som dørmand i restaurationsvirksomheder, jf. restaurationslovens § 15 a, stk. 3.

Det fremgår af § 15 a, stk. 4, at en autorisation som dørmand kan efter omstændighederne begrænses og betinges.

Ifølge § 15 a, stk. 5, at politiet kan gøre undtagelse fra kravet om uddannelse i stk. 2, nr. 2, hvis en person har de fornødne kvalifikationer.

Det fremgår af § 15 b, stk. 1, at bevillingsmyndigheden kan meddele påbud om, at der i en restaurationsvirksomhed skal anvendes dørmænd, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til forsvarlig drift af virksomheden.

Det følger af § 15 b, stk. 2, at politiet kan undtagelsesvis bestemme, at reglerne om dørmænd i § 15 a og regler udstedt i medfør af stk. 3 ikke eller kun delvis finder anvendelse i en restaurationsvirksomhed.

Ifølge § 15 b, stk. 3, fastsætter Erhvervsstyrelsen nærmere bestemmelser om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse, uniformering og legitimation samt om gebyr for legitimationskort.

Erhvervsstyrelsen har i bekendtgørelse nr. 247 af 11. april 2008 om dørmænd fastsat regler om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse og legitimation. Bekendtgørelsen er siden blevet ændret ved bekendtgørelse nr. 1060 af 29. september 2014 og bekendtgørelse nr. 1077 af 21. august 2018.

Ifølge bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 6065 fremgår det, at i henhold til forslaget til § 15 b, stk. 3, skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen udstede en bekendtgørelse, hvori der fastsættes nærmere bestemmelser om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse og legitimation. I bekendtgørelsen vil Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætte, hvilken uddannelse en ansøger skal have gennemgået, men styrelsen skal ikke fastsætte det nærmere indhold af uddannelsen. Ved en arbejdsmarkedsuddannelse er indholdet udarbejdet i samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter, og uddannelsen er godkendt af Undervisningsministeriet. Da der indføres et uddannelseskrav som betingelse for at udøve hvervet som dørmand, er der tale om et lovreguleret erhverv, der er omfattet af de generelle EU-direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, og bekendtgørelsen vil derfor indeholde mulighed for autorisation af personer, som har en uddannelse, som kan ligestilles med dørmandsuddannelsen. Styrelsen vil kunne fastsætte regler om uniformering, herunder om at dørmænd i visse virksomheder skal bære uniform. Kravet om uniformering vil ikke skulle gælde generelt. Personlegitimation skal udstedes af

Udkast

Rigspolitichefen, og der vil af kontrolmæssige grunde blive stillet krav om, at dørmænd skal være i besiddelse af denne billedlegitimation, som ikke skal bæres synligt.

Erhvervsstyrelsen kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager politiets opgaver inden for denne lovs område, jf. § 15 b, stk. 4.

Det følger af § 15 c at bevillingsmyndigheden kan træffe bestemmelse om, at andre ansatte eller bestemte kategorier af ansatte i restaurationsvirksomheder ud over bestyrere og dørmænd skal være godkendt af politiet. Godkendelsen gælder for 5 år og for hele politikredsen. Godkendelse af ansatte kan nægtes, såfremt den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil kunne udføre hvervet på betryggende måde. Kan en person, der er ansat på det tidspunkt, hvor bevillingsmyndigheden træffer afgørelse om, at godkendelse skal finde sted, ikke godkendes, betragtes det som en tilbagekaldelse af en godkendelse, jf. § 15 d.

Det følger af § 15 d, stk. 1, nr. 1-2, at godkendelse som bestyrer i medfør af § 15, stk. 2, autorisation som dørmand i medfør af § 15 a eller godkendelse som ansat i medfør af § 15 c kan frakendes eller tilbagekaldes, hvis 1) bestyreren, dørmanden eller den ansatte har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for autorisationen eller af bestemmelser i loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven eller 2) der er særlig grund til at antage, at bestyreren, dørmanden eller den ansatte ikke vil varetage sit hverv på forsvarlig måde.

Det fremgår af § 15 d, stk. 2, at afgørelse i sager om frakendelse efter stk. 1, nr. 1, træffes af domstolene. Afgørelse i sager om tilbagekaldelse efter stk. 1, nr. 2, træffes af den myndighed, som har givet godkendelsen til bestyreren, autorisationen til dørmanden eller godkendelse af den ansatte. Afgørelse om tilbagekaldelse kan af bestyreren, dørmanden eller den ansatte kræves indbragt for domstolene. Afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Ifølge § 15 d, stk. 3, skal bestyrerens begæring om indbringelse for domstolene være modtaget hos bevillingsmyndigheden senest 4 uger efter, at afgørelsen om tilbagekaldelse er meddelt bestyreren. Bevillingsmyndigheden oversender sagen til den stedlige politimester.

Videre følger det af § 15 d, stk. 4, at dørmandens eller den ansattes begæring om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos politiet senest 4

Udkast

uger efter, at afgørelsen om tilbagekaldelse er meddelt dørmanden eller den ansatte.

Politidirektøren indbringer sager om tilbagekaldelse for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80, jf. § 15, stk. 5.

Det fremgår af § 15 d, stk. 6, at begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, i hvilket omfang den pågældende under sagens behandling må udøve hvervet som bestyrer, dørmand eller ansat. Såfremt bevillingsmyndighedens eller politidirektørens afgørelse ved dommen findes lovlig, kan det i denne dom bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

En frakendelse eller tilbagekaldelse kan ske for et tidsrum af 1 til 5 år, jf. § 15 d, stk. 7.

3.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Restaurationsloven indeholder regler om bestyrere, dørmænd, vagter og andre ansatte i serveringssteder med alkoholbevilling. Disse regler har generelt til formål at sikre, at det personale, som restaurations- og nattelivets gæster møder, har forudsætningerne for at varetage deres arbejdsopgaver på ansvarlig og betryggende vis.

Overordnet er det Erhvervsministeriets intention med lovforslaget at modernisere og forenkle reglerne uden at slække på lovens overordnede hensyn vedrørende samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn, så både restauratører, ansatte og myndigheder kan begå sig sikkert og effektivt i forhold til gældende lovgivning.

En central overvejelse har været at sikre, at det videreføres, at der altid er en ansvarlig person til stede, der kan repræsentere ejeren og tage hånd om driften på en måde, som hindrer overtrædelser af restaurationslovgivningen og andre relevante regler. Erhvervsministeriet lægger vægt på, at bestyrerens rolle tydeliggøres – både med hensyn til strafferetligt ansvar og tilstedeværelse – men samtidig med en pragmatisk tilgang, så der ikke kræves en fysisk tilstedeværelse i hele åbningstiden. Det vil sige, at der kan godt være flere bestyrere på serveringsstedet, der kan dog ikke være ansat så mange bestyrere, at det ikke er muligt at placere et ansvar for eventuelle overtrædelser af lovgivningen.

Reglerne bør formuleres, således at det fortsat er muligt at have flere bestyrere og en fleksibel ledelsesstruktur, hvor ansvaret dog ikke bliver så fragmenteret, at det reelt ikke er muligt at placere ansvar for overtrædelser.

Udkast

Desuden skal reglerne sikre, at kravene til bestyreres egnethed, alder og økonomiske uafhængighed fra producenter og engrosforhandlere af stærke drikke fortsat varetages. Muligheden for at frakende eller tilbagekalde bestyrergodkendelser er udformet, så der kræves graverende forhold ved frakendelse af en erhvervet rettighed, og at der gives mulighed for domstolsprøvelse.

Udgangspunktet for Erhvervsministeriets overvejelser om dørmænd har været at øge trygheden, især i nattelivsmiljøer, og styrke indsatsen mod vold, uro og narkotikamisbrug på serveringssteder. Dørmændenes særskilte rolle for adgangskontrol i nattelivet gør det nødvendigt med særlige krav til uddannelse og autorisation, således at de har de rette kompetencer til at håndtere en række situationer forsvarligt og professionelt.

Restaurationsloven stiller krav om, at dørmænd i restaurationsvirksomheder skal være autoriserede. En bevillingshaver er som udgangspunkt ansvarlig for både sine almindelige ansattes adfærd samt sine dørmænds og vagters adfærd. Dette gælder såvel handlinger som undladelser. Der vil dog være situationer, hvor en bevillingshaver ikke skal bære ansvaret for den adfærd, som er udvist af en dørmand eller vagt. Det afgørende er, om adfærden kan tilregnes bevillingshaveren. Dørmænd og vagter bærer dog selv et ansvar, og kan risikere at miste deres autorisation, f.eks. hvis de diskriminerer i nattelivet.

Med kravet om uddannelse som en forudsætning for at få en autorisation som dørmand sikres, at alle dørmænd er kvalificerede til at håndtere de opgaver, som arbejdet som dørmand indebærer. Uddannelsen skal bl.a. give den enkelte dørmand kvalifikationer inden for følgende områder: kommunikation og konflikthåndtering, personlig sikkerhed, retsregler, førstehjælp og den praktiske håndtering af store menneskemængder.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det er vigtigt at sikre, at dørmandens uddannelsesmæssige kvalifikationer er tilstrækkelige, således at fare for sundhed og sikkerhed reduceres mest muligt i forbindelse dørmandens erhverv. Videre er det ministeriets opfattelse at dørmænd som erhvervsudøvere udfører aktiviteter som har en stor indvirkning på gæster og kunders sundhed og sikkerhed i restaurationsbranchen.

Reglerne bør videreføres, således at alle fungerende dørmænd skal autoriseres af politiet og opfylde specifikke krav – blandt andet om relevant uddannelse, egnethed og vandel.

Udkast

Erhvervsministeriet har anset det som essentielt, at kravet om autorisation ikke bliver et rigidt benspænd for branche eller politi, så muligheden for midlertidig autorisation videres, hvis den nødvendige uddannelse ikke kan gennemføres straks. Endvidere er godkendte vagtselskabers personale ligestillet med autoriserede dørmænd, så dobbelte godkendelseskrav fortsat undgås.

Erhvervsministeriet vurderer også, at kommunalbestyrelsen fortsat skal have mulighed for at stille krav om politigodkendelse af andre ansatte eller bestemte personalegrupper, hvis det vurderes nødvendigt for forsvarlig drift – typisk i kriminalitetstruede miljøer eller hvor organiseret kriminalitet kan finde vej ind i restaurationsbranchen.

Dette redskab vil alene kunne anvendes i forbindelse med nye bevillinger eller i særlige situationer, så det ikke griber urimeligt ind i personalegennemstrømning eller driftsfrihed, men sikrer at personer, der udgør en reel risiko, kan frasorteres.

Erhvervsministeriet har lagt vægt på at balancere myndighedernes værktøjer med borgernes retssikkerhed. Tilbagekaldelse af godkendelse eller autorisation er tydeligt beskrevet som en administrativ afgørelse, hvor der kræves tungtvejende grunde for indgrebet, og enhver afgørelse skal ledsages af adgang til domstolsprøvelse. Begæring om domstolsprøvelse har opsættende virkning, således at der er reel adgang til retssikkerhed.

2.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås i § 17, stk. 1, at på et serveringssted med alkoholbevilling skal den daglige drift ledes af bevillingshaveren selv eller af en bestyrer. Drives restaurationsvirksomhed fra flere serveringssteder, må kun et af disse ledes af bevillingshaveren. Hvert af de øvrige serveringssteder skal ledes af en bestyrer.

Den foreslåede ordning vil medføre, at bevillingshaveren eller bestyreren skal være til stede i et sådant omfang, at virksomheden kan ledes på forsvarlig måde, så det sikres, at der ikke sker overtrædelser af lovgivningen. Det betyder dog ikke at bestyreren skal være til stede i hele åbningstiden. Indehaveren vil til enhver tid skulle have fuldt overblik over den samlede virksomheds drift. Der kan godt være flere bestyrere på serveringsstedet, der kan dog ikke være ansat så mange bestyrere, at det ikke er muligt at placere et ansvar for eventuelle overtrædelser af lovgivningen, herunder specielt restaurationsloven.

Udkast

Den foreslåede bestemmelse medfører, at hvis en restaurationsvirksomhed drives fra flere serveringssteder, må kun et af disse ledes af bevillingshaveren. Hvert af de øvrige serveringssteder skal ledes af en bestyrer. Det vil kræve kommunalbestyrelsens tilladelse at drive mere end én restauration, jf. lovforslagets § 17, stk. 3.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i § 17, stk. 2, at hvis bevillingshaveren er et selskab m.v., jf. § 9, stk. 1, skal hvert af virksomhedens serveringssteder ledes af en bestyrer.

Den foreslåede ordning vil indebære, at hvis et selskab m.v. har en alkoholbevilling til flere serveringssteder skal hvert af disse ledes af en bestyrer.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i § 17, stk. 3, at kommunalbestyrelsen kan tillade, at en person som indehaver eller bestyrer leder mere end ét serveringssted.

Den foreslåede ordning vil indebære, at det beror på en konkret vurdering af de faktiske omstændigheder af om indehaveren eller bestyreren rent faktisk har mulighed for at disponere i de virksomheder det vedrører, f.eks. hvis der er en geografisk nærhed mellem serveringsstederne.

Ved vurderingen af, om det kan tillades, at den samme indehaver eller bestyrer leder mere end et serveringssted vil typen af virksomheden også skulle vurderes. Der vil f.eks. kunne blive lagt vægt på om det er restauranter, hvor udskænkning ikke er den primære grund til gæsternes besøg i modsætning til diskoteker, bodegaer, værtshuse og lignende nattelivskoncepter.

Sådan en tilladelse vil kunne komme på tale, hvor de pågældende serveringssteder er beliggende i en sådan nærhed af hinanden, at indehaveren til enhver tid vil kunne have fuldt overblik over den samlede virksomheds drift, eller hvor virksomhedernes drift ikke finder sted i samme tidsrum.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en person, som indehaver eller bestyrer, undtagelsesvis kan lede mere end ét forretningssted. I dette ligger også, at personen ikke skal være til stede i hele restaurationens åbningstid. Dog skal indehaveren til enhver tid have fuldt overblik over den samlede virksomheds drift.

Udkast

Det foreslås i § 17, stk. 4, at bestyreren har samme strafferetlige ansvar for serveringsstedets drift som bevillingshaveren.

Den foreslåede ordning vil medføre, at såvel bevillingshaveren som bestyreren har det strafferetlige ansvar for virksomhedens drift, hvilket indebærer, at lovens straffebestemmelser finder anvendelse på begge, og dette uafhængigt af, hvilke interne aftaler en bevillingshaver har indgået med den pågældende bestyrer. Om en bevillingshaver eller bestyrer i en konkret sag kan ifalde strafferetligt ansvar, afhænger af en strafferetlig vurdering af det konkrete tilfælde.

Bevillingshaveren eller bestyreren skal således sikre, at restaurationen ledes forsvarligt, så det sikres, at der ikke sker overtrædelser af lovgivningen. Kommunalbestyrelsen vil kunne indsætte et vilkår i bevillingen om, at der skal være en bestyrer til stede på bestemte tidspunkter. Tillige vil der kunne indsættes vilkår på for serveringssteder i nattelivet for at sikre at bestyrerens tilstedeværelse. Vilkår som betinger og begrænser kan kun indsættes på baggrund af en konkret vurdering af restaurationen.

I medfør af lovforslagets § 39, stk. 7, kan bestyrere pålægges et bødeansvar for forhold der begås af ansatte i virksomheden, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes dem som forsætlig eller uagtsom. Det vedrører overtrædelse af salg af mad og drikkevarer i lukketiden, jf. lovforslagets § 23, stk. 1, 3. pkt., servering herunder gennem automater, stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år, eller om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre, jf. lovforslagets § 28, stk. 1, og der kan endelig pålægges en bestyrer bødeansvar for ansattes overtrædelse af forbud mod at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i virksomheden, jf. lovforslagets § 29, stk. 1. Bestyreren er i øvrigt ansvarlig for egne handlinger i henhold til loven.

Det foreslås i § 18, stk. 1, at bestyrere skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Bestyrere skal opfylde betingelserne i § 8, stk. 1, nr. 1 og 3, og § 16, stk. 2. De må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at de ikke vil lede serveringsstedet på forsvarlig måde.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der kun vil være krav om bestyrer for serveringssteder med alkoholbevilling, når ejeren ikke selv kan stå for driften, eller hvor serveringsstedet med alkoholbevilling drives i selskabsform.

Udkast

En bestyrer er en ansat, der varetager driftsansvaret på vegne af indehaveren. Bestyreren har intet økonomisk ansvar for virksomheden, men bestyreren har ansvaret for at der ikke sker overtrædelser af lovgivningen, herunder specielt restaurationsloven. Der kan godt være flere bestyrere på serveringsstedet, der kan dog ikke være ansat så mange bestyrere, at det ikke er muligt at placere et ansvar for eventuelle overtrædelser af lovgivningen, herunder specielt restaurationsloven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bestyrere skal opfylde betingelserne i lovforslagets § 8, stk. 1, nr. 1 og 3. Det vil sige, at bestyrer skal være fyldt 18 år og bestyreren må ikke være umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7.

Den foreslåede ordning vil medføre, at godkendelse som bestyrer kun kan meddeles personer, der er fyldt 18 år, og dermed har nået myndighedsalderen. Det betyder, at personer der ikke er fyldt 18 år, kan ikke blive godkendt som bestyrer.

Den foreslåede ordning vil medføre, at godkendelse som bestyrer kun kan meddeles personer, der ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7. Personer, som er under værgemål, og har fået frataget den retlige handleevne, er umyndige, jf. værgemålslovens § 6, og kan ikke blive godkendt som bestyrer.

Den foreslåede ordning betyder, at godkendelse som bestyrer ikke kan gives til personer, der på grund af sindssygdom, herunder svær demens, eller hæmmet psykisk udvikling eller anden form for alvorligt svækket helbred er ude af stand til at varetage sine anliggender, hvis der er behov for det, jf. værgemålslovens § 5.

Videre betyder den foreslåede ordning, at godkendelse som bestyrer ikke kan gives til personer, der på grund af uerfarenhed, svækket helbred eller anden lignende tilstand har behov for hjælp til at administrere sin formue eller varetage andre økonomiske anliggender, og som selv anmoder herom, jf. værgemålslovens § 7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bestyrere ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen må lade sig finansiere helt eller delvis ved lån under nogen form, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse af selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke

Udkast

drikke eller derover, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelsen er medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover. Tilsvarende gælder modtagelse af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at forhindre, at bestyrere er i økonomisk afhængighedsforhold til producenter eller forhandlere af stærke drikke med dominerende indflydelse på det danske marked.

Den foreslåede ordning indebærer, at en bestyrer ikke må have udvist en adfærd, der giver grund til at tro, at vedkommende ikke vil lede serveringsstedet på forsvarlig måde. Det er således en forudsætning for kommunalbestyrelsens godkendelse af en bestyrer, at det vurderes, at bestyreren vil kunne lede serveringsstedet forsvarligt. Kommunalbestyrelsen må derfor sikre sig, at bestyreren ikke har udvist adfærd, der skaber tvivl om denne evne. I deres vurdering kan kommunalbestyrelsen inddrage politiet og blandt andet undersøge, om der foreligger kriminelle forhold, eller om ædrueligheds- eller ordensmæssige hensyn taler imod, at bestyreren vil lede serveringsstedet forsvarligt.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen skal foretage deres skøn under hensyn til lovens overordnede hensyn. Kommunalbestyrelsen skal derfor i sin vurdering se på de ordensmæssige, samfundsmæssige og ædruelighedsmæssige hensyn. Det vil i den forbindelse være relevant, at det indgår i vurderingen om bestyreren er dømt for et strafferetligt forhold, herunder specielt i forbindelse med drift af et serveringssted med alkoholbevilling.

Det foreslås i § 18, stk. 2, at godkendelsen bortfalder, hvis bestyreren ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1, 2. pkt. eller er blevet frakendt retten til at udøve restaurationsvirksomhed efter straffelovens § 79.

Den foreslåede ordning vil indebære, at godkendelsen som bestyrer bortfalder, hvis bestyreren ikke længere lever op til lovforslagets § 8, stk. 1, nr. 1 og 3. Bestemmelsen vil medføre, at godkendelsen som bestyrer bortfalder, hvis bevillingshaveren har fået frataget den retlige handleevne og dermed ikke længere er myndig, jf. værgemålslovens § 6, er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7.

Videre betyder den foreslåede ordning, at godkendelse som bestyrer ikke kan gives til personer, der på grund af uerfarenhed, svækket helbred eller

anden lignende tilstand har behov for hjælp til at administrere sin formue eller varetage andre økonomiske anliggender, og som selv anmoder herom, jf. værgemålslovens § 7.

Den foreslåede ordning vil videre medføre, at godkendelsen som bestyrer bortfalder, hvis bestyreren lader sig finansiere helt eller delvis ved lån under nogen form, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse af selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelsen er medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover. Tilsvarende gælder modtagelse af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at forhindre, at bestyrere er i økonomisk afhængighedsforhold til producenter eller forhandlere af stærke drikke med dominerende indflydelse på det danske marked.

Den foreslåede ordning vil tillige medføre, at godkendelsen bortfalder, hvis bestyreren er blevet frakendt retten til at udøve restaurationsvirksomhed efter straffelovens § 79.

Det foreslås i § 19, stk. 1, at dørmænd i restaurationsvirksomheder skal være autoriserede. Autorisation meddeles af politiet og gælder for hele landet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alle personer der fungerer som dørmænd skal være autoriserede. Autorisation meddeles af politiet og gælder for hele landet.

Det er politiet, som behandler en ansøgning og meddeler autorisation som dørmand. Ansøgningen om godkendelse skal indgives digitalt til politiet eller i den politikreds, hvor ansøgeren bor. Politiet videresender ansøgningen til Politiets Administrative Center, som hører under Midt- og Vestjyllands Politi. En autorisation givet af politiet gælder for hele landet.

Bevillingshaveren er er ansvarlig for at ansatte personer som fungerer som dørmænd i vedkommendes restauration er autoriserede. Det vil være en væsentlig overtrædelse af restaurationsloven, hvis en bevillingshaver ansætter en ikke autoriseret person som dørmand i restaurationen.

Ved udtrykket »dørmand« forstås først og fremmest en person, som udøver adgangskontrol i forbindelse med gæsters adgang til restaurationer.

Udkast

Dørmanden vil herudover kunne have en række andre opgaver til sikring af, at ophold i og uden for restaurationer sker på en for gæster samt det øvrigt personale betryggende måde.

Derimod vil f.eks. en tjener, en billetkontrollør i et teater med alkoholbevilling eller en receptionist på et hotel ikke være omfattet af begrebet »dørmand« i lovens forstand, da det ikke er disses primære opgave at varetage disse opgaver og funktioner. Hvis en spiserestaurant ønsker at have en servicemedarbejder i døren til at tage imod gæsten, eller et hotel ønsker at have servicemedarbejdere, som er gæsterne behjælpelig med at komme af med biler og henviser gæsterne tilrette i hotellobbyen m.v., vil disse servicemedarbejdere heller ikke være dørmand i lovens forstand. Disse servicearbejdere fører ikke adgangskontrol. I disse tilfælde kan der ikke forventes at opstå situationer, der har ordensmæssige eller ædruelighedsmæssige konsekvenser, og der vil kunne meddeles dispensation i medfør af lovforslagets § 20, stk. 2, hvis der i det konkrete tilfælde skønnes at være tale om en dørmand i lovens forstand.

I henhold til lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 5, straffes med bøde den, der beskæftiger dørmænd eller vagter som ikke er autoriseret.

Politiet vil undtagelsesvist kunne dispensere fra at dørmænd skal være autoriserede, jf. lovforslagets § 19, stk. 6.

Autorisationskravet gælder ikke for dørmænd ved et lejlighedsarrangement i henhold til lovforslagets § 15, medmindre politiet betinger anvendelsen af autoriserede dørmænd i lejlighedstilladelsen.

Det foreslås i § 19, stk. 2, nr. 1, at autorisation kan meddeles en person, der er fyldt 18 år.

Den foreslåede ordning vil medføre, at umyndige personer under 18 år ikke kan blive autoriseret som dørmand.

Det foreslås i § 19, stk. 2, nr. 2, at autorisation kan meddeles en person, der opfylder de krav til uddannelse, som Erhvervsstyrelsen fastsætter, jf. stk. 7.

Den foreslåede ordning vil medføre, at autorisation kan meddeles en person, der opfylder de krav til uddannelse, som Erhvervsstyrelsen har fastsat i en bekendtgørelse.

Udkast

I bekendtgørelsen fastsættes, hvilken uddannelse en ansøger skal have gennemgået, men styrelsen vil ikke fastsætte det nærmere indhold af uddannelsen. Ved en arbejdsmarkedsuddannelse er indholdet udarbejdet i samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter, og uddannelsen er godkendt af Undervisningsministeriet. Da der indføres et uddannelseskrav som betingelse for at udøve hvervet som dørmand, er der tale om et lovreguleret erhverv, der er omfattet af de generelle EU-direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, og bekendtgørelsen vil derfor indeholde mulighed for autorisation af personer, som har en uddannelse, som kan ligestilles med dørmandsuddannelsen.

Den foreslåede ordning medfører, at kravet om uddannelse er opfyldt, hvis ansøgeren har fremlagt bevis for gennemførelse af arbejdsmarkedsuddannelsen som dørmand efter de herom af Undervisningsministeriet fastsatte regler. Politiet kan gøre undtagelse fra kravet om uddannelse, hvis en person har de fornødne kvalifikationer.

Den foreslåede ordning vil videre medføre, at politiet kan meddele en midlertidig autorisation til en person, som ikke opfylder uddannelseskravet i. Dette gælder imidlertid kun i de tilfælde, hvor den pågældende ikke har kunnet få tilbudt den nødvendige uddannelse. I den midlertidige autorisation fastsættes frister for tilmelding til samt for gennemførelse af uddannelsen. Der er mulighed for forlængelse af en midlertidig autorisation, hvis personen optages på venteliste til uddannelsen. Den midlertidige autorisation bortfalder, hvis den pågældende ikke har tilmeldt sig eller gennemført uddannelsen inden for den fastsatte frist.

Det foreslås i § 19, stk. 2, nr. 3, at autorisation kan meddeles en person, der ikke er dømt for strafbart forhold, der indebærer en nærliggende fare for misbrug af hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2.

Den foreslåede ordning vil indebære, at et afslag i medfør af nr. 3, der er givet, fordi ansøgeren er dømt for strafbart forhold, som indebærer en nærliggende fare for misbrug af hvervet, vil i henhold til straffelovens § 78, stk. 3, kunne kræves underkastet en særlig domstolsprøvelse, idet anklagemyndigheden på ansøgerens begæring skal indbringe et afslag for retten.

Det foreslås i § 19, stk. 2, nr. 4, at autorisation kan meddeles en person, der ikke har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde.

Udkast

Den foreslåede ordning vil medføre, at ansøgeren ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde. Herved vil der være mulighed for at nægte autorisation, selv om der ikke er tale om begåede strafbare forhold, som indebærer en nærliggende fare for misbrug af hvervet, men der dog er grund til at antage, at ansøgeren ikke vil udøve virksomhed på forsvarlig måde. Efter en konkret vurdering vil der f.eks. kunne være tale om at nægte at udstede autorisation som dørmand, hvis ansøgeren er psykisk ude af balance, har alkoholproblemer eller andre misbrugsproblemer.

Afgørelse i medfør af nr. 4, der er givet, fordi ansøgeren har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde, kan i henhold til § 36, stk. 1, indbringes for rigspolitichefen.

Det foreslås i § 19, stk. 3, at personer, som i henhold til lov om vagtvirksomhed er autoriseret til at drive vagtvirksomhed, og en vagtvirksomheds godkendte personale kan uden anden autorisation varetage hvervet som dørmand i restaurationsvirksomheder.

Den foreslåede ordning vil indebære, at personer, som i henhold til lov om vagtvirksomhed er autoriseret til at drive vagtvirksomhed, og en vagtvirksomheds godkendte personale kan virke som dørmænd i restaurationer uden autorisation. Det skyldes, at deres uddannelse gør dem kvalificeret hertil. Dørmænd, der ikke ansættes direkte af bevillingshaveren, men gennem et vagtselskab, kan således virke som dørmænd i restaurationer. Vagtuddannede personer, som ikke længere er ansat i en vagtvirksomhed, skal ved ansættelse som dørmand i en restauration have autorisation som dørmand i henhold til restaurationsloven. Det skyldes, at autorisationen som vagtmand er knyttet til ansættelsen i en vagtvirksomhed. Vagtuddannede personer vil imidlertid sædvanligvis opfylde betingelse for at blive autoriseret som dørmand.

Det foreslås i § 19, stk. 4, at en autorisation som dørmand efter omstændighederne kan begrænses og betinges.

Den foreslåede ordning vil medføre, at autorisation som dørmand kan begrænses og betinges af vilkår. Der kan ikke opstilles begrænsninger eller betingelser, der ikke er motiveret af de hensyn, som loven skal varetage, jf. lovforslagets § 7. Muligheden for at begrænse og betinge en autorisation som dørmand kræver at de fastsatte begrænsninger og betingelser iagttager de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder at der foretages

et konkret skøn, der motiveres i samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn, som loven i øvrigt skal varetage. Den foreslåede ordning indebærer dermed, at politiet ikke generelt kan knytte bestemte typer af begrænsninger eller betingelser til autorisation som dørmand uden at tage stilling til, om der er et konkret behov for det i den enkelte sag.

Den foreslåede ordning medfører, at begrænsninger og betingelser forudsætter en saglig og konkret begrundelse af en vis vægt. Det er således afgørende at begrænsningen eller betingelsen er velbegrundet ud fra det formål, som myndigheden ønsker at opnå. I denne vurdering skal de stillede begrænsninger og betingelser, dvs. indgrebets intensitet ligeledes vurderes ud fra den almindelig grundsætning om proportionalitet.

Det foreslås i § 19, stk. 5, at politiet kan gøre undtagelse fra kravet om uddannelse i stk. 2, nr. 2, hvis en person har de fornødne kvalifikationer.

Den foreslåede ordning vil medføre, at politiet vil få en generel dispensationsadgang og kan derved give autorisation til personer, som har de fornødne kvalifikationer, uanset at de i øvrigt ikke opfylder betingelser for uddannelse.

Den foreslåede ordning vil indebære, at politifolk og tidligere politifolk vil have tilstrækkelige uddannelsesmæssige kvalifikationer til at kunne fungere som dørmænd uden den forudgående ekstra uddannelse. Andre der har træning eller uddannelse i konflikthåndtering vil også kunne komme i betragtning til modtage en dispensation fra kravet om uddannelse i forbindelse med autorisation som dørmand.

Det foreslås i § 19, stk. 6, at politiet undtagelsesvis kan bestemme, at reglerne om dørmænd i stk. 1-5 og regler udstedt i medfør af stk. 7 ikke eller kun delvis finder anvendelse i en restaurationsvirksomhed.

Den foreslåede ordning vil muliggøre, at politiet undtagelsesvis kan bestemme, at reglerne om dørmænd ikke finder anvendelse eller kun delvis finder anvendelse i en virksomhed. Politiet kan således undtage fra kravet om, at dørmænd i en virksomhed skal være autoriserede. Det kan komme på tale, hvis en restauration ved en enkelt lejlighed ønsker adgangskontrol, eller en restauration har en karakter, hvor der ikke forventes at opstå situationer, der har ordensmæssige eller ædruelighedsmæssige konsekvenser.

Udkast

Det foreslås i § 19, stk. 7, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere bestemmelser om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse, uniformering og legitimation samt om gebyr for legitimationskort.

Den foreslåede ordning vil indebære, at Erhvervsstyrelsen udsteder en bekendtgørelse, hvori der fastsættes nærmere bestemmelser om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse og legitimation. I bekendtgørelsen vil Erhvervsstyrelsen fastsætte, hvilken uddannelse en ansøger skal have gennemgået, men styrelsen fastsætter ikke det nærmere indhold af uddannelsen. Styrelsen vil kunne fastsætte regler om uniformering, herunder om at dørmænd i visse virksomheder skal bære uniform. Kravet om uniformering vil ikke skulle gælde generelt. Personlegitimation skal udstedes af Rigspolitiet, og der vil af kontrolmæssige grunde blive stillet krav om, at dørmænd skal være i besiddelse af denne billedlegitimation, som ikke skal bæres synligt.

Den foreslåede bestemmelse giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til at fastsætte, at der skal betales et gebyr for udstedelse af legitimationskort. Gebyret skal dække udgifterne hertil.

Videre foreslås det i § 19, stk. 8, at Erhvervsstyrelsen efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager politiets opgaver inden for denne lovs område.

Den foreslåede ordning vil indebære, at det videreføres, at det er politiet, som behandler en ansøgning og meddeler autorisation som dørmand. Ansøgningen om godkendelse skal indgives digitalt til politiet eller i den politikreds, hvor ansøgeren bor. Politiet videresender ansøgningen til Politiets Administrative Center, som hører under Midt- og Vestjyllands Politi. En autorisation givet af politiet gælder for hele landet. Det videreføres tillige, at sager om autorisation som dørmand behandles af politidirektøren i Midt- og Vestjyllands Politi, jf. den gældende bekendtgørelse nr. 1077 af 21. august 2018 om ændring af bekendtgørelse om dørmænd.

Det foreslås i § 20 at kommunalbestyrelsen kan, herunder efter indstilling fra politiet, meddele påbud om, at der i en restaurationsvirksomhed skal anvendes dørmænd, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til forsvarlig drift af virksomheden.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen vil få adgang til at stille krav om, at der anvendes dørmænd i en virksomhed, herunder i en igangværende virksomhed. Kommunalbestyrelsens adgang til at stille kravet om at der skal anvendes dørmænd kan tillige ske efter indstilling fra politiet.

Udkast

For at kunne stille kravet, skal det være blevet nødvendigt med den kontrol, som dørmænd udøver, for at sikre forsvarlig drift af virksomheden Den forsvarlige drift skal ses på baggrund af lovens overordnede hensyn nemlig ædrueligheds-, ordens- og samfundsmæssige hensyn. Der skal efter en konkret vurdering være en grund til at påbyde en restauratør, at der skal anvendes dørmænd i restaurationen. Dette kan især komme på tale, når en virksomhed har skiftet karakter, f.eks. hvis restaurationen får et yngre publikum og bliver meget besøgt på sene tidspunkter. Der kan også ses på, om der ofte er kø foran restaurationen. Der kan endvidere være en særlig risiko for vold, som kan have vist sig ved tidligere episoder.

Et sådant påbud skal forinden drøftes med bevillingshaveren, og det skal indeholde en rimelig frist for bevillingshaveren til at etablere en dørmandsordning. Kommunalbestyrelsen skal være opmærksom på, at kravet om en dørmandsordning kan medføre store udgifter for virksomheden.

Krav om dørmænd vil fortsat kunne stilles af kommunalbestyrelsen som et vilkår i forbindelse med tildeling af alkoholbevilling og tilladelse til udvidet åbningstid, jf. lovforslagets § 4. Politiet kan også stille krav om, at der medvirker dørmænd som en betingelse ved en lejlighedstilladelse i medfør af lovforslagets § 4.

Det foreslås i § 21, at kommunalbestyrelsen kan træffe bestemmelse om, at andre ansatte eller bestemte kategorier af ansatte i restaurationsvirksomheder ud over bestyrere og dørmænd skal være godkendt af politiet. Godkendelsen gælder for 5 år og for hele politikredsen. Godkendelse af ansatte kan nægtes, såfremt den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil kunne udføre hvervet på betryggende måde. Kan en person, der er ansat på det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at godkendelse skal finde sted, ikke godkendes, betragtes det som en tilbagekaldelse af en godkendelse, jf. § 22.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen kan træffe bestemmelse om, at andre ansatte eller bestemte kategorier af ansatte i restaurationsvirksomheder ud over bestyrere og dørmænd skal være godkendt af politiet. Det er den enkelte kommunalbestyrelse, der har adgang til at stille krav om, at en eller flere ansatte personer i restaurationsvirksomheder skal godkendes.

Den foreslåede ordning vil medføre, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med at alkoholbevillingen gives kan indføje som betingelse, at ansatte eller bestemte kategorier af ansatte restaurationsvirksomheder skal godkendes af

Udkast

politiet. Det samme scenarie vil kunne ske, hvis kommunalbestyrelsen intervenerer i den automatiske fornyelse af alkoholbevillingen. Kommunalbestyrelsen har ikke mulighed for at stille betingelser til bevillingen om, at de ansatte skal godkendes midt i en bevillingsperiode.

Undlader en restaurationsvirksomhed at efterkomme et vilkår i forbindelse med meddelelse af alkoholbevillingen, vil det blive betragtet som en grov overtrædelse af et stillet vilkår til alkoholbevillingen og vil medføre tilbagekaldelse af alkoholbevillingen, jf. lovforslagets § 13, stk. 1. En restaurationsvirksomhed som tilsidesætter betingelser eller begrænsninger vil kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 2.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det er politiet der skal foretage godkendelse og vil administrere ordningen. Godkendelsen gælder for 5 år og for hele politikredsen.

Godkendelse af ansatte kan nægtes, såfremt den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil kunne udføre hvervet på betryggende måde. Personen skal have udvist en sådan adfærd, at det vil kunne påvirke virksomhedens drift på en uhensigtsmæssig måde. Der vil således skulle påvises konkrete faremomenter, som indebærer, at den pågældende persons tilknytning til eksempelvis organiseret kriminalitet, voldskriminalitet eller narkotikasalg vil kunne medføre en alvorlig risiko for kriminalitet i restaurationsvirksomheden. Det er som udgangspunkt ikke nødvendigt, at der foreligger et strafbart forhold. Det er tilstrækkelig grund til at nægte godkendelsen, at erhvervet ikke vil kunne udføres på betryggende måde.

Den foreslåede ordning vil indebære, at en godkendt person kan arbejde i samtlige restaurationer i en given politikreds, hvor der stilles krav om godkendt personale, uden at skulle ansøge om en ny godkendelse ved et eventuelt jobskifte.

Nægter politiet at godkende en person, kan spørgsmålet indbringes for rigspolitichefen, jf. lovforslagets § 36, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i § 22, stk. 1, at godkendelse som bestyrer i medfør af § 18, stk. 1, 1. pkt., autorisation som dørmand i medfør af § 19 eller godkendelse som ansat i medfør af § 21 kan tilbagekaldes, hvis der er særlig grund til at antage, at bestyreren, dørmanden eller den ansatte ikke vil varetage sit hverv på forsvarlig måde, herunder ved grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for alkoholbevillingen, godkendelsen, autorisationen, bestemmelser i loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede ordning vil medføre, at i tilfælde, hvor bestyreren, dørmanden eller den ansatte undlader at føre tilstrækkelig adgangskontrol, hvor bestyreren, dørmanden eller den ansatte ikke er til stede i virksomheden på de tidspunkter, hvor der er mange og vanskelige gæster, hvor bestyreren, dørmanden eller den ansatte undlader at tilkalde politiet ved alvorlige lovovertrædelser som eksempelvis slagsmål eller voldelige overfald, hvor dørmanden, bestyreren eller personalet er påvirket af alkohol i et uforsvarligt omfang eller af euforiserende stoffer, så virksomheden ikke kan drives på forsvarlig måde, eller hvor der hersker grov uorden som f.eks. mangelfuld afrydning af tomme eller knuste glas eller flasker, mangelfuld rengøring mv.

Den foreslåede ordning vil medføre, at tilbagekaldelsen er en administrativ afgørelse. Det er en betingelse for tilbagekaldelsen, at der er en særlig grund til at antage, at hvervet ikke varetages på forsvarlig vis. Ved tilbagekaldelse af en godkendelse eller autorisation må der kræves mere graverende forhold, end der kræves ved nægtelse i forbindelse med ansøgning herom, da der er tale om fratagelse af en erhvervet rettighed, og da en tilbagekaldelse kan have store økonomiske konsekvenser for bestyreren, dørmanden eller den ansatte.

For så vidt angår hvervet som dørmænd, vil det forhold at en dørmand ikke udfører sit hverv på forsvarlig vis, også kunne føre til, at bevillingshaveren eller bestyreren ikke driver virksomheden på forsvarlig vis. Det vil således kunne være tilfældet, at uforsvarlig adfærd hos dørmanden kan påtales som uforsvarlig adfærd over for bevillingshaveren eller bestyreren. Det afgørende vil være, om adfærden kan tilregnes bevillingshaveren eller bestyreren.

Det foreslås i § 22, stk. 2, at afgørelse i sager om tilbagekaldelse efter stk. 1, træffes af den myndighed, som har givet godkendelsen til bestyreren, autorisationen til dørmanden eller godkendelsen af den ansatte. Afgørelsen om tilbagekaldelse kan af bestyreren, dørmanden eller den ansatte kræves indbragt for domstolene. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor. Bevillingshaveren skal i alle tilfælde orienteres om afgørelsen om tilbagekaldelse.

Den foreslåede ordning vil indebære, at en afgørelse om tilbagekaldelse vil kunne kræves indbragt for domstolene. Kommunalbestyrelsen eller politiets afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor. Det er kommunalbestyrelsen der træffer afgørelse om tilbagekaldelse af en bestyrers godkendelse. Videre er det politiet der

Udkast

træffer afgørelse om tilbagekaldelse af autorisationen til dørmanden eller godkendelsen af den ansatte.

Den foreslåede ordning vil medføre, at bevillingshaveren i alle tilfælde vil blive orienteret fra afgørelsesmyndigheden om afgørelsen af tilbagekaldelse af godkendelsen til bestyreren, tilbagekaldelse af autorisationen til dørmanden eller tilbagekaldelse af godkendelsen af den ansatte.

Det foreslås i § 22, stk. 3, at bestyrerens begæring om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt bestyreren. Kommunalbestyrelsen oversender sagen til politidirektøren, der indbringer sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80. Bevillingshaveren skal i alle tilfælde orienteres om bestyrerens begæring om sagsanlæg.

Den foreslåede ordning sikrer, at bestyreren hurtigt og effektivt kan få prøvet kommunalbestyrelsens afgørelse ved domstolene, og samtidig at bevillingshaveren bliver informeret om eventuelle sagsanlæg. Den foreslåede ordningen medfører, at bestyrerens begæring om indbringelse for retten skal være modtaget af kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Derefter oversender kommunalbestyrelsen sagen til politidirektøren, som indbringer den for retten efter retsplejelovens regler. Bevillingshaveren vil altid blive orienteret om, at bestyreren ønsker sagen prøvet ved domstolene.

Det foreslås i § 22, stk. 4, at dørmandens eller den ansattes begæring om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos politiet senest 4 uger efter, at afgørelsen om tilbagekaldelse er meddelt dørmanden eller den ansatte. Politidirektøren indbringer sagen om tilbagekaldelse for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80. Bevillingshaveren skal i alle tilfælde orienteres om dørmandens eller den ansattes begæring om sagsanlæg.

Den foreslåede ordning medfører, at dørmanden eller den ansatte mulighed får mulighed for afprøvet kommunalbestyrelsens afgørelse ved domstolene. Virkningen af ordningen er, at en begæring om indbringelse af sagen for retten skal være modtaget af kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Når begæringen er modtaget, oversender kommunalbestyrelsen sagen til Politidirektøren, som herefter indbringer sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80.

Det foreslås i § 22, stk. 5, at begæring om sagsanlæg, jf. stk. 3 og 4, har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, i hvilket

Udkast

omfang den pågældende under sagens behandling må udøve hvervet som bestyrer, dørmand eller ansat. Såfremt kommunalbestyrelsens eller politidirektørens afgørelse ved dommen findes lovlig, kan det i denne dom bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Den foreslåede ordning vil sikre, at bestyreren, dørmanden eller den ansatte fortsat vil kunne udøve deres erhverv, selv om de har indgivet begæring om sagsanlæg mod en frakendelse. Ordningen vil således medføre, at en begæring om sagsanlæg får opsættende virkning, så den pågældende kan fortsætte med sit arbejde, indtil retten vil have truffet afgørelse. Retten vil dog kunne beslutte, i hvilket omfang den pågældende må udøve sit erhverv under sagens behandling. Hvis retten finder kommunalbestyrelsens eller politidirektørens afgørelse lovlig, vil retten kunne bestemme, at en eventuel anke ikke vil få opsættende virkning.

3.8. Lukketid og nattilladelser

3.8.1. Gældende ret

Det følger af restaurationslovens § 28, stk. 1, at steder, hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, og hvortil der er offentlig adgang, skal være lukket i tiden fra kl. 24 til kl. 5. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte, at den almindelige lukketid kan være kortere, dog skal der være lukket i tiden fra kl. 2 til kl. 5. Kommunalbestyrelsens beslutninger om ændring af den almindelige lukketid skal offentliggøres mindst 2 gange i et eller flere blade, der har almindelig udbredelse i kommunen. I lukketiden kan servering af mad og drikkevarer ske for overnattende gæster uden for de almindelige serveringslokaler. Den almindelige lukketid gælder ikke for tog, busser, fly og skibe i fart, jf. § 10 a, stk. 2.

Videre fremgår det af § 28, stk. 2, at ved særlige lejligheder såsom større byfester og lignende lokalt prægede arrangementer samt nytårsnat kan politiet for steder, som ligger i politikredsen eller en del af denne, tillade længere åbningstid for de i stk. 1 nævnte virksomheder.

Efter § 28, stk. 3, i restaurationsloven kan bevillingsmyndigheden med politiets samtykke tillade længere åbningstid, når virksomheden drives på jernbanestationer, lufthavne, skibsekspeditioner, rutebilstationer samt færgers og ruteskibes anløbspladser.

Ifølge § 28, stk. 4, kan bevillingsmyndigheden med politiets samtykke tillade, at de i stk. 1 nævnte virksomheder har åbent i den almindelige lukketid, såfremt det ud fra miljø- og samfundsmæssige samt ordens- og

Udkast

ædruelighedsmæssige hensyn sammenholdt med virksomhedens karakter og driftsform skønnes forsvarligt.

Bevillingsmyndigheden kan inden påbegyndelsen af en virksomhed træffe afgørelse om, at virksomheden skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, jf. stk. 1, såfremt dette findes påkrævet af miljømæssige hensyn, jf. restaurationslovens § 28, stk. 5.

Det følger af § 28, stk. 6, at bevillingsmyndigheden kan efter indstilling fra politiet træffe afgørelse om, at bestemte virksomheder som nævnt i stk. 1 skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt dette findes påkrævet af hensyn til den offentlige orden eller af ædruelighedsmæssige hensyn.

Ifølge § 28, stk. 7, kan politiet ud fra de hensyn, som er nævnt i stk. 6, med øjeblikkelig virkning begrænse åbningstiden i op til 30 dage, dog længst indtil bevillingsmyndigheden har truffet afgørelse om åbningstiden, jf. stk. 6.

Det fremgår af § 28, stk. 8, at i lukketiden må der ikke ske salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, men detailsalg af mad og drikkevarer er tilladt i overensstemmelse med reglerne om detailsalg i § 25, stk. 1. Senest et kvarter efter lukketidens indtræden må der ikke ske indtagelse af mad og drikkevarer. I lukketiden må der dog ske salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet for sammenkomster af foreninger eller sluttede selskaber, rejseselskaber og lign., når det foregår i særskilte selskabslokaler, eller der foreligger tilladelse fra politiet.

Indtil 1 år efter at kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om en kortere almindelig lukketid, jf. stk. 1, kan bevillingsmyndigheden bestemme, at en igangværende virksomhed skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt det findes påkrævet af miljømæssige hensyn, jf. § 28, stk. 9.

3.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser

I beværterlov nr. 104 af 10. maj 1912 blev det reguleret, at det skulle fastsættes i politivedtægten inden for hvilket tidsrum beværtninger skulle holdes lukkede. Den almindelige lukketid for udskænkningssteder fra kl. 24 til kl. 5 blev fastsat i lov nr. 99 af 29. marts 1924 om beværtning og gæstgiveri samt om handel med stærke drikke og denne rettighed har således overlevet i restaurationsloven siden da. Ved lov nr. 256. af 6. maj 1993 om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. blev der indført en mulighed for, at

kommunalbestyrelsen generelt for kommunen kunne forlænge den almindelige åbningstid til kl. 2.

Erhvervsministeriet har i forhold til lukketiderne og nattilladelserne lagt vægt på at videreføre en fornuftig balance mellem behovet for ro og orden i lokalsamfundet, hensynet til erhvervslivets ønsker om fleksible åbningstider, og det offentliges interesse i at minimere miljøgener fra natteliv og serveringsaktiviteter. Med de nye regler videreføres grundprincippet om, at udgangspunktet for lukketiden fortsat er tidsrummet kl. 24 til 5, og det overlades fortsat til den enkelte kommunalbestyrelse at fastsætte, om denne periode eventuelt skal forkortes til minimum en lukketid mellem kl. 2 og 5. Denne decentralisering af kompetencen sikrer en lokal forankring, hvor de kommunale myndigheder og politiet i samarbejde, der har det bedste kendskab til lokale forhold, får mulighed for at indrette åbningstiderne efter områdets særlige behov og nattelivets karakter.

Erhvervsministeriet lægger vægt på, at kommunalbestyrelsens beslutning om kortere lukketid skal være generel og omfatte alle relevante virksomheder, så der sikres transparens og ligebehandling for erhvervsdrivende i kommunen. Det har været et centralt hensyn, at eventuelle lempelser eller skærpelser baseres på helhedsvurderinger, hvor både hensynet til naboer, offentlig orden og en velfungerende restaurationserhverv indgår.

Samtidig bør det i lovbemærkningerne præciseres, at detailforretninger – hvor der ikke findes mulighed for at indtage mad og drikke på stedet – ikke er omfattet af de samme regler, så der skabes klarhed og ensartethed i regelanvendelsen.

Der gives i de opdaterede regler fortsat mulighed for konkret og individuelt at dispensere fra de generelle lukketider i forbindelse med særlige arrangementer eller byfester og ved konkrete ansøgninger fra virksomheder, hvor myndighederne – kommunalbestyrelsen og politiet i forening – kan vurdere, om udvidede åbningstider kan gives ud fra både miljømæssige, samfundsmæssige, ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn. Dette indebærer således fortsat mulighed for nattilladelser, men med øget vægt på, at myndighederne foretager en samlet og differentieret vurdering af, om ændrede åbningstider er forsvarlige i det konkrete tilfælde. Modsat alkoholbevillinger, som gives og fornys "efter forhandling med politiet", skal politiet give samtykke til, at der gives en nattilladelse. Politiet har altså en egentlig vetoret i forhold til udstedelsen af nattilladelser.

Efter lov nr. 121 af 25. marts 1970 var det i § 28, stk. 3, bestemt, at politiet kunne tillade, at ét af kommunalbestyrelsen fastsat antal restaurationer har

Udkast

åbent i lukketiden, dog længst til et af kommunalbestyrelsen fastsat tidspunkt. I lov nr. 256 af 6. maj 1993 omlagde man hele kompetencen til at udstede nattilladelser, hvilket også er den regel der gælder i dag, Der er derfor ikke længere et begrænset antal nattilladelser, der kan uddeles tilladelse til. Såkaldte nattilladelser har hidtil været reguleret i restaurationslovens § 28, stk. 4, og det er kommunalbestyrelsen der med politiets samtykke udsteder disse tilladelser til at serveringssteder kan holde åbent i den almindelige lukketid.

De hensyn, der indgår i vurderingen af, om der kan meddeles en alkoholbevilling (samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn), er i vidt omfang de samme hensyn, der indgår i vurderingen af, om der kan gives en nattilladelse.

Det er kommunalbestyrelsen, der har kompetencen til at give en nattilladelse, hvor restaurationsvirksomheden kan holde åbent i den almindelige lukketid. Det skal dog ske med politiets samtykke. En imødekommelse af en nattilladelse og fastsættelse af længde og vilkår for denne vil kun kunne meddeles, i det omfang politiet giver samtykke. En udvidet åbningstid vil derfor altid følge politiets praksis og anbefaling. Vurderingen af, hvorvidt der skal meddeles en ansøger udvidet åbningstilladelse, beror på en konkret skønsmæssig vurdering.

Der kan gives afslag på udvidet åbningstid, hvis der frygtes uforsvarlig restaurationsdrift eller andre ordensmæssige eller ædruelighedsmæssige problemstillinger. Det er politiets opgave at sikre sig, at dette ikke er tilfældet, når nattilladelsen gives.

Der kan i øvrigt stilles vilkår til en nattilladelse. Erhvervsministeriet finder det derfor relevant, at kommunalbestyrelsen i deres praksis for behandlingen af nattilladelser betinger dem således, at awareness-politik og retningslinjer for god opførsel, herunder narkotika og stoffer i nattelivet bliver en integreret del af at have en nattilladelse, hvis det konkret vurderes, at der kunne opstå ordensmæssige problemer i nattelivet, så det sikres, at nattelivets aktør bidrager til et trygt og sikkert natteliv.

Samlet set er det Erhvervsministeriets vurdering, at administrationen af nattilladelser skal videreføres, så det stadig er kommunalbestyrelsen der med politiets samtykke tillader serveringssteder at kunne holde åbent i den almindelige lukketid.

Kommunalbestyrelsen er kommunens øverste myndighed. Kommunalbestyrelsen har det overordnede ansvar for hele den kommunale virksomhed

Udkast

og er kompetent til at tage stilling til enhver sag, som vedrører kommunen. Det betyder ikke, at alle beslutninger skal træffes af kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen har som udgangspunkt fri adgang til at overlade sin kompetence til udvalg og til den kommunale administration. Under alle omstændigheder er det dog Erhvervsministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt, at sådanne generelle beslutninger træffes af kommunalbestyrelsen. I relation til kommunalbestyrelsens administration af konkrete og individuelle nattilladelser er det klart, at kommunalbestyrelsen kan lade afgørelseskompetencen overgå til et bevillingsnævn.

Endelig er det et vigtigt hensyn, at myndighederne fortsat har adgang til hurtigt at kunne gribe ind over for virksomheder, hvor der opstår akut behov for at begrænse åbningstider, f.eks. af hensyn til offentlig orden eller på grund af gentagne problemer med uro. Med de nye bestemmelser samles afgørelseskompetencerne og klarlægges rollerne mellem kommune og politi, så administrationen af reglerne bliver mere ensartet og gennemskuelig.

Den hidtil gældende mulighed for, at kommunalbestyrelsen med politiets samtykke kunne tillade længere åbningstid, når en virksomhed drives på jernbanestationer, lufthavne, skibsekspeditioner, rutebilstationer samt færgers og ruteskibes anløbspladser videreføres ikke som en særskilt bestemmelse, da det er Erhvervsministeriets vurdering, at en sådan tilladelse må anses for at kunne rummes i den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde.

Sigtet med moderniseringen af bestemmelsen om lukketider har således været at skabe større fleksibilitet og lokal handlefrihed, samtidig med at de overordnede samfundsmæssige hensyn til ro, orden og et trygt by- og natteliv fortsat kan varetages effektivt.

3.8.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås i § 23, stk. 1, at den almindelige lukketid for serveringssteder er fra kl. 24 til kl. 5. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte, at den almindelige lukketid skal være fra kl. 2 til kl. 5. I lukketiden må der ikke ske salg af mad og drikkevarer.

Den foreslåede ordning, vil indebære, at det er den enkelte kommunalbestyrelse som generelt bestemmer om den almindelige lukketid i kommunen skal være kortere. Hvis kommunalbestyrelsen vælger at forkorte den almindelige lukketid, vil denne lempelse være gældende for alle virksomheder omfattet af restaurationsloven i kommunen. Kommunalbestyrelsen kan via intern delegation overlade sin kompetence til udvalg og til den kommunale

Udkast

administration til at træffe denne afgørelse, da kompetencen dermed forbliver inden for egen forvaltningsmyndighed. Under alle omstændigheder er det hensigtsmæssigt, at sådanne generelle beslutninger træffes af kommunalbestyrelsen.

Det vil være et krav, at der skal være offentlig adgang til serveringsstedet for at være omfattet af den foreslåede bestemmelse om lukketider. Kantiner er jf. lovforslagets § 11, ikke omfattet, da der til en kantine ikke er offentlig adgang. Ligeledes er foreninger, hvor der kun er adgang for foreningens medlemmer heller ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede ordning i bestemmelsens 3. pkt. medfører, at der ikke må ske salg af mad og drikkevarer på de serveringssteder som er omfattet af lovforslagets foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 2. Virksomheder, der serverer mad- og drikkevarer, anvender mange forskellige betegnelser som for eksempel restaurant, cafe, bodega, diskotek, spillested, værtshus, lounge, club, fast-food, pizzeria, cantina, cafeteria, bar, danserestaurant, karaokebar, selskabsforretning, natrestaurant, bistro, hotelrestaurant.

Virksomheden skal være indrettet på en sådan måde, at selve indretningen indikerer, at indehaveren har et ønske om at give kunderne mulighed for, at der kan indtages spise- og drikkevarer på virksomheden. Det kan for eksempel være en bred vindueskarm, der kan benyttes som bænk, eller en bænk opstillet ude foran forretningen, en hylde omkring en søjle, opstillinger med f.eks. servietter, salt og peber, som giver udslaget.

Hvis der i en forretning hverken er opstillet borde, stole, spisehylder eller andet, der indikerer, at indehaveren giver kunderne mulighed for at fortære den færdiglavede mad i forretningen eller nyde drikkevarerne på eller ved salgsstedet, vil den foreslåede ordning indebære at det ikke er indehaverens hensigt at udøve servering og vil derfor ikke være omfattet af restaurationsloven. Den foreslåede bestemmelse vil dermed betyde, at der godt må ske detailsalg af mad og drikkevarer.

Det foreslås i § 23, stk. 2, at den almindelige lukketid ikke gælder for transportmidler i fart, jf. § 10, stk. 1.

Den foreslåede ordning vil indebære, at den almindelige lukketid ikke gælder for følgende transportmidler: Tog, turistbusser og skibe i fart eller busser i international rutefart, hvor rutens længde er mindst 200 km.

Udkast

For nærmere om de omfattede transportmidler henvises til lovforslagets § 10, stk. 1, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 23, stk. 3, at ved særlige lejligheder såsom større byfester og lignende lokalt prægede arrangementer samt nytårsnat, kan politiet tillade, at serveringssteder kan holde åbent i den almindelige lukketid.

Den foreslåede bestemmelse vil give politiet mulighed for at tillade at serveringssteder vil kunne holde åbent i hele eller dele af den almindelige lukketid efter lovforslagets § 23, stk. 1. Den udvidede åbningstid vil kunne placeres i forlængelse af lukketidens begyndelse eller slutning, således at der eksempelvis vil kunne tillades en senere lukning eller en tidligere åbning i forbindelse med den særlige lejlighed.

Den foreslåede ordning medfører, at politiet i forbindelse med tilladelsen kan begrænse eller betinge denne af vilkår, jf. lovforslagets § 4.

Den foreslåede bestemmelse viderefører med sproglige ændringer den hidtil gældende mulighed for, at politiet kan tillade længere åbningstid ved særlige lejligheder.

Tilladelser givet efter de hidtil gældende regler vil fortsat bevare deres gyldighed, jf. lovforslagets § 40, stk. 4, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 23, stk. 4, at kommunalbestyrelsen med politiets samtykke kan tillade, at serveringssteder har åbent i den almindelige lukketid, såfremt det ud fra miljø- og samfundsmæssige samt ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn sammenholdt med virksomhedens karakter og driftsform skønnes forsvarligt.

Den foreslåede ordning vil indebære, at afgørelsen om at tillade at serveringssteder har åbent i den almindelige lukketid vil skulle træffes af kommunalbestyrelsen med politiets samtykke. Det vil være forbeholdt kommunalbestyrelsen at vurdere, om sådan tilladelse vil være forsvarlig at give ud fra miljø- og samfundsmæssige hensyn. Tilsvarende vil det være forbeholdt politiet at vurdere, om sådan tilladelse vil være forsvarlig at give ud fra ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn. Begge myndigheders vurdering vil skulle sammenholdes med serveringsstedets karakter og driftsform, og tilladelse bør kun gives, såfremt det efter en helhedsvurdering skønnes forsvarligt. Giver politiet ikke sit samtykke, kan kommunalbestyrelsen ikke give tilladelsen.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen vil kunne give et afslag på nattilladelse, hvis den konkrete ansøgning sammenholdt med områdets karakter og antallet af nattilladelser i kommunen eller dele heraf kan begrunde et afslag. Det kan i den sammenhæng bl.a. tillægges betydning, om der som følge af en for stærk koncentration af restaurationer med nattilladelse kan frygtes uforsvarlig drift eller andre ordensmæssige eller ædruelighedsmæssige problemer, som f.eks. den udvidede åbningstids påvirkning af det omkringliggende miljø, herunder en vurdering af, om den udvidede åbningstid medfører f.eks. hærværk, knuste flasker, opkast, urin, støjgener m.v. Oplysninger om gener i form af støj og affald vil tillige kunne indgå i vurderingen.

Den foreslåede ordning indebærer, at nattilladelsen kan begrænses eller betinges af vilkår, jf. lovforslagets § 4.

Tilladelser givet efter de hidtil gældende regler vil fortsat bevare deres gyldighed, jf. lovforslagets § 40, stk. 4, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 23, stk. 5, at kommunalbestyrelsen inden påbegyndelsen af et serveringssted kan træffe afgørelse om, at serveringsstedet skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt dette findes påkrævet af miljømæssige hensyn.

Den foreslåede ordning vil medføre, at et serveringssted skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse. Afgørelsen skal være påkrævet af miljømæssige hensyn.

Efter den foreslåede bestemmelse skal afgørelsen om, at et serveringssted skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, træffes inden påbegyndelsen af serveringsstedet.

Ved »den almindelige lukketid« i den foreslåede bestemmelse forstås den almindelige lukketid, som er gældende efter lovforslagets § 23, stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse vil afgørelsen skulle træffes af kommunalbestyrelsen.

Det foreslås i § 23, stk. 6, at kommunalbestyrelsen efter indstilling fra politiet kan træffe afgørelse om, at et serveringssted skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt dette findes påkrævet af ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at afgørelsen vil skulle træffes ud fra en konkret vurdering af kommunalbestyrelsen efter indstilling fra politiet pba. de ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den hidtil gældende mulighed for at træffe afgørelse om, at et serveringssted skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse. Afgørelsen skal være påkrævet af ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn, hvorfor den kun kan træffes på baggrund af indstilling fra politiet, som er den myndighed, der efter loven varetager disse hensyn.

Afgørelser truffet efter de hidtil gældende regler vil fortsat bevare deres gyldighed, jf. lovforslagets § 40, stk. 4, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 23, stk. 7, at politiet kan ud fra de hensyn, som er nævnt i stk. 6, med øjeblikkelig virkning begrænse åbningstiden i op til 30 dage, dog længst indtil kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om åbningstiden, jf. stk. 6.

Den foreslåede ordning vil videreføre den hidtil gældende regel om at politiet med øjeblikkelig virkning kan foretage et indgreb i åbningstiden. Der tilsigtes ingen ændring i retstilstanden.

Anvendelsen af den foreslåede bestemmelse vil forudsætte, at indgrebet er påkrævet af ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn. Indgrebet er derfor begrænset til kun at vare i op til 30 dage, eller indtil kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om åbningstiden efter lovforslagets § 23, stk. 6.

Ved »åbningstiden« i den foreslåede bestemmelse forstås tiden fra kl. 5 til kl. 24 eller kl. 5 til kl. 2, jf. lovforslagets § 23, stk. 1.

Det foreslås i § 23, stk. 8, at indtil 1 år efter at kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om en kortere almindelig lukketid, jf. stk. 1, 2. pkt., kan kommunalbestyrelsen bestemme, at et igangværende serveringssted skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt det findes påkrævet af miljømæssige hensyn.

Den foreslåede ordning vil videreføre den hidtil gældende regel, der muliggør, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en igangværende serveringssted skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt det findes påkrævet af miljømæssige

Udkast

hensyn, i indtil 1 år efter kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om en kortere almindelig lukketid, jf. lovforslagets § 23, stk. 1, nr. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse vil afgørelsen være forbeholdt kommunalbestyrelsen, så politiet ikke fremover inddrages i vurderingen af miljømæssige hensyn.

Ved »den almindelige lukketid« i den foreslåede bestemmelse forstås den almindelige lukketid, som er gældende efter lovforslagets § 23, stk. 1.

Afgørelser truffet efter de hidtil gældende regler vil fortsat bevare deres gyldighed, jf. lovforslagets § 40, stk. 4, samt bemærkningerne hertil.

3.9. Udskænkningssteder

3.9.1. Gældende ret

Det følger af restaurationslovens § 23, stk. 1, at salg af stærke drikke fra automater og lignende må kun ske i forretningslokaler.

Det fremgår af § 23, stk. 2, at stærke drikke kun må sælges fra automater og lignende til nydelse på stedet, hvis salget finder sted i serveringssteder med alkoholbevilling eller i kantinelokaler. I kantinelokaler må dog kun sælges øl og bordvin.

Politiet kan forbyde opstilling af automater, hvorfra der kan købes stærke drikke, hvis disse er opstillet på steder, hvor der ikke er konstant tilsyn, jf. § 23, stk. 3.

Det følger af restaurationslovens § 24, stk. 1, at i og fra virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, må der ikke udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet.

Det fremgår af § 24, stk. 2, at uanset bestemmelsen i stk. 1 må der vederlagsfrit udleveres stærke drikke 1) af næringsdrivende, der i væsentligt omfang fremstiller eller forhandler stærke drikke, i disses forretningslokaler og på udstillinger, 2) på udstillinger, hvortil der ikke er adgang for offentligheden, og 3) ved receptioner, jubilæer og lignende enkeltstående tilfælde.

Det følger af § 24, stk. 3, at uanset stk. 1 kan næringsdrivende, der i væsentligt omfang fremstiller eller forhandler stærke drikke, udlevere smagsprøver af stærke drikke til kunder i den næringsdrivendes forretningslokaler eller på udstillinger, i det omfang den næringsdrivende ikke opnår fortjeneste herved.

Udkast

Politiet kan i de situationer, der er nævnt i stk. 2 og 3, forbyde udlevering af stærke drikke, hvis forholdene giver anledning dertil, jf. § 24, stk. 4.

Ifølge § 24, stk. 5, må udlevering af stærke drikke ikke finde sted til de i § 29, stk. 1, nr. 2, omhandlede personer.

Det fremgår af restaurationslovens § 26, stk. 1, at på serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke, må optræden for offentligheden kun ske med politiets tilladelse.

Det følger af § 26, stk. 2, at på serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke, kan politiet forbyde offentlig dans, musik, spil og lign.

Det fremgår af § 26, stk. 3, at for virksomheder, der sælger mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, kan kommunalbestyrelsen fastsætte, at der for ikkegevinstgivende spilleautomater betales en afgift til kommunen. Afgiften opkræves kvartalsvis. Afgiften vil kunne fastsættes som et fast beløb for hver automat eller som en procentdel af det indspillede beløb eller som en kombination heraf. Der betales ikke afgift for indtil to ikkegevinstgivende spilleautomater. Den årlige afgift for de følgende spilleautomater må højst udgøre 4.000 kr. for hver spilleautomat.

Det fremgår af § 27, stk. 1, at på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, må personer under 18 år ikke være beskæftiget i serveringslokaler, garderober eller toiletter i åbningstiden, jf. dog stk. 2 og 3.

Det følger af § 27, stk. 2, at stk. 1 gælder ikke for personer mellem 15 og 18 år, som ikke er omfattet af undervisningspligten, i tidsrummet 1) kl. 6.00-24.00, hvis den pågældende person er uddannet eller under uddannelse i tjenerfaget, eller hvis der er tale om værtens børn eller børnebørn, og 2) kl. 6.00-22.00, hvis den pågældende alene er beskæftiget med afrydning, opdækning, rengøringsarbejde, modtagelse af bestillinger eller servering af stærke drikke under opsyn af personer over 18 år på serveringssteder, hvis hovedformål er servering af mad, og hvor serveringen af stærke drikke sker i forbindelse hermed.

Det fremgår at § 27, stk. 3, at stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at næringsdrivende, der i væsentligt omfang fremstiller eller forhandler stærke drikke, og som udleverer smagsprøver af stærke drikke, jf. § 24, stk. 3, kan beskæftige personer mellem 15 og 18 år, som ikke er omfattet af undervisningspligten. Personer under 18 år må dog ikke være beskæftiget med udlevering af smagsprøver.

3.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Udkast

I takt med samfundets og restaurationsbranchens udvikling har det været centralt for Erhvervsministeriet at sikre, at restaurationsloven afspejler tidssvarende behov og rammer. Over de seneste år har både forbrugernes adfærd, virksomhedernes forretningsmodeller og ikke mindst myndighedernes tilsyn med udskænkning og salg af alkohol ændret sig markant. Det har medført et øget behov for modernisering af den gældende lovgivning, herunder at opdatere reglernes indhold, sprog og struktur, så de både beskytter samfundsmæssige hensyn og tilgodeser branchens virkelighed.

Overvejelserne bag bestemmelserne for udskæningssteder tager udgangspunkt i et ønske om at tilpasse og præcisere reguleringen på et område, hvor gældende ret gennem årene har givet anledning til fortolkningsmæssige udfordringer og usikkerhed i praksis, særligt hvad angår automatsalg, smagsprøver, vederlagsfri udlevering og unges beskæftigelse i virksomheder, hvor der håndteres stærke drikke. Udviklingen i forretningskoncepter og måden, hvorpå eksempelvis arrangementer, events og udstillinger afholdes i dag, har betydet, at de eksisterende regler i visse tilfælde ikke har været tilstrækkeligt præcise til at undgå forsøg på omgåelse af lovgivningen og myndighederne har været i tvivl om hensynene bag reguleringen og håndhævelsen af denne.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at rammerne for automatsalg af stærke drikke skal præciseres og tydeliggøres. Reglerne bør dog videreføres, således at stærke drikke fra automater og lignende kun må ske i forretningsstedets lokaler, hvori der foregår detailsalg. Samtidig bibeholdes muligheden for at sælge stærke drikke fra automater på serveringssteder med alkoholbevilling og i kantiner, hvor tilsyn ligeledes kan håndhæves.

Reglerne og lovbemærkningerne i den gældende lov har dog ikke i tilstrækkelig grad tydeliggjort problematikken om at der ikke må udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet i og fra virksomheder som ikke har en alkoholbevilling – blandt andet de såkaldte »posefester« og øvrige arrangementstyper – har medvirket til en noget forskellig administration og fortolkning af reglerne hos politikredsene, det har vist et behov for moderniserede og tydeligere regler med tilhørende præcise lovbemærkninger.

Under normal restaurationsvirksomhed vil servering indebære, at der sker udskænkning mod betaling. Der er i sådanne normale tilfælde ingen tvivl om, at der er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke.

Udkast

Til posefester tager de unge deltagere selv alkohol med, men de betaler ikke for selve serveringen, men i stedet betales for entre og evt. øvrige drikkevarer som sodavand eller juice til opblanding af deres medbragte drikkevarer. Arrangøren opnår dermed omsætning og kan opnå et overskud på afholdelse af disse fester, hvor der faciliteres udskænkning til unge under 18 år. Disse koncepter er ulovlige, hvis virksomheder lader unge under 18 år medbringe alkohol, som derefter serveres i lokaler, virksomheden stiller til rådighed for offentligheden. Denne form for regelmæssig, professionel og erhvervsmæssig afholdelse af 'posefester' har ikke karakter af at være en fest inden for private rammer, og skal derfor betragtes som reel restaurationsvirksomhed, som skal overholde restaurationslovens regler.

Et sådant virksomhedskoncept, hvor man de facto driver natklub for unge under 18, og hvor gæsterne ligesom ved private posefester selv medbringer alkohol, er derfor forbudt efter restaurationslovens regler. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det også fremadrettet bør være tilfældet. Bestemmelsen bør videreføres, da bestemmelsen sikrer, at man ikke kan omgå restaurationslovens regler for alkoholbevillinger eller lejlighedstilladelser. Men det bør præciseres og tydeliggøres, at i og fra virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, må der ikke udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet.

En vigtig del af ministeriets overvejelser har været at styrke og tydeliggøre politiets muligheder for at føre tilsyn, gribe ind og sanktionere, hvor det er nødvendigt. Reglerne om tilladelser til offentlig optræden på serveringssteder med alkoholudskænkning præciseres og tilpasses, ligesom politiet fortsat kan forbyde eller fastsætte særlige betingelser for offentlig dans, musik og spil, hvis dette skønnes nødvendigt for at sikre ro og orden. Samtidig finder Erhvervsministeriet, at kommunalbestyrelsen fortsat skal have mulighed for at opkræve afgift af ikkegevinstgivende spilleautomater, således at kommunerne kan tilpasse lokale ordninger og dække eventuelle udgifter forbundet med administration og kontrol.

Ved lov 386 af 26. april 2017 blev forbuddet mod at beskæftige mindreårige, hvor der serveres alkohol lempet, så unge mellem 15 og 18 år kan arbejde på serveringssteder, hvis hovedformål er servering af mad, og hvor serveringen af stærke drikke sker i forbindelse hermed.

Restaurationsbranchen rummer i dag mange forskellige typer af restaurationer, herunder restaurationer hvis primære formål er at servere mad. Denne type af restaurationer er f.eks. caféer, eller typisk restauranter/madboder i forlystelsesparker, svømmehaller, hoteller, konference-/messecentre m.v. I

Udkast

relation til restaurationer, hvis primære formål er at servere mad, vil servering af stærke drikke ofte være sekundært. Servering af stærke drikke vil derfor som regel ske i forbindelse med servering af mad. Som følge heraf blev forbuddet lempet, så det på visse typer af restaurationer bliver muligt at beskæftige unge mellem 15 og 18 år, som ikke er omfattet af undervisningspligten. Efterfølgende har det vist sig at være en fordel inden for turisterhvervet og oplevelsesøkonomien, hvor unge under 18 år udgør en arbejdsressource, særligt som sæsonarbejder.

Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at reglerne for unges beskæftigelse fungerer efter hensigten og bør videreføres.

3.9.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås i lovforslagets § 24, stk. 1, at salg af stærke drikke fra automater og lignende kun må ske i forretningsstedets lokaler, hvori der foregår detailsalg.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det vil være muligt at opsætte en automat med salg af stærke drikke inden for eller i tilslutning til forretningsstedets naturlige område.

Detailsalg af stærke drikke til forbrugere adskiller sig fra servering af stærke drikke således, at ved detailsalg tager forbrugeren varen med væk fra forretningsstedet, og forbrugeren nyder den derfor ikke på eller ved salgsstedet.

Det vil ikke være muligt at opstille automater med salg af stærke drikke på ubebyggede arealer som torvestadepladser eller fortovspladser, da de ikke vil høre til et forretningssteds lokaler.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det ikke vil kræve en alkoholbevilling til salg af stærke drikke fra automater og lignende i forretningsstedets lokaler, hvori der foregår detailsalg. Ligesom det ikke kræver en alkoholbevilling til almindeligt detailsalg af stærke drikke.

Det foreslås i § 24, stk. 2, at stærke drikke kun må sælges fra automater og lignende til nydelse på stedet, hvis salget finder sted i serveringssteder med alkoholbevilling eller i kantinelokaler.

Den foreslåede ordning vil medføre, at hvis serveringsstedet har en alkoholbevilling vil det være muligt at sælge stærke drikke fra en automat og opsætte en automat med salg af stærke drikke inden for eller i tilslutning til serveringsstedets naturlige område. Bestemmelsen vil tillige gælde for

Udkast

foreninger og lignende, hvis disse fremtræder som erhvervsmæssig og hvor der sker servering af stærke drikke for foreningens medlemmer og offentligheden i øvrigt. Servering af stærke drikke fra automater på hoteller vil tillige kræve en alkoholbevilling.

Bestemmelsen sammenholdt med lovforslagets § 28, stk. 1, nr. 1, vil i øvrigt medføre, at det er forbudt at servere eller lade servere stærke drikke via automater for personer, der ikke er fyldt 18 år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der i kantinelokaler må sælges stærke drikke fra en automat uden alkoholbevilling, da der i medfør af lovforslagets § 11 ikke kræves alkoholbevilling til kantiner.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i § 24, stk. 3, at politiet kan forbyde opstilling af automater, hvorfra der kan købes stærke drikke, hvis disse er opstillet på steder, hvor der ikke er konstant tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse vil omfatte både den situation, hvor det købte fra automaten skal medtages, og hvor det købte fra automaten skal nydes på eller ved salgsstedet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at politiet kan forbyde opstilling af automater på steder, hvor der ikke er konstant tilsyn. Ved »konstant tilsyn« forstås, at der skal være et reelt og løbende tilsyn, således at en ansvarlig person straks vil kunne gribe ind. Almindelig videoovervågning vil næppe i sig selv være tilstrækkelig, mens fjernovervågning kun vil kunne opfylde kravet, hvis den giver mulighed for øjeblikkelig identifikation og indgriben, hvis f.eks. en person under 18 år benytter automaten til at købe stærke drikke. Fysisk tilstedeværelse fra bevillingshaver, bestyrer eller ansat vil derfor som udgangspunkt opfylde kriteriet om konstant tilsyn.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 3.

Klager over afgørelser truffet efter denne bestemmelse vil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed, jf. lovforslagets § 37, stk. 1.

Udkast

Det foreslås i § 25, stk. 1, at i og fra virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, må der ikke udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at hos virksomheder, der ikke har alkoholbevilling, må der ikke udleveres eller selv medbringe stærke drikke. Virksomheden må heller ikke selv udlevere stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet. Den foreslåede regel vil derfor gælde for både virksomheden og dens gæster.

Den foreslåede ordning vil indebære, at hvis der bliver drevet erhvervsmæssig virksomhed fra en restaurant, café, diskoteker, festlokaler eller forsamlingshuse eller lignende offentlige tilgængelige steder, og dette sted ikke har en alkoholbevilling, så må der ikke udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet.

Den foreslåede ordning medfører, at forbuddet mod at udlevere eller medbringe stærke drikke ikke alene gælder for spisesteder/serveringsvirksomheder, men for alle typer af virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, herunder f.eks. for de såkaldte partybusser, cykeltaxaer, bådudlejning og lignende transportformer, hvortil der ikke kan tildeles en alkoholbevilling. For nærmere om alkoholbevilling til transportmidler i fart henvises til lovforslagets § 10 og bemærkningerne hertil.

Omfattet af forbuddet vil også være arrangementer arrangeret af professionelle eventfirmaer, herunder de såkaldte »pose-fester«, som er en fest, hvor f.eks. en idrætsforening, folkeskole, efterskole eller lignende skaffer lokaler og musik, hvorefter der indbydes unge typisk i alderen 13-18 år. De unge medbringer selv en pose med alkohol, og kan så mod at betale en entre indtage sine drikkevarer på natklubben.

Sådan offentlig udlejning af lokaler til arrangementer, hvor enhver kan købe adgang, og der ikke er nogen nærmere relation mellem gæsterne udover selve arrangementet og udskænkningen i forbindelse hermed, vil ikke have karakter af at være privat ifølge den foreslåede bestemmelse. Der må således ikke udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet til sådanne arrangementer.

Ligeså bør private fester, i den forstand at festen er »lukket« medmindre man køber entré eller inviteres af virksomheden, ikke forveksles med egentlige private fester, der finder sted inden for private rammer, for en snæver

Udkast

kreds af personer, der har en tilknytning til hinanden, og hvor der ikke er tilsigtet nogen fortjeneste ved serveringen.

Drikkevarer, som indeholder en alkoholprocentvolumen på under 2,8 vil fortsat ikke være omfattet af forbuddet.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i § 25, stk. 2, at uanset stk. 1 må virksomheder, der i væsentligt omfang fremstiller, engrosforhandler eller foretager detailsalg af stærke drikke, vederlagsfrit udlevere stærke drikke i forretningsstedets lokaler eller på udstillinger, ved receptioner, jubilæer eller lignende enkeltstående tilfælde.

Den foreslåede ordning vil indebære, at næringsdrivende, der i væsentligt omfang fremstiller eller forhandler stærke drikke, vederlagsfrit må udlevere stærke drikke i forretningslokaler og på udstillinger, ved receptioner, jubilæer eller lignende enkeltstående tilfælde. Det er en forudsætning for, at der er tale om tilladt udlevering, at det er vederlagsfrit. Der må derfor ikke kræves betaling for indgang eller andre varer, der reelt fungerer som skjult betaling for de stærke drikke der udleveres.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at udleveringen af stærke drikke enten sker i forretningsstedets lokaler.

Ved »forretningsstedets lokaler« forstås, at dette skal være fast, det vil sige, at det skal være et forretningslokale af varig karakter. Det må således ikke være i et forretningslokale, der åbnes i en ellers lukket butik eller lignende. Tillige betyder den foreslåede bestemmelse at »forretningsstedets lokaler« skal være fast, at det ikke er muligt, at vederlagsfrit, at udlevere stærke drikke i en bus eller lignende transport, medmindre at transportmidlet har en alkoholbevilling, jf. lovforslagets § 10, stk. 1.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der vederlagsfrit må udleveres stærke drikke på udstillinger, hvortil der ikke er adgang for offentligheden. Det vil således være en forudsætning for at kunne benytte undtagelsen, at det er vederlagsfri udlevering.

Ved »udstilling« forstås, kunstudstillinger, branchens fagudstillinger og messer og lignende. En »udstilling« vil ikke være af varig karakter. Den

Udkast

foreslåede bestemmelse vil medføre, at det vil være en begrænset kreds, som har adgang til udstillingen, og det vil hermed forudsættes, at der er kontrol med hvem der besøger udstillingen, så det sikres, at ikke er adgang for offentligheden.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der vederlagsfrit må udleveres stærke drikke ved receptioner, jubilæer og lignende enkeltstående tilfælde. Det vil således være en forudsætning for at kunne benytte undtagelsen, at det er vederlagsfri udlevering. Arrangøren må ikke derfor ikke søge at opnå en økonomisk kompensation for de stærke drikkevarer, der udleveres vederlagsfrit. Der må således ikke tages overpris på andre varer, indgang eller lignende. Gaver til jubilaren eller arrangøren af receptionen vil ikke blive anset som en økonomisk kompensation.

Hvis arrangøren søger at opnå en økonomisk fortjeneste for de stærke drikke, vil arrangementet i stedet skulle søge om en lejlighedstilladelse, jf. lovforslagets § 15.

Politiet kan imidlertid, hvis forholdene giver anledning dertil, forbyde udlevering af stærke drikke, jf. lovforslagets § 25, stk. 4.

Det foreslås i § 25, stk. 3, at uanset stk. 1 må virksomheder, der i væsentligt omfang fremstiller, engrosforhandler eller foretager detailsalg af stærke drikke, udlevere smagsprøver af stærke drikke, i det omfang der ikke opnås fortjeneste herved, i forretningsstedets lokaler eller på udstillinger, ved receptioner, jubilæer eller lignende enkeltstående tilfælde.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der kan udleveres smagsprøver mod et beskedent vederlag, så det f.eks. er muligt at lade kunderne smage også meget dyre vine. Det må ikke være muligt for den næringsdrivende at opnå en fortjeneste ved det.

En smagsprøve er en lille portion af en drikkevare, som serveres for en person, for at vedkommende kan vurdere varen. Der må således ikke være tale om udlevering af smagsprøver af varer, der ellers skulle være solgt. Som eks. kan nævnes en vinhandel, der sælger vin i flasker. Her må vinhandleren ikke udlevere en hel flaske vin som smagsprøve, men skal udlevere smagsprøver af vinen i mindre portioner.

Med den foreslåede bestemmelse vil det herefter være muligt, at der f.eks. kan ske smagning af lokalt producerede stærke drikke, eller at der kan afholdes f.eks. vinsmagningsarrangementer eller gourmetarrangementer med

stærke drikke. For er at være omfattet af bestemmelsen skal den næringsdrivende fremstille eller forhandle stærke drikke i væsentligt omfang i forhold til den samlede omsætning eller absolut set. Derudover skal forretningslokalet have en fysisk varig placering.

Ved »forretningsstedets lokaler« forstås, at dette skal være fast, det vil sige, at det skal være et forretningslokale af varig karakter, hvilket betyder, at forretningslokalet skal have en fysisk varig placering. Det må ikke være i et forretningslokale, der åbnes i en ellers lukket butik eller lignende. Der kan således ikke ske udlevering fra f.eks. helt ubebyggede arealer som torvestader- og fortovspladser eller fra en bus eller lignende. Tillige betyder den foreslåede bestemmelse at »forretningsstedets lokaler« skal være fast, at det ikke er muligt, at vederlagsfrit, at udlevere smagsprøver i en bus eller lignende transport, medmindre at transportmidlet har en alkoholbevilling, jf. lovforslagets § 10, stk. 1.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der vederlagsfrit må udleveres smagsprøver på udstillinger, hvortil der ikke er adgang for offentligheden. Det vil således være en forudsætning for at kunne benytte undtagelsen, at det er vederlagsfri udlevering.

Ved »udstilling« forstås, kunstudstillinger, branchens fagudstillinger og messer og lignende. En »udstilling« vil ikke være af varig karakter. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det vil være en begrænset kreds, som har adgang til udstillingen, og det vil hermed forudsættes, at der er kontrol med hvem der besøger udstillingen, så det sikres, at ikke er adgang for offentligheden.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der vederlagsfrit må udleveres smagsprøver ved receptioner, jubilæer og lignende enkeltstående tilfælde. Det vil således være en forudsætning for at kunne benytte undtagelsen, at det er vederlagsfri udlevering. Arrangøren må ikke derfor ikke søge at opnå en økonomisk kompensation for de stærke drikkevarer, der udleveres vederlagsfrit. Der må således ikke tages overpris på andre varer, indgang eller lignende.

Som led i et arrangement må der godt sælges varer og optages bestillinger. Dette skal i så fald ske i henhold til lov om detailsalg fra butikker m.v.

Politiet kan imidlertid, hvis forholdene giver anledning dertil, forbyde udlevering af stærke drikke, jf. lovforslagets § 25, stk. 4.

Udkast

Det foreslås i § 25, stk. 4, at politiet kan forbyde udlevering af stærke drikke, hvis forholdene giver anledning dertil.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at de kriterier som politiet skal lægge til grund for at nedlægge forbuddet, er restaurationslovens overordnede hensyn som ordensmæssige, ædruelighedsmæssige eller samfundsmæssige og dermed sammenhængende hensyn.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 3.

Afgørelser truffet af politiet i medfør af denne bestemmelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. lovforslagets § 37, stk. 1.

Det foreslås i § 26, stk. 1, at på serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke, må optræden for offentligheden kun ske med politiets tilladelse.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der i serveringssteder må optræden for offentligheden kun ske med politiets tilladelse. Ved »optræden for offentligheden« forstås, at der skal være offentlig adgang til forestillingen. Den foreslåede bestemmelse vil dermed medføre, at en optræden er offentlig, når den foregår på et serveringssted – f.eks. en restauration eller bar – som er frit tilgængelig for offentligheden. Optræden vil være at en eller flere artister, kunstnere eller lignende optræder med skuespil, show og lignende, herunder vil optræden på en restauration med et element af nøgenhed eller fare – eksempelvis striptease, knivkast eller jonglering med brændende kegler også være omfattet. Topløs servering og nøgendans er også offentlig optræden.

Den foreslåede bestemmelse om offentlig optræden vil kun gælde på serveringssteder, der udskænker stærke alkoholdrikke – dvs. drikkevarer med mere end 2,8 volumenprocent alkohol. Øvrige optrædener i offentligheden, f.eks. i byrummet, er reguleret af ordensbekendtgørelsen.

Levende musik og dansekonkurrencer er ikke omfattet af reglerne for offentlig optræden på restaurationer og kræver derfor ikke tilladelse fra politiet.

Optræden til lukkede og private fester vil ikke være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det er politiet som kan give tilladelsen til offentlig optræden. Ansøgning om offentlig optræden skal behandles

Udkast

individuelt og konkret ud fra lovens overordnede hensyn. Politiet skal derfor i sin vurdering se på de ordensmæssige, samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende hensyn. Tilladelsen vil kunne meddeles i de tilfælde, hvor politiet vurderer at det vil være proportionalt af hensyn til lovlighed, sædelighed, farlighed, ædruelighed og opretholdelsen af ro og orden. Politiet vil kunne give tilladelsen til en enkeltstående optræden eller for en vis periode og til en bestemt type optræden.

Politiet vil kunne fastsætte vilkår som begrænser og betinger tilladelsen til optræden for offentligheden, jf. lovforslagets § 4.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 1. Tilsidesættelse af betingelser eller begrænsninger fastsat i medfør af lovforslagets § 4, straffes ligeledes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 2.

Afgørelser truffet af politiet i medfør af denne bestemmelse kan indbringes for rigspolitichefen, jf. lovforslagets § 36, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i § 26, stk. 2, at på serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke, kan politiet forbyde offentlig dans, musik, spil og lignende.

Den foreslåede ordning vil indebære, at politiet kan forbyde offentlig dans, musik, spil og lignende, hvis det giver anledning til uro eller uorden. Der vil kun være anledning til at nedlægge et forbud efter den foreslåede bestemmelse, hvis politiet finder det påkrævet af ordensmæssige hensyn.

Overtrædelse af politiets nedlagte forbud straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 3.

Afgørelser truffet af politiet i medfør af denne bestemmelse kan indbringes for rigspolitichefen, jf. lovforslagets § 36, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i § 26, stk. 3, at for virksomheder, der sælger mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, kan kommunalbestyrelsen fastsætte, at der for ikkegevinstgivende spilleautomater betales en afgift til kommunen. Afgiften opkræves kvartalsvis. Afgiften vil kunne fastsættes som et fast beløb for hver automat eller som en procentdel af det indspillede beløb eller som en kombination heraf. Der betales ikke afgift for indtil to ikkegevinstgivende spilleautomater. Den årlige afgift for de følgende spilleautomater må højst udgøre 4.000 kr. for hver spilleautomat.

Udkast

Den foreslåede ordning vil medføre, at kommunalbestyrelsen har mulighed for at fastsætte, at der for ikkegevinstgivende spilleautomater betales en afgift til kommunen. Bestemmelsen gælder såvel virksomheder, der har salg af stærke drikke til nydelse på eller ved salgsstedet, som virksomheder der har salg af andre mad- og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet. Afgiften vil kunne fastsættes som et fast beløb for hver automat eller som en procentdel af det indspillede beløb eller som en kombination heraf.

Ved »ikkegevinstgivende spilleautomater« som morskabsspil forstås som forlystelser, hvor deltageren mod betaling af et indskud får ret til et spil uden mulighed for gevinst.

Den foreslåede bestemmelse vedrører kun »ikkegevinstgivende spilleautomater«. Tilladelse til opstilling af gevinstgivende spilleautomater gives af Spillemyndigheden, som er en styrelse under Skatteministeriet.

Det foreslås i § 27, stk. 1, at på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, må personer under 18 år ikke være beskæftiget i serveringslokaler, garderober eller toiletter i åbningstiden, jf. dog stk. 2 og 3.

Den foreslåede ordning vil medføre, at på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, må personer under 18 år ikke være beskæftiget i serveringslokaler, garderober eller toiletter i åbningstiden. Bestemmelsen retter sig således mod samtlige serveringssteder med servering af stærke drikke, herunder også arrangementer omfattet af § 15. Forbuddet omfatter selve serveringsstedet, herunder udendørsarealer tilhørende serveringsstedet.

Den foreslåede ordning vil indebære, at servering af alkohol inden for private rammer er ikke omfattet af bestemmelsen. Afgrænsningen af om servering finder sted inden for private rammer, kan vurderes ud fra, om serveringen udøves for en snæver kreds af personer, der har tilknytning til hinanden, og om der ikke er tilsigtet nogen fortjeneste ved serveringen. Det vil ofte være tilfældet, hvor vareindkøbet sker for regning af den, der afholder festen, og den antagne medhjælp vedlægges alene for udført arbejde, og hvor arrangementet lige så godt kunne være afholdt i hjemmet.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i § 27, stk. 2, nr. 1, at stk. 1 ikke gælder for personer mellem 15 og 18 år, som ikke er omfattet af undervisningspligten, i tidsrummet kl. 6.00-24.00, hvis den pågældende person er uddannet eller under uddannelse i tjenerfaget, eller hvis der er tale om værtens børn eller børnebørn.

Udkast

Den foreslåede ordning vil medføre, at der altid skal være tale om personer over 15 år, der ikke længere er omfattet af undervisningspligten. Bestemmelsen gælder tillige værtens børn og børnebørn og personer, der er under uddannelse i tjenerfaget. Værten kan f.eks. være bevillingshaveren eller bestyreren. Tidsrummet fastsat i bestemmelsen følger af Arbejdstilsynets regler om arbejdstidens placering. Inden for dette tidsrum kan unge, som opfylder kravet i bestemmelsen, være beskæftiget med alle opgaver i forbindelse med varetagelse af restaurationens drift. Dette betyder også, at der ikke et krav om, at hovedformålet skal være servering af mad.

Det foreslås i § 27, stk. 2, nr. 2, at stk. 1 ikke gælder for personer mellem 15 og 18 år, som ikke er omfattet af undervisningspligten, i tidsrummet kl. 6.00-22.00, hvis den pågældende alene er beskæftiget med afrydning, opdækning, rengøringsarbejde, modtagelse af bestillinger eller servering af stærke drikke under opsyn af personer over 18 år på serveringssteder, hvis hovedformål er servering af mad, og hvor serveringen af stærke drikke sker i forbindelse hermed.

Den foreslåede ordning vil indebære, at det vil være muligt for personer mellem 15 og 18 år at arbejde med afrydning, opdækning, rengøringsarbejde samt tage imod bestillinger, hvis hovedformål er servering af mad, og hvor serveringen af stærke drikke sker i forbindelse hermed. Derudover bliver det muligt at arbejde med servering af stærke drikke under opsyn af voksent personale, dvs. personer, som er fyldt 18 år. Adgangen er begrænset til tidsrummet kl. 6.00-22.00.

Det bemærkes, at muligheden for at beskæftige unge alene indføres for restaurationer, hvor der er en begrænset risiko for, at unge bliver udsat for at skulle håndtere alkoholpåvirkede personer. Restaurationer, hvor servering af stærke drikke er det primære formål, falder således udenfor. I forhold til den anførte tidsperiode er det i overensstemmelse med, hvad der i dag gælder for unge, der arbejder på kontor, i butikker, på servicestationer og lignende, jf. bekendtgørelse nr. 1713 af 18. december 2025 om unges arbejde. Den foreslåede bestemmelse vil derfor medføre, at unge, der er mellem 15 og 18 år, og ikke længere er omfattet af undervisningspligten, kan være beskæftiget indtil kl. 22.00 på restaurationer, hvis primære formål er at servere mad, og hvor risikoen for at blive udsat for berusede personer derfor vurderes at være begrænset.

Det foreslås i § 27, stk. 3, at stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at næringsdrivende, der i væsentligt omfang fremstiller eller forhandler stærke drikke, og

som udleverer smagsprøver af stærke drikke, jf. § 25, stk. 3, kan beskæftige personer mellem 15 og 18 år, som ikke er omfattet af undervisningspligten. Personer under 18 år må dog ikke være beskæftiget med udlevering af smagsprøver.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der gives mulighed for vederlagsfrit eller mod et beskedent vederlag at udlevere smagsprøver af stærke drikke. Da disse situationer ikke vurderes at udsætte de unge for en yderligere risiko, vil bestemmelsen give virksomheder mulighed for at udlevere smagsprøver af stærke drikke og fortsat beskæftige personer mellem 15 og 18 år, som ikke længere er omfattet af undervisningspligten. Personer under 18 år må dog ikke være beskæftiget med udleveringen af smagsprøver af stærke drikke.

3.10. Ansvarlig udskænkning og politiets reaktionsmuligheder

3.10.1. Gældende ret

Det følger af restaurationslovens § 29, stk. 1, på serveringssteder er det forbudt enhver at servere eller lade servere, herunder gennem automater, stærke drikke for personer, der 1) ikke er fyldt 18 år, eller 2) om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre.

Det fremgår af § 29, stk. 2, at på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, har bevillingshaveren pligt til på et sted, der er iøjnefaldende for gæsterne, at anbringe opslag om, at det er forbudt at servere stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år.

Det følger af § 29, stk. 3, at på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, har bevillingshaveren pligt til at drage omsorg for, at der også er mulighed for at få serveret andre drikke.

Politiet kan, såfremt det er nødvendigt af hensyn til den offentlige ro og orden, midlertidigt forbyde, at stærke drikke serveres og forhandles i nærmere angivne virksomheder eller i hele politikredsen, jf. § 29, stk. 4.

Ifølge § 29, stk. 5, gælder bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, ikke servering i selskabslokaler og virksomheder omfattet af § 21, medmindre de lokaler, der benyttes som selskabslokaler, normalt benyttes til diskotek eller lignende restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling.

Det følger af restaurationslovens § 31, stk. 1, at politiet kan under særlige forhold forbyde indehavere at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i vedkommende virksomhed.

Udkast

Ifølge § 31, stk. 2, kan politiet forbyde personer, som i forbindelse med besøg på et sted, hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, har begået en strafbar handling at opholde sig som gæster i bestemte virksomheder. Politiet kan tillige forbyde de pågældende indehavere at modtage disse personer som gæster.

Politiet kan videregive oplysninger til indehavere og bestyrere om, hvilke personer der efter stk. 2 har fået forbud mod at opholde sig som gæst i den pågældende virksomhed, jf. restaurationslovens § 31, stk. 3.

Ifølge § 31, stk. 4, må de oplysninger, som politiet videregiver i medfør af stk. 3, kun behandles af indehavere, bestyrere og dørmænd, jf. dog stk. 6, og behandling må kun ske i det omfang, det er nødvendigt for at håndhæve forbud efter stk. 2.

Det følger af § 31, stk. 5, at indehavere, bestyrere og dørmænd har tavshedspligt med hensyn til de i stk. 3 nævnte oplysninger. Det samme gælder andre personer, som i medfør af regler fastsat efter stk. 6 kan behandle de pågældende oplysninger. Straffelovens §§ 152 og 152 c - 152 f finder tilsvarende anvendelse.

Justitsministeren kan fastsætte regler om politiets videregivelse af oplysninger i medfør af stk. 3, herunder om at videregivelsen kan ske via et privat register. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om den behandling af oplysninger, der er nævnt i stk. 4, herunder om at oplysningerne i nødvendigt omfang kan behandles af andre ansatte end de i stk. 4 nævnte, jf. restaurationsloven § 31, stk. 6.

Justitsministeren har i bekendtgørelse nr. 711 af 11. juni 2011 om videregivelse og behandling af oplysninger om restaurationsforbud fastsat regler i medfør af restaurationslovens § 31, stk. 6, om politiets videregivelse af oplysninger om restaurationsforbud til virksomheder omfattet af restaurationslovens § 31 og politiets videregivelse af oplysninger om restaurationsforbud til et fælles privat register samt virksomhedernes behandling af oplysninger om restaurationsforbud og adgang til oplysninger i et fælles privat register.

Det følger af § 32, stk. 1, at på steder, hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, og hvortil der er offentlig adgang, er det forbudt at udvise støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.

Udkast

Det fremgår af § 32, stk. 2, at såfremt nogen overtræder stk. 1, skal værten eller dennes stedfortræder påtale forholdet og om fornødent bortvise den pågældende eller tilkalde politiet.

Det følger af § 32, stk. 3, at har slagsmål eller anden betydelig uorden fundet sted i en virksomhed omfattet af stk. 1, kan politiet beordre den lukket for resten af dagen.

Det fremgår af § 32, stk. 4, at skønner politiet, at der i forbindelse med en virksomhed, der er omfattet af stk. 1, foreligger særlig risiko for voldelig adfærd, kan politiet meddele påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af virksomheden. Politiet fastsætter en frist for gennemførelse af indretningen. Efterkommes påbuddet ikke inden for den fastsatte frist, kan politiet meddele påbud om lukning af virksomheden, indtil den krævede sikkerhedsmæssige indretning er gennemført.

Ifølge § 38 har politiet, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid uden retskendelse adgang til lokaler eller rum, som hører til virksomheder, der omfattes af denne lov. Dette gælder dog ikke værelser, der er udlejet til overnatning.

3.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget vil i vidt omfang videreføre de gældende regler om politiets muligheder for at opretholde ro og orden på serveringssteder og andre virksomheder, hvor der sælges mad og drikke til indtagelse på stedet. Formålet vil være at fastholde politiets eksisterende redskaber til at gribe ind over for uorden, vold og anden adfærd, der kan true den offentlige tryghed, samt at præcisere og tilpasse reglerne til de aktuelle udfordringer, som restaurationsbranchen og myndighederne står over for.

Beskyttelsen af unge mod alkohol vil ligeledes blive videreført. Det har siden 1925 været forbudt at servere eller lade servere stærke drikke for personer under 18 år eller for personer, der må antages at kunne være til fare eller ulempe for sig selv eller andre som følge af yderligere alkoholindtagelse. Lovforslaget vil således videreføre aldersgrænsen på 18 år og det grundlæggende forbud mod servering i disse situationer.

Reglerne og lovbemærkningerne i den gældende lov har dog ikke i tilstrækkelig grad tydeliggjort problematikken om at servere eller lade servere til personer, der ikke er fyldt 18 år. Blandt andet de såkaldte »posefester« og øvrige arrangementstyper har medvirket til en noget forskellig administration og fortolkning af reglerne hos politikredsene, hvilket har vist et behov

for moderniserede og tydeligere regler med tilhørende præcise lovbemærkninger.

Lovforslaget vil også videreføre politiets eksisterende muligheder for at reagere over for uroskabende personer og gæster samt for at stille sikkerhedsmæssige krav til virksomheder, hvor der er særlig risiko for vold. Samtidig vil reglerne blive præciseret og i nødvendigt omfang udbygget, så politiet får bedre mulighed for hurtigt og effektivt at håndtere alvorlige eller omfattende ordensmæssige problemer. Det vil blandt andet omfatte muligheden for midlertidigt at forbyde servering og salg af stærke drikke, herunder om nødvendigt i en hel politikreds, samt muligheden for at nedlægge opholdsforbud for personer, der har begået strafbare handlinger på serveringssteder. Tilsvarende vil der kunne nedlægges opholdsforbud for personer under 18 år, når de konkrete forhold taler for det.

Reglerne om videregivelse af oplysninger til virksomheder om personer med opholdsforbud vil blive videreført med henblik på at sikre en smidig og forsvarlig administration. Endvidere vil politiet fortsat kunne stille krav om konkrete sikkerhedsforanstaltninger i virksomheder, hvor der vurderes at være særlig risiko for vold. Hvis kravene ikke opfyldes, vil politiet kunne meddele påbud om lukning, indtil kravene er opfyldt.

Erhvervsministeriet har vurderet, at politiets adgang til virksomheder omfattet af restaurationsloven uden retskendelse fortsat bør gælde. Den hidtil gældende formulering om, at adgangen ikke omfatter værelser udlejet til overnatning, foreslås udtaget, da Erhvervsministeriet vurderer, at denne undtagelse anses for overflødig. Det skyldes, at overnatningsværelser typisk ikke vil indgå i udførelsen af den restaurationsvirksomhed, som loven omfatter. Politiets adgang forudsætter fortsat, at det skønnes nødvendigt, og den skal ske under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og øvrige relevante regler.

Det samlede formål med lovforslaget vil således være at videreføre de gældende regler og deres grundlæggende formål, samtidig med at reglerne vil blive præciseret og tilpasset, så de bliver mere sammenhængende, tydelige og anvendelige i praksis. Lovforslaget vil dermed fortsat understøtte en ansvarlig alkoholhåndtering, beskytte unge og sikre, at serverings- og udskænkningsvirksomhed kan foregå under trygge og ordnede forhold. Begge hensyn vil skulle varetages med respekt for retssikkerheden og proportionaliteten i myndighedernes indgreb.

Udkast

3.10.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås i § 28, stk. 1, nr. 1, at på serveringssteder er det forbudt enhver at servere eller lade servere, herunder gennem automater, stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år.

Den foreslåede ordning vil indebære, at ved serveringssteder skal forstås enhver virksomhed, hvor der serveres eller er mulighed for servering af mad eller drikkevarer. Det vil sige, at »serveringssteder« vil omfatte såvel forretningssteder med alkoholbevilling som andre serveringssteder.

Den foreslåede ordning vil medføre, at forbuddet mod at servere eller lade servere stærke drikke gælder enhver. Det vil sige, at forbuddet ikke kun gælder for bevillingshaveren. Forbuddet vil også gælde personalet, og det vil også gælde i tilfælde af servering via automater eller gennem selvbetjening.

Den foreslåede ordning vil indebære, at forbuddet mod at servere eller lade servere for personer der ikke er fyldt 18 år, er absolut.

Den foreslåede ordning stiller ikke noget formkrav til aldersverifikationen, men det vil navnlig være oplagt for restauratørerne og deres ansatte at foretage aldersverifikation ved hjælp af f.eks. fysisk dokumentation såsom pas, legitimationskort eller kørekort, eller digital dokumentation såsom MitID, AltID eller andre digitale løsninger knyttet til officiel digital infrastruktur. Dokumentationen behøver ikke være dansk eller udstedt af danske myndigheder, da også udenlandsk dokumentation kan bruges til at dokumentere en persons alder. Der må dog ikke være tvivl om dokumentationens ægthed.

Ved servering af stærke drikke forstås salg eller udlevering af drikkevarer med 2,8 volumenprocent alkohol eller derover til nydelse på eller ved salgsstedet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der ligeledes vil være et forbud mod at lade servere stærke drikke til personer, der ikke er fyldt 18 år. Dette vil indebære et forbud mod proxysalg af alkohol, hvilket betyder, at det ikke vil være muligt for en person på 18 år eller derover, at købe stærke drikke på vegne af en person der ikke er fyldt 18 år. Videre vil det betyde, at det ikke vil være muligt at facilitere udskænkning af stærke drikke til offentlige arrangementer for personer, der ikke er fyldt 18 år.

Efter den foreslåede bestemmelse vil det derfor ikke være muligt at drive virksomhed, hvor man udbyder festlokaler eller lignende til unge under 18,

hvor de selv medbringer og indtager alkohol. Sådan offentlig udlejning af lokaler til arrangementer, hvor enhver kan købe adgang, og der ikke er nogen nærmere relation mellem gæsterne udover selve arrangementet og udskænkningen i forbindelse hermed, vil ikke have karakter af at være privat.

Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1. Derudover kan der pålægges restauratører, kantineindehaver og disses bestyrere bødeansvar for overtrædelser af den foreslåede bestemmelse begået af en ansat, selvom overtrædelsen ikke kan tilregnes restauratører, kantineindehaver og disses bestyrere som forsætligt eller uagtsomt, jf. lovforslagets § 39, stk. 7.

Forbuddet vil medføre for forretningssteder med alkoholbevilling, at ved grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelsen kan bevillingen tilbagekaldes, jf. lovforslagets § 13, stk. 1. Det vil dog altid komme an på konkret og individuel vurdering af overtrædelsens karakter.

Det foreslås i § 28, stk. 1, nr. 2, at på serveringssteder er det forbudt enhver at servere eller lade servere, herunder gennem automater, stærke drikke for personer, om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre.

Den foreslåede ordning vil indebære, at det vil være forbudt for enhver at servere eller lade servere stærke drikke for personer, om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre.

Den foreslåede ordning vil indebære, at ved serveringssteder skal forstås enhver virksomhed, hvor der serveres eller er mulighed for servering af mad eller drikkevarer. Det vil sige, at »serveringssteder« vil omfatte såvel forretningssteder med alkoholbevilling som andre serveringssteder.

Ved servering af stærke drikke forstås salg eller udlevering af drikkevarer med 2,8 volumenprocent alkohol eller derover til nydelse på eller ved salgsstedet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det altid vil afhænge af en konkret vurdering, om vedkommende er så beruset, at denne vil blive til fare for sig selv eller andre. Det er jf. den foreslåede bestemmelses ordlyd ikke nødvendigt, at vedkommende er kendeligt beruset. Der skal blot være tale om, at

vedkommende kan antages at være beruset. Momenter der kan tillægges betydning, kan f.eks. være, om vedkommende udviser støjende, aggressiv eller ligefrem voldelig adfærd. Det kan også spille en væsentlig rolle, om der allerede er serveret en betydelig mængde stærke drikke for vedkommende, der vil kunne føre til, at vedkommende burde være så beruset – eller vil blive det, når alkoholen tager effekt – at det ville være uforsvarligt at udskænke mere, selvom der ikke er synlige tegn på beruselse.

Den foreslåede bestemmelse vil have til formål at sikre, at der udvises ansvarlighed i forbindelse med udskænkningen af stærke drikke.

Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1. Derudover kan der pålægges restauratører, kantineindehaver og disses bestyrere bødeansvar for overtrædelser af den foreslåede bestemmelse begået af en ansat, selvom overtrædelsen ikke kan tilregnes restauratører, kantineindehaver og disses bestyrere som forsætligt eller uagtsomt, jf. lovforslagets § 39, stk. 7.

Forbuddet vil medføre for forretningssteder med alkoholbevilling, at ved grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelsen kan bevillingen tilbagekaldes, jf. lovforslagets § 13, stk. 1. Det vil dog altid komme an på konkret og individuel vurdering af overtrædelsens karakter.

Det foreslås i § 28, stk. 2, at på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, skal bevillingshaveren synligt skilte med, at det er forbudt at servere stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år.

Den foreslåede ordning vil indebære, at opslaget skal anbringes synligt for gæsterne. Det vil f.eks. kunne anbringes i indgangspartiet, på bardisken eller i serveringslokalet.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1.

Det foreslås i § 28, stk. 3, at på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, har bevillingshaveren pligt til at drage omsorg for, at der også er mulighed for at få serveret andre drikke.

Den foreslåede ordning vil indebære, at bevillingshaveren når denne serverer stærke drikke også har en pligt til at sørge for, at der også er mulighed

Udkast

for at få serveret andre drikke end stærke drikke, som f.eks. vand, læskedrikke, alkoholfrie øl, kaffe eller te.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1.

Det foreslås i § 28, stk. 4, politiet kan, såfremt det er nødvendigt af hensyn til den offentlige ro og orden, midlertidigt forbyde, at stærke drikke serveres og forhandles i nærmere angivne virksomheder eller i hele politikredsen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at politiet midlertidig kan forbyde, at stærke drikke serveres og forhandles i nærmere angivne virksomheder eller i hele politikredsen. Bestemmelsen vil således omfatte både serveringsvirksomheder og virksomheder, hvor der sker salg af stærke drikke som for eksempel til detailhandlende. Politiet har adgang til at afgive forbuddet i en hel politikreds, og i et nærmere bestemt geografisk område.

Politiets adgang til at nedlægge et forbud vil ikke kunne bruges præventivt. Der vil skulle være et konkret ordensmæssigt behov for politiet for at give et midlertidigt forbud.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1.

Det foreslås i § 28, stk. 5, at bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, ikke gælder servering i selskabslokaler, hvor der ikke er offentlig adgang, medmindre de lokaler, der benyttes som selskabslokaler, normalt benyttes til diskotek eller lignende restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling.

Ved »hvor der ikke er offentlig adgang« menes selskabslokaler, der er afskåret fra offentlig adgang således, at det f.eks. ikke er muligt for andre besøgende i en restaurationsvirksomhed eller udefrakommende at tilgå lokalerne eller tage del i selskabet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at forbuddet mod servering af stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år, også gælder i selskabslokaler, hvor der ikke er offentlig adgang, hvis de lokaler, der konkret benyttes som selskabslokaler, normalt benyttes til diskotek, natklub, eller lignende restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling.

Udkast

Den foreslåede bestemmelse skal forhindre ejere af diskoteker og lignende restaurationsvirksomheder med alkoholbevilling i at omgå forbuddet mod at servere eller lade servere stærke drikke for personer under 18 år.

Den foreslåede bestemmelse vil tillige medføre, at forretningskoncepter, hvor der udbydes festlokaler i diskoteker, natklubber og lignende restaurationsvirksomheder til unge under 18, og hvor de selv medbringer og indtager alkohol, vil være ulovlige.

Den foreslåede ordning vil indebære, at forbuddet ikke retter sig imod restauranter, kroer, cafeer mv., hvor hovedformålet består i bespisning af kunderne med eventuel tilhørende servering af stærke drikke. Sådanne restaurationsvirksomheder vil derfor fortsat kunne servere stærke drikke for personer under 18 år i forbindelse med lukkede selskaber, herunder ved familiefødselsdag, konfirmationer og lignende.

Et lukket selskab som familiefødselsdag, konfirmation og lignende som foregår inden for private rammer, for en snæver kreds af personer, der har en tilknytning til hinanden, og hvor der ikke er tilsigtet nogen fortjeneste ved serveringen skal ikke forveksles med forretningskoncepter, hvor der sker regelmæssig, professionel og erhvervsmæssig afholdelse af offentlige tilgængelige arrangementer.

Den foreslåede bestemmelse vil derfor medføre, at et koncept, hvor en virksomhed regelmæssigt og erhvervsmæssigt udbyder arrangementer til offentligheden, som afholdes i lokaler indrettet til diskoteker og lignende restaurationsvirksomheder, som virksomheden enten selv eller gennem samarbejdspartnere stiller til rådighed for deltagerne, og hvor deltagerne specifikt er unge under 18 år, der selv medbringer stærke drikke til indtagelse på stedet, er åbenlyst ulovligt. Konceptet vil have karakter af restaurationsvirksomhed, når der er tale om systematisk og erhvervsmæssig afholdelse af fester med offentlig adgang, der udbydes til offentligheden med f.eks. salg af drikkevarer til opblanding af drinks, professionel markedsføring, entré, dørmænd eller vagter, og afholdes for at tjene penge.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1.

Det foreslås i § 29, stk. 1, at politiet kan under særlige forhold forbyde indehavere at lade personer, der ikke er fyldt 18 år opholde sig som gæster i virksomheden.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at der ved »gæst« forstås udefrakommende personer, der ikke er i virksomheden i sin egenskab af ansat, bestyrer eller indehaver. En gæst er en person der besøger virksomheden for at modtage eller har til hensigt at modtage virksomhedens tjenesteydelse.

Forbuddet i den foreslåede bestemmelse vil være relevant at nedlægge overfor virksomheder, hvor der er et hensyn at tage overfor de unge personer under 18 år, der ellers ville besøge virksomheden. Forbuddet vil kunne meddeles i de tilfælde, hvor politiet vurderer at det vil være proportionalt af hensyn til lovlighed, sædelighed, ædruelighed eller opretholdelsen af ro og orden.

Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1. Derudover kan der pålægges restauratører, kantineindehaver og disses bestyrere bødeansvar for overtrædelser af den foreslåede bestemmelse begået af en ansat, selvom overtrædelsen ikke kan tilregnes restauratører, kantineindehaver og disses bestyrere som forsætligt eller uagtsomt, jf. lovforslagets § 39, stk. 7.

Politiets afgørelse kan indbringes for rigspolitichefen, jf. lovforslagets § 36, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i § 29, stk. 2, at politiet kan forbyde personer, som i forbindelse med besøg på et serveringssted har begået en strafbar handling, at opholde sig som gæster i bestemte virksomheder. Politiet kan tillige forbyde de pågældende indehavere at modtage disse personer som gæster.

Den foreslåede ordning vil indebære, at et forbud overfor en person kan meddeles første gang, der konstateres en strafbar handling i forbindelse med restaurationsbesøg, hvis et forbud i øvrigt skønnes nødvendigt. En strafbar handling kan f.eks. være narkotikahandel eller vold, herunder vold mod ansatte på serveringsstedet. Det er ikke en forudsætning, at der foreligger dom på den strafbare handling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det er politiet der kan forbyde personer ophold i bestemte restaurationer. Forbuddet vil kunne gives på restauratørens begæring til politiet, men også på politiets eget initiativ. Forbuddet retter sig umiddelbart mod den, der har begået den strafbare handling. Imidlertid har restauratøren en pligt til at medvirke til forbuddets

Udkast

efterlevelse i det omfang, restauratøren kan identificere den pågældende og er bekendt med, at et forbud er meddelt.

Et forbud kan således meddeles, når den pågældende er sigtet for en strafbar handling ved restaurationsbesøg. Den foreslåede ordning vil også indebære, at politiet direkte kan forbyde den pågældende restauratør at modtage den af bestemmelsen omfattede personkreds som gæster.

Forbuddet vil kunne meddeles i de tilfælde, hvor politiet vurderer at det vil være proportionalt af hensyn til lovlighed, sædelighed, ædruelighed eller opretholdelsen af ro og orden.

Politiets afgørelse kan indbringes for rigspolitichefen, jf. lovforslagets § 36, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i § 29, stk. 3, at politiet kan videregive oplysninger til indehavere og bestyrere om, hvilke personer der efter stk. 2 har fået forbud mod at opholde sig som gæst i den pågældende virksomhed.

Den foreslåede ordning vil medføre, at politiet kan videregive identitetsoplysninger på personer med forbud mod ophold til de berørte virksomheder, herunder værtshuse, diskoteker og natklubber mv.

Politiet vil med bestemmelsen få adgang til at videregive oplysninger til indehavere og bestyrere om, hvilke personer der efter lovforslagets § 29, stk. 2, har fået forbud mod at opholde sig som gæst i den pågældende virksomhed. Hvor der i forhold til særlige virksomheder er tale om, at den person, der er ansvarlig for driften, ikke formelt er indehaver eller bestyrer, men eksempelvis forpagter, forudsættes det, at videregivelsen også kan ske til denne.

Politiet vil som udgangspunkt kunne videregive oplysninger om den pågældendes navn og CPR-nummer og om forbuddets tidsmæssige udstrækning. Oplysning om, hvilket konkret strafbart forhold der ligger til grund for forbuddets udstedelse, vil derimod som udgangspunkt ikke kunne videregives, da oplysningen ikke i sig selv har betydning for håndhævelsen af forbuddet.

Det foreslås i § 29, stk. 4, at de oplysninger, som politiet videregiver i medfør af stk. 3, kun må behandles af indehavere, bestyrere og dørmænd, jf. dog stk. 6, og behandling må kun ske i det omfang, det er nødvendigt for at håndhæve forbud efter stk. 2.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at behandlingen af de oplysninger som politiet videregiver om, hvilke personer der har fået forbud mod at opholde sig som gæst i den pågældende virksomhed som udgangspunkt alene må foretages af indehavere, bestyrere og dørmænd.

Ved »dørmænd« forstås autoriserede dørmænd, jf. lovforslagets § 19, stk. 1, og personer, som i henhold til lov om vagtvirksomhed er autoriseret til at drive vagtvirksomhed, og en vagtvirksomheds godkendte personale, jf. lovforslagets § 19, stk. 3.

Behandling af de oplysninger, der modtages fra politiet, må efter bestemmelsen kun ske i det omfang, det er nødvendigt for at håndhæve et forbud mod ophold efter lovforslagets § 29, stk. 2, 1. pkt. Der skal således være en saglig begrundelse for at få adgang til og beskæftige sig med de pågældende oplysninger.

Det foreslås i § 29, stk. 5, at indehavere, bestyrere og dørmænd har tavshedspligt med hensyn til de i stk. 3 nævnte oplysninger. Det samme gælder andre personer, som i medfør af regler fastsat efter stk. 6 kan behandle de pågældende oplysninger. Straffelovens §§ 152 og 152 c - 152 f finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der fastsættes tavshedspligt med hensyn til de oplysninger om forbud mod ophold, som politiet har videregivet i medfør af stk. 3, for indehavere, bestyrere og dørmænd samt eventuelle andre personer, som i medfør af regler fastsat efter stk. 6 får adgang til de pågældende oplysninger. Der vil i første række kunne være tale om andre ansatte i de enkelte restaurationer, eksempelvis serveringspersonale, men der vil også kunne være tale om eventuelle personer, som i forbindelse med driften af et privat register vil kunne få adgang til oplysningerne.

Henvisningen til straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f indebærer bl.a., at enhver uberettiget videregivelse eller udnyttelse af oplysningerne kan straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Sker videregivelsen eller udnyttelsen med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, eller foreligger der i øvrigt særligt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 2 år.

Det foreslås i § 29, stk. 6, at Justitsministeren kan fastsætte regler om politiets videregivelse af oplysninger i medfør af stk. 3, herunder om at

Udkast

videregivelsen kan ske via et privat register. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om den behandling af oplysninger, der er nævnt i stk. 4, herunder om at oplysningerne i nødvendigt omfang kan behandles af andre ansatte end de i stk. 4 nævnte.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der i medfør af bestemmelsen fastsættes regler om, at politiet normalt skal give en indehaver eller bestyrer i en bestemt virksomhed individuel underretning, når en person har fået forbud efter stk. 2 mod at komme der. Den enkelte virksomhed skal dog have adgang til at fravælge en sådan individuel underretning, såfremt virksomheden er tilsluttet et centralt privat register. Det forudsættes endvidere, at der fastsættes regler om, at underretningen skal ske skriftligt ved almindeligt eller eventuelt anbefalet brev eller ved krypteret e-post.

Bestemmelsen bemyndiger endvidere justitsministeren til at fastsætte de regler, der er nødvendige for, at en videregivelse af identitetsoplysninger på personer med forbud mod ophold i bestemte virksomheder kan gives via et privat register. Justitsministeren vil i den forbindelse bl.a. kunne fastsætte regler om den behandling af oplysningerne, der vil være nødvendig i forbindelse med indlæggelse og anvendelse af oplysninger i registret.

Endelig bemyndiger bestemmelsen justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om den behandling af oplysninger, der er nævnt i stk. 4. Der vil i medfør af bestemmelsen bl.a. kunne fastsættes krav til den berørte virksomheds opbevaring og håndtering af de modtagne oplysninger, herunder i hvilket omfang indehaveren og bestyreren må videregive oplysningerne til ansatte i virksomheden og i givet fald hvem ud over dem, der er specifikt anført i forslaget til stk. 4.

Efter omstændighederne vil det således være nødvendigt at lade andre ansatte i de berørte virksomheder, end de er nævnt i stk. 4, få adgang til oplysningerne. Det vil navnlig kunne være tilfældet i virksomheder uden adgangskontrol og dermed normalt uden dørmænd, idet der her – hvis adgangen til oplysningerne begrænses til indehavere, bestyrere og dørmænd – i indehaverens eller bestyrerens fravær ikke vil være nogen til at kontrollere, om en person har fået et forbud mod at komme på stedet. De personalegrupper, der kunne blive tale om i sådanne tilfælde at give adgang til de modtagne identitetsoplysninger fra politiet, vil være bartendere og serveringspersonale mv.

Udkast

I de regler, som justitsministeren fastsætter i medfør af bestemmelsen, kan der fastsættes straf og bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af de omhandlede regler, jf. lovforslagets § 39, stk. 5.

Det foreslås i § 30, stk. 1, at på serveringssteder er det forbudt at udvise støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.

Den foreslåede ordning medfører, at det er forbudt at være støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende. Forbuddet retter sig naturligt mod gæsterne, men kan også rettes mod andre i virksomhed som eksempelvis ansatte.

Serveringssteder, der serverer mad- og drikkevarer, anvender mange forskellige betegnelser som for eksempel restaurant, cafe, bodega, diskotek, spillested, værtshus, lounge, club, fast-food, pizzeria, cantina, cafeteria, bar, danserestaurant, karaokebar, selskabsforretning, natrestaurant, bistro, hotelrestaurant.

Stedet skal være indrettet på en sådan måde, at selve indretningen indikerer, at indehaveren har et ønske om at give kunderne mulighed for, at der kan indtages spise- og drikkevarer på virksomheden. Det kan for eksempel være en bred vindueskarm, der kan benyttes som bænk, eller en bænk opstillet ude foran forretningen, en hylde omkring en søjle, opstillinger med f.eks. servietter, salt og peber, som giver udslaget.

Hvis der i en forretning hverken er opstillet borde, stole, spisehylder eller andet, der indikerer, at indehaveren giver kunderne mulighed for at fortære den færdiglavede mad i forretningen eller nyde drikkevarerne på eller ved salgsstedet, vil den foreslåede ordning indebære at det ikke er indehaverens hensigt at udøve servering, og det vil derfor ikke være omfattet restaurationsloven.

Den foreslåede bestemmelse vil omfatte serveringssteder, hvor der almindeligvis er offentlig adgang til lokaler og rum. Forbuddet gælder alene de offentligt tilgængelige lokaler, der tilhører de typer virksomheder, der er omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen vil ikke medføre et forbud mod støj og uorden på omkringliggende arealer, der ikke har relation til serveringsstedet.

Udkast

Den foreslåede ordning indebærer, at en overtrædelse kan bestå i, at en person er påvirket af spiritus eller narkotika, optræder støjende, voldeligt eller fornærmende, eller udviser anden adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre. Overtrædelsen kan også omfatte, at bevillingshaveren eller bestyreren er påvirket af spiritus eller narkotika og derfor ikke er i stand til at varetage driften på forsvarlig vis. Endvidere kan adfærd, der skaber utryghed – for eksempel ved at skilte med rygmærker – medføre ulempe for både andre tilstedeværende og omboende.

Den foreslåede bestemmelse medfører et ansvar for stedet hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, da virksomheden selv kan modvirke, at der opstår episoder omfattet af bestemmelsen. Det vil være nødvendigt for virksomheden for at opretholde ro og orden, at sikre sig, at der ikke bliver lukket for mange gæster ind. Virksomheden kan ligeledes have en konkret gæstepolitik der skal sikre, at deres gæster ikke udviser støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende. Virksomheden skal derudover sikre, at der er orden i virksomheden ved at afrydde bordene og lignende og personalet skal i videst muligt omfang undgå at der opstår farlige situationer.

Hvis politiet træffer en person på et sted der serverer mad og drikkevarer vil den foreslåede bestemmelse give politiet adgang til at bortvise personen fra stedet, hvis personens tilstedeværelse indebærer en overtrædelse af bestemmelsen.

Det foreslås i § 30, stk. 2, at såfremt nogen overtræder stk. 1, skal værten eller dennes stedfortræder påtale forholdet og om fornødent bortvise den pågældende eller tilkalde politiet.

Den foreslåede ordning vil indebære, at såfremt nogen overtræder forbuddet i lovforslagets § 30, stk. 1, skal værten eller dennes stedfortræder påtale forholdet og om fornødent bortvise den pågældende eller tilkalde politiet. Ved »værten« forstås indehaveren eller bestyreren.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at restauratøren kan anmode om politiets bistand til at bortvise en person eller persongruppe, hvis de udviser støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende. Politiet kan herefter lave en tiltalerejsning, jf. straffelovens

§ 264, stk. 1, nr. 3, hvis nogen undlader at forlade området, efter at være opfordret dertil.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1. Hvilket betyder, at indehaveren eller bestyreren ligeledes kan straffes, hvis de ikke påtaler forholdet og om fornødent bortvise den pågældende eller tilkalder politiet.

Det foreslås i § 30, stk. 3, at har slagsmål eller anden betydelig uorden fundet sted på serveringsstedet, kan politiet beordre den lukket for resten af dagen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at hvis der har været slagsmål eller anden betydelig uorden på serveringstedet, dvs. hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, og hvortil der er offentlig adgang kan politiet beordre virksomheden lukket for resten af dagen, hvilket betyder til kl. 05, da det er den almindelige åbningstid. For virksomheder, hvor alkoholbevillingen indeholder begrænsninger i åbningstiden, betyder udtrykket »resten af dagen« den åbningstid, der er fastsat som vilkår i bevillingen.

Afgørelser truffet af politiet i medfør af denne bestemmelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. lovforslagets § 37, stk. 1.

Den foreslåede ordning vil indebære, at hvis virksomheden trodser forbuddet og åbner igen, vil det anses som en så væsentlig og grov overtrædelse af restaurationslovens regler, at det vil kunne føre til alkoholbevillingen tilbagekaldes, jf. lovforslagets § 13, stk. 1.

Det foreslås i § 30, stk. 4, at hvis politiet skønner, at der på serveringsstedet, foreligger særlig risiko for voldelig adfærd, kan politiet meddele påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af virksomheden. Politiet fastsætter en frist for gennemførelse af indretningen. Efterkommes påbuddet ikke inden for den fastsatte frist, kan politiet meddele påbud om lukning af virksomheden, indtil den krævede sikkerhedsmæssige indretning er gennemført.

Den foreslåede bestemmelse giver politiet adgang til at stille krav om at restaurationer, natklubber og natrestauranter og lignende, skal indrettes på en sådan måde, at der er mulighed for hurtigt at gribe ind overfor optræk til vold og over for slagsmål mellem gæsterne. Det vil dog være en forudsætning for at stille krav herom, at der foreligger en særlig risiko for voldelig adfærd i restaurationen, natklubben eller lignende virksomhed.

Udkast

Vurderingen af denne særlige risiko for voldelig adfærd vil skulle bero på virksomhedens karakter, publikums alder, antallet af gæster, herunder om der ofte er køer ved indgangen, og på, om virksomheden benytter dørmænd til at styre adgangen til lokalerne.

Det vil være en forudsætning efter den foreslåede bestemmelse, at politiet foretager en konkret vurdering af, om der er et særligt behov for at træffe foranstaltninger, der kan forebygge voldsepisoder eller sikre en hurtig indgriben ved optræk hertil. Det vil ikke kunne tillægges vægt, at der tidligere har været voldsepisoder på stedet, men en særlig risiko for voldelig adfærd eller optræk til vold vil dog kunne tillægges vægt.

Den foreslåede ordning vil indebære, at påbud om »sikkerhedsmæssige indretning af virksomheden« kun kan meddeles, hvis politiet skønner, at der kan opnås en forbedring af sikkerheden.

Det vil være via sikring af indgangspartier, herunder udskiftning med stærke døre, sluser eller lignende. Der kan også - inden for rammerne af lov om tv-overvågning - stilles krav om videoovervågning, hvis det under de konkrete forhold kan anses som et egnet middel til at imødegå voldelige episoder. Det indebærer, at der kan foretages tv-overvågning, der ikke er forbundet med optagelse af billeder på videobånd eller film, når den foretages som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegning eller lignende.

Det er endvidere i overensstemmelse med lov om tv-overvågning at stille krav om, at der kan ske optagelse af bestemte begivenheder eller begivenhedsforløb, ved aktivering af et kamera i den konkrete situation, idet der i disse tilfælde ikke er tale om vedvarende eller regelmæssig gentagen personovervågning.

Der kan også være tale om at stille krav om alarmsystemer, således at en dørmand kan tilkalde hjælp, hvis der er optræk til slagsmål eller lignende ved indgangen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at politiet overholder de forvaltningsretlige regler og så vidt muligt drøfter de sikkerhedsmæssige forhold med indehaveren eller på anden måde foretager partshøring, inden der tages stilling til den konkrete udformning af de krav, der skal stilles i de enkelte tilfælde.

Udkast

Den foreslåede bestemmelse medfører, at politiet fastsætter en frist for gennemførelse af indretningen. Efterkommes påbuddet ikke inden for den fastsatte frist, kan politiet meddele påbud om lukning af virksomheden, indtil den krævede sikkerhedsmæssige indretning er gennemført.

Overtrædelse af påbud straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 4. Der vil ligeledes være mulighed for efter retsplejelovens § 997, stk. 3, at pålægge tvangsbøder for at gennemtvinge gennemførelsen af et påbud.

Den foreslåede bestemmelse supplerer i øvrigt lovforslagets § 7, nr. 4, hvor kommunalbestyrelsen kan lægge vægt på indretningen af et udskænkningssted i forbindelse med afgørelse af om der kan gives en alkoholbevilling. Der kan i øvrigt, jf. lovforslagets § 4, indsættes vilkår i alkoholbevillingen om indretningen af restaurationen.

Klage over politiets afgørelse om påbud om lukning af virksomheden, indtil den krævede sikkerhedsmæssige indretning er gennemført, jf. lovforslagets § 30, stk. 4, 3. pkt. har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet. Dette følger af lovforslagets § 36, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås i § 31 at politiet har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid uden retskendelse adgang til lokaler eller rum, som hører til virksomheder, der omfattes af § 1.

Den foreslåede ordning vil medføre, at politiet på baggrund af et konkret skøn har uden retskendelse adgang til lokaler eller rum, som hører til virksomheder som er omfattet af denne lov, hvilket indebærer adgang til restaurationsvirksomheder og arrangementer, samt steder hvor der sker salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet.

Den foreslåede ordning vil ligeledes medføre, at virksomheder uden den fornødne adkomst i form af alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse ligeledes er omfattet af bestemmelsen. Det kan være i de tilfælde, hvor politiet skønner at der drives virksomhed omfattet af loven, som f.eks. udskænkning uden alkoholbevilling og lejlighedstilladelse eller fester og arrangementer, hvor der sker servering til personer, som ikke er fyldt 18 år.
Vedrørende politiets skøn må det forudsættes, at det skal skønnes nødvendigt for overholdelse af loven, førend at politiet kan gøre brug af hjemlen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at politiet har adgang til alle virksomhedens lokaler og rum, herunder også selskabslokaler, lagerrum og

køkken. Det er alene de lokaler, der hører til virksomheden, som politiet har adgang til efter den foreslåede bestemmelse. Privat beboelse tilknyttet eller i forlængelse af virksomheden såsom værelser udlejet til overnatning, hvori restaurationsvirksomhed ikke finder sted, vil således ikke være omfattet.

3.11. Bevillingsnævn

3.11.1. Gældende ret

Det følger af restaurationslovens § 10, stk. 1, at ansøgning om alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer skal indgives til politiet.

Det fremgår af § 10, stk. 2, at alkoholbevilling gives og fornys af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet. Bevillingen gælder et bestemt forretningssted og for et tidsrum af 8 år, men kan, når omstændigheder taler herfor, gives for et tidsrum af 4 eller 2 år. Bevillingen kan i øvrigt begrænses og betinges af vilkår.

Ifølge § 10, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen nedsætte et bevillingsnævn til at træffe afgørelser, der efter denne lov er henlagt til kommunalbestyrelsen. Bevillingsnævnet består af en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren, et sagkyndigt medlem og indtil 6 andre medlemmer. Personer, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, kan være medlem af et bevillingsnævn. I Københavns Kommune består bevillingsnævnet af borgmesteren som formand, 5 medlemmer valgt af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg, et sagkyndigt medlem og en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren. Såfremt Københavns Kommune har et magistratsstyre eller en styreform med delt administrativ ledelse, jf. §§ 64 og 64 a i lov om kommunernes styrelse, kan kommunalbestyrelsen i kommunens styrelsesvedtægt bestemme, at et magistratsmedlem henholdsvis en udvalgsformand er formand i stedet for borgmesteren.

Det følger af § 10, stk. 4, at et bevillingsnævns afslag kan indbringes for kommunalbestyrelsen. Indbringelsen skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afslaget skal indeholde oplysning om adgangen til at indbringe afgørelsen for kommunalbestyrelsen og om fristen herfor.

3.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser

I restaurationsloven har det altid været sikret, at beslutninger skal træffes så lokalt som muligt. I beværterloven nr. 104 af 10. maj 1912 som udsprang af næringsloven af 29. december 1857, som var hovedloven på området, blev det bestemt, at der såvel på landet som i København og i købstæderne skulle en bevilling til for at kunne udskænke stærke drikke. Afgørelsen om

bevilling i København blev foretaget af et nedsat bevillingsnævn og i købstæderne kommunalbestyrelsen. På landet blev bevillingerne givet af amtsrådene efter indstilling fra sognerådene.

Ved lov nr. 121 af 25. marts 1970 om hotel- og restaurationsvirksomhed blev processen for tildeling af alkoholbevillinger, fastlagt til at alkoholbevillinger blev givet af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet. Tillige blev der oprettet et landsbevillingsnævn som var en ankeinstans for afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen, herudover var det kun landsbevillingsnævnet som kunne give og forny en alkoholbevilling der skulle begrænses eller betinges. Tillige blev der givet adgang til at kommunalbestyrelsen kunne nedsætte et bevillingsnævn til at træffe de afgørelser der tilkom kommunalbestyrelsen efter loven.

I lov nr. 140 af 29. marts 1978 fik kommunalbestyrelsen udvidet sine kompetencer til at kunne begrænse og betinge en alkoholbevilling, herudover blev det bestemt, at hvis der i en kommune var nedsat et bevillingsnævn, kunne bevillingsnævnets afgørelse indbringes for kommunalbestyrelsen.

Reglerne for kommunernes sagsbehandling og bevillingsnævnets kompetence og nedsættelse har derfor en lang historisk tradition bag sig. Den seneste ændring til bevillingsnævnet var til sammensætning af dette i lov nr. 386 af 26. april 2017, hvor bevillingsnævnet blev udvidet med et sagkyndigt medlem. Det sagkyndige medlem skal så vidt muligt have kvalifikationer i form af en relevant viden om virksomhedsøkonomi. I lyset af, at en virksomheds økonomi er af afgørende betydning i forhold til f.eks. bevillingens længde, er det vigtigt at sikre, at bevillingsnævnene har den fornødne virksomhedsøkonomiske indsigt.

I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget har Erhvervsministeriet lagt vægt på, at bevillingsområdet fortsat forankres som et kommunalt anliggende med kommunalbestyrelsen som øverste myndighed. I den forbindelse er det et afgørende element i restaurationsloven, hvilket det også vil være fremover, at bevillingsområdet er et kommunalt anliggende. Grundlaget for dette er, at et kollektivt og alsidigt organ i den enkelte kommune har de bedste forudsætninger for at nå frem til den samfundsmæssigt bedste afgørelse i hvert enkelt tilfælde, og vigtigheden af denne kommunale styringsmulighed, som kommunalbestyrelserne er tillagt efter restaurationsloven, er gennem årene blevet betonet i forbindelse med flere lovændringer som har udvidet kommunalbestyrelsen og bevillingsnævnets kompetencer. Restaurationsloven giver dermed vide rammer for, at de involverede myndigheder både mere overordnet og gennem behandlingen af de enkelte sager kan

Udkast

fastlægge, hvilket restaurations- og natteliv der skal være i kommunen og i forskellige områder i kommunen.

Erhvervsministeriet har indgående overvejet balancen mellem det politiske niveau og den kommunale administrations rolle. På den ene side muliggør restaurationsloven, at kommunalbestyrelsen kan fastlægge generelle, politisk funderede retningslinjer – eksempelvis gennem en restaurationsplan – der sætter rammen for, hvordan restaurations- og nattelivet ønskes indrettet i forskellige dele af kommunen. På den anden side skal kommunalbestyrelsen, hvis ikke andet følger direkte af lovgivningen, kunne delegere konkrete beslutninger til udvalg og forvaltning, så sagsbehandlingen kan foregå effektivt og kompetencen placeres hensigtsmæssigt. Dette skaber grundlag for en rationel og fleksibel sagsgang, men bibeholdt politisk styring og det overordnede ansvar for beslutningskvaliteten.

Kommunalbestyrelsen er kommunens øverste myndighed. Kommunalbestyrelsen har det overordnede ansvar for hele den kommunale virksomhed og er kompetent til at tage stilling til enhver sag, som vedrører kommunen. Det betyder ikke, at alle beslutninger skal træffes af kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen har som udgangspunkt fri adgang til at overlade sin kompetence til udvalg og til den kommunale administration.

Kommunalbestyrelsen er dog afskåret fra at delegere udøvelsen af sin kompetence, hvis det er fastsat eller forudsat i lovgivningen, at sagen skal behandles af kommunalbestyrelsen. Et sådant delegationsforbud kan fremgå af en lov på den måde, at der står i loven, at bestemte beslutninger skal træffes af kommunalbestyrelsen i et møde. Der er endvidere som udgangspunkt et delegationsforbud, hvor det i lov om kommunernes styrelse er bestemt, at kommunalbestyrelsen er det kompetente organ. Grunden er, at lov om kommunernes styrelse netop vedrører fastlæggelsen af kompetenceforholdene mellem de kommunalpolitiske organer.

Kommunalbestyrelsen kan efter lov om kommunernes styrelse som udgangspunkt behandle alle sager i kommunen, men i praksis vil det ikke være muligt at håndtere alle sager i kommunalbestyrelsen. Derfor overlades mange sager til udvalg og forvaltningen. Mange kommuner har vedtaget en delegationsplan, som fastlægger, hvilke sager politikerne skal tage stilling til, og hvilke sager der kan klares af et udvalg eller forvaltningen. På den måde bliver arbejdet mere effektivt, og det er klart for alle, hvem der træffer beslutningerne. Kommunalbestyrelsen kan til enhver tid bestemme, hvordan og hvor ofte den vil orienteres om de sagsområder, hvor forvaltningen træffer afgørelser, og kommunalbestyrelsen kan også ændre delegationsplanen

Udkast

undervejs i valgperioden. I sager, som kommunalbestyrelsen har delegeret til forvaltningen, har kommunalbestyrelsen stadig ansvaret for, at beslutningerne er korrekte.

Samtidig understreger Erhvervsministeriet betydningen af de retslige rammer, som begrænser såvel delegation som skøn i såvel den overordnede som konkrete sagsbehandling. Hermed sikres, at alle afgørelser hviler på gældende lovgivning og almindelige forvaltningsretlige principper. Dette giver både forudsigelighed for borgerne og virksomhederne samt retssikkerhed i den kommunale forvaltning. Samlet hviler ministeriets og lovgivernes tilgang på et kompromis mellem et bredt politisk ønske om lokal forankring og styring på den ene side og klare, ensartede retslige rammer og forvaltningseffektivitet på den anden, så den enkelte kommune kan udforme et restaurations- og natteliv i overensstemmelse med lokale forhold og værdier.

Det er dermed Erhvervsministeriets vurdering, at reglerne for nedsættelse og sammensætning af et bevillingsnævn fastholdes og videreføres i den form som det har været lovfæstet i mange år. Hertil tydeliggøres og præciseres det, at beslutningskompetencen er hos kommunalbestyrelse, men at de medfør af § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse kan nedsætte særlige udvalg til varetagelse af bestemte hverv eller til udførelse af forberedende eller rådgivende funktioner for kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget eller de stående udvalg, herunder et klageudvalg til behandling af klager over bevillingsnævnets afgørelser.

3.11.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås i § 32, stk. 1, at kommunalbestyrelsen kan nedsætte et bevillingsnævn til at træffe afgørelser, der efter denne lov er henlagt til kommunalbestyrelsen.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen kan nedsætte et bevillingsnævn til at træffe afgørelser, der efter denne lov er henlagt til kommunalbestyrelsen. Det vil være de afgørelser som efter restaurationsloven er henlagt til kommunalbestyrelsen, som et bevillingsnævn kan træffe afgørelse i.

Et bevillingsnævn er et specialudvalg som kun kan nedsættes med hjemmel i denne lov. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bevillingsnævnet tager sig af alkoholbevillinger og nattilladelser, og de bemyndigelser der er henlagt til kommunalbestyrelsen i denne lov.

Udkast

Det foreslås i § 32, stk. 2, at bevillingsnævnet består af en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren, et sagkyndigt medlem og indtil 6 andre medlemmer. Personer, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, kan være medlem af et bevillingsnævn. I Københavns Kommune består bevillingsnævnet af borgmesteren som formand, 5 medlemmer valgt af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg, et sagkyndigt medlem og en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren. Såfremt Københavns Kommune har et magistratsstyre eller en styreform med delt administrativ ledelse, jf. §§ 64 og 64 a i lov om kommunernes styrelse, kan kommunalbestyrelsen i kommunens styrelsesvedtægt bestemme, at et magistratsmedlem henholdsvis en udvalgsformand er formand i stedet for borgmesteren.

Den foreslåede ordning vil medføre, at et bevillingsnævn består af en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren, et sagkyndigt medlem og indtil 6 andre medlemmer.

Med den foreslåede bestemmelse vil det dog særligt gælde for Københavns Kommune, at bevillingsnævnet består af borgmesteren som formand, 5 medlemmer valgt af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg, et sagkyndigt medlem og en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren.

Indsættelsen af et sagkyndigt medlem vil skulle sikre økonomiske kompetencer i nævnet. Det sagkyndige medlem skal således have den fornødne økonomiske indsigt til at kunne vurdere f.eks., om et regnskab eller budget økonomisk set er retvisende og realistisk i forhold til den forventede drift af restaurationsvirksomheden. Det sagkyndige medlems rolle på mødet i bevillingsnævnet er derfor at kunne påpege over for de andre medlemmer, hvis et i ansøgningen oplyst regnskab eller budget ikke er retvisende for de aktiviteter, der er omfattet af sædvanlig restaurationsdrift.

Det sagkyndige medlem vil skulle deltage i bevillingsnævnets møder og har stemmeret som de øvrige medlemmer. Det sagkyndige medlem må ikke deltage i det forberedende arbejde, dvs. i sekretariatsbetjeningen af ansøgninger, hvor sekretariat udarbejder en indstilling til afgørelse om alkoholbevilling. Det er på baggrund af denne indstilling, at bevillingsnævnet eller kommunalbestyrelsen drøfter og træffer afgørelse om tildeling eller afslag på bevilling.

Den foreslåede bestemmelse stiller ikke særlige krav til udpegningen af det sagkyndige medlem. Det er kommunalbestyrelsen, der udpeger medlemmer til bevillingsnævnet. I en kommune med magistratstyre vil det være

borgerrepræsentationen, der udpeger og godkender medlemmer af bevillingsnævnet.

Det sagkyndige medlem kan vælges blandt medarbejderne i forvaltningen eller kan være en person fra erhvervslivet med branchekendskab. Det sagkyndige medlem kan også udpeges blandt de siddende medlemmer af bevillingsnævnet. Dette kræver alene, at medlemmet besidder de rette økonomiske kompetencer. Denne person skal dog i givet fald på ny udpeges og godkendes af kommunalbestyrelsen, da medlemmet fremover skal varetage en ny funktion i nævnet, og ikke længere er menigt medlem. Der er ikke noget i loven til hinder for, at det sagkyndige medlem kan være formand for bevillingsnævnet. Kommunen kan dog i sin forretningsorden beslutte, at der er særlige regler for formandskabet.

Den foreslåede bestemmelse kan medføre, at bevillingsnævnets medlemmer vil kunne være inhabil i en beslutning eller afgørelse som skal træffes i nævnet. Det betyder, at et medlem ikke må deltage i behandlingen af en sag, hvis vedkommende har en personlig, økonomisk eller familiær interesse i sagens udfald. Reglerne sikrer, at afgørelser om alkoholbevillinger og nattilladelser træffes uvildigt og sagligt. Kravet om habilitet er en garantiforskrift, og en tilsidesættelse heraf kan derfor medføre, at en afgørelse erklæres ugyldig.

Det foreslås i § 32, stk. 3, at et bevillingsnævns afgørelse om afslag eller afgørelse der begrænses eller betinges af vilkår, jf. § 4, kan indbringes for kommunalbestyrelsen. Indbringelsen skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afslaget skal indeholde oplysning om adgangen til at indbringe afgørelsen for kommunalbestyrelsen og om fristen herfor.

Den foreslåede ordning vil indebære, at i det omfang en afgørelse om at give alkoholbevilling eller nattilladelse ikke giver ansøgeren fuldt ud medhold, er kommunalbestyrelserne forpligtet til at give en klagevejledning. Klagevejledningen skal efter forvaltningslovens § 25, stk. 1, oplyse om klageinstansen, om fremgangsmåden, der skal følges i forbindelse med klagen, samt om tidsfristen for at klage. Tillige kan et bevillingsnævns afgørelse om at betinge eller begrænse en alkoholbevilling eller tilladelse påklages til kommunalbestyrelsen. Pligten til at klagevejlede og klageadgangen gælder også, i det omfang en alkoholbevilling eller tilladelse begrænses eller betinges.

Udkast

Den foreslåede ordning vil medføre, at klagefristen til kommunalbestyrelsen vil være 4 uger. Det gælder kommunalbestyrelsernes afslag generelt, det vil sige både afslag på alkoholbevilling og nattilladelser.

En klage over bevillingsnævnets afgørelse vil medføre, at kommunalbestyrelsen skal foretage en prøvelse af denne, både for så vidt angår det skønsmæssige som det retlige i sagen. Kommunalbestyrelsen har ved sin behandling af klagen ret og pligt til at undersøge sagen, heraf følger en pligt til at tage hensyn til eventuelt nyt i sagen.

Kommunalbestyrelsen kan i medfør af § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse nedsætte særlige udvalg til varetagelse af bestemte hverv eller til udførelse af forberedende eller rådgivende funktioner for kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget eller de stående udvalg. Kommunalbestyrelsen bestemmer de særlige udvalgs sammensætning og fastsætter regler for deres virksomhed. Det betyder, at kommunalbestyrelsen har adgang til at nedsætte et særligt klageudvalg til behandling af klager over Bevillingsnævnets afgørelser.

Har kommunalbestyrelsen ikke nedsat et bevillingsnævn, er der dermed ingen administrativ rekurs af de afgørelser som kommunalbestyrelsen træffer i medfør af denne lov. Kommunalbestyrelsens ikke-begunstigende afgørelser er endelige og kan ikke påklages til en overordnet myndighed, da kommunalbestyrelsen er den øverste kommunale myndighed. Det betyder, at kommunalbestyrelsen som udgangspunkt kan tage stilling til enhver sag, der vedrører kommunen, og har ansvar for de beslutninger, kommunen træffer.

Kommunalbestyrelsens ikke-begunstigende afgørelser, eksempelvis hvor ansøger har modtaget afslag eller der er indsat begrænsninger eller betingelser i alkoholbevillingen eller nattilladelsen, kan indbringes for domstolene, jf. grundlovens § 63.

3.12. Klage over afgørelser

3.12.1. Gældende ret

Det følger af restaurationslovens § 34, stk. 1, at politiets afgørelser om nægtelse af autorisation efter § 15 a og godkendelse efter § 15 c samt politiets afgørelser efter § 26, stk. 1 og 2, § 29, stk. 4, § 31 og § 32, stk. 4, kan indbringes for rigspolitichefen. Andre afgørelser efter denne lov, der træffes af politiet, kan med de i § 35 nævnte undtagelser indbringes for Erhvervsstyrelsen. Klage over politiets påbud om lukning af en virksomhed, jf. § 32,

Udkast

stk. 4, 3. pkt., har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet.

Ved lov nr. 538 af 8. juni 2006 blev klageadgangen ændret, så klager over politiets afgørelser sidenhen har kunnet indbringes for rigspolitichefen.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende, tillæg A, side 5441 og 5442, fremgår det, at i overensstemmelse med, at rigspolitichefen fremover vil være almindelig overordnet myndighed i forhold til politidirektørerne, foreslås det, at politiets afgørelser om nægtelse af autorisation efter restaurationslovens § 15 a og godkendelse efter restaurationslovens § 15 c samt politiets afgørelser efter restaurationslovens § 26, stk. 2 og 3, § 29, stk. 4, § 31 og § 32, stk. 4, fremover skal kunne påklages til rigspolitichefen og ikke som i dag til Justitsministeriet. Det drejer sig om afgørelser om autorisation af dørmænd (§ 15 a), godkendelse af andre ansatte i virksomheder med alkoholbevilling (§ 15 c), tilladelse til optræden for offentligheden (§ 26, stk. 2), forbud mod offentlig dans, musik, spil og lignende (§ 26, stk. 3), midlertidigt forbud mod servering og forhandling af stærke drikke (§ 29, stk. 4), forbud mod at opholde sig som gæst i en bestemt virksomhed (§ 31) og påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af restaurationer mv. (§ 32, stk. 4). Det følger af forslaget til retsplejelovens § 109, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 54), at rigspolitichefens afgørelser i klagesager over afgørelser truffet af politidirektørerne ikke kan påklages til justitsministeren.

Erhvervsstyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § restaurationslovens § 34, stk. 2.

Det fremgår derfor af § 35, stk. 1, at afgørelser truffet af politiet i medfør af § 17, stk. 2, § 19, stk. 2, 2. pkt., § 23, stk. 3, § 24, stk. 4, § 28, stk. 3, 4, 6, 7 og 8, og § 32, stk. 3, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Ved lov nr. 391 af 25. maj 2009 ændrede lovgiver § 35, stk. 1. Tidligere havde bestemmelsen omhandlet, at de oplistede afgørelser truffet af politimesteren, i København politidirektøren eller kommunalbestyrelsen ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Det blev ændret, så det således kun var »Afgørelser truffet af politiet i medfør af § 17, stk. 2, § 19, stk. 2, 2. pkt., § 23, stk. 3, § 24, stk. 3, § 28, stk. 3, 4, 6, 7 og 8, og § 32, stk. 3, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«. Baggrunden for ændringen var nedlæggelsen af landsbevillingsnævnet.

Udkast

Afgørelser truffet af politidirektøren, om tilbagekaldelse af en autorisation som dørmand og godkendelse som ansat efter § 15 d, stk. 1, nr. 2, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 35, stk. 2.

Ifølge § 36 kan Erhvervsministeren fastsætte regler om, at visse afgørelser skal kunne indbringes for et ankenævn.

3.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at den nuværende ordning om klageadgang over politiets afgørelser til rigspolitichefen er hensigtsmæssig, og at den derfor bør videreføres.

Det drejer sig om afgørelser inden for restaurationsloven, som politiet træffer med henblik på at opretholde ro og orden. Det vil derfor være naturligt at videreføre, at klager over disse afgørelser behandles af rigspolitichefen, som under ansvar over for justitsministeren har ansvaret for politiets opgaver i hele landet og er øverste myndighed i forhold til politikredsene.

Alle afgørelser, som politiet træffer med henblik på at opretholde ro og orden, bør naturligt kunne påklages til rigspolitichefen. Dette skyldes, at rigspolitichefen – under ansvar over for justitsministeren – har det overordnede ansvar for politiets opgaver på landsplan og fungerer som øverste myndighed for politikredsene.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at klageadgangen til Erhvervsstyrelsen over de øvrige afgørelser truffet af politiet ligeledes bør videreføres. Det vil fortrinsvis være afslag på lejlighedstilladelser eller fastsatte begrænsninger eller betingelser til lejlighedstilladelsen som der bliver klaget over. Erhvervsstyrelsen modtager årligt 6-8 klager vedrørende politiets administration af lejlighedstilladelser.

Tillige er det Erhvervsministeriets vurdering, at dele af § 35, stk. 1, bør videreføres, det vil sige de af politiets afgørelser der beror på et skøn over lokale forhold, som den lokale myndighed er bedre egnet til at udøve end den centrale myndighed skal ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Den manglende administrative klagemulighed er et hensyn til, at der ikke skal ske dobbeltadministration, samt at det anses som afgørelser som mest hensigtsmæssigt bliver forelagt domstolene direkte.

Erhvervsministeriet har overvejet, hvilke typer af politiets afgørelser der bør videreføres. Det omfatter blandt andet politiets afslag på ansøgning om midlertidig alkoholbevilling, forbud mod opstilling af automater med stærke drikke, forbud mod udlevering af stærke drikke, begrænsning af

åbningstiden i op til 30 dage, afslag på tilladelse til servering i lukketiden samt påbud om lukning af steder, hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer.

Klageadgangen over afgørelser, som efter lovforslaget træffes af kommunalbestyrelsen eller et nedsat bevillingsnævn følger af lovforslagets § 32, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Den gældende bestemmelse i § 28, stk. 3 om at kommunalbestyrelsen med politiets samtykke kan tillade længere åbningstid, når virksomheden drives på jernbanestationer, lufthavne, skibsekspeditioner, rutebilstationer samt færgers og ruteskibes anløbspladser foreslås at udgå af en ny lov og videreføres derfor ikke. Se kapitel 3.8.2. for Erhvervsministeriets overvejelser om dette.

Tillige er det Erhvervsministeriets vurdering, at det bør videreføres, at kommunalbestyrelsens afgørelse om tilbagekaldelse af godkendelse som bestyrer og politiets afgørelse om tilbagekaldelse af autorisation som dørmand eller godkendelse som ansat ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Erhvervsministeriet finder det fortsat mest hensigtsmæssigt, at sådanne afgørelser ikke indbringes for anden myndighed, men kan forlanges indbragt direkte for domstolene.

Ifølge § 36 kan Erhvervsministeren fastsætte regler om, at visse afgørelser skal kunne indbringes for et ankenævn. Bestemmelsen blev indsat i lov nr. 851 af 23. december 1987, hvor lovgiver overførte visse beføjelser til den daværende Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Ved lov nr. 256 af 6. maj 1993 blev bemyndigelsen bevaret til at kunne have hjemlen til, at visse afgørelser kunne indbringes for et ankenævn. Bestemmelsen har aldrig været bragt i anvendelse, og derfor er det Erhvervsministeriets vurdering, at bestemmelsen ikke bør videreføres.

3.12.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås i lovforslagets § 36, stk. 1, at politiets afgørelser om nægtelse af autorisation som dørmand efter § 19 og godkendelse som ansat efter § 21 samt politiets afgørelser efter § 26, stk. 1 og 2, § 28, stk. 4, § 29, stk. 1 og 2, og § 30, stk. 4, kan indbringes for rigspolitichefen. Andre afgørelser efter denne lov, der træffes af politiet, kan med de i § 37 nævnte undtagelser indbringes for Erhvervsstyrelsen. Klage over politiets påbud om lukning af en virksomhed, jf. § 30, stk. 4, 3. pkt., har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at politiets afgørelser om nægtelse af autorisation som dørmand, jf. lovforslagets § 19, godkendelse af andre ansatte i virksomheder med alkoholbevilling, jf. lovforslagets § 21, tilladelse til optræden for offentligheden, jf. lovforslagets § 26, stk. 1, forbud mod offentlig dans, musik, spil og lignende, jf. lovforslagets § 26, stk. 2, midlertidigt forbud mod servering og forhandling af stærke drikke, jf. lovforslagets § 28, stk. 4, forbud mod at opholde sig som gæst i en bestemt virksomhed, jf. lovforslagets § 29, stk. 1 og 2, og påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af restaurationer mv., jf. lovforslagets § 30, stk. 4, kan indbringes for rigspolitichefen.

Videre vil den foreslåede bestemmelse medføre, at andre afgørelser der træffes af politiet, kan indbringes for Erhvervsstyrelsen. Dette gælder dog ikke for de afgørelser som politiet træffer efter lovforslagets § 37, det vil omfatte afgørelser om afslag på ansøgning om midlertidig alkoholbevilling, jf. lovforslagets § 6, stk. 1, begrænsning af åbningstiden i op til 30 dage, jf. lovforslagets § 23, stk. 7, forbud mod opstilling af automater med stærke drikke, jf. lovforslagets § 24, stk. 3, forbud mod udlevering af stærke drikke, jf. lovforslagets § 25, stk. 4, påbud om lukning af steder hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer, jf. § 30, stk. 3, samt afgørelser truffet efter § 22, stk. 1, om tilbagekaldelse af autorisation som dørmand i medfør af § 19 og godkendelse som ansat i medfør af § 21.

Den foreslåede bestemmelse vil videre medføre at klage over politiets påbud om lukning af en virksomhed, jf. lovforslagets § 30, stk. 4, 3. pkt., har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet.

Fælles for de afgørelser som politiet vil skulle træffe efter den foreslåede bestemmelse er, at med det overordnede hensyn at opretholde ro og orden. Tillige vil den foreslåede bestemmelse også betyde, at hvis politiet begrænser eller betinger en af de omfattede afgørelser, jf. lovforslagets § 4, gælder klagemuligheden ligeså.

Det foreslås i § 36, stk. 2, at Erhvervsstyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Den foreslåede ordning vil indebære, at klager over Erhvervsstyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Det vil betyde, at afgørelserne alene kan indbringes for domstolene efter sædvanlige regler herom.

Udkast

Det foreslås i § 37, stk. 1, at afgørelser truffet af politiet i medfør af § 6, stk. 1, § 23, stk. 7, § 24, stk. 3, § 25, stk. 4, og § 30, stk. 3, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Den foreslåede ordning vil indebære, at afgørelser truffet af politiet om afslag på ansøgning om midlertidig alkoholbevilling, jf. lovforslagets § 6, stk. 1, begrænsning af åbningstiden i op til 30 dage, jf. lovforslagets § 23, stk. 7, forbud mod opstilling af automater med stærke drikke, jf. lovforslagets § 24, stk. 3, forbud mod udlevering af stærke drikke, jf. lovforslagets § 25, stk. 4, påbud om lukning af steder hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer, jf. lovforslagets § 30, stk. 3, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Det vil betyde, at disse afgørelser kan forlanges indbragt for domstolene.

Det foreslås i § 37, stk. 2, at afgørelser truffet efter § 22, stk. 1, om tilbagekaldelse af godkendelse som bestyrer i medfør af 18, stk. 1, 1. pkt., autorisation som dørmand i medfør af § 19 og godkendelse som ansat i medfør af § 21, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Tilbagekaldelse af godkendelse som bestyrer, autorisation som dørmand eller godkendelse som ansat kan ske, hvor der er særlig grund til at antage, at bestyreren, dørmanden eller den ansatte ikke vil eller kan drive restaurationsvirksomheden på forsvarlig måde, herunder ved grov eller gentagen overtrædelse af grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for godkendelsen, autorisationen, bestemmelser i loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven. Dette kan blandt andet være i tilfælde, hvor bestyreren, dørmanden eller den ansatte undlader at føre tilstrækkelig adgangskontrol, hvor bestyreren, dørmanden eller den ansatte ikke er til stede i virksomheden på de tidspunkter, hvor der er mange og vanskelige gæster, hvor bestyreren, dørmanden eller den ansatte undlader at tilkalde politiet ved alvorlige lovovertrædelser som eksempelvis slagsmål eller voldelige overfald, hvor dørmanden, bestyreren eller personalet er påvirket af alkohol i et uforsvarligt omfang eller af euforiserende stoffer, så virksomheden ikke kan drives på forsvarlig måde.

Tilbagekaldelsen vil være en administrativ afgørelse. Det vil være en betingelse for tilbagekaldelsen, at der er en særlig grund til at antage, at hvervet ikke varetages på forsvarlig vis. Ved tilbagekaldelse af en godkendelse eller autorisation må der kræves mere graverende forhold, end der kræves ved nægtelse i forbindelse med ansøgning herom, da der er tale om fratagelse af en erhvervet rettighed.

Udkast

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kommunalbestyrelsens afgørelse om tilbagekaldelse af godkendelse som bestyrer og politiets afgørelse om tilbagekaldelse af autorisation som dørmand eller godkendelse som ansat ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. En afgørelse om tilbagekaldelse vil kunne kræves indbragt for domstolene. Kommunalbestyrelsen eller politiets afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

For nærmere om tilbagekaldelse af godkendelse som bestyrer, autorisation som dørmand eller godkendelse som ansat henvises til lovforslagets § 22 og bemærkningerne hertil.

3.13. Sanktioner

3.12.1. Gældende ret

Det følger af restaurationslovens § 37, stk. 1, at med bøde straffes den, der 1) overtræder § 1, stk. 5, § 10 a, stk. 3 og 4, § 14, stk. 3, § 14 a, stk. 1 og 2, § 16, stk. 2, § 20, stk. 2 og 4, 1. og 2. pkt., § 22, stk. 1, 2. pkt., og stk. 5, § 23, stk. 1 og 2, § 24, stk. 1 og 5, § 26, stk. 1, § 27, 1. pkt., § 28, stk. 1, 1. pkt., og stk. 8, § 29, stk. 1, 2 og 3, § 31, stk. 4, og § 32, stk. 1 og 2, 2) tilsidesætter betingelser eller begrænsninger fastsat i medfør af § 10, stk. 2, 3. pkt., § 15 a, stk. 4, og § 33, 3) overtræder forbud i henhold til § 20, stk. 3, § 22, stk. 1, 3. pkt., § 23, stk. 3, § 24, stk. 4, § 26, stk. 2, § 29, stk. 4, og § 31, 4) overtræder påbud meddelt i medfør af § 15 b, stk. 1, og § 32, stk. 4, eller 5) beskæftiger dørmænd, som ikke er autoriseret i medfør af § 15 a.

Ifølge restaurationslovens § 37, stk. 2, skal der ved udmåling af straffen efter stk. 1, nr. 1, for overtrædelse af § 32, stk. 1, lægges betydelig vægt på hensynet til at forhindre forstyrrelse af den offentlige orden og ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.

Det fremgår af § 37, stk. 3, at under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan straffen efter stk. 1 stige til fængsel indtil 4 måneder.

Den, der nyder, køber eller på anden måde skaffer sig stærke drikke i strid med loven, straffes med bøde, jf. § 37, stk. 4.

Det følger af § 37, stk. 5, at i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Det samme gælder for overtrædelse af forbud udstedt i medfør af forskrifterne.

Ifølge § 37, stk. 6, kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Udkast

Det fremgår af § 37, stk. 7, at der kan pålægges restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere bødeansvar for overtrædelse af § 28, stk. 8, § 29, stk. 1, og af forbud i henhold til § 31, stk. 1, der begås af ansatte i virksomheden, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes dem som forsætlig eller uagtsom. Er restauratøren eller kantineindehaveren et selskab, jf. § 14, staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges selskabet, staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Rigsadvokaten har for visse overtrædelser af restaurationslovens § 37, stk. 1, nr. 1, udsendt en Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., hvori der er fastsat retningslinjer for bødepåstanden i sager om overtrædelse af servering af stærke drikke uden alkoholbevilling, jf. § 10 a, stk. 3, udlevering og medbringen af stærke drikke fra virksomheder uden alkoholbevilling, jf. § 24, stk. 1, manglende overholdelse af lukketiden, jf. § 28, stk. 1, 1. pkt., forbud mod servering af stærke drikke, jf. § 29, stk. 1, overtrædelse af forbud mod ophold, jf. § 31 og forstyrrelse af den offentlige orden, jf. § 32, stk. 1.

Ifølge Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., er det forretningsindehaveren, bestyreren eller dennes personale, som må sørge for, at restaurationslovens regler overholdes, og hovedreglen er derfor, at det i almindelighed er tilstrækkeligt at rejse tiltale mod denne.

Efter restaurationslovens § 10 a, stk. 3, må stærke drikke kun serveres i virksomheder med alkoholbevilling. Stærke drikke er defineret i § 1, stk. 4, i loven. Overtrædelse af restaurationslovens § 10 a, stk. 3, straffes efter lovens § 37, stk. 1, nr. 1, med bøde.

Kravet om alkoholbevilling og tilladelse gælder ikke for kantiner og enkeltstående arrangementer, jf. kapitel 4 og 5.

Bestemmelsen i § 10 a, stk. 3, blev indsat i restaurationsloven ved lov nr. 391 af 25. maj 2009. Forarbejderne til loven indeholder ingen tilkendegivelser om strafniveauet for overtrædelse af restaurationslovens § 10 a, stk. 3.

Særligt fremgår det vedrørende overtrædelse af restaurationslovens § 29, stk. 1, at der i medfør af restaurationslovens § 37, stk. 7, gælder et objektivt strafansvar for restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere, som kan pålægges bødeansvar for overtrædelse af denne bestemmelse, der begås

Udkast

af ansatte i virksomheden, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes dem som forsætlig eller uagtsom.

Videre følger det af Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., at efter restaurationslovens § 24, stk. 1, må der ikke i og fra virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet. Overtrædelse af restaurationslovens § 24, stk. 1, straffes efter lovens § 37, stk. 1, nr. 1, med bøde.

Der gælder følgende retningslinjer for bødepåstanden i sager om overtrædelse af restaurationslovens § 24, stk. 1:

Indehaver	**1.000 kr.**
Gæst	**500 kr.**

Der er ved fastsættelse af bøden for indehaveren lagt vægt på, at overtrædelsen begås i erhvervsforhold.

Der rejses som udgangspunkt alene tiltale mod indehaveren.

Det forudsættes således, at der kun undtagelsesvist rejses tiltale mod gæsten.

Ifølge Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., er det i restaurationslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., fastsat at steder, hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, og hvortil der er offentlig adgang, som udgangspunkt skal være lukket i tiden fra kl. 24 til kl. 5. Efter bestemmelsens stk. 2-4 kan åbningstiden i visse tilfælde udvides. Overtrædelse af restaurationslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., straffes efter lovens § 37, stk. 1, nr. 1, med bøde.

Der gælder følgende retningslinjer for bødepåstanden i sager, hvor reglerne om lukketid er overtrådt:

Restauratør og bestyrer	**1.000 kr.**
Ansat	**500 kr.**
Gæst	**500 kr.**

Der rejses som udgangspunkt alene tiltale mod indehaveren.

Udkast

Der kan undtagelsesvist rejses tiltale mod gæsten, f.eks. fordi gæsten trods forretningsindehaverens opfordring har nægtet at forlade stedet.

Tillige følger det Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., at efter restaurationslovens § 29, stk. 1, er det på serveringssteder forbudt at servere eller lade servere stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år, og for personer, om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre. Overtrædelse af restaurationslovens § 29, stk. 1, straffes efter lovens § 37, stk. 1, nr. 1, med bøde.

Anklagemyndigheden skal som udgangspunkt anvende nedenstående bødepåstande i sager om overtrædelse af restaurationslovens § 29, stk. 1:

1. gang	
Restauratør, bestyrer mv.	**2.500 kr.**
Ansat	**1.500 kr.**
2. gang	
Restauratør, bestyrer mv.	**6.500 kr.**
Ansat	**3.000 kr.**
3. gang	
Restauratør, bestyrer mv.	**13.000 kr.**
Ansat	**6.500 kr.**

Bøderne er fastsat på baggrund af en række prøvesager, der blev gennemført i København i 2003 og herefter reguleret i overensstemmelse med satsreguleringsprocenten.

For så vidt angår gentagelsestilfælde, er det anført i forarbejderne til lov nr. 213 af 31. marts 2004 om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 16 år (nu lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år) (L 95 af 26. november 2003, de specielle bemærkninger til § 4), at bøderne for overtrædelse af forbuddet mod salg af alkohol til personer under 16 år i førstegangstilfælde bør svare til den bødestraf, der blev udmålt i de nævnte prøvesager fra 2003, og at bøderne i anden- og

tredjegangstilfælde af overtrædelse af forbuddet mod salg af alkohol til personer under 16 år forudsættes udmålt til henholdsvis 5.000 kr. og 10.000 kr. (2003-niveau).

På denne baggrund er det Rigsadvokatens opfattelse, at der i anden- og tredjegangstilfælde af overtrædelse af restaurationslovens § 29, stk. 1, nr. 1, efter at der er taget højde for satsreguleringen bør nedlægges påstand om en bøde til restauratøren på henholdsvis 6.500 kr. og 13.000 kr., mens bøden til den ansatte bør påstås fastsat til henholdsvis 3.000 kr. og 6.500 kr.

Det bemærkes, at der med henblik på forenkling er fastsat samme bødetakst for overtrædelse af § 29, stk. 1, nr. 1 og 2, selv om de ovennævnte prøvesager alene vedrører overtrædelse af § 29, stk. 1, nr. 1, om servering for personer under 18 år. Der er herved også lagt vægt på, at overtrædelsen begås i erhvervsforhold.

Som udgangspunkt rejses der alene tiltale mod restauratøren, bestyreren eller den ansatte.

Der vil i almindelighed ikke være anledning til at rejse tiltale mod en gæst for overtrædelse af restaurationslovens § 29, stk. 1, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, f.eks. forevisning af falsk legitimation eller lignende. Formålet med bestemmelsen er således navnlig at beskytte unge under 18 år og berusede personer.

Efter restaurationslovens § 37, stk. 4, kan den unge under 18 år, der i strid med restaurationslovens § 29, stk. 1, nr. 1, køber stærke drikke, dog tillige straffes med bøde.

Der kan således efter en konkret vurdering af præventive hensyn være behov for at rejse tiltale mod den unge, f.eks. hvis det konstateres, at mange unge i nattelivet opnår udskænkning i strid med § 29, stk. 1, nr. 1.

Det følger af Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., at efter restaurationslovens § 31, stk. 1 og 2, kan politiet under særlige forhold forbyde indehavere af en virksomhed at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i virksomheden. Politiet kan endvidere forbyde personer, der søger fortjeneste ved prostitution, eller som i forbindelse med besøg på et sted, hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, har begået en strafbar handling, at opholde sig som gæster i bestemte virksomheder, ligesom politiet kan forbyde de pågældende indehavere at modtage disse personer som gæster.

Udkast

Hensynet bag håndhævelsen af restaurationslovens § 31, stk. 2, er at undgå slagsmål på restaurationer, værtshuse og diskoteker mv. og at undgå, at andre gæster føler sig utrygge.

Overtrædelsen af et forbud meddelt efter § 31 straffes med bøde, jf. § 37, stk. 1, nr. 3. Under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan straffen efter stk. 1 stige til fængsel indtil 4 måneder, jf. § 37, stk. 3.

Anklagemyndigheden skal som udgangspunkt anvende nedenstående bødepåstande i sager om overtrædelse af restaurationslovens § 31, stk. 2:

Overtrædelse af forbud om ikke at opholde sig som gæst i restauration	**1.500 kr.**
- under skærpende omstændigheder	**2.000 kr.**

Bødepåstanden på 1.500 kr. bør anvendes, hvis overtrædelsen alene består i, at den pågældende indfinder sig i en restauration uden at være til gene for personalet eller andre gæster.

Hvis der foreligger skærpende omstændigheder, f.eks. hvis vedkommende er til gene for personalet eller andre gæster, uden at dette er en overtrædelse af andre bestemmelser i straffeloven eller restaurationsloven mv., bør der således nedlægges påstand om en skærpet bøde.

Bøden bør søges forhøjet i gentagelsestilfælde, således at bøden i 2. gangstilfælde forhøjes med 500 kr., og i tredjegangs- og senere tilfælde med 1.000 kr. i forhold til bøden i 1. gangstilfælde.

I tilfælde, hvor der udover overtrædelse af et forbud efter § 31, stk. 2, også foreligger andre overtrædelser, f.eks. af restaurationsloven, skal der tillige rejses tiltale for disse overtrædelser. En samlet bøde for overtrædelserne skal herefter fastsættes ved modereret kumulation.

Justitsministeriet har udstedt cirkulæreskrivelse nr. 10092 af 21. december 2006 om forbud efter restaurationslovens § 31, stk. 2. Cirkulæreskrivelsen indeholder en samlet gennemgang af reglerne om og praksis vedrørende politiets behandling af sager om meddelelse af forbud efter § 31, stk. 2.

Videre følger det af Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., De oplysninger, som politiet videregiver i medfør af bestemmelsens stk. 3, må kun behandles af indehavere, bestyrere og dørmænd, og behandling må kun ske i

Udkast

det omfang, det er nødvendigt for at håndhæve forbud efter stk. 2. Dette fremgår af bestemmelsens stk. 4.

Justitsministeren kan efter bestemmelsen i § 31, stk. 6, fastsætte regler om politiets videregivelse af oplysningerne om forbud efter § 31, stk. 2, herunder om, at videregivelsen kan ske via et privat register, og at oplysningerne i nødvendigt omfang kan behandles af andre end indehaveren, bestyreren og dørmændene.

Reglerne om videregivelse og behandling af oplysninger om forbud mod ophold i bestemte virksomheder i restaurationslovens § 31, stk. 3-6, blev indsat i lov nr. 1275 af 16. december 2009 om ændring af lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv. Bestemmelserne blev indsat for at give restauratører og dørmænd de nødvendige redskaber for at undgå, at personer med restaurationsforbud alligevel får adgang til restaurationen.

Ifølge Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., så følger det af restaurationslovens § 32, stk. 1, at det er forbudt at udvise støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende. Overtrædelse af restaurationslovens § 32, stk. 1, straffes efter lovens § 37, stk. 1, nr. 1, med bøde. Efter § 37, stk. 2, skal der ved udmåling af straffen efter stk. 1, nr. 1, for overtrædelse af § 32, stk. 1, lægges betydelig vægt på hensynet til at forhindre forstyrrelse af den offentlige orden og ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.

Anklagemyndigheden skal som udgangspunkt anvende nedenstående bødepåstande i sager om overtrædelse af restaurationslovens § 32, stk. 1:

Uorden (støjende, fornærmelig eller lignende adfærd)	**1.500 kr.**
Voldelig optræden	**(minimum) 3.000 kr.**

Ved udmåling af straffen efter stk. 1, nr. 1, for overtrædelse af § 32, stk. 1, skal der lægges betydelig vægt på hensynet til at hindre forstyrrelse af den offentlige orden og ulempe for andre tilstedeværende eller omboende. Dette fremgår direkte af § 37, stk. 2, der blev indført ved lov nr. 249 af 30. marts 2011, der trådte i kraft den 1. maj 2011.

Udkast

Formålet med bestemmelsen er at opnå en skærpelse af bødestraffen for overtrædelse af restaurationslovens § 32, stk. 1, således at bøder efter bestemmelsen fastsættes efter samme retningslinjer som bøder for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1, om gadeuorden og voldelig optræden mv.

Det forudsættes således i forarbejderne, at bødestraffen for overtrædelse af restaurationslovens § 32, stk. 1, ved støjende, fornærmelig eller lignende adfærd, som efter de hidtil gældende retningslinjer var 600 kr., som udgangspunkt skal forhøjes til 1.500 kr.

Tilsvarende forudsættes det, at bøder for overtrædelse af restaurationslovens § 32, stk. 1, ved voldelig adfærd som udgangspunkt fastsættes til minimum 3.000 kr., således at der afhængig af overtrædelsens karakter og konsekvenser, herunder om der er tale om personskade, kan blive tale om en større bøde.

Ifølge CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., så nedsættes bøderne for unge under 18 år og personer med særlig lav indtægt i overensstemmelse med ordningen på færdselslovens område. Bøden til unge under 18 år skal generelt nedsættes til det halve beløb.

Nedsættelsen af bøden skal ske ved anklagemyndighedens foranstaltning i forbindelse med udsendelse af bødeforelæg eller ved nedlæggelse af påstand om bøde.

Bøden til personer med særlig lav indtægt kan – hvis den sigtede fremlægger den fornødne dokumentation for sine indtægtsforhold – nedsættes til det halve beløb. Indtægtsgrænsen reguleres en gang årligt.

Det bemærkes, at det er forholdene på gerningstidspunktet, der er afgørende for en eventuel nedsættelse både med hensyn til sigtede under 18 år og sigtede med en særlig lav indtægt.

3.13.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt fortsat at straffe den, der overtræder restaurationslovens bestemmelser, tilsidesætter begrænsninger eller betingelser der er fastsat i en bevilling, tilladelse eller dispensation eller overtræder forbud og påbud meddelt af politiet. Ydermere vurderer Erhvervsministeriet, at det bør videreføres, at det straffes, hvis der beskæftiges dørmænd, som ikke er autoriseret eller, hvis man nyder, køber eller på anden måde skaffer sig stærke drikke i strid med loven.

Udkast

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det bør videreføres, at der straffes med et administrativt bødeforelæg for visse overtrædelser af restaurationsloven. Et administrativt bødeforelæg er en tilkendegivelse af, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale den bøde, der er fastsat i bødeforelægget. Accepteres bødeforelægget, medfører det, at en sag kan afsluttes langt hurtigere, end hvis sagen skulle afgøres ved domstolene. Accepteres bødeforelægget ikke, indbringes sagen som udgangspunkt for retten. Det er tillige Erhvervsministeriets vurdering, at videreføre, at straffen kan stige til fængsel i indtil 4 måneder, dog kun under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde.

Der har ikke tidligere været taget samlet stilling til bødebestemmelsen i restaurationsloven siden hovedloven blev vedtaget i 1993. Ved lovændringen i 2011 blev bødestraffen dog skærpet for overtrædelse af bestemmelsen i § 32, stk. 1. Her blev det fastlagt, at bødeniveauet for overtrædelse af bestemmelsen skal følge samme retningslinjer som bøder for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at bødeniveauet for overtrædelser af restaurationsloven, alkoholbevillinger og nattilladelser videreføres, herunder pba. af Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv. og domstolspraksis. Således videreføres det, at de udmålte bøder er proportionale, effektive og afskrækkende for overtræderne.

3.13.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås i § 39, stk. 1, nr. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 1, stk. 3, § 9, stk. 4, § 11, stk. 2, 1. eller 2. pkt., § 15, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller stk. 4, § 16, stk. 2, § 17, stk. 1 eller 2, § 23, stk. 1, § 24, stk. 1 eller 2, § 25, stk. 1, § 26, stk. 1, § 27, stk. 1, § 28, stk. 1, 2 eller 3, § 29, stk. 4, eller § 30 stk. 1 eller 2,

Det forudsættes, at Rigsadvokaten – som på andre områder – fortsat vil kunne revidere bødetaksterne efter § 39, stk. 1, nr. 1, som følge af den almindelige pris- og lønudvikling.

Udmåling af bødestraf efter lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 1, vil i øvrigt fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende

omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39, stk. 1, vil videreføre anklagemyndighedens praksis om nedsættelsesgrund, jf. CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., hvorefter bøderne bør nedsættes for unge under 18 år og personer med særlig lav indtægt i overensstemmelse med ordningen på færdselslovens område.

Bøden til unge under 18 år skal generelt nedsættes til det halve beløb.

Nedsættelsen af bøden skal ske ved anklagemyndighedens foranstaltning i forbindelse med udsendelse af bødeforelæg eller ved nedlæggelse af påstand om bøde.

Bøden til personer med særlig lav indtægt kan – hvis den sigtede fremlægger den fornødne dokumentation for sine indtægtsforhold – nedsættes til det halve beløb. Indtægtsgrænsen reguleres én gang årligt.

Det bemærkes, at det er forholdene på gerningstidspunktet, der er afgørende for en eventuel nedsættelse både med hensyn til sigtede under 18 år og sigtede med en særlig lav indtægt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at personer og selskaber m.v., der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, stk. 3, ved at forestå servering af stærke drikke uden at have en alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse, vil kunne straffes med bøde.

For så vidt angår overtrædelse af lovforslagets § 1, stk. 3, skal der ved udmålingen af bødestraf lægges afgørende vægt på antallet af overtrædelser og omfanget af den ulovlige virksomhed. Det vil være op til domstolene at fastsætte den endelige bødestraf.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at selskaber m.v., der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 9, stk. 4, ved ikke at give meddelelse til kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter at der indtrådt nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen, eller såfremt en aktionær eller en anpartshaver efter bevillingens meddelelse opnår besiddelse af 30 pct. eller mere af selskabskapitalen, vil kunne straffes med bøde.

Udkast

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 11, stk. 2, 1. eller 2. pkt. ved at kantiner holdes åbne på andre tidspunkter end fra 1/2 time før arbejdstidens begyndelse til 1 1/2 time efter arbejdstidens ophør eller at der i lukketiden serveres stærke drikke i kantinelokalerne, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 15, stk. 1, 1. og 2. pkt., ved at servere stærke drikke for over 150 personer til et indendørs arrangement uden at have underrettet politiet senest 3 dage før arrangementets afholdelse, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at arrangøren af en fest, møde og lignende særlige lejligheder, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 15, stk. 4, ved at lade stærke drikke servere af serveringspersonale der ikke er fyldt 18 år, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at selskaber m.v. og bestyrere, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 16, stk. 2, ved at lade sig finansiere helt eller delvis ved lån, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse eller modtagelse af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed af andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 17, stk. 1, vil kunne straffes med bøde, hvis bevillingshaveren ikke selv leder den daglige drift af restaurationsvirksomheden eller ikke har ansat en bestyrer til at gøre det, overtrædes lovforslagets § 17, stk. 1. Hvis virksomheden har flere serveringssteder, må bevillingshaveren kun lede ét af dem; de øvrige serveringssteder skal hver især ledes af en bestyrer. Tilsvarende vil det kunne straffes med bøde efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 17, stk. 2, hvis bevillingshaveren et selskab m.v., og selskabet ikke sikrer, at hvert af virksomhedens serveringssteder ledes af en bestyrer.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 23, stk. 1, ved uden tilladelse at servere eller lade stærke drikke i lukketiden, eller hvis der i lukketiden sker salg af mad og drikkevarer, vil kunne straffes med bøde.

Udkast

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39, stk. 1, om overtrædelse af § 23, stk. 1, vil videreføre anklagemyndighedens praksis om bødefastsættelse, jf. CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv.:

Restauratør og bestyrer	**1.000 kr.**
Ansat	**500 kr.**
Gæst	**500 kr.**

Der rejses som udgangspunkt alene tiltale mod indehaveren.

Der kan undtagelsesvist rejses tiltale mod gæsten, f.eks. fordi gæsten trods forretningsindehaverens opfordring har nægtet at forlade stedet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 24, stk. 1, ved at sælge stærke drikke fra automater og lignende uden for forretningsstedets lokaler, hvori der foregår detailsalg, vil kunne straffes med bøde. Tillige vil den foreslåede bestemmelse medføre, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 24, stk. 2, ved at sælge stærke drikke fra automater og lignende til nydelse på stedet på serveringssteder uden alkoholbevilling, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 25, stk. 1, ved at udlevere eller medbringe stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet i og fra virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39, stk. 1, om overtrædelse af § 25, stk. 1, vil videreføre anklagemyndighedens praksis om bødefastsættelse, jf. CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv.:

Indehaver	**1.000 kr.**
Gæst	**500 kr.**

Udkast

Ved fastsættelsen af bøden for indehaveren, bør der lægges vægt på, at overtrædelsen begås i erhvervsforhold.

Der vil som udgangspunkt alene blive rejst tiltale mod indehaveren.

Det forudsættes således, at der kun undtagelsesvist rejses tiltale mod gæsten. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at overtrædelse af lovforslagets § 26, stk. 1, ved at optræde for offentligheden uden politiets tilladelse på et serveringssted, hvor der udskænkes stærke drikke, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 27, stk. 1, ved at beskæftige personer under 18 år i åbningstiden i serveringslokaler, garderober eller toiletter på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, vil kunne straffes med bøde, jf. dog undtagelserne i lovforslagets § 27, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 28, stk. 1, ved at servere eller lade servere, herunder gennem automater, stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år, eller om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39, stk. 1, om overtrædelse af § 28, stk. 1, vil videreføre domstolene og anklagemyndighedens praksis om bødefastsættelse, jf. CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv.:

1. gang	
Restauratør, bestyrer mv.	**2.500 kr.**
Ansat	**1.500 kr.**
2. gang	
Restauratør, bestyrer mv.	**6.500 kr.**
Ansat	**3.000 kr.**
3. gang	

Udkast

Restauratør, bestyrer mv.	**13.000 kr.**
Ansat	**6.500 kr.**

Som udgangspunkt rejses der alene tiltale mod restauratøren, bestyreren eller den ansatte.

Der vil i almindelighed ikke være anledning til at rejse tiltale mod en gæst for overtrædelse af lovforslagets § 28, stk. 1, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, f.eks. forevisning af falsk legitimation eller lignende. Formålet med bestemmelsen er således navnlig at beskytte unge under 18 år og berusede personer.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at bevillingshaveren vil kunne straffes med bøde, hvis denne, overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 28, stk. 2, ved ikke synligt at skilte med, at det er forbudt at servere stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bevillingshaveren vil kunne straffes med bøde, hvis denne, overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 28, stk. 3, ved ikke drage omsorg for, at der også er mulighed for at få serveret andre drikke, end stærke drikke på et serveringssted.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 29, stk. 4, ved at de oplysninger som der videregives om personer der har fået forbud mod at opholde sig som gæst i den pågældende virksomhed behandles af andre end indehavere, bestyrere og dørmænd og det sker i et omfang der overskrider det nødvendige i at håndhæve forbuddet mod at bestemte personer opholder sig som gæster i virksomheden, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 30 stk. 1, ved at udvise støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende på serveringssteder, vil kunne straffes med bøde. Tilsvarende vil værten eller dennes stedfortræder kunne straffes med bøde efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 30, stk. 2, hvis nogen udviser støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende uden

Udkast

at værten eller dennes stedfortræder påtaler forholdet og om fornødent bortviser den pågældende eller tilkalde politiet.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39, stk. 1, om overtrædelse af § 30, stk. 1, vil videreføre anklagemyndighedens praksis om bødestraf, jf. CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv.:

Uorden (støjende, fornærmelig eller lignende adfærd)	**1.500 kr.**
Voldelig optræden	**(minimum) 3.000 kr.**

Den foreslåede bestemmelse medfører, at der ved udmåling af bødestraffen skal lægges betydelig vægt på hensynet til at hindre forstyrrelse af den offentlige orden og ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.

Formålet med bestemmelsen er at opnå en skærpelse af bødestraffen for overtrædelse af restaurationslovens § 30, stk. 1, således at bøder efter bestemmelsen fastsættes efter samme retningslinjer som bøder for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1, om gadeuorden og voldelig optræden mv.

Det forudsættes hermed at ved støjende, fornærmelig eller lignende adfærd fastsættes bødestraffen til 1.500 kr. Tilsvarende forudsættes det, at bøder for overtrædelse af restaurationslovens § 30, stk. 1, ved voldelig adfærd som udgangspunkt fastsættes til minimum 3.000 kr., således at der afhængig af overtrædelsens karakter og konsekvenser, herunder om der er tale om personskade, kan blive tale om en større bøde.

Det foreslås i § 39, stk. 1, nr. 2, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der tilsidesætter betingelser eller begrænsninger fastsat i medfør af § 4, eller § 19, stk. 4.

Det forudsættes, at Rigsadvokaten – som på andre områder – fortsat vil kunne revidere bødetaksterne efter § 39, stk. 1, nr. 2, som følge af den almindelige pris- og lønudvikling.

Udmåling af bødestraf efter lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 2, vil i øvrigt fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående

retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 4, ved ikke at overholde de begrænsninger og betingelser som myndighederne har stillet til alkoholbevillinger, tilladelser og dispensationer, der gives i medfør af loven, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 19, stk. 4, ved ikke at overholde de begrænsninger og betingelser som politiet har stillet til autorisationen som dørmand, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i § 39, stk. 1, nr. 3, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder forbud i henhold til § 11, stk. 3, § 15, stk. 1, 3. pkt., § 24, stk. 3, § 25, stk. 4, § 26, stk. 2, § 28, stk. 4 eller § 29, stk. 1 eller 2.

Det forudsættes, at Rigsadvokaten – som på andre områder – fortsat vil kunne revidere bødetaksterne efter § 39, stk. 1, nr. 3, som følge af den almindelige pris- og lønudvikling.

Udmåling af bødestraf efter lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 3, vil i øvrigt fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 11, stk. 3, ved at tilsidesætte politiets forbud om driften af en kantine, eller der er særlig grund til at antage, at kantinen ikke vil blive drevet på forsvarlig måde, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 15, stk. 1, 3. pkt., ved at tilsidesætte politiets forbud mod serveringen, vil kunne straffes med bøde.

Udkast

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 24, stk. 3, ved at tilsidesætte politiets forbud om opstilling af automater, hvorfra der kan købes stærke drikke, hvis disse er opstillet på steder, hvor der ikke er konstant tilsyn, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 25, stk. 4, ved at tilsidesætte politiets forbud mod udlevering af stærke drikke, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 26, stk. 2, ved på serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke at tilsidesætte politiets forbud mod offentlig dans, musik, spil og lignende, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 28, stk. 4, ved at tilsidesætte politiets forbud om at stærke drikke serveres og forhandles i nærmere angivne virksomheder eller i hele politikredsen, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at indehavere, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 29, stk. 1, ved at tilsidesætte politiets forbud om at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i virksomheden, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at personer kan straffes med bøde, hvis de tilsidesætter politiets forbud efter lovforslagets § 29, stk. 2, 1. pkt., mod at opholde sig som gæster i bestemte virksomheder. Tilsvarende kan indehavere straffes med bøde efter lovforslagets § 29, stk. 2, 2. pkt., hvis de tilsidesætter politiets forbud mod at modtage de pågældende personer som gæster.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39, stk. 1, om overtrædelse af § 29, stk. 1 eller 2, vil videreføre anklagemyndighedens praksis om bødestraf, jf. CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv.:

Hensynet bag håndhævelsen af lovforslagets § 29, stk. 1 og 2, er at undgå slagsmål på restaurationer, værtshuse og diskoteker mv. og at undgå, at andre gæster føler sig utrygge.

Udkast

Overtrædelsen af et forbud meddelt efter § 29, stk. 1 eller 2, straffes med bøde. Under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan straffen efter stk. 1 stige til fængsel indtil 4 måneder, jf. lovforslagets § 37, stk. 3.

Overtrædelse af forbud om ikke at opholde sig som gæst i restauration	**1.500 kr.**
- under skærpende omstændigheder	**2.000 kr.**

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at udgangspunktet for bødefastsættelsen er 1.500 kr. og at denne vil blive anvendt, hvis overtrædelsen alene består i, at den pågældende indfinder sig i en restauration uden at være til gene for personalet eller andre gæster.

Der foreligger skærpende omstændigheder, hvis vedkommende er til gene for personalet eller andre gæster, uden at dette er en overtrædelse af andre bestemmelser i straffeloven eller restaurationsloven mv. Der bør i så fald nedlægges påstand om en skærpet bøde.

Bøden bør søges forhøjet i gentagelsestilfælde, således at bøden i 2. gangstilfælde forhøjes med 500 kr., og i tredjegangs- og senere tilfælde med 1.000 kr. i forhold til bøden i 1. gangstilfælde.

I tilfælde, hvor der udover overtrædelse af et forbud efter lovforslagets § 29, stk. 2, også foreligger andre overtrædelser, f.eks. af øvrige bestemmelser i restaurationsloven, skal der tillige rejses tiltale for disse overtrædelser. En samlet bøde for overtrædelserne skal herefter fastsættes ved modereret kumulation.

Det foreslås i § 39, stk. 1, nr. 4, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder påbud meddelt i medfør af § 15, stk. 1, 3. pkt., § 20, eller § 30, stk. 4.

Det forudsættes, at Rigsadvokaten – som på andre områder – fortsat vil kunne revidere bødetaksterne efter § 39, stk. 1, nr. 4, som følge af den almindelige pris- og lønudvikling.

Udmåling af bødestraf efter lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 4, vil i øvrigt fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende

Udkast

omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 15, stk. 1, 3. pkt., ved at tilsidesætte politiets påbud mod serveringens udøvelse, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 20, ved at tilsidesætte kommunalbestyrelsens påbud om at der i en restaurationsvirksomhed skal anvendes dørmænd, vil kunne straffes med bøde.

Tillige vil den foreslåede bestemmelse medføre, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i § 30, stk. 4, ved at tilsidesætte politiets påbud om lukning af virksomheden, indtil den krævede sikkerhedsmæssige indretning er gennemført, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i § 39, stk. 1, nr. 5, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der beskæftiger dørmænd eller vagter, som ikke er autoriseret i medfør af § 19, stk. 1 eller 3.

Det forudsættes, at Rigsadvokaten – som på andre områder – fortsat vil kunne revidere bødetaksterne efter § 39, stk. 1, nr. 5, som følge af den almindelige pris- og lønudvikling.

Udmåling af bødestraf efter lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 5, vil i øvrigt fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at restauratøren, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 19, stk. 1 eller 3, ved at beskæftige dørmænd eller vagter som ikke er autoriserede eller ikke er autoriseret i henhold til lov om vagtvirksomhed til at drive vagtvirksomhed, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i § 39, stk. 2, at ved udmåling af straffen efter stk. 1, nr. 1, for overtrædelse af § 30, stk. 1, skal der lægges betydelig vægt på hensynet til

Udkast

at forhindre forstyrrelse af den offentlige orden og ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.

Det forudsættes i den forbindelse, at bødestraffen for overtrædelse af restaurationslovens § 30, stk. 1, i overensstemmelse med de hidtidige regler skærpes, og at bøderne fastsættes efter samme retningslinjer som ved overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1.

Det tilsigtes således, at bøden for overtrædelse af § 30, stk. 1, ved voldelig adfærd forhøjes til minimum 3.000 kr., således at der afhængig af overtrædelsens karakter og konsekvenser, herunder om der er tale om personskade, kan blive tale om en større bøde. Det tilsigtes endvidere, at bøden for overtrædelse af § 30, stk. 1, ved støjende, fornærmelig eller lignende adfærd forhøjes til 1.500 kr.

Udmåling af bødestraf efter lovforslagets § 39, stk. 2, vil i øvrigt fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der er ikke i øvrigt tilsigtet ændringer af reglerne i restaurationsloven. Det bemærkes i den forbindelse navnlig, at bestemmelsen i § 39, stk. 2, om, at straffen under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan stige til fængsel indtil 4 måneder, jf. lovforslagets § 39, stk. 3, vil kunne anvendes i samme omfang som hidtil.

Det foreslås i § 39, stk. 3, at under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan straffen efter stk. 1 stige til fængsel indtil 4 måneder.

Den foreslåede ordning vil medføre, at straffen under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan stige til fængsel indtil 4 måneder. Skærpende omstændigheder vil være overtrædelser, som kan fremme strafbare handlinger som vold, hæleri eller salg af narkotika. Skærpende omstændigheder vil ligeledes være grove overtrædelser og gentagelsestilfælde.

Det foreslås i § 39, stk. 4, at den, der nyder, køber eller på anden måde skaffer sig stærke drikke i strid med loven, straffes med bøde.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at personer, der nyder, køber eller på anden måde skaffer sig stærke drikke i strid med loven, straffes med bøde. Det vil betyde, at der ikke må indtages alkohol af nogen der ikke er berettiget til det grundet alder på serveringssted, der har alkoholbevilling. I den forbindelse bør det påpeges, at den som i retsforhold gør brug af et ægte dokument som vedrørende en anden person end den, hvem det virkelig angår, eller på anden mod dokumentets bestemmelse stridende måde, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder, jf. straffelovens § 174.

Den foreslåede ordning vil tillige indebære, at der er et ansvar for indehaveren til at sikre sig, at personer ikke nyder, køber eller på anden måde skaffer sig stærke drikke i strid med loven.

Vurderingen af, om der er sket overtrædelse af loven, er i sidste ende domstolene som skal afklare dette ved en bevisvurdering.

Det foreslås i § 39, stk. 5, at i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Det samme gælder for overtrædelse af forbud udstedt i medfør af forskrifterne.

Den foreslåede ordning vil medføre, at i de forskrifter som udstedes, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Det samme gælder for overtrædelse af forbud udstedt i medfør af forskrifterne.

Bestemmelsen viderefører den tidligere bestemmelse i restaurationslovens § 37, nr. 5.

Det foreslås i § 39, stk. 6, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Den foreslåede ordning vil indebære, at selskaber m.v. dvs. aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber, virksomheder med begrænset ansvar (andelsselskab med begrænset ansvar, forening med begrænset ansvar, selskab med begrænset ansvar), interessentskaber og kommanditselskaber der er registreringspligtige efter erhvervsvirksomhedslovens § 2, stk. 3, 2. pkt., nr. 1-2, fonde, foreninger, europæiske selskaber, andelsselskaber og økonomiske firmagrupper, samt filialer af udenlandske virksomheder af tilsvarende retsform kan pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Udkast

Det foreslås i § 39, stk. 7, der kan pålægges restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere bødeansvar for overtrædelse af § 23, stk. 1, 3. pkt., § 28, stk. 1, og af forbud i henhold til § 29, stk. 1, der begås af ansatte i virksomheden, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes dem som forsætlig eller uagtsom. Er restauratøren eller kantineindehaveren et selskab m.v., jf. § 9, staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges selskabet, staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Den foreslåede bestemmelse vil fastslå et objektivt strafansvar for restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere, som kan pålægges bødeansvar for overtrædelse af denne bestemmelse, der begås af ansatte i virksomheden, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes dem som forsætlig eller uagtsom. for overtrædelse af forbuddet mod servering af stærke drikke til under 18-årige og berusede personer og for så vidt angår eventuelle forbud mod at modtage gæster under 18 år. Det fritager ikke for ansvar, at den pågældende godtgør, at han stedse på fyldestgørende måde har påset overholdelsen af forskrifterne, og at det ikke har været ham muligt at hindre den skete overtrædelse. Det forudsætter dog, at man ved anvendelsen af denne strafhjemmel tager rimeligt hensyn til, i hvilket omfang den pågældende vært eller bestyrer må antages at have opfyldt sin tilsynspligt.

Den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 7, 1. pkt., vil indebære, at der kan pålægges restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere bødeansvar for ansattes overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 23, stk. 1, 3. pkt. ved at den ansatte forestår salg af mad og drikkevarer i lukketiden.

Tillige vil den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 7, 1. pkt., medføre, at der kan pålægges restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere bødeansvar for ansattes overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 28, stk. 1, ved at servere eller lade servere, herunder gennem automater, stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år, eller om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre.

Videre vil den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 7, 1. pkt., indebære, at der kan pålægges restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere bødeansvar for ansattes overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets

Udkast

§ 29, stk. 1, ved at tilsidesætte politiets forbud om at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 7, 2. pkt., vil medføre, at er restauratøren eller kantineindehaveren et selskab m.v., jf. § 9, staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges selskabet, staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Endeligt vil den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 7, 3. pkt., medføre, at der for bødeansvaret ikke fastsættes nogen forvandlingsstraf.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil være forbundet med overvejende positive økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget har positive økonomiske konsekvenser for staten og kommunerne, da det med lovforslaget foreslås at digitalisere ansøgningsprocessen for ansøgningen om alkoholbevillinger. Lovforslagets øvrige ændringer har ingen negative økonomiske konsekvenser for det offentlige, men vil være forbundet med overvejende positive økonomiske konsekvenser for staten, regioner og kommuner, da lovforslaget vil sikre administrative lempelser på staten og kommunernes administration af alkoholbevillinger, lejlighedstilladelser og finansieringsforbuddet.

Lovforslaget vurderes at have positive administrative implementeringskonsekvenser for det offentlige, da ansøgningsprocessen for alkoholbevillinger digitaliseres og alkoholbevillinger fremover automatisk vil blive fornyet.

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget vil efterleve principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Princip 1: Lovforslaget følger princippet om enkle og klare regler, idet de vil blive udformet på en entydig og konsistent måde.

Princip 2: Lovforslaget understøtter digital kommunikation, idet den foreslåede regulering er udformet teknologisk neutralt, og vil understøtte, at der kan kommunikeres digitalt med borgere og virksomheder, mens der fortsat tilbydes alternative løsninger til dem, som ikke kan kommunikere digitalt.

Princip 3: Det vurderes, at princippet om muliggørelse af automatisk sagsbehandling efterleves, idet restaurationsloven understøtter, at

Udkast

administrationen af lovgivningen kan ske helt eller delvis digitalt og under hensyn til borgernes og virksomhedernes retssikkerhed.

Princip 4: Lovforslaget understøtter princippet om sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data, idet der med lovforslaget vil blive taget udgangspunkt i begreber, der allerede følger af restaurationsloven.

Princip 5: Lovforslaget behandles i overensstemmelse med princippet om tryg og sikker datahåndtering som en naturlig følge af, at datasikkerhed prioriteres højt af myndighederne.

Princip 6: Ved udarbejdelse af lovforslaget er der taget hensyn til princippet om anvendelse af eksisterende offentlig infrastruktur, idet de foreslåede ændringer vil blive indarbejdet i Erhvervsstyrelsens eksisterende IT-systemer.

Princip 7: Ved udarbejdelsen af lovforslaget er der taget hensyn til princippet om forebyggelse af snyd og fejl, da moderniseringen af restaurationsloven vil videreføre eksisterende regler om ansøgninger til alkoholbevillinger, lejlighedstilladelser og finansieringsforbuddet. Det vurderes derfor, at de rette kontrolmekanismer er til stede, så bestemmelsen ikke bliver misbrugt eller omgået.

På den baggrund vurderes det, at lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes at medføre positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v. Der vurderes ikke at være negative administrative konsekvenser forbundet med lovforslaget.

Lovforslaget vil indebære at alkoholbevillinger fremover automatisk bliver fornyet, hvilket betyder, at virksomhederne ikke længere skal søge om en fornyelse af alkoholbevillingen, herudover vil en digitalisering af ansøgningsprocessen for alkoholbevillingen have positive administrative konsekvenser for erhvervslivet, da det vurderes, at der vil være en samlet tidsmæssig besparelse i ansøgningsprocessen for nye ansøgere om alkoholbevillinger.

Herudover foreslås det at lempe reglerne for tildeling af lejlighedstilladelser, så lejlighedstilladelser fremover kan gives til tilbagevendende arrangementer, i stedet for til ét arrangement ad gangen. Det vil betyde, at virksomhederne kun skal søge én gang til et tilbagevendende arrangement, hvilket er en administrativ lettelse for erhvervslivet.

Udkast

Videre vil lovforslaget indebære en lempelse af finansieringsforbuddet, hvilket vil undtage en stor del af små og mellemstore drikkevareproducenter og engroshandlerne, så de fremover ikke skal ansøge Erhvervsstyrelsen om dispensation fra finansieringsforbuddet.

Lovforslaget vil give en direkte besparelse i virksomhedernes driftsomkostninger, da de administrative byrder virksomhederne har ift. ansøgningsprocessen for alkoholbevillinger, lejlighedstilladelser og dispensationer fra finansieringsforbuddet vil blive lempet og digitaliseret. Dvs. den tid og de lønomkostninger som virksomhederne bruger på at efterleve kravene i restaurationsloven vil blive mindre byrdefuld.

Lovforslaget medfører ikke negative administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Med lovforslagets foreslåede lempelser forventes en løbende administrativ lettelse for erhvervslivet.

Erhvervslivet vil ikke længere selv skulle være opmærksom på fornyelsesfrister, hvilket vil udgøre en løbende administrativ lettelse. Herudover vil det udgøre en administrativ lettelse ift. tid og lønomkostninger for ansøgere om alkoholbevillinger, at ansøgningsprocessen digitaliseres.

6. Administrative konsekvenser for borgerne
Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser
Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten
Lovforslaget gennemfører ikke EU-regulering og vurderes ikke at have EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 21. oktober 2026 til den 25. november 2026 (35 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatsamfundet/Advokatrådet, Akademikerne (AC), Aktive Ejere, Alle byretter, Alkohol & Samfund, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP - Arbejdsmarkedets Tillægspension, Beskæftigelsesrådet (BER),

Udkast

Bryggeriforeningen, Business Danmark, Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), CEPOS – Center for Politiske Studier, CEREDA, CO10, Coop Danmark A/S, Copenhagen Business School, Danmarks Restauranter og Caféer (DRC), Danmarks Statistik, Dansk Aktionærforening, Dansk Annoncørforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme (DEF), Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Live, Dansk Metal, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DTL), Danske Advokater, Danske Handicaporganisationer (DH), Danske Regioner, Danske Shipping- og Havnevirksomheder, De Samvirkende Købmænd (DSK), Den Danske Dommerforening, Det Faglige Hus, Det Økonomiske Råds Sekretariat, DIRF - Dansk Investor Relations Forening, DM, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen Danske Revisorer, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, Frie Funktionærer, FSR – Danske Revisorer, GRAKOM, HK, HORESTA, Institut for Menneskerettigheder, IT-Branchen, ITD/ITD Arbejdsgiver, Komiteen for God Selskabsledelse, Kommunekredit, Kommunernes Landsforening (KL), Kooperationen, Kristelig Arbejdsgiverforening (KA), Kristelig Fagbevægelse (KRIFA), Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug og Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsdækkende Banker, LD Fonde, Lederne, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Managementrådgiverne, MERK Danmark, Nærbutikkernes Landsforening (NBL), OAO, Partybussernes Brancheforening, Salling Group, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Roskilde Universitetscenter, SEGES, SMV Danmark, Syddansk Universitet, Udbetaling Danmark (UDK), Vestre Landsret, VP Securities og værdipapircentralen, XBRL Danmark, Østre Landsret, Aalborg Universitet, Aarhus BSS og Aarhus Universitet.

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat,		Ingen

Udkast

kommuner og regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Lovforslaget vurderes at medføre positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v. Lovforslaget medfører, at alkoholbevillinger automatisk fornyes, og at ansøgningsprocessen digitaliseres, hvilket vil give en positiv økonomisk konsekvens for erhvervslivet. Reglerne for lejlighedstilladelser lempes, så de kan gælde for tilbagevendende arrangementer, og finansieringsforbuddet lempes, så mange små og mellemstore drikkevareproducenter og engroshandlere ikke længere skal søge dispensation hos Erhvervsstyrelsen, hvilket ligeledes vil bidrage til positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Lovforslagets foreslåede lempelser forventes at give en løbende administrativ lettelse for erhvervslivet. Erhvervslivet vil ikke længere selv skulle være opmærksom på fornyelsesfrister, hvilket vil udgøre en løbende administrativ lettelse. Herudover vil det udgøre en administrativ lettelse ift. tid og lønomkostninger for ansøgere om alkoholbevillinger, at ansøgningsprocessen digitaliseres.	Ingen

Udkast

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Udkast

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. (herefter restaurationsloven), at loven omfatter restaurationsvirksomhed, hvorved forstås selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke. Endvidere omfatter loven servering af stærke drikke ved enkeltstående arrangementer.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 3442 fremgår det, at når der i loven herefter anvendes udtrykket »restaurationsvirksomhed« er der tale om virksomheden som sådan, og når der anvendes udtrykket »serveringssted«, er der tale om lokaliteterne. Når der i loven både anvendes udtrykket »serveringssted« og udtrykket »serveringssted, hvor der serveres stærke drikke«, er der ikke tale om nogen indholdsmæssig forskel. Udtrykket »serveringssted, hvor der serveres stærke drikke« er således alene anvendt for at lette forståelsen af de enkelte bestemmelser.

Videre følger det af § 1, stk. 2, at bestemmelserne i § 26, stk. 3, § 28, § 31, stk. 2, og §§ 32, 33 og 38 finder tilsvarende anvendelse ved salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet.

Ifølge § 1, stk. 3, forstås servering efter restaurationsloven som salg af stærke drikke til nydelse på eller ved salgsstedet. Ved stærke drikke forstås i denne lov drikkevarer med 2,8 pct. volumen alkohol eller derover, jf. § 1, stk. 4.

Det fremgår af § 1, stk. 5, at kun personer og selskaber m.v., der har alkoholbevilling, må forestå servering af stærke drikke.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 3443 følger det, at stærke drikke herefter er drikkevarer med 2,8 pct. volumen alkohol eller derover. Lyse øl falder som hidtil under grænsen, hvorimod almindelig øl vil være omfattet. Drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 pct. volumen alkohol, skal i henhold til reglerne om mærkning af fødevarer være mærket med oplysning om det virkelige alkoholindhold. Angivelsen er i volumenprocent alkohol, og det vil således kunne konstateres, om en drikkevare vil være omfattet af begrebet »stærke drikke« i restaurationsloven. Det gælder således også færdigblandede drikkevarer, som f.eks. de såkaldte »breezers«. Også her er det afgørende alkoholprocenten. Drinks,

Udkast

der blandes på stedet, må dog ikke indeholde produkter med 2,8 pct. volumen alkohol eller derover.

Efter § 1, stk. 6, følger det at offentlige institutioners virksomhed ikke er omfattet af lovens kapitel 3 som omhandler alkoholbevilling.

Det foreslås i lovforslagets *§ 1, stk. 1,* at denne lov omfatter restaurationsvirksomhed og servering af stærke drikke ved arrangementer.

Den foreslåede ordning vil medføre, at betegnelsen restaurationsvirksomhed anvendes som samlet betegnelse for selvstændige erhvervsvirksomheder med offentlig adgang, der danner rammerne for servering af spise og drikkevarer – serveringsvirksomhed.

Restaurationsvirksomhed vil herefter som udgangspunkt indebære, at der sker udskænkning mod betaling, da der i sådanne tilfælde ikke er tvivl om, at der er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke.

Den foreslåede ordning vil desuden videreføre, at servering af stærke drikke ved arrangementer vil være omfattet af restaurationsloven, og at der kræves en tilladelse, jf. lovforslagets § 15. For at et arrangement falder ind under restaurationslovens regler, kræver det, at arrangementet har en vis offentlig karakter.

Derudover vil den foreslåede ordning indebære, at servering af alkohol inden for private rammer ikke er omfattet af restaurationsloven. Afgrænsningen af om servering finder sted inden for private rammer, kan vurderes ud fra, om serveringen udøves for en snæver kreds af personer, der har tilknytning til hinanden, og om der ikke er tilsigtet nogen fortjeneste ved serveringen. Det vil ofte være tilfældet, hvor vareindkøbet sker for regning af den, der afholder festen, og den antagne medhjælp vedlægges alene for udført arbejde, og hvor arrangementet lige så godt kunne være afholdt i hjemmet.

At en virksomhed er privatejet – det vil sige, at den ikke ejes eller drives af staten eller det offentlige – bør ikke forveksles med, at en fest foregår privat, altså at den knytter sig til eller afholdes af den enkelte borger inden for dennes privatsfære.

Tilsvarende indebærer den foreslåede ordning, at private fester – hvor festen er »lukket«, medmindre man køber entré eller er inviteret af virksomheden – ikke forveksles med egentlige private fester, der afholdes inden for private

Udkast

rammer for en snæver kreds af personer med tilknytning til hinanden, og hvor serveringen ikke sker med fortjeneste for øje.

Fester og andre arrangementer, hvor der sker regelmæssig, professionel og erhvervsmæssig afholdelse, vil ligeledes stadig være omfattet af restaurationslovens regler, uanset om arrangementerne bliver betegnet eller omtalt som »private« eller »for lukkede døre«, da regelmæssig og systematisk erhvervsmæssig afholdelse af arrangementer ikke har karakter af at være afholdt inden for private rammer, men i stedet udgør reel restaurationsvirksomhed, hvilket kræver adkomst i form af alkoholbevilling.

Udtrykket »stærke drikke« foreslås opretholdt i § 1. Stærke drikke er herefter drikkevarer med 2,8 volumenprocent alkohol eller derover. Læskedrikke, cider og let øl med lav volumenprocent alkohol falder som hidtil under grænsen, hvorimod almindelig øl, vin, drinks og færdigblandede drikkevarer, der er er alkoholiske drikke, som er klar til servering uden yderligere forberedelse, vil være omfattet. Angivelsen er i volumenprocent alkohol, og det vil således kunne konstateres, om en drikkevare vil være omfattet af begrebet »stærke drikke« i restaurationsloven.

Det foreslås i *stk. 2,* at bestemmelserne i § 4, § 23, § 26, stk. 3, § 29, stk. 2, § 30 og § 31 finder tilsvarende anvendelse ved servering.

I den foreslåede bestemmelse vil »servering« skulle forstås i henhold til definitionen i lovforslagets § 2, nr. 8, hvorefter »servering« er salg eller udlevering af mad eller drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet. Videre skal »mad og drikkevarer« forstås bredt, således at såvel tillavet mad, brød, kager osv. er omfattet, og alle former for drikkevarer er omfattet. Maden og drikkevarerne kan være såvel varme som kolde. Tillavet mad er mad, der sædvanligvis spises uden yderligere tilberedning. Utilberedt mad kan også være omfattet, hvis der eksempelvis er tale om servering af mad i utilberedt form, hvorimod engros- eller detailsalg af ingredienser ikke er omfattet.

Den foreslåede ordning vil indebære, at visse af restaurationslovens regler vil finde anvendelse på steder, hvor der sker salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet – også hvis stedet ikke serverer stærke drikke. Hvilket betyder, at reglerne om betingelser og begrænsninger af alkoholbevilling, tilladelser og dispensationer, jf. lovforslagets § 4, reglerne om lukketid, jf. § 23, reglerne om at der for ikkegevinstgivende spilleautomater betales en afgift til kommunen, jf. § 26, stk. 3, reglerne om forbud mod at personer opholder sig i bestemte restaurationsvirksomheder,

Udkast

reglerne om forstyrrelse af den offentlige orden og reglerne om politiets adgang til lokaler eller rum i restaurationsvirksomheder finder anvendelse efter lovforslagets § 1, stk. 2.

Virksomheder, der serverer mad- og drikkevarer, anvender mange forskellige betegnelser som for eksempel restaurant, cafe, bodega, diskotek, spillested, værtshus, lounge, club, fast-food, pizzeria, cantina, cafeteria, bar, danserestaurant, karaokebar, selskabsforretning, natrestaurant, bistro, hotelrestaurant eller tankstationer med tilhørende siddepladser eller cafemiljø. Den foreslåede ordning vil indebære, at disse serveringssteder og lignende vil være omfattet af § lovforslagets § 1, stk. 2.

Virksomheden skal være indrettet på en sådan måde, at selve indretningen indikerer, at indehaveren har et ønske om at give kunderne mulighed for, at der kan indtages spise- og drikkevarer på virksomheden. Det kan for eksempel være en bred vindueskarm, der kan benyttes som bænk, eller en bænk opstillet ude foran forretningen, en hylde omkring en søjle, opstillinger med f.eks. servietter, salt og peber, som giver udslaget.

Hvis der i en forretning hverken er opstillet borde, stole, spisehylder eller andet, der indikerer, at indehaveren giver kunderne mulighed for at fortære den færdiglavede mad i forretningen eller nyde drikkevarerne på eller ved salgsstedet, vil den foreslåede ordning indebære, at det ikke er indehaverens hensigt at udøve servering, og vil derfor ikke være omfattet restaurationsloven.

Det foreslås i *stk. 3,* at kun personer og selskaber m.v., der har alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse, må forestå servering af stærke drikke.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det kun er personer og selskaber m.v., der har alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse, som må forestå servering af stærke drikke.

Med lovforslaget videreføres dermed det specifikke krav, hvorefter det er en betingelse for at kunne udskænke stærke drikke, at kommunalbestyrelsen har tildelt en alkoholbevilling, eller at politiet har givet en lejlighedstilladelse til udskænkning af stærke drikke til et arrangement.

Det foreslås i *stk. 4,* at offentlige institutioners virksomhed ikke omfattes af lovens kapitel 3 og 4.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at offentlige institutioners virksomhed ikke er omfattet af reglerne i kapitel alkoholbevillinger og lejlighedstilladelser og dermed ikke skal søge om disse. Offentlige institutioners inden for restaurationslovens område er omfattet af lovens øvrige kapitler.

Til § 2

Der er ikke i den gældende restaurationslov fastsat definitionsbestemmelser i en samlet bestemmelse. Dog har der i dele af den gældende lov været defineret forskellige gængse udtryk, som er relevante for at kunne forstå restaurationsloven.

Efter § 1, stk. 1, 1. pkt., omfatter restaurationsloven restaurationsvirksomhed, hvorved forstås selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke.

Det fremgår af § 1, stk. 3, at ved servering forstås i denne lov salg af stærke drikke til nydelse på eller ved salgsstedet.

Det følger af § 1, stk. 4, at ved stærke drikke forstås i denne lov drikkevarer med 2,8 pct. volumen alkohol eller derover.

Det fremgår af § 10, stk. 2, 2. pkt., at alkoholbevillingen gælder et bestemt forretningssted og for et tidsrum af 8 år, men kan, når omstændigheder taler herfor, gives for et tidsrum af 4 eller 2 år.

Ifølge § 10, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen nedsætte et bevillingsnævn til at træffe afgørelser, der efter denne lov er henlagt til kommunalbestyrelsen. Bevillingsnævnet består af en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren, et sagkyndigt medlem og indtil 6 andre medlemmer. Personer, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, kan være medlem af et bevillingsnævn. I Københavns Kommune består bevillingsnævnet af borgmesteren som formand, 5 medlemmer valgt af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg, et sagkyndigt medlem og en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren. Såfremt Københavns Kommune har et magistratsstyre eller en styreform med delt administrativ ledelse, jf. §§ 64 og 64 a i lov om kommunernes styrelse, kan kommunalbestyrelsen i kommunens styrelsesvedtægt bestemme, at et magistratsmedlem henholdsvis en udvalgsformand er formand i stedet for borgmesteren.

Udkast

Det foreslås i lovforslagets *§ 2, nr. 1,* at i denne lov forstås ved en alkoholbevilling en tilladelse til at bevillingshaveren må udskænke stærke drikke fra et fast forretningssted i 8, 4 eller 2 år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at begrebet »alkoholbevilling« vil blive defineret i restaurationsloven som en tilladelse til at bevillingshaveren, dvs. enten personer eller selskaber m.v., må udskænke stærke drikke fra et fast forretningssted i 8, 4 eller 2 år.

Alkoholbevillinger er tidsbegrænsede tilladelser. Udgangspunktet for bevillingsperiodens længde er 8 år, men kan - hvis omstændighederne taler herfor - gives for en mere begrænset periode på enten 4 år eller 2 år. Uanset periodens længde kan bevillingen i øvrigt betinges af vilkår.

Det foreslås i *nr. 2,* at i denne lov forstås ved et bevillingsnævn et nævn nedsat af kommunalbestyrelsen til at træffe de afgørelser efter denne lov, der er henlagt til kommunalbestyrelsen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der ved begrebet »bevillingsnævn« i loven forstås et nævn nedsat af kommunalbestyrelsen til at træffe de afgørelser efter denne lov, der er henlagt til kommunalbestyrelsen.

Et bevillingsnævn er et specialudvalg, som kun kan nedsættes med hjemmel i denne lov. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bevillingsnævnet tager sig af alkoholbevillinger og nattilladelser, og de bemyndigelser der er henlagt til kommunalbestyrelsen i denne lov.

Det foreslås i *nr. 3,* at i denne lov forstås ved et forretningssted det sted hvor virksomheden udøver sin aktivitet, herunder alle lokaler hvor virksomheden udøver restaurationsvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at begrebet »forretningssted« forstås som det sted, hvor virksomheden udøver sin aktivitet, herunder alle lokaler hvor virksomheden udøver restaurationsvirksomhed. Et forretningssted vil herefter være en betegnelse for det specifikke område, hvor en virksomhed leverer sine ydelser.

Begrebet »forretningssted« skal således forstås bredt og omfatter såvel faste forretningssteder som midlertidige eller lejlighedsvise forretningssteder. Alkoholbevilling gives dog, jf. lovforslagets § 5, stk. 2, til et bestemt forretningssted, og kan kun gives til andre forretningssteder efter reglerne for transportmidler i fart i lovforslagets § 10, og ellers må adkomst til servering

Udkast

af stærke drikke opnås efter reglerne om lejlighedstilladelse i lovforslagets § 15. Dette indebærer dertil, at forbuddet mod at medbringe eller udlevere stærke drikke i lovforslagets § 25, stk. 1, også finder anvendelse uanset forretningsstedets karakter.

Det foreslås i *nr. 4,* at i denne lov forstås selskaber m.v. som aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber, virksomheder med begrænset ansvar (andelsselskab med begrænset ansvar, forening med begrænset ansvar, selskab med begrænset ansvar), interessentskaber og kommanditselskaber der er registreringspligtige efter erhvervsvirksomhedslovens § 2, stk. 3, 2. pkt., nr. 1-2, fonde, foreninger, europæiske selskaber, andelsselskaber og økonomiske firmagrupper, samt filialer af udenlandske virksomheder af tilsvarende retsform.

Den foreslåede ordning vil medføre, at begrebet »selskaber m.v.« vil blive forstået i overensstemmelse med de selskaber og virksomheder, som er omfattet af henholdsvis selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og lov om erhvervsdrivende fonde. Desuden vil også andre juridiske personer såsom fonde og foreninger, dvs. ideelle foreninger, også være omfattet af begrebet. Videre vil europæiske selskaber, andelsselskaber og økonomiske firmagrupper også være omfattet af begrebet. Endvidere vil udenlandske virksomheders filialer også være omfattet, hvis de er af tilsvarende retsform. Dette kunne f.eks. være filialer af et tysk GmbH eller et engelsk Ltd., der svarer til det danske anpartsselskab.

Enkeltmandsvirksomheder vil ikke være omfattet af begrebet »selskaber m.v.«, og vil skulle behandles efter reglerne for alkoholbevillinger til personer i lovforslagets § 8, da der er fuldstændigt juridisk og økonomisk sammenfald mellem enkeltmandsvirksomheden og den fysiske person, som ejer den.

Det foreslås i *nr. 5,* at i denne lov forstås ved kommunalbestyrelsen den øverste kommunale myndighed. Kommunernes anliggender styres af kommunalbestyrelser, jf. § 2 i lov om kommunernes styrelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at betegnelsen »kommunalbestyrelsen« vil blive forstået i overensstemmelse med § 2 i lov om kommunernes styrelse.

Det foreslås i *nr. 6,* at i denne lov forstås ved lejlighedstilladelse en enkeltstående tilladelse til at afholde et arrangement eller begivenhed, hvor der udskænkes stærke drikke.

Udkast

Den foreslåede ordning vil medføre, at betegnelsen »lejlighedstilladelse« vil forstås som de tilladelser politiet tildeler til at afholde et enkeltstående arrangement eller begivenhed, hvor der udskænkes stærke drikke.

Sker der servering af stærke drikke ved et enkeltstående arrangement, der ikke foregår i en restauration – f.eks. en fest, et møde eller lignende – skal der ikke søges en alkoholbevilling, men derimod en lejlighedstilladelse hos politiet.

Det foreslås i *nr. 7,* at i denne lov forstås restaurationsvirksomhed som selvstændig erhvervsvirksomhed ved servering af stærke drikke.

Den foreslåede ordning vil indebære, at begrebet »restaurationsvirksomhed« vil forstås, når der er tale om virksomheden som sådan.

»Selvstændig erhvervsvirksomhed« er karakteriseret ved, at der for egen regning og risiko udøves virksomhed af økonomisk karakter med det formål at opnå et økonomisk overskud. Virksomheden skal udøves nogenlunde regelmæssigt og gennem en ikke helt kort periode, og virksomheden må ikke være af helt underordnet omfang.

At virksomheden skal være »selvstændig« betyder, at der skal ske en afgrænsning over for tjenesteforhold og lønmodtagerforhold. Der vil foreligge et tjenesteforhold eller lønmodtagerforhold, når vedkommende udfører arbejdet efter arbejdsgiverens anvisninger og helt for arbejdsgiverens regning.

At virksomheden skal være »erhvervsmæssig« indebærer, at der skal ske en afgrænsning over for ikke-erhvervsmæssig virksomhed. Ikke-erhvervsmæssig virksomhed kan eksempelvis være hobbyvirksomhed, der på den ene side har nogle fælles træk med erhvervsvirksomhed, men på den anden side er karakteriseret ved, at systematisk indtægtserhvervelse ikke er det afgørende formål. Et typisk eksempel på hobbyvirksomhed i relation til restaurationslovens område er hjemmebryg, hvis det primært bærer præg af fritidsinteresse eller ikke er rentabelt.

Det foreslås i *nr. 8,* at i denne lov forstås servering som salg eller udlevering af mad eller drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at begrebet »servering« er defineret som salg af spise- eller drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet. Begrebet »servering« er modsætningen til detailsalg, hvor kunden tager

Udkast

produktet med væk fra salgsstedet. Det afgørende for om der er tale om servering er derfor om der er mulighed for at indtage det købte på salgsstedet.

Det foreslås i *nr. 9,* at i denne lov forstås ved serveringssted enhver virksomhed, hvor der serveres eller er mulighed for servering af mad eller drikkevarer.

Den foreslåede ordning vil indebære, at begrebet »serveringssted«, anvendes for at betegne lokaliteterne og omfatter enhver virksomhed, hvor der serveres eller er mulighed for servering.

Som eksempel på en virksomhed, der vil være omfattet af begrebet »serveringssted«, fremhæves en virksomhed, i hvilken der er opstillet borde eller stole med henblik på, at kunderne kan indtage spise- og drikkevarer på stedet. Begrebet »serveringssted« omfatter såvel forretningssteder med alkoholbevilling som andre serveringssteder.

Det foreslås i *nr. 10,* at i denne lov forstås ved stærke drikke som drikkevarer med 2,8 volumenprocent alkohol eller derover.

Den foreslåede ordning vil indebære, at begrebet »stærke drikke« herefter vil være drikkevarer med 2,8 volumenprocent alkohol eller derover. Læskedrikke, cider og let øl med lav volumenprocent alkohol falder som hidtil under grænsen, hvorimod almindelig øl, vin, drinks og færdigblandede drikkevarer der er er alkoholiske drikke, der er klar til servering uden yderligere forberedelse, vil være omfattet. Angivelsen er i volumenprocent alkohol, og det vil således kunne konstateres, om en drikkevare vil være omfattet af begrebet »stærke drikke« i restaurationsloven.

Til § 3

Det følger hermed af § 1 a, stk. 1, i den gældende restaurationslov, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsstyrelsen og bevillingsmyndighederne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Det fremgår af § 1 a, stk. 2, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Videre følger det af § 1 a, stk. 3, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Udkast

Ifølge § 1 a, stk. 4, fremgår det at erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra politimyndighederne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

Lovens § 10, stk. 1, blev senest ændret ved lov nr. 386 af 26. april 2017 om ændring af lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v., hvori

Det følger hermed af § 10, stk. 1, at ansøgning om alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer skal indgives til politiet. Videre følger det af § 10, stk. 2, 3. pkt. at alkoholbevillingen kan i øvrigt begrænses og betinges af vilkår.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 113 som fremsat, side 6, foreslås det, at § 10, stk. 1, ændres, således at ansøgning om alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer fremover skal indgives til politiet. Efter den nugældende formulering kan en ansøgning indgives til politidirektøren. Politidirektøren har ledelsesansvaret for hele politikredsen og den lokale anklagemyndighed, mens politiet har det nødvendige lokalkendskab og de nødvendige kontakter med lokalsamfundet. Det er også lokalpolitiet, som har den daglige kontakt til kommunerne og forbereder en evt. sag om alkoholbevilling. Ændringen er i overensstemmelse med gældende praksis på området, hvorefter bevillingsansøgere sender ansøgningerne til politiet. Ligeledes er præciseringen fra »kan« til »skal« indgives til politidirektøren i overensstemmelse med gældende praksis, da der kun er denne indgangsvinkel for ansøgere af alkoholbevillinger.

Ifølge § 10, stk. 5, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om ansøgning om alkoholbevilling.

Restaurationslovens § 10, stk. 5, blev indsat ved lov nr. 386 af 26. april 2017 om ændring af lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 113 som fremsat, side 7, foreslås det således som noget nyt i stk. 5, at Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om ansøgning om alkoholbevilling. Processen og de krav, der stilles til dokumentation mv., er i dag ureguleret og foregår ved udfyldelse af et ansøgningsskema udstedt af politiet. Tanken er, at processen skal forenkles, og unødige dokumentationskrav skal fjernes.

Udkast

Videre følger det af de samme bemærkninger, at Erhvervsstyrelsen i samarbejde med de relevante myndigheder, herunder kommunerne, politiet og interessenter, vil fastsætte nærmere regler for ansøgningsproceduren, og hvilke krav der skal stilles til en ansøgning om alkoholbevilling.

Det foreslås i lovforslagets *§ 3, stk. 1,* at ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelse af et arrangement skal indgives til politiet, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede ordning vil videreføre den hidtidige regel og praksis i restaurationsloven, at ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelse af et arrangement skal indgives til politiet. Ansøgningen kan ske via politiets ansøgningsskemaer, og at ansøgningen sker via fysiske ansøgninger, post, e-mails eller digital post.

Det foreslås i *stk. 2,* at ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelse af et arrangement kan i stedet for indgivelse til politiet, jf. stk. 1, indgives via www.virk.dk.

Den foreslåede ordning vil medføre, at ansøgningsprocessen for alkoholbevilling, tilladelser, dispensationer og underretninger om afholdelse af et arrangement vil blive digitaliseret, og fremover ligeledes kan indgives via www.virk.dk eller til politiet.

Digitaliseringen af ansøgningsprocessen betyder, at personer og selskaber m.v. fremover har adgang til via www.virk.dk, at indgive ansøgninger om alkoholbevillinger, tilladelser til udskænkning ved arrangementer, dispensationer fra finansieringsforbuddet, ansøgninger om godkendelse af bestyrer, og andre ansatte i serveringssteder eller anmeldelser om ændring af direktion eller bestyrelse, og underretninger om afholdelse af et indendørs arrangement som fest, møde og lignende særlig lejlighed.

Den foreslåede ordning vil tillige medføre, at de personer eller selskaber m.v. som ikke kan bruge digitale løsninger har adgang til via politiets fysiske ansøgningsskemaer, at indgive ansøgninger om alkoholbevilling, tilladelser, dispensationer eller underretninger til politiet via fysiske dokumenter som kan indgives direkte til politiet, via post, via e-mail eller via digital post.

Alkoholbevilling gives af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet, jf. lovforslagets § 5, stk. 1.

Udkast

Underretning om servering af stærke drikke for højst 150 personer ved indendørs arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder, skal ske til politiet senest 3 dage før arrangementets afholdelse, jf. lovforslagets § 15, stk. 1.

Tilladelse til udskænkning ved arrangementer, dvs. lejlighedstilladelser, gives af politiet, jf. lovforslagets § 15, stk. 2.

Dispensationer fra finansieringsforbuddet til brug for sagsbehandlingen af alkoholbevillinger og lejlighedstilladelser gives af Erhvervsstyrelsen, jf. lovforslagets § 16.

Efter lovforslagets § 40, stk. 2, foreslås det at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 3, stk. 2. Behovet for administrativt at kunne sætte den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, stk. 2, i kraft relaterer sig til udviklingen af den digitale ansøgningsløsning på www.virk.dk.

Det foreslås i *stk. 3,* at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelse af et arrangement.

Den foreslåede ordning vil indebære, at Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at supplere og fastsætte nærmere regler om ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelse af et arrangement., herunder om yderligere digitalisering af ansøgningsprocesserne.

Ansøgningsprocessen og kravene til dokumentation er i dag ikke nærmere reguleret. Ansøgningen indgives ved hjælp af et ansøgningsskema, som politiet har udarbejdet. Med den foreslåede ordning får Erhvervsstyrelsen mulighed for at fastsætte nærmere regler om digitaliseringen af ansøgningsprocessen. Det vil gøre processen enklere og samtidig fjerne unødvendige krav om dokumentation.

Hvis Erhvervsstyrelsen vil gøre brug af bemyndigelsen, vil dette ske i samarbejde med de relevante myndigheder, herunder kommunerne, politiet og branchens interessenter.

Udkast

Til § 4

Det følger af restaurationslovens § 10, stk. 2, 2. pkt., at bevillingen i øvrigt kan begrænses og betinges af vilkår.

Videre følger det af § 33 at tilladelser og dispensationer, der gives i medfør af loven, kan efter vedkommende myndigheds bestemmelse begrænses og betinges.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 239/240, oplyses at bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 10, stk. 1. Ændringen er af redaktionel karakter. Bestemmelsen giver mulighed for at stille begrænsninger eller betingelser, der er motiveret af de hensyn, som loven skal varetage.

Det foreslås i *§ 4* at alkoholbevillinger, tilladelser og dispensationer, der gives i medfør af loven, kan efter vedkommende myndigheds bestemmelse begrænses og betinges.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alkoholbevillinger, tilladelser og dispensationer kan begrænses og betinges af vilkår. Der kan ikke opstilles begrænsninger eller betingelser, der ikke er motiveret af de hensyn, som loven skal varetage, jf. lovforslagets § 7. Muligheden for at begrænse og betinge en alkoholbevillinger, tilladelser og dispensationer kræver, at de fastsatte begrænsninger og betingelser iagttager de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder at der foretages et konkret skøn, der motiveres i samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn, som loven i øvrigt skal varetage. Den foreslåede ordning indebærer dermed, at vedkommende myndighed ikke generelt kan knytte bestemte typer af begrænsninger eller betingelser til alkoholbevillinger, tilladelser og dispensationer uden at tage stilling til, om der er et konkret behov for det i den enkelte sag.

Den foreslåede ordning medfører, at begrænsninger og betingelser forudsætter en saglig og konkret begrundelse af en vis vægt. Det er således afgørende, at begrænsningen eller betingelsen er velbegrundet ud fra det formål, som myndigheden ønsker at opnå. I denne vurdering skal de stillede begrænsninger og betingelser, dvs. indgrebets intensitet ligeledes vurderes ud fra den almindelige grundsætning om proportionalitet.

Udkast

I henhold til lovforslagets § 12, stk. 1, nr. 4, bortfalder en alkoholbevilling, når en stillet betingelse ikke længere er opfyldt.

I henhold til lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 2, straffes den, der tilsidesætter begrænsninger eller betingelser, der er fastsat i alkoholbevillinger, tilladelser eller dispensationer.

Til § 5

Det følger af § 10, stk. 1, at ansøgning om alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer skal indgives til politiet.

Det fremgår af § 10, stk. 2, at alkoholbevilling gives og fornys af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet. Bevillingen gælder et bestemt forretningssted og for et tidsrum af 8 år, men kan, når omstændigheder taler herfor, gives for et tidsrum af 4 eller 2 år. Bevillingen kan i øvrigt begrænses og betinges af vilkår.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 113 som fremsat, side 6 og 7, at det foreslås videreført, at bevillinger som udgangspunkt altid skal være gældende i et tidsrum af 8 år, af hensyn til de byrder, erhvervslivet oplever i forbindelse med hyppige ansøgningsrunder.

Videre følger det af lovbemærkningerne, at det udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, at bevillingen alene kan begrænses til 4 eller 2 år, når omstændighederne taler herfor. Kommunalbestyrelsen vil således ikke længere have mulighed for at give bevillinger for mindre end 2 år, af hensyn til erhvervslivet og de byrder, som opleves i forbindelse med hyppige ansøgningsrunder og de ofte store investeringer, der gøres i restaurationsvirksomheder. Derudover er en kortere periode end 2 år oftest en for kort tidshorisont for en virksomhed til f.eks. at rette op på en skrøbelig økonomi.

Tillige følger det af lovbemærkningerne, at bevillingen kan gives for en begrænset periode på 4 år, hvor f.eks. virksomhedens karakter indebærer, at der er øget risiko for støj eller ordensmæssige problemer (diskoteker o. lign.), eller ved fornyelser, hvor der tidligere har været ordensmæssige problemer af et vist omfang. Bevillingen kan gives for en periode på 2 år, til f.eks. førstegangsansøgere eller ved skrøbelig økonomi.

I forhold til at betinge og begrænse en alkoholbevilling udover tidsperioden følger det af lovbemærkningerne, at bevillingen kan i øvrigt begrænses

Udkast

tidsmæssigt og betinges af vilkår. Der kan ikke opstilles begrænsninger eller betingelser, der ikke er motiveret af de hensyn, som loven skal varetage. Der er således ikke tiltænkt en ændring af gældende praksis. En alkoholbevilling kan således begrænses til f.eks. kun at omfatte tilladelse til at servere øl og bordvin. En sådan begrænsning vil også kunne ske for f.eks. klubhuse i idrætsforeninger og i sportshaller. Bevillingen vil tillige kunne begrænses til kun at give adgang til servering for den personkreds, der benytter vedkommende lokalitet. Dette kunne eksempelvis være en forening, som afholder arrangementer i et klubhus. Her ville klubhuset skulle have en alkoholbevilling, da arrangementerne ikke er enkeltstående. Bevillingen vil kunne betinges af, at bestemte direktions- eller bestyrelsesmedlemmer forbliver i et selskabs ledelse, eller at selskabskapitalen forbliver på bestemte hænder. Sker der i sådanne tilfælde ændringer i ledelsen eller kapitalbesiddelsen, er bevillingens fortsatte gyldighed betinget af bevillingsmyndighedens positive vurdering af de ændrede forhold.

Ifølge § 10 a, stk. 1, kan alkoholbevilling kun gives til virksomhed, hvor servering af stærke drikke sker fra et bestemt serveringssted.

Videre følger det af § 10 a, stk. 3, at stærke drikke må kun serveres i virksomheder med alkoholbevilling.

Det fremgår af § 10 a, stk. 4, at servering af stærke drikke ikke må påbegyndes, før vedkommende myndighed har godkendt de pågældende lokaler.

Det foreslås i lovforslagets *§ 5, stk. 1,* at alkoholbevilling gives af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet.

Den foreslåede ordning vil indebære, at alkoholbevillinger gives af kommunalbestyrelsen eller et nedsat bevillingsnævn efter forhandling med politiet. Det betyder at den endelige alkoholbevilling beror på en forvaltningsretlig afgørelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at forinden kommunalbestyrelsen eller et nedsat bevillingsnævn træffer afgørelse skal udfaldet forhandles med politiet, både når alkoholbevillingen gives uden yderligere betingelser eller begrænsninger, og når en alkoholbevilling betinges og begrænses af forhold.

En alkoholbevilling er en forvaltningsafgørelse. Kommunalbestyrelsen skal som følge heraf overholde de forvaltningsretlige regler i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om alkoholbevilling. Det medfører, at

Udkast

kommunalbestyrelsen skal overholde reglerne i forvaltningsloven om bl.a. partshøring, begrundelse og klagevejledning. Afgørelsen er tillige underlagt reglerne om aktindsigt. Dette gælder også politiets indledende sagsbehandling.

Efter lovforslagets § 3, stk. 1, indgives ansøgning om alkoholbevilling til politiet. Det er således politiet, der foretager den indledende behandling af ansøgningen. Efter lovforslagets § 3, stk. 2, kan ansøgning om alkoholbevilling, tilladelse, dispensation eller underretning om afholdelse af et arrangement indgives via www.virk.dk. Efter den foreslåede ordning i lovforslagets § 6, stk. 1, kan politiet give en midlertidig tilladelse til udskænkning af stærke drikke, medmindre lovens ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn taler imod dette. Politiet påser de objektivt konstaterbare forhold, herunder ansøgerens alder og myndighed, det vil sige, om ansøgeren er juridisk i stand til at pådrage sig gæld og indgå bindende aftaler. Politiet vurderer desuden ansøgerens straffeforhold og de ordens- og ædruelighedsmæssige forhold. Hvis der ikke er forhold, der taler i mod at give en midlertidig tilladelse til udskænkning af stærke drikke, kan politiet meddele tilladelsen. Den midlertidige tilladelse gives for et bestemt tidsrum, dog højst indtil den kommunalbestyrelsen har truffet endelig afgørelse, jf. lovforslagets § 6, stk. 2.

Den foreslåede ordning indebærer herefter , at politiet først tager stilling til de objektivt konstaterbare forhold: ansøgerens alder og myndighed, eventuelle strafbare-forhold og de ordens- og ædruelighedsmæssige forhold. Politiet tager desuden stilling til, om der kan gives midlertidig tilladelse til udskænkning af stærke drikke. Herefter overgår sagen til kommunalbestyrelsen, som træffer den endelige afgørelse om, hvorvidt der kan gives en alkoholbevilling.

Den foreslåede ordning indebærer, at kommunalbestyrelsen på baggrund af politiets indledende sagsbehandling skal varetage den øvrige sagsbehandling af sagen, herunder vurdere, om der kan meddeles alkoholbevilling, og i givet fald med hvilke eventuelle begrænsninger og betingelser. Kommunalbestyrelsen skal eksempelvis vurdere ansøgerens forretningsmæssige kvalifikationer, indhente oplysninger om eventuel gæld samt om ansøgerens og virksomhedens økonomiske forhold og foretage vurderinger af støj- og miljøforhold. Herudover skal kommunalbestyrelsen blandt andet forholde sig til, om lokalerne har den nødvendige ibrugtagningstilladelse, om de nødvendige fødevaregodkendelser foreligger, brandforholdene i lokalerne,

Udkast

udskænkningsstedets beliggenhed, konkrete ædruelighedsforhold, som politiet har påpeget, samt øvrige samfundsmæssige hensyn.

Den foreslåede ordning indebærer, at politiet og kommunerne i forbindelse med sagsbehandlingen skal foretage en vægtning af dels de lovlige kriterier, der skal indgå i afgørelsen, dels de kriterier, der kan indgå i afgørelsen. Det foreslås derfor i lovforslagets § 7, at kommunalbestyrelsen ved afgørelsen af, om en alkoholbevilling kan gives, skal tage samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, og ordensmæssige hensyn og dermed sammenhængende hensyn i betragtning. Herudover opregnes i bestemmelsens nr. 1-7 en række kriterier, som kommunalbestyrelsen navnlig kan lægge vægt på i forbindelse med afgørelsen af, om en alkoholbevilling kan gives. Kommunalbestyrelsen kan inddrage dokumenterede samfunds-, ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn, herunder endelige afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet om forskelsbehandling, som er blevet oversendt til kommunen. Ligebehandlingsnævnets afgørelser, der er indbragt for domstolene, kan først tillægges vægt, når sagen er afsluttet. En enkelt overtrædelse er som udgangspunkt ikke tilstrækkelig til afslag; der skal normalt foreligge flere afgørelser og et mønster af bevidste overtrædelser eller manglende tiltag for at forhindre gentagelser. Aktiv opfølgning fra virksomheden taler omvendt for, at bevillingen kan tildeles eller der ikke skal interveneres mod fornyelse.

Det foreslås i *stk. 2,* at bevillingen gælder et bestemt forretningssted og for et tidsrum af 8 år, men kan, når omstændighederne taler herfor, gives for et tidsrum af 4 eller 2 år.

Den foreslåede ordning vil medføre, at udgangspunktet for bevillingsperiodens længde er 8 år, men kan - hvis omstændighederne taler herfor - gives for en mere begrænset periode på enten 4 år eller 2 år. En alkoholbevilling kan således ikke gives for en kortere tidsperiode end 2 år. Uanset periodens længde kan bevillingen i øvrigt betinges af vilkår.

Den foreslåede ordning medfører, at afgørelsen om alkoholbevillingslængde skal ske ud fra en konkret og saglig vurdering. Dvs. at kommunalbestyrelsen ikke må sætte skøn under regel, men skal foretage en konkret vurdering af hver enkelt ansøgning i forhold til om bevillingens længde skal afvige fra udgangspunktet på 8 år.

Udkast

Ved vurderingen af en ansøgning om alkoholbevilling er udgangspunktet en bevillingsperiode på 8 år, uanset om ansøgningen vedrører en veletableret restauration, en restauration i en kæde eller en nyetableret restauration.

Den foreslåede ordning medfører, at en ansøgning om alkoholbevilling skal behandles ud fra udgangspunktet om, at bevillingens længde skal være på 8 år. I vurderingen af om alkoholbevillingen skal tildeles, skal kommunalbestyrelsen iagttage samfundsmæssige, ordensmæssige, ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende hensyn, jf. lovforslagets § 7. Der kan ikke opstilles begrænsninger eller betingelser, der ikke er motiveret af disse hensyn.

For så vidt angår begrænsningen af alkoholbevillingens gyldighedsperiode på 4 år medfører den foreslåede ordning, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte bevillingens gyldighedsperiode til 4 år, hvis restaurationens karakter indebærer en øget risiko for støj- eller ordensmæssige problemer for de omkringliggende beboere, eller hvis restaurationens grundøkonomi er god, men der verserer restancer til det offentlige, jf. lovforslagets § 8, stk. 1, nr. 4 eller § 9, stk. 1, nr. 3. I sidstnævnte tilfælde bør alkoholbevillingen betinges af, at der er indgået en betalingsaftale med skattemyndighederne.

Den foreslåede ordning medfører, at den korteste periode, som en bevilling kan tildeles for, er 2 år. En bevillingsperiode på 2 år, kan eksempelvis være relevant for førstegangsansøgere med en skrøbelig økonomi eller for en allerede etableret restauration med tilsvarende økonomiske udfordringer.

En bevillingsperiode på 2 år kan blive aktuel, hvis ansøger har meget skrøbelig økonomi. Der kan evt. stilles krav om forbedring af økonomien inden for afgrænset periode.

Det kan f.eks. komme på tale, hvis ansøger har udvist uforsvarlig adfærd ved f.eks. at servere alkohol i restaurationen uden bevilling. I tilfælde af at ansøger udviser villighed til fremadrettet at overholde reglerne og samarbejde med kommunen og politiet, kan kommunalbestyrelsen vurdere, at alkoholbevilling alligevel kan tildeles for en 2-årig periode.

Særlige ordensmæssige problemer, kan medføre, at bevillingen alene tildeles for 2 år.

Udkast

Det faktum, at restaurationen er nyetableret, kan ikke i sig selv begrunde, at bevillingen alene meddeles for en periode på 2 år.

Det foreslås i *stk. 3,* at ved udløb af tidsrummet for alkoholbevillingen fornys denne automatisk i 8 år, medmindre kommunalbestyrelsen træffer afgørelse imod fornyelse. Fornyelsen af tidsrummet for alkoholbevillingens længde kan i øvrigt begrænses til 4 eller 2 år, hvis omstændighederne taler herfor.

Den foreslåede ordning indebærer, at alkoholbevillingen som udgangspunkt automatisk fornyes for en periode på 8 år, når den nuværende bevillingsperiode udløber. Dette gælder dog ikke, hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at bevillingen ikke skal fornyes. Udgangspunktet er således, at alkoholbevillingen fornys. Kommunalbestyrelsen kan dog modsætte sig fornyelsen, hvis lovens overordnede hensyn taler imod det. Kommunalbestyrelsen kan desuden indhente oplysninger og vurderinger fra andre myndigheder, f.eks. politiet, skattemyndighederne eller Fødevarestyrelsen, når den skal tage stilling til, om alkoholbevillingen skal fornys. Kommunalbestyrelsen kan inddrage dokumenterede samfunds-, ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn, herunder endelige afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet om forskelsbehandling, som er blevet oversendt til kommunen. Ligebehandlingsnævnets afgørelser, der er indbragt for domstolene, kan først tillægges vægt, når sagen er afsluttet. En enkelt overtrædelse er som udgangspunkt ikke tilstrækkelig til afslag; der skal normalt foreligge flere afgørelser og et mønster af bevidste overtrædelser eller manglende tiltag for at forhindre gentagelser. Aktiv opfølgning fra virksomheden taler omvendt for, at bevillingen kan tildeles eller der ikke skal interveneres mod fornyelse.

Hvis kommunalbestyrelsen intervenerer, skal den overholde de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger. Det indebærer bl.a., at der skal foretages et konkret og sagligt skøn, som skal være begrundet i de samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige samt sammenhængende hensyn, som loven i øvrigt skal varetage. Kommunalbestyrelsen skal endvidere overholde forvaltningslovens regler, herunder reglerne om partshøring, begrundelse og klagevejledning, hvis den træffer afgørelse om, at alkoholbevillingen ikke skal fornyes.

Den foreslåede ordning vil medføre, at kommunalbestyrelsen kan begrænse fornyelsen af alkoholbevillingen til 4 eller 2 år, hvis omstændighederne taler herfor.

Udkast

Hvis kommunalbestyrelsen griber ind og begrænser fornyelsen af alkoholbevillings gyldighedsperiode til 2 eller 4 år, skal afgørelsen træffes i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger. Kommunalbestyrelsen skal således foretage et konkret og individuelt skøn, som skal være sagligt begrundet i hensyn, der varetages af lovgivningen, herunder samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige hensyn samt hensyn, der har naturlig sammenhæng hermed. Afgørelsen skal desuden træffes under iagttagelse af forvaltningslovens regler, herunder reglerne om partshøring, begrundelse og klagevejledning. Begrundelsen skal navnlig angive, hvorfor bevillingen ikke er meddelt for den almindelige periode, og hvorfor gyldighedsperioden er begrænset til henholdsvis til 2 eller 4 år.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen kun skal intervenere og begrænse forlængelsen af alkoholbevillingens længde, når der er grundlag for dette, dvs. når kommunalbestyrelsen har kendskab til, at der i den forløbne bevillingsperiode har været ordensmæssige, samfundsmæssige eller ædruelighedsmæssige problemer ved virksomhedens drift, ligesom kommunalbestyrelsen kan intervenere, hvis der er ændringer i det oprindelige grundlag for tildeling af alkoholbevillingen.

Det foreslås i *stk. 4,* at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren efter forhandling med justitsministeren og KL kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsen og politiets behandling af alkoholbevillinger.

Den foreslåede ordning vil indebære, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren bemyndiges til efter forhandling med justitsministeren og KL ved bekendtgørelse at fastsætte helt specifikke regler om kommunalbestyrelsen og politiets sagsbehandling af alkoholbevillinger.

Den foreslåede bemyndigelse i § 5, stk. 4, til ved bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om snitfladerne mellem politiets og kommunernes sagsbehandling vil ikke kunne ændre på den lovfastsatte kompetencefordeling. Det fremgår i lovforslagets § 3, stk. 1, at ansøgninger om alkoholbevilling skal indgives til politiet. Efter § 5, stk. 1, er det imidlertid kommunalbestyrelsen, der efter forhandling med politiet træffer afgørelse om, hvorvidt en alkoholbevilling skal gives. Herudover kan politiet efter § 6, stk. 1, meddele en midlertidig tilladelse til udskænkning af stærke drikke.

Udkast

Bemyndigelsen foreslås benyttet i det tilfælde, hvor politiet og kommunerne sammen ønsker, at fastsætte snitfladerne for sagsbehandlingen af alkoholbevillinger ved bekendtgørelse. Intentionen med fastsættelse af snitfladerne ved en bekendtgørelse skal være, at sagsbehandlingsprocessen skal forenkles og unødige dokumentationskrav skal fjernes.

Til § 6

Det følger af § 10, stk. 1, at ansøgning om alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer skal indgives til politiet.

Ifølge § 10 a, stk. 1, kan alkoholbevilling kun gives til virksomhed, hvor servering af stærke drikke sker fra et bestemt serveringssted.

Videre følger det af § 10 a, stk. 3, at stærke drikke må kun serveres i virksomheder med alkoholbevilling.

Ifølge § 17, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling til kommunen for alkoholbevilling.

Efter § 17, stk. 2 i restaurationsloven følger det, at når ansøgning om bevilling er indgivet, kan politidirektøren tillade, at stærke drikke serveres. Tilladelse gives for et bestemt tidsrum, dog længst indtil endelig afgørelse er truffet.

Det foreslås i *§ 6, stk. 1,* at når ansøgning om alkoholbevilling er indgivet, jf. § 3, kan politiet give en midlertidig tilladelse til udskænkning af stærke drikke, medmindre lovens ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn taler imod dette.

Den foreslåede ordning vil videreføre restaurationslovens § 17, stk. 2, 1. pkt.

Politiet skal således sikre sig, at lovens ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn er overholdt, for at der kan udstedes en midlertidig tilladelse.

Den foreslåede ordning indebærer, at de ordensmæssige hensyn skal vurderes såvel ud fra virksomhedens som ansøgerens forhold. De ordensmæssige hensyn skal sikre, at borgere kan færdes fredeligt i restaurations- og natteli-vet, herunder at der ikke er vold og anden kriminalitet i og omkring restaurationsvirksomheder. Behovet for at varetage ordensmæssige hensyn kan være affødt af konkrete oplysninger om politiforretninger i og omkring en bestemt restauration. Det kan imidlertid også indgå i vurderingen, hvis det

Udkast

et politiets vurdering, at der i et bestemt område er et generelt behov for mere ro og orden, der taler for, at der ikke bliver givet yderligere alkoholbevillinger til f.eks. rene udskænkningssteder.

Den foreslåede ordning indebærer også, at de ædruelighedsmæssige hensyn skal være opfyldt. Hensynet skal sikre, at udskænkning af alkohol sker under kontrollerede forhold. En midlertidig tilladelse kan derfor afslås, hvis de ædruelighedsmæssige hensyn ikke er opfyldt, hvis der som følge af en for stærk lokal koncentration af restaurationsvirksomheder kan frygtes uforsvarlig drift eller andre ædrueligheds- eller ordensmæssige problemer, eller hvis der foreligger andre konkrete ædruelighedsmæssige samt dermed sammenhængende sociale og politimæssige forhold, som gør det betænkeligt at give alkoholbevilling.

Det er et krav, at bevillingsmyndighederne kan sandsynliggøre, at et afslag på en ansøgning om alkoholbevilling er begrundet i konkrete ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende sociale eller politimæssige betænkeligheder. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis der foreligger oplysninger om alkoholmisbrug, udskænkning til mindreårige, hærværk, natteuorden eller lignende forhold. Bevillingsmyndighederne kan således ikke uden videre beslutte at standse udstedelsen af alkoholbevillinger eller nattilladelser i et bestemt område med henvisning til, at der allerede findes et tilstrækkeligt antal restaurationsvirksomheder. En sådan beslutning skal understøttes af konkrete oplysninger, der sandsynliggør, at yderligere udskænkning vil medføre ædruelighedsmæssige, sociale eller politimæssige problemer.

Antallet af restaurationsvirksomheder i kommunen eller i dele af kommunen sammenholdt med indbyggertallet vil dog kunne begrunde et afslag på en ansøgning om bevilling til en ny restauration, hvor der skal serveres stærke drikke, hvis afslaget kan underbygges af konkrete forhold, der sandsynliggør, at det vil være betænkeligt at imødekomme ansøgningen ud fra ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende sociale og politimæssige hensyn. Tilsvarende hensyn kan begrunde et afslag på en ansøgning om tilladelse til servering af stærke drikke på steder, hvor navnlig unge mennesker færdes eller opholder sig. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis en restauration ønskes etableret i nærheden af skoler eller andre institutioner, der benyttes af unge.

Ved vurderingen kan det endvidere tillægges betydning, hvis en tidligere indehaver har forårsaget konkrete og relevante ædruelighedsmæssige eller

Udkast

politimæssige problemer på restaurationen eller hvis der tidligere har været ædruelighedsmæssige problemer på restaurationen.

Tillige foreslås det i *stk. 2,* at en midlertidig tilladelse gives for et bestemt tidsrum, dog højst indtil endelig afgørelse er truffet af kommunalbestyrelsen, jf. § 5, stk. 1.

Den foreslåede ordning vil videreføre restaurationslovens § 17, stk. 2, 2. pkt., og indebærer, at den midlertidige tilladelse til udskænkning af stærke drikke gives for et bestemt tidsrum og tilladelsen har dermed en udløbsdato. Hvis kommunalbestyrelsen eller et nedsat bevillingsnævn ikke har haft mulighed for at afholde møde og træffe den endelige afgørelse om, der kan gives en alkoholbevilling, kan den midlertidige tilladelse forlænges, men skal stadig gives for en bestemt tidsperiode.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en midlertidig tilladelse vil sikre, at virksomheden kan fortsætte i perioden, indtil kommunalbestyrelsen har færdigbehandlet sagen.

Den midlertidige tilladelse vil ikke kunne gælde længere end til tidspunktet for kommunalbestyrelsens endelige afgørelse om eventuel tildeling af alkoholbevilling. Kommunalbestyrelsen vil fortsat skulle træffe afgørelse om alkoholbevilling efter forhandling med politiet.

Til § 7

Det følger af restaurationslovens § 10, stk. 2, 1. pkt., at alkoholbevilling gives og fornys af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet.

Videre følger det af restaurationslovens § 10, stk. 3, at kommunalbestyrelsen kan nedsætte et bevillingsnævn til at træffe afgørelser, der efter denne lov er henlagt til kommunalbestyrelsen. Bevillingsnævnet består af en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren, et sagkyndigt medlem og indtil 6 andre medlemmer. Personer, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, kan være medlem af et bevillingsnævn. I Københavns Kommune består bevillingsnævnet af borgmesteren som formand, 5 medlemmer valgt af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg, et sagkyndigt medlem og en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren. Såfremt Københavns Kommune har et magistratsstyre eller en styreform med delt administrativ ledelse, jf. §§ 64 og 64 a i lov om kommunernes styrelse, kan kommunalbestyrelsen i kommunens styrelsesvedtægt bestemme, at et

Udkast

magistratsmedlem henholdsvis en udvalgsformand er formand i stedet for borgmesteren.

Det fremgår af restaurationslovens § 10, stk. 4, at et bevillingsnævns afslag kan indbringes for kommunalbestyrelsen. Indbringelsen skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afslaget skal indeholde oplysning om adgangen til at indbringe afgørelsen for kommunalbestyrelsen og om fristen herfor.

Bevillingsmyndigheden skal ved afgørelsen af, om alkoholbevilling vil kunne gives, iagttage samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn, jf. restaurationslovens § 12, 1. pkt.

Herudover skal bevillingsmyndigheden også i forbindelse med afgørelsen om, hvorvidt der kan tildeles alkoholbevilling eller hvis en alkoholbevilling begrænses og betinges af vilkår, overholde de almindelig forvaltningsretlige regler, herunder proportionalitetsprincippet, lighedsgrundsætningen samt kravene om partshøring og begrundelse.

Bestemmelsen i restaurationslovens § 12, nr. 1-7 oplister en række kriterier, som bevillingsmyndigheden navnlig kan lægge vægt på i forbindelse med afgørelsen af, om en alkoholbevilling vil kunne gives.

Ifølge § 12, nr. 1-7 kan der herved navnlig lægges vægt på, 1) om der af bevillingsansøgeren, medlemmer af direktionen eller bestyrelsen eller andre, der kan udøve en bestemmende indflydelse over virksomhedens drift, er udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde, 2) bevillingsansøgerens forretningsmæssige kvalifikationer, herunder om det må antages, at ansøgeren vil være egnet til at drive restaurationsvirksomhed på betryggende måde, 3) bevillingsansøgerens økonomiske forhold og finansieringsplan, driftsbudget samt likviditetsbudget for virksomheden, herunder om det må anses for godtgjort, at virksomheden vil blive drevet for ansøgerens egen regning og risiko, 4) størrelse, indretning og karakter i øvrigt af serveringsstedet, 5) serveringsstedets beliggenhed, hvorved der kan anlægges byplanmæssige betragtninger, således at der kan vises tilbageholdenhed med at give tilladelse til nyoprettede restaurationsvirksomheder i egentlige boligkvarterer eller nær skoler eller andre institutioner, der søges af unge, 6) om der som følge af en for stærk lokal koncentration af restaurationsvirksomhed kan frygtes uforsvarlig drift eller andre ædrueligheds- eller ordensmæssige problemer, og 7)

Udkast

om der foreligger andre konkrete ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende sociale og politimæssige forhold, der gør det betænkeligt, at alkoholbevilling gives.

Det er op til den enkelte bevillingsmyndighed at afgøre, hvordan de forskellige hensyn i nr. 1-7 vægtes i forhold til hinanden.

Der kan gives alkoholbevilling til enten personer, jf. restaurationslovens § 13 eller selskaber, jf. restaurationslovens § 14. Der kan desuden gives alkoholbevilling, hvis servering af stærke drikke sker i 1) tog, turistbusser, fly og skibe i fart eller 2) busser i international rutefart, hvor rutens længde er mindst 200 km, jf. restaurationslovens § 10 a, stk. 2.

Det foreslås i lovforslagets *§ 7, 1. pkt.,* at kommunalbestyrelsen ved afgørelsen af, om alkoholbevilling vil kunne gives skal, iagttage samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn.

Den foreslåede ordning medføre endvidere, at kommunalbestyrelsen skal inddrage disse hensyn ved ansøgninger om førstegangsbevillinger, jf. lovforslagets § 5, stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal desuden inddrage hensynene, når den træffer afgørelse om ikke at forny en alkoholbevilling eller om kun at forny den for en periode på 4 eller 2 år, jf. lovforslagets § 5, stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan dog foretage en forskellig vurdering ved førstegangsansøgninger og automatiske fornyelser. Ved automatisk fornyelse vil kommunalbestyrelsen inddrage den forløbne bevillingsperiode i vurderingen. Det vil blandt andet indgå, om der har været ordensmæssige, samfundsmæssige eller ædruelighedsmæssige problemer med virksomhedens drift. Kommunalbestyrelsen vil også vurdere, om der er sket ændringer i det oprindelige grundlag for tildelingen af bevillingen.

Den foreslåede ordning indebærer, at samfundsmæssige hensyn skal forstås bredt. Der er således en samfundsmæssig interesse i et velfungerende restaurations- og natteliv. Det kan også være et samfundsmæssigt hensyn at sikre et varieret restaurations- og natteliv, således at der opretholdes en rimelig balance mellem restaurationsbranchen muligheder for at drive virksomhed på den ene side og byens beboere interesser på den anden. Herudover vil et samfundsmæssigt hensyn, som kommunalbestyrelsen skal varetage, være, om virksomheden overholder gældende regler, herunder betaler skatter og afgifter samt overholder driftsmæssige forskrifter vedrørende

Udkast

hygiejne, brandsikkerhed, arbejdsmiljø, fødevarehåndtering og affald- og renovation.

Den foreslåede ordning indebærer desuden, at hensynet til ædruelighed skal indgå i vurderingen af, om der kan gives alkoholbevilling. Formålet er at sikre, at udskænkningen foregår under kontrollerede forhold. En midlertidig tilladelse kan derfor afslås, hvis hensynet til ædruelighed ikke er tilstrækkeligt varetaget. Det samme gælder, hvis en særlig høj koncentration af restaurationsvirksomhed i området kan medføre for uforsvarlig drift eller andre problemer med ædruelighed eller orden. Endelig kan tilladelsen afslås, hvis der foreligger andre konkrete ædruelighedsmæssige, sociale eller politimæssige forhold, som gør det betænkeligt at give en alkoholbevilling.

Den foreslåede ordning indebærer, at de ordensmæssige hensyn skal vurderes såvel ud fra virksomhedens som ansøgerens forhold. De ordensmæssige hensyn skal sikre, at borgere kan færdes fredeligt i restaurations- og nattelivet, herunder at der ikke er vold og anden kriminalitet i og omkring restaurationsvirksomheder. Behovet for at varetage ordensmæssige hensyn kan være affødt af konkrete oplysninger om politiforretninger i og omkring en bestemt restauration. Det kan imidlertid også indgå i vurderingen, hvis det er politiets vurdering, at der i et bestemt område er et generelt behov for mere ro og orden, der taler for, at der ikke bliver givet yderligere alkoholbevillinger til f.eks. rene udskænkningssteder. Kommunalbestyrelsen kan inddrage dokumenterede samfunds-, ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn, herunder endelige afgørelser fra Ligebehandlingsnævnet om forskelsbehandling, som er blevet oversendt til kommunen. Ligebehandlingsnævnets afgørelser, der er indbragt for domstolene, kan først tillægges vægt, når sagen er afsluttet. En enkelt overtrædelse er som udgangspunkt ikke tilstrækkelig til afslag; der skal normalt foreligge flere afgørelser og et mønster af bevidste overtrædelser eller manglende tiltag for at forhindre gentagelser. Aktiv opfølgning fra virksomheden taler omvendt for, at bevillingen kan tildeles eller der ikke skal interveneres mod fornyelse.

Herudover foreslås det, at de hensyn, som kommunalbestyrelsen navnlig kan lægge vægt på ved afgørelsen af, om der kan gives en alkoholbevilling, videreføres.

Det foreslås i *nr. 1,* at der herved navnlig kan lægges vægt på, om der af bevillingsansøgeren, medlemmer af direktion eller bestyrelse eller andre, der kan øve en bestemmende indflydelse på virksomhedens drift, er udvist

Udkast

en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Den foreslåede ordning vil indebære, at det er bevillingsansøgeren – uanset om denne er en fysisk eller juridisk person – og andre med bestemmende indflydelse på restaurationen, som skal vurderes. Ved at medtage alle dem, der har bestemmende indflydelse på virksomheden, sikres det, at også eventuelle stråmænd kan indgå i kommunalbestyrelsernes overvejelser. I vandelsvurderingen vil bl.a. kunne indgå, om bevillingsansøgeren er tidligere straffet, f.eks. dømt for bedrageri, dokumentfalsk eller andre økonomiske forbrydelser. Overtrædelser af moms- og skattelovgivningen vil ligeledes kunne blive tillagt vægt i vurderingen af, om virksomheden vil blive drevet på forsvarlig måde. Herudover kan det indgå i vurderingen, hvis ansøgeren tidligere har overtrådt restaurationsloven, f.eks. ved udskænkning til mindreårige eller til stærkt berusede personer, eller der er grund til at antage, at udskænkningsstedet vil tiltrække gæster, der erfaringsmæssigt skaber ordensmæssige problemer som f.eks. vold, særlig uprovokeret vold, brug af eller salg af euforiserende stoffer. Det skal tillægges en vis vægt, under hvilke omstændigheder ansøgeren har begået den kriminelle handling. Ved vurderingen af, om ansøgeren kan drive virksomheden på forsvarlig måde, vil overtrædelser udøvet i restaurationsmiljøet, skulle tillægges større vægt end overtrædelser udøvet andre steder.

Det foreslås i *nr. 2,* at der herved navnlig kan lægges vægt på bevillingsansøgerens forretningsmæssige kvalifikationer, herunder om det må antages, at ansøgeren vil være egnet til at drive restaurationsvirksomhed på forsvarlig måde.

Den foreslåede ordning indebærer, at kommunalbestyrelsen skal overveje, om bevillingsansøgeren eller de personlige indehavere må anses for egnede til at drive serveringsvirksomhed på forsvarlig vis. Hvis ansøgeren eksempelvis ikke overholder betalingsaftaler m.v., kan det have betydning for vurderingen af, om virksomheden vil blive drevet på forsvarlig måde. Forhold såsom om ansøgeren tidligere har drevet restaurationsvirksomhed, allerede driver flere restaurationsvirksomheder, eller om restaurationen er en del af en kæde, om ansøgeren har en faglig uddannelse inden for områder og er i stand til at kunne sikre god og retvisende regnskabsførelse, kan indgå i kommunalbestyrelsens afvejning af hensynene.

Udkast

Den foreslåede ordning indebærer, at kommunalbestyrelsen kan vælge at indsætte et vilkår i bevillingen om bevillingsansøgerens forretningsmæssige kvalifikationer. Bevillingen kan meddeles med vilkår om, at selskabskapitalen forbliver ejet af en eller flere bestemte personer, eller der kan knyttes et vilkår om, at ansøgeren skal indsende bevis for overholdelse af betalingsaftaler, hvis der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Det foreslås i *nr. 3,* at der herved navnlig kan lægges vægt på bevillingsansøgerens økonomiske forhold og finansieringsplan, driftsbudget samt likviditetsbudget for virksomheden, herunder om det må anses for godtgjort, at virksomheden vil blive drevet for ansøgerens egen regning og risiko.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelserne skal foretage en grundig gennemgang af bevillingsansøgerens økonomi. De økonomiske forhold, der eksempelvis kan gennemgås, omfatter omkostninger til husleje eller forpagtning, restaurationens beliggenhed, antallet af siddepladser, åbningstider, hvordan købet og driften er finansieret, og om den forventede omsætning er realistisk, om ansøgers budgetterede omsætning hænger sammen med virksomhedens koncept, om bruttoavancen er realistisk, de budgetterede lønomkostninger, herunder løn til indehaver og personale, samt de øvrige budgetterede driftsomkostninger.

Den foreslåede ordning, vil indebære, at hvis bevillingsansøgeren er en person, jf. lovforslagets § 8, vil det være nødvendigt tillige at gennemgå ansøgerens private pengeforhold. Hvis bevillingsansøgeren derimod er et selskab m.v., jf. lovforslagets § 9, er det således de økonomiske forhold for selskabet m.v., der skal vurderes af kommunalbestyrelsen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der kan indsættes et vilkår i en alkoholbevilling om, at der skal foreligge en gyldig lejekontrakt eller forpagtningsaftale, og at bevillingen bortfalder, hvis kontrakten eller aftalen ophører.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen kan lægge vægt på, om det anses for godtgjort, at virksomheden vil blive drevet for ansøgerens egen regning og risiko. Det betyder, at kommunalbestyrelsen bør undersøge, om virksomheden reelt bliver drevet af de fysiske eller juridiske personer, som har det økonomiske ansvar, så det sikres, at

Udkast

virksomheden reelt bliver drevet for ansøgerens egen regning og risiko, og der ikke indsættes en stråmand eller bruges falske identiteter og fiktive adresser.

Den foreslåede ordning medfører ligeledes, at kommunalbestyrelsen, hvis virksomheden etableres og finansieres af lånt kapital, kan lægge vægt herpå ved afgørelsen af, om der kan gives en alkoholbevilling. Det vil dog kræve, at kommunalbestyrelsen undersøger lånebetingelserne med henblik på at afdække eventuelle uregelmæssigheder, herunder sikre sig, at der ikke er tale om proforma långivning eller lignende.

Det foreslås i *nr. 4,* at der herved navnlig kan lægges vægt på størrelse, indretning og karakter i øvrigt af serveringsstedet, herunder om vedkommende myndighed har godkendt de pågældende lokaler.

Den foreslåede ordning vil medføre, at kommunalbestyrelsen kan tillægge restaurationens karakter, størrelse, og indretning betydning i vurderingen. Restaurationens karakter kan f.eks. kategoriseres således: Diskotek/musikspillested, bar/bodega/café, spiserestaurant, kulturelle institutioner, klubber/foreninger.

Den foreslåede ordning vil medføre, at kommunalbestyrelsen i sin vurdering skal være opmærksom på, at der kan være krav til restaurationers indretning, som følger af anden lovgivning, f.eks. om andre myndigheder har godkendt lokalerne til restaurationsvirksomhed. En kommunes behandling af spørgsmål i forbindelse med etablering af en restauration bør sikre, at der er en ibrugtagningstilladelse eller lignende, førend en endelig alkoholbevilling kan gives.

En plantegning over restaurationen kan være et godt redskab til at vurdere, hvilken type restauration der søges alkoholbevilling til, da antallet af siddepladser blandt andet vil være angivet, om der er udeservering, dansegulv mv. Herved vil kommunalbestyrelsen også kunne få en indikation for omsætning, antal ansatte, økonomi mv.

Det foreslås i *nr. 5,* at der herved navnlig kan lægges vægt på serveringsstedets beliggenhed, hvorved der kan anlægges byplanmæssige betragtninger, således at der kan vises tilbageholdenhed med at give tilladelse til nyoprettede restaurationsvirksomheder i egentlige boligkvarterer eller nær skoler eller andre institutioner, der søges af unge.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at i kommunalbestyrelsens vurdering af restaurationens beliggenhed kan der inddrages forhold såsom nærhed til beboelse, omfang af politiforretninger, støjgener eller affald og lugtgener.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen kan udvise tilbageholdenhed med at give tilladelse til nyoprettede restaurationsvirksomhed i egentlige boligkvarterer og i nærheden af skoler og andre institutioner, der benyttes af unge eller henvender sig til unge, såsom ungdomsklubber, idrætsforeninger, sportshaller, svømmehaller, biblioteker. I overensstemmelse hermed anses det ofte som et moment, der taler imod at meddele en alkoholbevilling eller nattilladelse, at den påtænkte restauration ligger i en beboelsesejendom, i et beboelseskvarter eller i umiddelbar nærhed til boliger.

Den foreslåede ordning for så vidt angår »byplanmæssige betragtninger« indebærer, at kommunalbestyrelsen kan udarbejde en restaurationsplan i overensstemmelse med lokalplaner samt miljø-, byggelovs- og brandforskrifter. Restaurationsplanen kan danne baggrund for kommunalbestyrelsens vurdering. Herved sikres det, at administration af beliggenhedskriteriet, i hvert fald i det omfang restaurationsplanen bliver anvendt som principiel retningslinje for placeringen og fordelingen af restaurationer, herunder forskellige typer af restaurationer (koncepter) i byens forskellige kvarterer, kan indgå i vurdering af kommunalbestyrelsens afgørelse af, om der kan gives en alkoholbevilling.

Det forhold, at nærhed til beboelse mv. indgår i vurderingen af, om der skal gives en alkoholbevilling, skal ses i sammenhæng med, at restaurationer – afhængigt af deres beliggenhed, størrelse og karakter mv. – belaster deres nærmiljø forskelligt, herunder i forhold til ordensmæssige problemer, støj og affald. Det gælder uanset, om der er fastsat retningslinjer i en restaurationsplan generelt eller for et konkret område. Det er derfor også sagligt at inddrage oplysninger om politiforretninger i og omkring restaurationen og oplysninger om gener fra støj og affald i vurderingen af, om der skal gives en alkoholbevilling.

Efter ordlyden af den foreslåede ordning finder bestemmelsen alene anvendelse på »nyoprettede restaurationsvirksomheder«. Det skal ses i sammenhæng med, at hensynet til beliggenheden af eksisterende

Udkast

restaurationsvirksomheder som udgangspunkt må antages at være varetaget, da der første gang blev meddelt alkoholbevilling.

Det foreslås i *nr. 6,* at der herved navnlig kan lægges vægt på om der som følge af en for stærk lokal koncentration af restaurationsvirksomhed kan frygtes uforsvarlig drift eller andre ædrueligheds- eller ordensmæssige problemer.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen kan lægge vægt på, om en for stærk koncentration af restaurationsvirksomheder kan medføre risiko for uforsvarlig restaurationsdrift eller andre problemer af ædrueligheds- eller ordensmæssig karakter.

Bestemmelsen indebærer, at kommunalbestyrelserne skal forsøge at forhindre, at antallet af virksomheder med alkoholbevilling i kommunen eller bestemte dele af kommunen får en så stort, at den intense konkurrence mellem virksomhederne kan føre til udskænkning i strid med loven. I skærpende tilfælde kan det eksempelvis være udskænkning til unge under 18 år, udskænkning til berusede personer som ikke kan tage vare på sig, eller andre former for uforsvarlig drift af restaurationsvirksomhed.

Den foreslåede ordning vil medføre, at koncentrationen af restaurationer kan holdes op mod kommunens eventuelle restaurationsplan, og de typer restaurationer der i øvrigt ligger i området. Hvis kommunalbestyrelsen eller politiet ved tildelingen af alkoholbevillingen er bekendt med eller har modtaget mange klager over stedet, kan dette have betydning for om alkoholbevillingen skal betinges af vilkår, eller om bevillingens længde skal begrænses. Den foreslåede ordning medfører i øvrigt, at kommunalbestyrelsen ud fra et konkret skøn kan indsætte et vilkår om ekstra dørmænd på restaurationer i områder med stærk lokal koncentration af restaurationsvirksomheder for at sikre mod uforsvarlig restaurationsdrift eller andre ædrueligheds- eller ordensmæssige problemer.

Det foreslås i *nr. 7,* at der herved navnlig kan lægges vægt på om der foreligger andre konkrete ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende sociale og politimæssige forhold, der gør det betænkeligt, at alkoholbevilling gives.

Den foreslåede ordning indebærer, at hvis politiet er bekendt med, at en tidligere indehaver har haft konkrete og relevante ædruelighedsmæssige eller

Udkast

politimæssige problemer på restaurationen, kan dette forhold indgå i den samlede vurdering af, om der skal meddeles alkoholbevilling til den nye ejer eller forpagter.

Er der tale om, at det er den tidligere restauration, der har tiltrukket et kriminelt miljø, kan der stilles krav om, at bevillingshaveren samarbejder med politiet og kommunen i det omfang, politiet og kommunen finder det nødvendigt.

Til § 8

Det følger af § 13, stk. 1, at alkoholbevilling kan kun meddeles personer, der 1) er fyldt 21 år eller, hvis ansøgeren har afsluttet en uddannelse inden for hotel- og restaurationsfaget, 18 år, 2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs, 3) ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og 4) ikke har forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover, som stammer fra drift af restaurationsvirksomhed.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 113 som fremsat, side 8, foreslås det i § 13, stk. 1, nr. 1, at sænke aldersgrænsen for personer, der kan blive meddelt alkoholbevilling, fra 25 år til 21 år. For ansøgere, der har afsluttet en uddannelse inden for hotel- og restaurationsfaget, foreslås det at sænke aldersgrænsen fra 23 år til 18 år.

Videre fremgår det i bemærkningerne til bestemmelsen, at hvor der er udskænkning af stærke drikke, er det nødvendigt at stille særlige krav om ansvarsbevidsthed, modenhed og robusthed. Dette vurderes at forudsætte en højere alder end den almindelige myndighedsalder på 18 år, medmindre man har en særlig uddannelse, som kvalificerer hertil.

Det fremgår af restaurationslovens § 13, stk. 2, at bevillingsmyndigheden kan fravige bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, hvis der er givet henstand eller er indgået en afdragsordning. Alkoholbevilling kan gøres betinget af, at vilkårene for henholdsvis henstanden eller afdragsaftalen overholdes.

Videre følger det af § 13, stk. 3, at alkoholbevilling kan nægtes, hvis der foreligger forhold, som efter § 16, stk. 2 og 4, er til hinder for meddelelse af bevilling, samt under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Udkast

I interessentskaber og i kommanditselskaber skal alle fuldt ansvarlige deltagere have alkoholbevilling, jf. restaurationslovens § 13, stk. 4.

Det foreslås i lovforslagets *§ 8, stk. 1, nr. 1,* at alkoholbevilling kun kan meddeles personer, der er fyldt 18 år.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alkoholbevilling kun kan meddeles personer, der er fyldt 18 år og dermed er myndig. Det betyder, at umyndige personer der ikke er fyldt 18 år ikke kan få tildelt en alkoholbevilling.

Det foreslås i *nr. 2,* at alkoholbevilling kun kan meddeles personer, der ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs.

Hvorvidt en person er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs vil kunne afklares via opslag i Statstidende.

Det foreslås i *nr. 3,* at alkoholbevilling kun kan meddeles personer, der ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alkoholbevilling kun kan meddeles personer, der ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7. Personer, som er under værgemål, og har fået frataget den retlige handleevne, er umyndige, jf. værgemålslovens § 6, og kan dermed ikke få en alkoholbevilling.

Den foreslåede ordning betyder, at der kan ikke gives alkoholbevilling til personer, der på grund af sindssygdom, herunder svær demens, eller hæmmet psykisk udvikling eller anden form for alvorligt svækket helbred er ude af stand til at varetage sine anliggender, hvis der er behov for det, jf. værgemålslovens § 5.

Den foreslåede ordning betyder desuden, at der ikke kan gives alkoholbevilling til personer, der på grund af uerfarenhed, svækket helbred eller anden lignende tilstand har behov for hjælp til at administrere sin formue eller varetage andre økonomiske anliggender, og som selv anmoder herom, jf. værgemålslovens § 7.

Det foreslås i *nr. 4,* at alkoholbevilling kun kan meddeles personer, der ikke har forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kr. eller derover.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at alkoholbevilling kun kan meddeles personer, der ikke har forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kr. eller derover. Forfalden gæld er en gæld, hvor betalingsfristen er overskredet, og beløbet endnu ikke er betalt. Gæld anses ikke som forfalden, hvis der er indgået en afdragsordning. Kommunalbestyrelsen kan derfor tildele en alkoholbevilling til en person, hvis vedkommende har forfalden gæld, men har indgået en afdragsordning, så gælden ikke længere anses som forfalden.

Hvis der er indgået en afdragsordning, kan kommunalbestyrelsen indsætte et vilkår, jf. lovforslagets § 4, om, at bevillingen bortfalder, jf. lovforslagets § 12, stk. 1, nr. 4, hvis afdragsordningen ikke overholdes.

Den foreslåede ordning vil tillige medføre, at størrelsen på gælden til det offentlige også kan få betydning for bevillingens længde, jf. lovforslagets § 5, stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen vurderer - ud fra det tilsendte materiale om virksomhedens økonomi - at økonomien er for ustabil eller dårlig, kan dette medføre en kortere bevillingsperiode eller undtagelsesvist afslag på bevilling.

Det foreslås i *stk. 2,* at kommunalbestyrelsen kan fravige bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, hvis der er givet henstand eller er indgået en afdragsordning. Alkoholbevilling kan gøres betinget af, at vilkårene for henholdsvis henstanden eller afdragsaftalen overholdes.

Den foreslåede ordning giver kommunalbestyrelsen mulighed for at undtage fra gældskravet, hvis der er givet henstand, f.eks. i forbindelse med en retssag, eller der er indgået en afdragsordning. Kommunalbestyrelsen kan stille krav om, at gælden bliver betalt rettidigt, når henstandsperioden er slut, eller at afdragsaftalen bliver overholdt. Det er også relevant at vurdere, om gælden er under afvikling, eller om det er gammel gæld, der ikke bliver afviklet. Gammel gæld, som ikke afvikles, kan være en indikator for, at ansøgeren mangler overblik over sin økonomi. Ligeledes kan baggrunden for nystiftet gæld indgå i overvejelserne.

Hvis der er givet henstand eller indgået en afdragsordning, kan kommunalbestyrelsen indsætte et vilkår i alkoholbevillingen, jf. lovforslagets § 4, om at bevillingen bortfalder, hvis henstanden eller afdragsordningen ikke overholdes. Hvis personen ikke overholder vilkåret om den indgåede betalingsaftale bortfalder alkoholbevillingen, jf. lovforslagets § 12, stk. 1, nr. 4.

Udkast

Det foreslås i *stk. 3,* at alkoholbevilling kan nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alkoholbevilling kan nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2. Dvs. den, der er dømt for strafbart forhold, kan udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Det foreslås i *stk. 4,* at i interessentskaber og i kommanditselskaber skal alle fuldt ansvarlige deltagere have alkoholbevilling.

Den foreslåede ordning vil indebære, at i interessentskaber og i kommanditselskaber skal alle fuldt ansvarlige deltagere have alkoholbevilling, da samtlige interessenter i den juridiske konstruktion hæfter personligt, ubegrænset og solidarisk med deres formue. Hvis de fuldt ansvarlige deltagere er fysiske personer, skal alkoholbevilling gives efter bestemmelserne i lovforslagets § 8, stk. 1-3. Hvis de fuldt ansvarlige deltagere er selskaber m.v., skal alkoholbevilling gives efter bestemmelserne i lovforslagets § 9, stk. 1.

For så vidt angår kommanditselskaber, medfører den foreslåede ordning, at alle fuldt ansvarlige deltagere i selskabskonstruktionen skal have en alkoholbevilling. Det vil sige, at komplementarerne som de ansvarlige deltagere, der hæfter personligt, ubegrænset og solidarisk, skal have en alkoholbevilling. Kommanditisterne, som er investorer i kommanditselskabet og alene hæfter for deres indskud, er ikke forpligtet til at have en alkoholbevilling.

Til § 9

Det følger af § 14, stk. 1, at alkoholbevilling kan kun meddeles selskaber m.v., hvis 1) selskabet ikke har forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover, 2) der ikke foreligger forhold, som efter § 16, stk. 1, 2 og 5, er til hinder for meddelelse af bevilling, 3) direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i § 13, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, og 4) der ikke for direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne foreligger omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2, og som er til hinder for meddelelse af alkoholbevilling.

Det fremgår af restaurationslovens § 14, stk. 2, at bevillingsmyndigheden kan undtage fra bestemmelsen i stk. 1, nr. 3.

Udkast

Videre følger det af § 14, stk. 3, at såfremt der i selskaber m.v. indtræder nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen, eller såfremt en aktionær eller en anpartshaver efter bevillingens meddelelse opnår besiddelse af 30 pct. eller mere af selskabskapitalen, skal bevillingsmyndigheden modtage meddelelse herom senest 4 uger efter ændringen til prøvelse af, om bevillingen er bortfaldet efter § 18.

Det foreslås i *§ 9, stk. 1, nr. 1,* at alkoholbevilling kun kan meddeles selskaber m.v., hvis direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder betingelserne i § 8, stk. 1, nr. 1, 3 og 4.

Den foreslåede ordning indebærer, at kommunalbestyrelsen kun kan give en alkoholbevilling, hvis direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder følgende betingelser: De skal være mindst 18 år gamle, de må ikke være umyndige eller under værgemål i henhold til værgemålslovens § 5 eller under samværgemål i henhold til § 7, og de må ikke have en forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kroner eller mere. Disse krav fremgår af lovforslagets § 8, stk. 1, nr. 1, 3 og 4.

Det foreslås i *nr. 2,* at alkoholbevilling kun kan meddeles selskaber m.v., hvis der ikke foreligger forhold, som efter § 16, stk. 1 eller 2, er til hinder for meddelelse af bevilling.

Den foreslåede ordning vil indebære, at alkoholbevilling kun kan meddeles selskaber m.v., hvis der ikke foreligger forhold omfattet af finansieringsforbuddet, jf. lovforslagets § 16, stk. 1 eller 2, som er til hinder for meddelelse af bevilling.

Den foreslåede ordning vil ifølge lovforslagets § 16, stk. 1, indebære, at alkoholbevilling kan ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen meddeles selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelse er medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover.

Den foreslåede ordning betyder, at selskaber m.v., der årligt fremstiller eller engrosforhandler stærke drikke, og som ikke overstiger 10.000 hektoliter om året, ikke er omfattet af finansieringsforbuddet i § 16 i lovforslaget. Det medfører, at mindre producenter og forhandlere af stærke drikke, f.eks.

Udkast

håndbryggere og mikrobryggerier, således ikke længere skal søge om dispensation fra finansieringsforbuddet.

Omvendt betyder den foreslåede ordning, at hvis et selskab m.v. fremstiller eller engroshandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover årligt, skal det indhente tilladelse fra Erhvervsstyrelsen, før det kan få en alkoholbevilling.

Det samme gælder, hvis et medlem af selskabets direktion eller bestyrelse også er medlem af ledelsen i andre selskaber, der årligt fremstiller eller engrosforhandler mindst 10.000 hektoliter stærke drikke. Erhvervsstyrelsen skal vurdere, om der kan gives dispensation fra finansieringsforbuddet. Hvis tilladelsen ikke kan gives, er kommunalbestyrelsen forpligtet til at afslå ansøgningen om alkoholbevilling.

Den foreslåede ordning vil ifølge lovforslagets § 16, stk. 2, indebære, at selskaber m.v. og bestyrere for disse virksomheder ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen må lade sig finansiere helt eller delvis ved lån under nogen form, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse af nogen, som er omfattet af lovforslagets § 16, stk. 1, dvs. ethvert selskab m.v., eller et ledelsesmedlem i et sådant selskab m.v., som fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter eller derover. Tilsvarende gælder modtagelse af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed.

Det foreslås i *nr. 3,* at alkoholbevilling kun kan meddeles selskaber m.v., hvis selskabet m.v. ikke har forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kr. eller derover.

Den foreslåede ordning vil indebære, at alkoholbevilling kun kan meddeles selskaber m.v., der ikke har forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kr. eller derover. Forfalden gæld er gæld, hvor betalingsfristen er overskredet, og beløbet endnu ikke er betalt. Gæld anses ikke som forfalden, hvis der er indgået en afdragsordning. Kommunalbestyrelsen kan derfor tildele en alkoholbevilling til et selskab m.v., hvis det har forfalden gæld, men har indgået en afdragsordning, så gælden ikke længere anses som forfalden.

Hvis der er indgået en afdragsordning, kan kommunalbestyrelsen indsætte et vilkår, jf. lovforslagets § 4, om at bevillingen bortfalder, jf. lovforslagets § 12, stk. 1, nr. 4, hvis afdragsordningen ikke overholdes.

Udkast

Den foreslåede ordning vil tillige medføre, at størrelsen på gælden til det offentlige også kan få betydning for bevillingens længde, jf. lovforslagets § 5, stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen vurderer - ud fra det tilsendte materiale om virksomhedens økonomi - at økonomien er for ustabil eller dårlig, kan dette medføre en kortere bevillingsperiode eller undtagelsesvist afslag på bevilling.

Det foreslås i *stk. 2,* at kommunalbestyrelsen kan undtage fra bestemmelsen i stk. 1, nr. 1.

Den foreslåede ordning giver kommunalbestyrelsen mulighed for at fravige kravet om, at direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne ikke må være umyndige, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, jf. lovforslagets § 8, stk. 1, nr. 3. Kommunalbestyrelsen har endvidere mulighed for at dispensere fra kravet om, at direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne ikke må have forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kr. eller derover.

Det foreslås i *stk. 3,* at alkoholbevilling kan nægtes, såfremt der for direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne foreligger omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alkoholbevilling kan nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2. Dvs. den, der er dømt for strafbart forhold, kan udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, hvis det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. Såfremt der foreligger sådanne omstændigheder for direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne i selskabet m.v., vil alkoholbevilling kunne nægtes.

Det foreslås i *stk. 4,* at såfremt der i selskaber m.v. indtræder nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen, eller såfremt en aktionær eller en anpartshaver efter bevillingens meddelelse opnår besiddelse af 30 pct. eller mere af selskabskapitalen, skal kommunalbestyrelsen modtage meddelelse herom senest 4 uger efter ændringen til prøvelse af, om bevillingen er bortfaldet efter § 12.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at ændringerne skal forelægges for kommunalbestyrelsen til prøvelse af, om bevillingen bortfalder efter lovforslagets § 12. Alkoholbevillingens fortsatte gyldighed er således betinget af kommunalbestyrelsens positive vurdering af de ændrede forhold i ledelsen eller ejerskabet.

En alkoholbevilling er knyttet til bevillingshaveren. Det gælder, hvad enten den er givet til en person, et selskab eller en forening mv. En alkoholbevilling kan derfor ikke overdrages til tredjemand. Det skyldes, at bevillingshaveren i tilfælde af en overdragelse ikke længere udnytter alkoholbevillingen, hvilket medfører, at den bortfalder, når bevillingshaveren ikke længere udnytter alkoholbevillingen, jf. lovforslagets § 12, stk. 1, nr. 3.

Den foreslåede ordning medfører, at salg eller overdragelse af anparter, aktier eller andre kapitalandele i et selskab, der er bevillingshavers, betragtes ikke som et ejerskifte. Hvis der i alkoholbevillingens gyldighedsperiode enten indtræder nye medlemmer af direktionen eller bestyrelsen eller en aktionærs, anpartshavers eller kapitalandelshavers ejerandel vokser til mere end 30 pct. af selskabskapitalen, skal kommunalbestyrelsen imidlertid vurdere, om selskabet fortsat opfylder betingelserne for at have alkoholbevilling. Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at betingelserne ikke længere er opfyldt, bortfalder alkoholbevillingen.

Til § 10

Der kan gives alkoholbevilling til enten personer, jf. restaurationslovens § 13 eller selskaber, jf. restaurationslovens § 14. Der kan desuden gives alkoholbevilling, hvis servering af stærke drikke sker i tog, turistbusser, fly og skibe i fart eller busser i international rutefart, hvor rutens længde er mindst 200 km, jf. restaurationslovens § 10 a, stk. 2.

Ifølge § 10 a, stk. 1, kan alkoholbevilling kun gives til virksomhed, hvor servering af stærke drikke sker fra et bestemt serveringssted.

Det følger af § 10 a, stk. 2, at der kan desuden gives alkoholbevilling, hvis servering af stærke drikke sker i 1) tog, turistbusser, fly og skibe i fart eller 2) busser i international rutefart, hvor rutens længde er mindst 200 km.

Videre følger det af § 10 a, stk. 3, at stærke drikke må kun serveres i virksomheder med alkoholbevilling.

Udkast

Det fremgår af § 10 a, stk. 4, at servering af stærke drikke ikke må påbegyndes, før vedkommende myndighed har godkendt de pågældende lokaler.

Det foreslås i lovforslagets *§ 10, stk. 1,* at der kan gives alkoholbevilling, hvis servering af stærke drikke sker i tog, turistbusser og skibe i fart eller busser i international rutefart, hvor rutens længde er mindst 200 km.

Den foreslåede ordning betyder, at de omfattede transportmidler, dvs. tog, turistbusser og skibe i fart eller busser i international rutefart, skal have en alkoholbevilling, hvis de udskænker alkohol under transport af passagerer. Dette gælder i følgende tilfælde. Transportmidler, som udskænker alkohol til passagerer under kørsel eller sejlads mellem steder i Danmark, skal have en alkoholbevilling. Transportmidler, der er registreret i Danmark, og som transporterer passagerer mellem Danmark og et andet land, skal også have en alkoholbevilling, hvis de udskænker alkohol under rejsen. Lovforslaget begrænser muligheden for at få alkoholbevilling til bestemte typer transportmidler, som er nævnt i § 10, stk. 1. Disse transportmidler omfatter tog, turistbusser, skibe i fart og busser i international rutefart. Andre typer transportmidler vil dermed ikke kunne få en alkoholbevilling i henhold til denne ordning.

Den foreslåede ordning medfører, at transportmidlerne skal være i fart, hvilket skal forstås således, at de er i sædvanlig drift og dermed rutefart, hvor der sker regelmæssig befordring af personer, og hvor på- eller afstigning kan ske inden for forud fastsatte områder. Det er ikke et krav, at de hele tiden skal være i bevægelse.

Det vil samlet indebære for transportmidlerne, at bestyrerkravet er begrænset. Der stilles i dette tilfælde kun krav om, at der skal være én bestyrer til samtlige tog, turistbusser eller skibe inden for transportvirksomheden. Der skal tilsvarende også kun udstedes én samlet alkoholbevilling.

Den foreslåede ordning medfører, at turistbusser i restaurationslovens forstand er defineret som befordring med turisme for øje med samme køretøj af en gruppe af personer fra et område og tilbage til dette, således at køretøjet, først når hele turen er afsluttet, benyttes til befordring af andre. En såkaldt partybus vil således ikke være omfattet af bestemmelsen, da en partybus ikke transporterer personer fra et område og tilbage til dette med turisme for øje. Derudover adskiller en partybus sig fra en turistbus ved at være udstyret med bl.a. diskolys, kraftige lydanlæg, dansegulv og ofte en bar,

Udkast

hvilket giver partybussen en karakter af et serveringssted, der er sammenlignelig med barer eller natklubber. Selv hvis en partybus ville medtage turister ombord, får dens virksomhed ikke karakter af at være befordring med turisme for øje. Partybusser må derfor som følge af lovforslagets § 25 ikke udskænke eller stille stærke drikke til rådighed eller lade passagererne medbringe stærke drikke, da de ikke kan opnå adkomst i form af alkoholbevilling efter den foreslåede ordning.

For busser i international rutefart medfører den foreslåede ordning, at for at kunne få en alkoholbevilling, skal rutefarten overskride en eller flere landegrænser, samt at betingelsen om rutens længde på 200 kilometer er opfyldt. Den foreslåede ordning vil medføre, at det ikke vil blive betragtet som international rutefart, hvis man på en rute på under 200 kilometer blot krydser grænsen til f.eks. Sverige eller Tyskland alene for at have overskredet en landegrænse.

Det foreslås i *stk. 2,* at ansøgning om alkoholbevilling til de omfattede transportmidler i stk. 1, skal indgives i henhold til § 3. Afgørelsen om tildeling af alkoholbevilling træffes af den kommunalbestyrelse, hvori ansøger har hjemsted.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alkoholbevillinger til tog, turistbusser og skibe i fart eller busser i international rutefart skal indgives via www.virk.dk eller til politiet. Den foreslåede digitalisering af ansøgningsprocessen, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, betyder, at der vil være adgang via www.virk.dk, til at indgive ansøgninger om alkoholbevillinger. Ifølge § 40, stk. 2, fastsætter erhvervs- og konkurrencekraftsministeren tidspunktet for ikrafttrædelse af § 3, stk. 2.

Den foreslåede ordning medfører endvidere, at afgørelsen om tildeling af alkoholbevilling træffes af den kommunalbestyrelse, hvori ansøger har hjemsted, dvs. enten det sted som selskabet m.v. har registreret som hjemsted i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) eller personens hjemstedsadresse i Det Centrale Personregister (CPR). For enkeltmandsvirksomheder vil afgørelsen skulle træffes af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor virksomheden har registreret sin adresse i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR).

Det foreslås i *stk. 3,* at der ikke kræves alkoholbevilling til servering af stærke drikke i fly.

Udkast

Den foreslåede ordning betyder at fly, som opererer i sædvanlig drift og rutefart, ikke behøver at have en alkoholbevilling for at servere stærke drikke.

Til § 11

Det følger af § 20, stk. 1, i restaurationsloven, at kantinevirksomhed ikke kræver alkoholbevilling. Ved kantinevirksomhed forstås servering i dertil indrettede lokaler i eller i tilknytning til arbejdspladser og tilsvarende steder for personer, der er beskæftiget i virksomheden, og for personer med ærinde i virksomheden.

Videre følger det af § 20, stk. 2, at i kantiner må der ikke serveres, nydes eller udleveres andre stærke drikke end øl og bordvin.

Det fremgår af § 20, stk. 3, at politiet kan forbyde driften af en kantine, hvis reglerne for kantinevirksomhed tilsidesættes eller der er særlig grund til at antage, at kantinen ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Ifølge restaurationslovens § 20, stk. 4, må kantiner holdes åbne fra 1/2 time før arbejdstidens begyndelse til 1 1/2 time efter arbejdstidens ophør. I lukketiden må der ikke serveres i kantinelokalerne. Dette gælder dog ikke ved sammenkomster, som bekostes af vedkommende virksomhed, eller som foranstaltes af virksomhedens personale. Endvidere kan lokalerne i lukketiden anvendes i henhold til lejlighedstilladelse, jf. § 22, stk. 2-7.

Det foreslås i lovforslagets *§ 11, stk. 1,* at kantinevirksomhed ikke kræver alkoholbevilling. Ved kantinevirksomhed forstås servering i dertil indrettede lokaler i eller i tilknytning til arbejdspladser og tilsvarende steder for personer, der er beskæftiget i virksomheden, og for personer med ærinde i virksomheden.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kantinevirksomhed også omfatter forpagtningsaftaler. Det betyder, at en ekstern virksomhed, forpagteren, overtager driften af en eksisterende kantine fra en anden virksomhed, bortforpagteren. Forpagteren står herefter for den daglige drift af kantinen i henhold til den indgåede forpagtningsaftale.

Den foreslåede ordning vil medføre, at kantiner ikke skal have alkoholbevilling. Det vil kun være udskænkning af stærke drikke til de personer, der er beskæftiget eller har ærinde i virksomheden, som vil være omfattet af fritagelsen. Hvis der serveres til andre end personer, der er beskæftiget i

Udkast

virksomheden, og personer med ærinde i virksomheden, skal virksomheden have alkoholbevilling.

Det foreslås i *stk. 2,* at kantiner må holdes åbne fra 1/2 time før arbejdstidens begyndelse til 1 1/2 time efter arbejdstidens ophør. I lukketiden må der ikke serveres stærke drikke i kantinelokalerne. Dette gælder dog ikke ved sammenkomster, som finansieres af virksomheden, eller som organiseres af virksomhedens personale. Endvidere kan lokalerne i lukketiden anvendes i henhold til lejlighedstilladelse, jf. § 15.

Den foreslåede ordning vil medføre, at bestemmelsen ikke relaterer sig til lukketiden i lovforslagets § 23. Kantinens åbningstid retter sig alene efter arbejdstid og åbningstid på den pågældende arbejdsplads eller uddannelsesinstitution.

Den foreslåede ordning vil endvidere indebære, at der i kantinens lukketid som udgangspunkt ikke må serveres stærke drikke i lokalerne, dog gælder dette ikke ved sammenkomster, som finansieres af virksomheden eller som organiseres af virksomhedens personale. Arrangementer, som ikke er bekostet af arbejdspladsen, virksomheden eller af personale kræver lejlighedstilladelse, jf. § 15.

Det foreslås i *stk. 3,* at politiet kan forbyde driften af en kantine, hvis reglerne for kantinevirksomhed tilsidesættes eller der er særlig grund til at antage, at kantinen ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Den foreslåede ordning vil indebære, at politiet har mulighed for at forbyde driften af kantiner, hvis der er særlig grund til at antage, at kantineindehaveren ikke vil drive virksomheden på forsvarlig måde. Det er således politiet, der har bemyndigelsen til at forbyde driften af kantiner. For at politiet kan nedlægge et sådant forbud, er det afgørende, at der er en konkret årsag til forbuddet, herunder at der ud fra proportionalitetsprincippet er foretaget en afvejning af hensyn til forbuddets virkning for kantineindehaveren og modstående interesser. Forbuddet skal vurderes ud fra de overordnede hensyn i restaurationsloven for så vidt angår alkoholbevilling, altså om årsagen har medført ordensmæssige, ædruelighedsmæssige eller andre problemer. Det er en betingelse for forbuddet, at reglerne for kantinevirksomhed er tilsidesat eller, at der er en særlig grund til at antage, at virksomheden ikke drives på forsvarlig vis. Det betyder bl.a. at en kantine gennem en periode skal være drevet på uforsvarlig måde.

Udkast

Overtrædelse af forbud straffes med bøde efter § 39, stk. 1, nr. 3.

Til § 12

Restaurationslovens § 18, stk. 1, nr. 1-7, oplister de tilfælde, hvor alkoholbevillingen bortfalder.

Det følger af restaurationslovens § 18, stk. 1, at en alkoholbevilling bortfalder, 1) når bevillingshaveren dør, 2) når bevillingens gyldighedstid udløber, uden at fornyelse finder sted, 3) når bevillingshaveren ikke længere udnytter alkoholbevillingen, 4) hvis bevillingshaveren er under konkurs, 5) når en i medfør af § 10, stk. 2, 3. pkt., stillet betingelse for bevillingen ikke længere er opfyldt, 6) hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 13, stk. 1, nr. 3, eller § 14, stk. 1, nr. 3 og 4, eller 7) hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 16, stk. 1, 4 eller 5, for at opnå alkoholbevilling.

Det fremgår af § 18, stk. 2, at afdødes ægtefælle har ret til at overtage bevillingen, hvis vedkommende har samlevet med afdøde indtil dennes død og opfylder betingelserne i § 13, stk. 1. Bevillingsmyndigheden kan tillade, at en efterlevende ægtefælle, der ikke er fyldt 25 år, overtager bevillingen.

Det følger af § 18, stk. 3, at efter anmeldelse til Erhvervsstyrelsen kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, et konkursbo eller en værge for en person, der er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, fortsætte afdødes, skyldnerens eller den umyndiges restaurationsvirksomhed med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil 1 år efter dødsfaldet, konkursdekretet eller værgemålets iværksættelse. I særlige tilfælde kan politidirektøren, i København kommunalbestyrelsen, forlænge fristen.

Ifølge § 19, stk. 1, kan en alkoholbevilling frakendes eller tilbagekaldes, hvis bevillingshaveren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for alkoholbevillingen eller af bestemmelser i loven eller der er særlig grund til at antage, at bevillingshaveren ikke vil eller kan drive restaurationsvirksomheden på forsvarlig måde.

Det følger af § 19, stk. 2, i restaurationsloven, at afgørelse i sager om frakendelse efter stk. 1, nr. 1, træffes af domstolene. Afgørelse i sager om tilbagekaldelse efter stk. 1, nr. 2, træffes af bevillingsmyndigheden efter høring af eller forslag fra politiet, og afgørelsen kan af bevillingshaveren

Udkast

kræves indbragt for domstolene. Bevillingsmyndighedens afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Det fremgår af restaurationslovens § 19, stk. 3, at bevillingshaverens begæring om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos bevillingsmyndigheden senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt bevillingshaveren. Bevillingsmyndigheden oversender sagen til den stedlige politimester, der indbringer sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80.

Begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, i hvilket omfang den pågældende under sagens behandling må drive restaurationsvirksomheden. Såfremt bevillingsmyndighedens afgørelse ved dommen findes lovlig, kan det i denne dom bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning, jf. restaurationslovens § 19, stk. 4.

Videre følger det af § 19, stk. 5, at bestemmelserne i stk. 1-4 gælder for bestyrere, der er godkendt efter § 15.

Det foreslås i lovforslagets *§ 12, stk. 1, nr. 1,* at en alkoholbevilling bortfalder, når bevillingshaveren dør, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede ordning vil indebære, at en tildelt alkoholbevilling bortfalder, når bevillingshaveren afgår ved døden. Bestemmelsen vil efter sin ordlyd alene kunne anvendes på en fysisk persons dødsfald.

Det er alene objektivt konstaterbare forhold, der kan medføre, at en alkoholbevilling bortfalder. Den foreslåede bestemmelse medfører dermed, at det vil være kommunalbestyrelsen, som skal tage stilling til, om vedkommende er afgået ved døden, f.eks. ved dødsattest eller registrering i Det Centrale Personregister.

Den foreslåede bestemmelse vil i øvrigt videreføre, at et selskabs selskabsretlige ophør, f.eks. ved opløsning, tvangsopløsning, likvidation eller fusion, ikke er omfattet af bestemmelsen om en fysisk persons dødsfald.

Den foreslåede ordning vil dog, jf. lovforslagets § 12, stk. 2, indebære, at et dødsbo eller en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, kan fortsætte afdødes, restaurationsvirksomhed med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil 1 år efter dødsfaldet, konkursdekretet eller værgemålets begyndelse.

Udkast

Det foreslås i *nr. 2,* at en alkoholbevilling bortfalder, når bevillingens gyldighedstid udløber og kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse imod fornyelse, jf. § 5. stk. 3, 1. pkt.

Den foreslåede ordning vil medføre, at hvis kommunalbestyrelsen intervenerer i den automatiske fornyelse af alkoholbevillingen ved dennes udløb, og træffer afgørelse imod fornyelse, så er retsvirkningen, at alkoholbevillingen bortfalder. Kommunalbestyrelsen vil i forbindelse med afgørelsen herom skulle overholde de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder proportionalitetsprincippet, lighedsgrundsætning samt kravene om partshøring og begrundelse.

Det foreslås i *nr. 3,* at en alkoholbevilling bortfalder, når bevillingshaveren ikke længere udnytter alkoholbevillingen.

Det er alene er objektivt konstaterbare forhold, der kan medføre, at en alkoholbevilling bortfalder. Den foreslåede bestemmelse medfører dermed, at det vil være kommunalbestyrelsen som skal tage stilling til om alkoholbevillingen er bortfaldet, det skal i den forbindelse være klart, at bevillingshaveren ikke længere udnytter alkoholbevillingen.

Den foreslåede ordning indebærer, at den omstændighed, at bevillingshaveren i tilfælde af sygdom i en periode ikke udnytter alkoholbevillingen, så medfører dette ikke bortfald af bevillingen. Der er ikke tilknyttet nogen tidsmæssige betingelser til den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i *nr. 4,* at en alkoholbevilling bortfalder, når en i medfør af § 4 stillet betingelse for bevillingen ikke længere er opfyldt.

Den foreslåede ordning indebærer, at det er en administrativ beslutning, der skal træffes af kommunalbestyrelsen. Det er alene objektivt konstaterbare forhold, der kan medføre, at en alkoholbevilling bortfalder. Dette medfører dermed, at det vil være kommunalbestyrelsen, som skal tage stilling til om alkoholbevillingen er bortfaldet, og det skal i den forbindelse være klart, at en stillet betingelse for alkoholbevillingen ikke længere er opfyldt.

Det foreslås i *nr. 5,* at en alkoholbevilling bortfalder, hvis bevillingshaveren er under konkurs, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede ordning vil indebære, at det alene er objektivt konstaterbare forhold om bevillingshaverens konkurs, der kan medføre, at en

Udkast

alkoholbevilling bortfalder. Den foreslåede bestemmelse medfører dermed, at det vil være kommunalbestyrelsen som skal tage stilling til om bevillingshaveren er under konkurs. Om hvorvidt bevillingshaveren er konkurs vil kunne afklares via opslag i Statstidende.

Den foreslåede ordning vil dog, jf. lovforslagets § 12, stk. 2, indebære, at et konkursbo kan videreføre restaurationsvirksomheden med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil 1 år efter dødsfaldet, konkursdekretet eller værgemålets begyndelse.

Det foreslås i *nr. 6,* at en alkoholbevilling bortfalder, hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 8, stk. 1, nr. 3, eller § 9, stk. 1, nr. 1, eller stk. 3.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alkoholbevillingen bortfalder, hvis bevillingshaveren ikke længere er myndig, er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7.

Ligeledes bortfalder alkoholbevillingen, hvis direktionens medlemmer eller flertallet af bestyrelsesmedlemmerne ikke længere er myndig, er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og har forfalden gæld til det offentlige på 200.000 kr. eller derover.

Tillige bortfalder alkoholbevillingen, hvis der foreligger omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2, for direktionens medlemmer og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne. Det betyder, at den, der er dømt for strafbart forhold, kan udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Det foreslås i *nr. 7,* at en alkoholbevilling bortfalder, hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 16, stk. 1 eller 2, for at opnå alkoholbevilling.

Den foreslåede ordning vil indebære, at alkoholbevilling bortfalder, hvis bevillingshaveren ikke længere opfylder betingelserne i finansieringsforbuddet. Alkoholbevillingen vil dermed bortfalde, hvis bevillingshaveren årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelse er medlem af

Udkast

direktion eller bestyrelse i andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover.

Tillige medfører den foreslåede ordning, at hvis selskaber m.v. årligt fremstiller eller engrosforhandler under 10.000 hektoliter stærke drikke, så vil selskabet m.v. ikke være omfattet af finansieringsforbuddet i lovforslagets § 16 og alkoholbevillingen vil dermed ikke kunne bortfalde.

Den foreslåede ordning vil ifølge lovforslagets § 16, stk. 2, indebære, at selskaber m.v. og bestyrere for disse virksomheder må ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen lade sig finansiere helt eller delvis ved lån under nogen form, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse af nogen, som er omfattet af lovforslagets § 16, stk. 1. Tilsvarende gælder modtagelse af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed.

Den foreslåede ordning medfører, at alkoholbevillingen kan bortfalde for selskaber m.v. og bestyrere som finansieres helt eller delvis ved lån under nogen form, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse af en fremstiller eller engroshandler af stærke drikke. Tilsvarende gælder modtagelse af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed.

For både § 16, stk. 1 og 2, gælder, at Erhvervsstyrelsen kan dispensere fra finansieringsforbuddet. Hvis Erhvervsstyrelsen dispenserer fra § 16, stk. 1 og 2, bortfalder alkoholbevillingen ikke. Hvis Erhvervsstyrelsen omvendt ikke kan give tilladelsen om dispensation fra finansieringsforbuddet, bortfalder alkoholbevillingen, jf. § 12, stk. 1, nr. 7.

Det foreslås i *nr. 8,* at en alkoholbevilling bortfalder, hvis bevillingshaveren af domstolene er blevet frakendt retten til at udøve restaurationsvirksomhed efter straffelovens § 79.

Det vil efter den foreslåede ordning være anklagemyndighedens prærogativ at rejse tiltale om frakendelse i forbindelse med en straffesag. Frakendelse vil kun kunne ske, hvis omstændighederne giver grundlag for at antage en nærliggende fare for misbrug af stillingen. Frakendelse vil alene kunne ske i medfør af straffelovens § 79, stk. 1 eller 2, som finder anvendelse på såvel fysiske som juridiske personer og forudsætter, at den pågældende dømmes

Udkast

for et strafbart forhold. Det er dog ikke et krav, at det strafbare forhold har medført en bestemt type straf eller bestemt størrelse straf.

Den foreslåede ordning medfører, at overtrædelser af eksempelvis lov om euforiserende stoffer ifaldende strafansvar, vil efter omstændighederne kunne danne grundlag for frakendelse af retten til at drive restaurationsvirksomhed, navnlig hvor forholdet har fundet sted i nattelivet. Tærsklen for at blive frakendt retten til at drive restaurationsvirksomhed efter straffelovens § 79 må dog formodes at ligge højere, end det hidtil var tilfældet. Det skyldes, at den hidtidige specialregel i restaurationsloven ikke videreføres, da vandelskravet efter straffeloven er strengere.

Frakendes en bevillingshaver retten til at udøve restaurationsvirksomhed efter straffelovens § 79, vil pågældende allerede herved ikke med rette kunne udøve restaurationsvirksomhed, uanset om kommunalbestyrelsen endnu ikke har truffet afgørelse om bortfald af pågældendes alkoholbevilling. Afgørelse om bortfald efter den foreslåede ordning vil derfor på objektivt grundlag kunne træffes som en administrativ afgørelse der bekræfter, at alkoholbevillingen er bortfaldet.

Det foreslås i *stk. 2,* at et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, et konkursbo eller en værge for en person, der er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, kan fortsætte afdødes, skyldnerens eller den umyndiges restaurationsvirksomhed med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil 1 år efter dødsfaldet, konkursdekretet eller værgemålets begyndelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, et konkursbo eller en værge for en person, der er under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, får adgang til midlertidigt i 1 år at fortsætte afdødes, skyldnerens eller den umyndiges restaurationsvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil gøre det muligt at opretholde driften i en begrænset periode, når dette er nødvendigt eller hensigtsmæssigt for at afvikle virksomheden, afhænde den eller gennemføre en lignende disposition. Det vil blandt andet kunne give mulighed for at bevare virksomhedens værdi, afslutte igangværende aktiviteter og skabe et bedre grundlag for et salg eller en anden ordnet afvikling.

Udkast

Adgangen til at fortsætte virksomheden er tidsbegrænset og gælder alene indtil ét år efter dødsfaldet, afsigelsen af konkursdekretet eller værgemålets begyndelse. Bestemmelsen vil således ikke indebære en adgang til at videreføre virksomheden ubegrænset, men alene en midlertidig adgang, der skal understøtte en hensigtsmæssig afvikling eller afhændelse.

Til § 13

Ifølge restaurationslovens § 19, stk. 1, kan en alkoholbevilling frakendes eller tilbagekaldes, hvis bevillingshaveren har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for alkoholbevillingen eller af bestemmelser i loven eller der er særlig grund til at antage, at bevillingshaveren ikke vil eller kan drive restaurationsvirksomheden på forsvarlig måde.

Det følger af § 19, stk. 2, i restaurationsloven, at afgørelse i sager om frakendelse efter stk. 1, nr. 1, træffes af domstolene. Afgørelse i sager om tilbagekaldelse efter stk. 1, nr. 2, træffes af bevillingsmyndigheden efter høring af eller forslag fra politiet, og afgørelsen kan af bevillingshaveren kræves indbragt for domstolene. Bevillingsmyndighedens afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Det fremgår af restaurationslovens § 19, stk. 3, at bevillingshaverens begæring om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos bevillingsmyndigheden senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt bevillingshaveren. Bevillingsmyndigheden oversender sagen til den stedlige politimester, der indbringer sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80.

Begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, i hvilket omfang den pågældende under sagens behandling må drive restaurationsvirksomheden. Såfremt bevillingsmyndighedens afgørelse ved dommen findes lovlig, kan det i denne dom bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning, jf. restaurationslovens § 19, stk. 4.

Videre følger det af restaurationsloven § 19, stk. 5, at bestemmelserne i stk. 1-4 gælder for bestyrere, der er godkendt efter § 15.

Det foreslås i lovforslagets *§ 13, stk. 1,* at en alkoholbevilling kan tilbagekaldes, hvis der er særlig grund til at antage, at bevillingshaveren ikke vil eller kan drive restaurationsvirksomheden på forsvarlig måde, herunder ved grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for alkoholbevillingen eller af bestemmelser i loven.

Udkast

Den foreslåede ordning betyder, at en alkoholbevilling kan tilbagekaldes, hvis der er særlig grund til at tro, at bevillingshaveren ikke vil eller kan drive restaurationsvirksomheden på en forsvarlig måde. Det kan være tilfældet, hvis bevillingshaveren groft eller gentagne gange overtræder vilkårene for alkoholbevillingen eller reglerne i loven. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor bevillingshaveren undlader at føre tilstrækkelig adgangskontrol, hvor bestyreren eller bevillingshaveren ikke er til stede i virksomheden på de tidspunkter, hvor der er mange og vanskelige gæster, hvor bevillingshaveren undlader at tilkalde politiet ved alvorlige lovovertrædelser som f.eks. slagsmål eller voldelige overfald, hvor bevillingshaveren, bestyreren eller personalet er påvirket af alkohol i et uforsvarligt omfang eller euforiserende stoffer, så virksomheden ikke kan drives på forsvarlig måde, hvor bevillingshaveren benytter ikke-godkendte dørmænd, eller hvor der hersker grov uorden som f.eks. mangelfuld afrydning af tomme eller knuste glas eller flasker, mangelfuld rengøring m.v.

Den foreslåede ordning vil medføre, at tilbagekaldelse af alkoholbevillingen er en administrativ afgørelse. Det er kommunalbestyrelsen, der vil kunne tilbagekalde alkoholbevillingen, herunder efter forslag fra politiet. Det er en betingelse for tilbagekaldelsen, at der er en særlig grund til at antage, at virksomheden ikke drives på forsvarlig vis. Ved tilbagekaldelse af en alkoholbevilling må der kræves mere graverende forhold, end der kræves ved nægtelse i forbindelse med ansøgning herom, da der er tale om fratagelse af en erhvervet rettighed, og da en tilbagekaldelse kan have store økonomiske konsekvenser for bevillingshaver.

Det foreslås i *stk. 2,* at afgørelse i sager om tilbagekaldelse efter stk. 1, træffes af kommunalbestyrelsen efter høring af eller forslag fra politiet, og afgørelsen kan af bevillingshaveren kræves indbragt for domstolene. Kommunalbestyrelsens afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Den foreslåede ordning vil indebære, at en afgørelse om tilbagekaldelse vil kunne kræves indbragt for domstolene. Kommunalbestyrelsens afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Det foreslås i *stk. 3,* at bevillingshaverens begæring om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt bevillingshaveren. Kommunalbestyrelsen

Udkast

oversender sagen til politidirektøren, der indbringer sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80.

Formålet med den foreslåede ordning er at fastsætte en klar frist og procedure for bevillingshaverens adgang til at få afgørelsen prøvet ved domstolene. Den foreslåede ordning medfører, at en begæring om domstolsprøvelse skal være modtaget af kommunalbestyrelsen senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt bevillingshaveren. Kommunalbestyrelsen oversender herefter sagen til den politidirektøren, som indbringer sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80.

Det foreslås i *stk. 4,* at begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, i hvilket omfang den pågældende under sagens behandling må drive restaurationsvirksomheden. Såfremt kommunalbestyrelsens afgørelse ved dommen findes lovlig, kan det i denne dom bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Den foreslåede ordning vil indebære, at begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, hvilket betyder, at forretningen kan fortsætte, indtil retten har truffet sin afgørelse. Retten kan ved kendelse bestemme, i hvilket omfang den pågældende under sagens behandling må drive restaurationsvirksomheden. Hvis kommunalbestyrelsens afgørelse ved dommen findes lovlig, kan det i denne dom bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Til § 14

Det følger af restaurationslovens § 19 a, stk. 1, at en alkoholbevilling kan fratages af kommunalbestyrelsen, hvis indehaveren har forfalden gæld til det offentlige på mindst 100.000 kr. Alkoholbevillingen kan fratages for et tidsrum af 1 til 5 år eller indtil videre. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgang til domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Ifølge restaurationslovens § 19 a, stk. 2, kan en afgørelse efter stk. 1 af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Kommunalbestyrelsen anlægger sag mod den pågældende efter retsplejelovens former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, men retten kan bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve restaurationsvirksomheden. Ankes en dom, hvorved en fratagelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt,

Udkast

bestemme, at restaurationsvirksomheden ikke må udøves under ankesagens behandling.

Det fremgår af restaurationslovens § 19 a, stk. 3, at en afgørelse efter stk. 1 til enhver tid efter ansøgning kan ophæves af kommunalbestyrelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt fratagelsen er sket indtil videre og der er forløbet mindst 5 år efter fratagelsen og mindst 2 år, efter at ophævelsen senest er nægtet ved dom. Bestemmelserne i stk. 2, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i lovforslagets *§ 14, stk. 1,* at en alkoholbevilling kan fratages af kommunalbestyrelsen, hvis indehaveren har forfalden gæld til det offentlige på mindst 400.000 kr. Alkoholbevillingen kan fratages for et tidsrum af 1 til 5 år eller indtil videre. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgang til domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Den foreslåede ordning har til formål at sikre, at restaurationsvirksomheder drives økonomisk ansvarligt, og at alkoholbevillinger ikke opretholdes, hvis indehaveren har en betydelig forfalden gæld til det offentlige. Det vil således være muligt at fratage alkoholbevillingen, hvis bevillingshaveren har forfalden gæld på mindst 400.000 kr. til det offentlige. Fratagelsen foretages som en administrativ afgørelse og skal ske i overensstemmelse med de forvaltningsretlige regler.

Den foreslåede ordning indebærer, at det i vurderingen indgår, om gælden er vokset over en længere periode, eller den er pludseligt opstået som følge af likviditetsproblemer, samt hvorvidt der er foretaget foranstaltninger til afvikling af gælden. Ovenstående hensyn vil skulle afvejes over for det faktum, at kommunalbestyrelsen ved tildeling af alkoholbevilling har foretaget en vurdering af bevillingsansøgerens økonomiske forhold og herudover også om ansøgeren har forfalden gæld til det offentlige. Der skal endvidere være proportionalitet mellem kommunalbestyrelsens tilbagekaldelse af alkoholbevillingen, og de konsekvenser, det vil få for bevillingshaveren.

Forfalden gæld er en gæld, hvor betalingsfristen er overskredet, og beløbet endnu ikke er betalt. Dvs. i de tilfælde, hvor en ansøger har gæld til det offentlige, men betaler af på denne og overholder sine betalingsfrister, så vil der således ikke være grundlag for en fratagelse af alkoholbevillingen.

Udkast

Det foreslås i *stk. 2,* at en afgørelse efter stk. 1 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Kommunalbestyrelsen anlægger sag mod den pågældende efter retsplejelovens regler. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, men retten kan bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve restaurationsvirksomheden. Ankes en dom, hvorved en fratagelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at restaurationsvirksomheden ikke må udøves under ankesagens behandling.

Den foreslåede ordning indebærer, at den, dvs. den person eller selskab m.v., som afgørelsen vedrører, kan kræve afgørelsen om fratagelse af alkoholbevillingen indbragt for domstolene. Hvis personen eller selskabet m.v. ønsker at få sagen prøvet, skal anmodningen være modtaget af kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Herefter anlægger kommunalbestyrelsen sag mod personen efter reglerne i retsplejeloven.

Den foreslåede ordning medfører videre, at anmodningen om at få sagen prøvet ikke har opsættende virkning. Det betyder, at personen som udgangspunkt ikke må drive restaurationsvirksomhed, mens sagen behandles. Retten kan dog beslutte, at personen midlertidigt må fortsætte driften under sagen. Hvis retten frifinder personen og fastslår, at fratagelsen af alkoholbevillingen ikke var lovlig, og dommen bliver anket, kan den ret, der afsagde dommen, eller den ret, der behandler ankesagen, beslutte, at restaurationsvirksomheden ikke må drives, mens ankesagen behandles.

Det foreslås i *stk. 3,* at en afgørelse efter stk. 1 kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af kommunalbestyrelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt fratagelsen er sket indtil videre og der er forløbet mindst 5 år efter fratagelsen og mindst 2 år, efter at ophævelsen senest er nægtet ved dom. Bestemmelserne i stk. 1, 3. pkt. og stk. 2, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en afgørelse om fratagelse pga. gæld til det offentlige efter ansøgning kan ophæves af kommunalbestyrelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt fratagelsen er sket indtil videre, og der er forløbet mindst 5 år efter fratagelsen og mindst 2 år, efter at ophævelsen senest er nægtet ved dom. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgang til domstolsprøvelse og om fristen herfor. Anmodning om prøvelse ved domstolene

Udkast

skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Kommunalbestyrelsen anlægger sag mod den pågældende efter retsplejelovens regler.

Til § 15

Det følger af restaurationslovens § 22, stk. 1, at ved fester, møder og lignende særlige lejligheder kan en af loven omfattet virksomhed udøves uden tilladelse af en person, der er fyldt 21 år, når serveringen af stærke drikke foregår indendørs for højst 150 personer og de stærke drikke kun består i øl og bordvin. Politiet skal underrettes senest 3 dage før arrangementets afholdelse. Politiet kan fastsætte vilkår for virksomhedens udøvelse eller forbyde virksomheden.

Det fremgår af restaurationslovens § 22, stk. 2, at politiet kan ved fester, møder og lignende særlige lejligheder tillade, at en person, der er fyldt 21 år, forestår servering af øl og bordvin, uanset om serveringen foregår udendørs, og uanset om deltagerantallet omfatter flere end 150 personer.

Det følger af restaurationslovens § 22, stk. 3, at politiet kan i øvrigt ved de lejligheder, som er nævnt i stk. 1, tillade, at en person, der har alkoholbevilling, enten alene eller sammen med en person, der er fyldt 21 år, udøver en af loven omfattet virksomhed. Hvis et arrangement afholdes med et velgørende formål eller der i øvrigt foreligger særlige forhold, kan politiet tillade, at serveringen forestås af en person, der er fyldt 21 år. Det samme gælder, hvis ingen bevillingshaver vil påtage sig servering.

Ifølge restaurationslovens § 22, stk. 4, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte bestemmelser om gebyr for tilladelser efter stk. 2 og 3.

Det fremgår af restaurationslovens § 22, stk. 5, at serveringspersonalet skal være fyldt 18 år, såfremt der serveres stærke drikke.

Det følger af § 22, stk. 6, i restaurationsloven, at bestemmelserne i § 16, stk. 2 og 4, finder tilsvarende anvendelse ved arrangementer efter stk. 2 og 3.

Det fremgår af restaurationslovens § 22, stk. 7, at med bevillingshaver i stk. 3 sidestilles en godkendt bestyrer, jf. § 15, stk. 2.

Højskolers, landbrugsskolers og lignende institutioners servering ved fælles måltider for deltagere ved institutionens sammenkomster og møder kan ske uden tilladelse fra politiet, jf. lovens § 22, stk. 8.

Udkast

Det foreslås i lovforslagets *§ 15, stk. 1,* at ved indendørs arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder kan servering af stærke drikke foregå for højst 150 personer. Politiet skal underrettes senest 3 dage før arrangementets afholdelse. Politiet kan fastsætte vilkår for serveringens udøvelse eller forbyde serveringen.

Den foreslåede bestemmelse viderefører det væsentlige i den gældende restaurationslovs regler om underretning til politiet.

Ved »arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder« i den foreslåede bestemmelse forstås arrangementer, som har en vis offentlig karakter. Som eksempler på sådanne arrangementer kan nævnes markeder, messer, stævner, generalforsamlinger, forenings- og kulturarrangementer, forestillinger, foredrag, koncerter, og lignende arrangementer, hvortil en større kreds har adgang. Eksemplerne er ikke udtømmende og det vil være politiet som foretager vurderingen ud fra deres anlagte praksis.

Servering af alkohol inden for private rammer er ikke omfattet af restaurationsloven. Om et arrangement er omfattet af restaurationsloven, vil afhænge af en konkret vurdering af arrangementet. Efter den foreslåede bestemmelse vil denne vurdering være overladt til politiet.

Hvis arrangementet har en sådan karakter, at der reelt er tale om udøvelse af restaurationsvirksomhed, vil serveringen være omfattet af restaurationsloven og dermed skulle have alkoholbevilling eller indgive underretning.

Ved vurderingen af om arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder falder inden eller uden for den foreslåede bestemmelse, vil afgrænsningen skulle vurderes ud fra, om serveringen udøves for en snæver kreds af personer, der har tilknytning til hinanden, og om der ikke er tilsigtet nogen fortjeneste ved serveringen. Hvis det er tilfældet, vil arrangementet være privat, og således ikke omfattet.

Elementer, der kan spille en rolle for vurderingen af arrangementet, kan eksempelvis være, om det har professionel markedsføring, entre, dørmænd eller vagter, ordensregler og lignende. Alle disse elementer er almindelige for selvstændig erhvervsmæssig restaurationsvirksomhed, hvor der tilsigtes opnåelse af fortjeneste, hvilket vil være til hinder for at blive betragtet som et privat arrangement.

Deltagerkredsen vil også spille en rolle. Om kredsen af personer er tilpas snæver, kan afhænge af, hvem der er inviteret, antallet af inviterede, eller

Udkast

om de inviterede må tage udefrakommende med. Det kan også spille en rolle for vurderingen, om man foretager identifikation af deltagerne ved indgangen i form af gæstelister, medlemskartotek, eller lignende. Hvis der eksempelvis er tale om et arrangement, hvor alle medlemmer kan deltage, og der er mange medlemmer, kan kredsen af inviterede være for vid til at blive betragtet som et privat arrangement.

Deltagernes relation vil også kunne inddrages i vurderingen. Deltagerne kunne eksempelvis komme fra samme skole, forening, klub, eller arbejdsplads, og derigennem have en social relation til hinanden udover selve arrangementet. Det ville ikke være tilstrækkeligt privat at deltage i en klub, en Facebook-gruppe eller en forening, hvor relationen alene beror på at afholde fester og arrangementer.

Mange momenter vil kunne spille en rolle for vurderingen, og det er ikke muligt at opstille en udtømmende liste over situationer, der er private, restaurationsvirksomhed.

Hvis politiet vurderer, at et arrangement ikke har karakter af at være privat, og restaurationsvirksomhed omfattet af restaurationsloven finder sted, eller er et forsøg på omgåelse af restaurationsloven, vil arrangementet kræve enten alkoholbevilling eller underretning.

Egentlig restaurationsvirksomhed vil falde uden for den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde, da sådan virksomhed vil skulle have egentlig adkomst i form af alkoholbevilling. Det vil kunne anses som egentlig restaurationsvirksomhed, hvis samme kreds af personer systematisk og regelmæssigt indgiver underretning til samme lokation. I så fald vil politiet kunne nedlægge et forbud mod servering og kræve adkomst i form af alkoholbevilling.

Ved begrebet »udstede påbud« i den foreslåede bestemmelse forstås en tilsvarende mulighed for at fastsætte vilkår for serveringens udøvelse, som følger af den gældende restaurationslov, hvorefter politiet kan stille krav til udøvelsen af serveringen til et indendørs arrangement for højst 150 personer. I henhold til den foreslåede § 39, stk. 1, nr. 4, straffes den, der overtræder et påbud udstedt efter den foreslåede bestemmelse.

Efter den foreslåede bestemmelse vil underretninger have til formål at tjene som et alternativ til alkoholbevilling ved udøvelse af restaurationsvirksomhed med servering af stærke drikke i en kortvarig periode for et begrænset antal personer indendørs. Udøves sådan servering, der ikke foregår i en

Udkast

restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling, vil man skulle underrette politiet tre dage forinden.

Hvis et arrangement strækker sig over flere dage, kan underretningen gælde for alle dagene, hvor der sker servering af stærke drikke. Dagene skal være en del af ét og samme enkeltstående arrangement, men behøver ikke være sammenhængende. Hvis et arrangement eksempelvis strækker sig fra mandag til fredag, kan en underretning gælde for tirsdag og torsdag, hvis det er de dage, som vedkommende vil udskænke på.

Det foreslås i *stk. 2,* at ved udendørs arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder kan politiet tillade servering af stærke drikke. Det samme gælder for indendørs arrangementer for flere end 150 personer.

Efter den foreslåede bestemmelse, vil politiet kunne give lejlighedstilladelse til servering af stærke drikke til udendørs arrangementer. Politiet vil ved tildelingen af lejlighedstilladelse kunne fastsætte vilkår eller betingelser for serveringens udøvelse, jf. lovforslagets § 4.

Efter den foreslåede bestemmelse vil lejlighedstilladelser have til formål at tjene som et alternativ til alkoholbevilling ved udøvelse af restaurationsvirksomhed med servering af stærke drikke i en kortvarig periode. Udøves sådan servering, der ikke foregår i en restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling, vil man skulle ansøge om lejlighedstilladelse til servering.

Hvis et arrangement strækker sig over flere dage, kan tilladelsen gives til alle dagene, hvor der sker servering af stærke drikke. Dagene skal være en del af ét og samme enkeltstående arrangement, men behøver ikke være sammenhængende. Hvis et arrangement eksempelvis strækker sig fra mandag til fredag, kan en tilladelse gives til tirsdag og torsdag, hvis det er de dage, som vedkommende vil udskænke på.

Ved »arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder« i den foreslåede bestemmelse forstås arrangementer, som har en vis offentlig karakter. Som eksempler på sådanne arrangementer kan nævnes markeder (høstmarkeder, julemarkeder, kræmmermarkeder, o.l.), messer, stævner, festivaler, generalforsamlinger, forenings- og kulturarrangementer, forestillinger, foredrag, koncerter, og lignende arrangementer, hvortil en større kreds har adgang. Eksemplerne er ikke udtømmende.

Servering af stærke drikke inden for private rammer er ikke omfattet af restaurationsloven. Om et arrangement er omfattet af restaurationsloven, vil

Udkast

afhænge af en konkret vurdering af arrangementet. Efter den foreslåede bestemmelse vil denne vurdering være overladt til politiet.

Hvis arrangementet har en sådan karakter, at der reelt er tale om udøvelse af restaurationsvirksomhed, vil serveringen være omfattet af restaurationsloven og dermed skulle have alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse. Ved vurderingen af om arrangementer som fester, møder og lignende særlige lejligheder falder inden eller uden for den foreslåede bestemmelse, vil afgrænsningen skulle vurderes ud fra, om serveringen udøves for en snæver kreds af personer, der har tilknytning til hinanden, og om der ikke er tilsigtet nogen fortjeneste ved serveringen. Hvis det er tilfældet, vil arrangementet være privat, og således ikke omfattet.

Elementer, der kan spille en rolle for vurderingen af arrangementet, kan eksempelvis være, om det har professionel markedsføring, entre, dørmænd eller vagter, ordensregler og lignende. Alle disse elementer er almindelige for selvstændig erhvervsmæssig restaurationsvirksomhed, hvor der tilsigtes opnåelse af fortjeneste, hvilket vil være til hinder for at blive betragtet som et privat arrangement.

Deltagerkredsen vil også spille en rolle. Om kredsen af personer er tilpas snæver, kan afhænge af, hvem der er inviteret, antallet af inviterede, eller om de inviterede må tage udefrakommende med. Det kan også spille en rolle for vurderingen, om man foretager identifikation af deltagerne ved indgangen i form af gæstelister, medlemskartotek, eller lignende. Hvis der eksempelvis er tale om et arrangement, hvor alle medlemmer kan deltage, og der er mange medlemmer, kan kredsen af inviterede være for vid til at blive betragtet som et privat arrangement.

Deltagernes relation vil også kunne inddrages i vurderingen. Deltagerne kunne eksempelvis komme fra samme skole, forening, klub, eller arbejdsplads, og derigennem have en social relation til hinanden udover selve arrangementet. Det ville ikke være tilstrækkeligt privat at deltage i en klub, en Facebook-gruppe eller en forening, hvor relationen alene beror på at afholde fester og arrangementer.

Mange momenter vil kunne spille en rolle for vurderingen, og det er ikke muligt at opstille en udtømmende liste over situationer, der er private, restaurationsvirksomhed, eller forsøg på omgåelse af restaurationsloven.

Hvis politiet vurderer, at et arrangement ikke har karakter af at være privat, og restaurationsvirksomhed omfattet af restaurationsloven finder sted, eller

Udkast

er et forsøg på omgåelse af restaurationsloven, vil arrangementet kræve enten alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse.

Egentlig restaurationsvirksomhed vil falde uden for de foreslåede bestemmelsers anvendelsesområde, da sådan virksomhed vil skulle have en egentlig alkoholbevilling. Det vil kunne anses som egentlig restaurationsvirksomhed, hvis samme kreds af personer systematisk og regelmæssigt ansøger om lejlighedstilladelse til samme lokation. I så fald vil politiet kunne meddele afslag og kræve at der bliver ansøgt om en alkoholbevilling.

Kravet om at den ansvarlige for udskænkningen er en fysisk person, der er fyldt 21 år, videreføres ikke i den foreslåede bestemmelse. Det vil fremover være muligt for både fysiske og juridiske personer at få lejlighedstilladelse til servering af stærke drikke. Serveringspersonalet vil skulle være fyldt 18 år, jf. den foreslåede § 15, stk. 4. Det vil være muligt for politiet at tilføje vilkår eller begrænsninger til lejlighedstilladelsen, eksempelvis med krav om at nogen iblandt serveringspersonalet har en højere alder, såfremt ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn taler herfor.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det bliver muligt med en lejlighedstilladelse at servere alle former for stærke drikke til arrangementer omfattet af den foreslåede bestemmelse. Det vil dog være muligt for politiet at tilføje vilkår eller begrænsninger til lejlighedstilladelsen, eksempelvis med krav der indskrænker serveringen til eller udelukker bestemte typer af drikkevarer, såfremt ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn taler herfor.

Det foreslås i *stk. 3,* at ved årligt tilbagevendende arrangementer, jf. stk. 1 og 2, kan politiet give en tilladelse til servering af stærke drikke til arrangementet i en periode på op til 10 år.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det vil være en forudsætning, at arrangementet afholdes hvert år i den givne periode, og ikke ændrer karakter eller lokation. Et arrangement vil ændre karakter, hvis det ikke længere afholdes ud fra de forudsætninger, som ansøgeren har indstillet til politiet, eller hvis de forudsætninger, som politiet har givet tilladelsen ud fra, ikke overholdes. Det kan for eksempel være, hvis arrangementet ikke længere er et »arrangement som fester, møder og lignende særlige lejligheder«, eller hvis et for tilladelsen stillet vilkår overtrædes.

Hvis arrangementet ikke afholdes i tilladelsesperioden eller ændrer karakter eller lokation, vil arrangøren skulle søge om en ny tilladelse hos politiet.

Udkast

Hvis et årligt tilbagevendende arrangement helt ekstraordinært eller undtagelsesvist forhindres i at blive afholdt, eller bliver aflyst i løbet af afholdelsen, vil arrangementet ikke have ændret karakter, og lejlighedstilladelsen vil opretholde sin gyldighed, og dermed kunne afholdes de efterfølgende år indtil tilladelsen udløber.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden indebære, at arrangøren ikke vil skulle anmode om lejlighedstilladelse hvert år til samme arrangement, hvilket vil medføre en reduktion i antallet af ansøgninger om lejlighedstilladelse til det samme, tilbagevendende arrangement.

Det foreslås i *stk. 4,* at serveringspersonalet skal være fyldt 18 år.

Den foreslåede ordning viderefører restaurationslovens § 22, stk. 5.

Det foreslås i *stk. 5,* at bestemmelsen i § 16, finder tilsvarende anvendelse ved arrangementer efter stk. 2.

Den foreslåede ordning vil medføre, at finansieringsforbuddet også gælder for arrangementer, der kræver adkomst i form af lejlighedstilladelse. Dette vil indebære, at forbuddene mod finansiering fra producenter og engrosforhandlere af drikkevarer også gælder for arrangøren af arrangementer omfattet af lovforslagets § 15.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at store virksomheder indenfor fremstilling eller engrosforhandling af drikkevarer, som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, ikke får dominerende indflydelse på arrangementer.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Erhvervsstyrelsen har mulighed for at dispensere fra finansieringsforbuddet, og dispensationsadgangen vil blive administreret med hensyn til formålet i finansieringsforbuddet, jf. lovforslagets § 16. Det vil betyde, at Erhvervsstyrelsen vil give dispensation, når det er klart, at formålet med forbuddet ikke er tilsidesat.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende regel i restaurationslovens § 22, stk. 6, hvorfor der med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 15, stk. 5, ikke er tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Udkast

De foreslåede lempelser af finansieringsforbuddet vil dog indebære en lettere adgang for producenter eller engrosforhandlere af stærke drikke til at få lejlighedstilladelse.

Til § 16

Det følger af restaurationslovens § 16, stk. 1, nr. 1-3, at alkoholbevilling kan uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen kun meddeles selskaber m.v., såfremt disses vedtægter indeholder bestemmelser om, at 1) aktier, anparter eller andelsbeviser ikke kan udstedes eller overdrages til nogen, der fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer, 2) alle aktier eller andelsbeviser skal lyde på og noteres på navn, 3) overdragelse af aktier, anparter eller andelsbeviser kræver samtykke fra bestyrelsen eller for et anpartsselskab uden bestyrelse samtykke fra direktionen.

Ifølge § 16, stk. 2, må personer og selskaber m.v., der har alkoholbevilling, og bestyrere for disse virksomheder ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen lade sig finansiere helt eller delvis ved lån under nogen form, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse af nogen, som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer, eller som er medlem af direktion eller bestyrelse i selskaber m.v., som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer. Tilsvarende gælder modtagelse af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed.

Det fremgår af § 16, stk. 3, at bestemmelserne i stk. 2 finder ikke anvendelse med hensyn til lån, indskud eller sikkerhedsstillelse ydet af finansieringsinstitutter, hvis vedtægter sikrer en sådan uafhængighed af leverandører af drikkevarer, at de kan godkendes af Erhvervsstyrelsen.

Det følger af § 16, stk. 4, at alkoholbevilling kan ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen meddeles personer, som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer, eller personer, der er medlem af direktion eller bestyrelse i selskaber m.v., som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer.

Ifølge § 16, stk. 5, kan alkoholbevilling ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen meddeles selskaber m.v., som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelse fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer eller er medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber, som fremstiller eller engrosforhandler drikkevarer.

Udkast

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg F, spalte 84 fremgår det, at forslaget opretholdes den gældende lovs bestemmelser, der tilsigter at forhindre, at restauratører bliver afhængige af leverandører og producenter af drikkevarer, og at virksomheder inden for drikkevarebranchen får en dominerende indflydelse på restaurationslivet. Herved sikres det frie forbrugsvalg, og det gøres muligt at opretholde en selvstændig restauratørstand. Det kan dog forventes, at reglerne vil blive administreret liberalt, således at dispensation vil blive givet, hvis det er klart, at formålet med bestemmelserne ikke tilsidesættes.

For så vidt Erhvervsstyrelsens kompetence til at dispensere fra bestemmelsen følger det af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1992-93, tillæg A, spalte 228, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan dispensere. Denne adgang er fortsat henlagt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for at sikre en ensartet praksis.

Det foreslås i lovforslagets *§ 16, stk. 1,* at alkoholbevilling ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen kan meddeles selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelse er medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der med den foreslåede grænse på 10.000 hektoliter indføres en bagatelgrænse, som små og mellemstore producenter og engrosforhandlere af drikkevarer vil falde under. Det vil dermed fortsat være en beskyttelse mod, at selskaber m.v. med dominerende indflydelse på det danske marked for fremstilling eller engrosforhandling af drikkevarer kan få uhensigtsmæssig indflydelse på restaurationsbranchen i Danmark.

Den foreslåede regel viderefører det væsentlige i bestemmelsen om finansiering, der hidtil har eksisteret i den gældende lov, og som har til formål at forhindre, at fremstillere eller engrosforhandlere med dominerende indflydelse på det danske marked får dominerende indflydelse på bevillingshavende virksomheder. Den foreslåede regel vil også fortsat have til formål at sikre, at restaurationsvirksomheder med alkoholbevilling ikke ejes af eller er i økonomisk afhængighedsforhold til producenter eller forhandlere af stærke drikke med dominerende indflydelse på det danske marked.

Udkast

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bl.a. fysiske personer og hobbyvirksomhed samt mindre virksomhedsformer såsom enkeltmandsvirksomheder og selskaber m.v. med en årlig produktion eller engrosforhandling af stærke drikkevarer under 10.000 hektoliter ikke længere vil være omfattet af finansieringsforbuddet.

Derudover vil den foreslåede bestemmelse kun gælde for producenter eller forhandlere af stærke drikke, hvorved finansieringsforbuddet afgrænses til at kun at vedrøre de producenter eller forhandlere, der kunne have interessen i og størrelsen til at udøve dominerende indflydelse på bevillingshavende virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ved »engrosforhandler« forstås en virksomhed, som forhandler med andre virksomheder. Hvis en virksomhed kun sælger direkte til slutforbrugeren, anses den ikke for omfattet af den foreslåede bestemmelse. Det er underordnet, hvor stor eller lille en andel forhandlingen med andre virksomheder udgør i forhold til virksomhedens samlede omsætning. En virksomhed er omfattet, hvis den årligt forhandler 10.000 hektoliter eller derover værd af stærke drikke med andre virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at store virksomheder indenfor fremstilling eller engrosforhandling af drikkevarer, som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, ikke får dominerende indflydelse på arrangementer.

Erhvervsstyrelsen har dog mulighed for at dispensere fra finansieringsforbuddet for selskaber m.v. som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover. Det videreføres, at denne adgang fortsat er henlagt til Erhvervsstyrelsen for at sikre en ensartet praksis. Dispensationsadgangen vil blive administreret med hensyn til formålet i finansieringsforbuddet om at restauratørerne er uafhængige af leverandører og producenter af drikkevarer og at store virksomheder indenfor fremstilling eller engrosforhandling af drikkevarer, som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, ikke får dominerende indflydelse på restaurationsbranchen. Det vil betyde, at Erhvervsstyrelsen vil give dispensation, når det er klart, at formålet med forbuddet ikke er tilsidesat.

Det foreslås i *stk. 2,* at selskaber m.v. og bestyrere for disse virksomheder ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen må lade sig finansiere helt eller

Udkast

delvis ved lån under nogen form, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse af nogen, som er omfattet af stk. 1. Tilsvarende gælder modtagelse af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed.

Den foreslåede regel viderefører det væsentlige i den bestemmelse der hidtil har eksisteret i den gældende lov, og som har til formål at forhindre, at restaurationsvirksomheder med alkoholbevilling er i økonomisk afhængighedsforhold til producenter eller forhandlere af stærke drikke med dominerende indflydelse på det danske marked.

Den foreslåede ordning vil medføre, at gaver af ubetydelig værdi vil være undtaget forbuddet. Det vil f.eks. være askebægre, bordskånere, reklameglas, menu- og vinkort, proptrækkere, kapselåbnere og lignende, som er bestemt til anvendelse i virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at forbuddet fremover kun vil gælde, hvis finansieringen ydes af nogen, som er omfattet af det foreslåede stk. 1, dvs. selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelsen er medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover.

Den foreslåede ordning vil indebære, at markedsføringsbidrag ikke vil blive anset som gaver, og vil således skulle være ydet med det formål at opnå en reklamemæssig fordel, som modsvarer omkostningerne, og ikke være betinget af modydelser, som kan indeholde ulovlige finansieringsmomenter, såsom mindstesalg eller eneforhandling. Hvis disse forudsætninger ikke er til stede, vil det kunne føre til, at et sådan bidrag vil kunne blive betragtet som finansiering, og dermed kræve dispensation fra Erhvervsstyrelsen, såfremt bidragsyderen er omfattet af det foreslåede stk. 1.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Erhvervsstyrelsen fortsat vil have mulighed for at dispensere fra finansieringsforbuddet, og dispensationsadgangen vil blive administreret med hensyn til forbuddets formål. Dette vil betyde, at der gives dispensation, når det er klart, at formålet med forbuddet ikke er tilsidesat.

Udkast

Det foreslås i *stk. 3,* at bestemmelserne i stk. 2 finder ikke anvendelse med hensyn til lån, indskud eller sikkerhedsstillelse ydet af finansieringsinstitutter omfattet af lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ordning vil indebære, at selskaber m.v. og deres bestyrere kan lade sig finansiere helt eller delvis ved lån fra finansieringsinstitutter.

De finansieringsinstitutter, der vil kunne yde finansiering til selskaber m.v. og deres bestyrere, vil være finansieringsinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed. Erhvervsstyrelsen vil ikke skulle træffe særskilt afgørelse herom.

Til § 17

Det følger af restaurationslovens § 14 a, stk. 1, at på et serveringssted med alkoholbevilling skal den daglige drift ledes af bevillingshaveren selv eller af en bestyrer. Drives restaurationsvirksomhed fra flere serveringssteder, må kun et af disse ledes af bevillingshaveren. Hvert af de øvrige serveringssteder skal ledes af en bestyrer.

Videre følger det § 14 a, stk. 2, at er bevillingshaveren et selskab m.v., jf. § 14, stk. 1, skal hvert af virksomhedens serveringssteder ledes af en bestyrer.

Det fremgår af § 14 a, stk. 3, at bevillingsmyndigheden kan tillade, at en person som indehaver eller bestyrer leder mere end ét serveringssted.

Ifølge § 14 a, stk. 4, har bestyreren samme strafferetlige ansvar for serveringsstedets drift som bevillingshaveren.

Det foreslås i *§ 17, stk. 1,* at på et serveringssted med alkoholbevilling skal den daglige drift ledes af bevillingshaveren selv eller af en bestyrer. Drives restaurationsvirksomhed fra flere serveringssteder, må kun et af disse ledes af bevillingshaveren. Hvert af de øvrige serveringssteder skal ledes af en bestyrer.

Den foreslåede ordning vil medføre, at bevillingshaveren eller bestyreren skal være til stede i et sådant omfang, at virksomheden kan ledes på forsvarlig måde, så det sikres, at der ikke sker overtrædelser af lovgivningen. Det betyder dog ikke at bestyreren skal være til stede i hele åbningstiden. Indehaveren vil til enhver tid skulle have fuldt overblik over den samlede virksomheds drift. Der kan godt være flere bestyrere på serveringsstedet, der kan dog ikke være ansat så mange bestyrere, at det ikke er muligt at placere

Udkast

et ansvar for eventuelle overtrædelser af lovgivningen, herunder specielt restaurationsloven.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at hvis en restaurationsvirksomhed drives fra flere serveringssteder, må kun et af disse ledes af bevillingshaveren. Hvert af de øvrige serveringssteder skal ledes af en bestyrer. Det vil kræve kommunalbestyrelsens tilladelse at drive mere end én restauration, jf. lovforslagets § 17, stk. 3.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i *stk. 2,* at hvis bevillingshaveren er et selskab m.v., jf. § 9, stk. 1, skal hvert af virksomhedens serveringssteder ledes af en bestyrer.

Den foreslåede ordning vil indebære, at hvis et selskab m.v. har en alkoholbevilling til flere serveringssteder skal hvert af disse ledes af en bestyrer.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i *stk. 3,* at kommunalbestyrelsen kan tillade, at en person som indehaver eller bestyrer leder mere end ét serveringssted.

Den foreslåede ordning vil indebære, at det beror på en konkret vurdering af de faktiske omstændigheder af om indehaveren eller bestyreren rent faktisk har mulighed for at disponere i de virksomheder det vedrører, f.eks. hvis der er en geografisk nærhed mellem serveringsstederne.

Ved vurderingen af, om det kan tillades, at den samme indehaver eller bestyrer leder mere end et serveringssted vil typen af virksomheden også skulle vurderes. Der vil f.eks. kunne blive lagt vægt på om det er restauranter, hvor udskænkning ikke er den primære grund til gæsternes besøg i modsætning til diskoteker, bodegaer, værtshuse og lignende nattelivskoncepter.

Sådan en tilladelse vil kunne komme på tale, hvor de pågældende serveringssteder er beliggende i en sådan nærhed af hinanden, at indehaveren til enhver tid vil kunne have fuldt overblik over den samlede virksomheds drift, eller hvor virksomhedernes drift ikke finder sted i samme tidsrum.

Udkast

Den foreslåede ordning vil medføre, at en person, som indehaver eller bestyrer, undtagelsesvis kan lede mere end ét forretningssted. I dette ligger også, at personen ikke skal være til stede i hele restaurationens åbningstid. Dog skal indehaveren til enhver tid have fuldt overblik over den samlede virksomheds drift.

Det foreslås i *stk. 4,* at bestyreren har samme strafferetlige ansvar for serveringsstedets drift som bevillingshaveren.

Den foreslåede ordning vil medføre, at såvel bevillingshaveren som bestyreren har det strafferetlige ansvar for virksomhedens drift, hvilket indebærer, at lovens straffebestemmelser finder anvendelse på begge, og dette uafhængigt af, hvilke interne aftaler en bevillingshaver har indgået med den pågældende bestyrer. Om en bevillingshaver eller bestyrer i en konkret sag kan ifalde strafferetligt ansvar, afhænger af en strafferetlig vurdering af det konkrete tilfælde.

Bevillingshaveren eller bestyreren skal således sikre, at restaurationen ledes forsvarligt, så det sikres, at der ikke sker overtrædelser af lovgivningen. Kommunalbestyrelsen vil kunne indsætte et vilkår i bevillingen om, at der skal være en bestyrer til stede på bestemte tidspunkter. Tillige vil der kunne indsættes vilkår på for serveringssteder i nattelivet for at sikre at bestyrerens tilstedeværelse. Vilkår som betinger og begrænser kan kun indsættes på baggrund af en konkret vurdering af restaurationen.

I medfør af lovforslagets § 39, stk. 7, kan bestyrere pålægges et bødeansvar for forhold der begås af ansatte i virksomheden, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes dem som forsætlig eller uagtsom. Det vedrører overtrædelse af salg af mad og drikkevarer i lukketiden, jf. lovforslagets § 23, stk. 1, 3. pkt., servering herunder gennem automater, stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år, eller om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre, jf. lovforslagets § 28, stk. 1, og der kan endelig pålægges en bestyrer bødeansvar for ansattes overtrædelse af forbud mod at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i virksomheden, jf. lovforslagets § 29, stk. 1. Bestyreren er i øvrigt ansvarlig for egne handlinger i henhold til loven.

Til § 18

Udkast

Det følger af § 15, stk. 1, at bestyrere skal opfylde betingelserne i § 13, stk. 1, nr. 1 og 3, og § 16, stk. 2. De må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at de ikke vil lede serveringsstedet på forsvarlig måde.

Ifølge § 15, stk. 2, skal bestyrere godkendes af bevillingsmyndigheden. Godkendelsen bortfalder, hvis bestyreren ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i lovforslagets *§ 18, stk. 1,* at bestyrere skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Bestyrere skal opfylde betingelserne i § 8, stk. 1, nr. 1 og 3, og § 16, stk. 2. De må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at de ikke vil lede serveringsstedet på forsvarlig måde.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der kun vil være krav om bestyrer for serveringssteder med alkoholbevilling, når ejeren ikke selv kan stå for driften, eller hvor serveringsstedet med alkoholbevilling drives i selskabsform.

En bestyrer er en ansat, der varetager driftsansvaret på vegne af indehaveren. Bestyreren har intet økonomisk ansvar for virksomheden, men bestyreren har ansvaret for at der ikke sker overtrædelser af lovgivningen, herunder specielt restaurationsloven. Der kan godt være flere bestyrere på serveringsstedet, der kan dog ikke være ansat så mange bestyrere, at det ikke er muligt at placere et ansvar for eventuelle overtrædelser af lovgivningen, herunder specielt restaurationsloven.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bestyrere skal opfylde betingelserne i lovforslagets § 8, stk. 1, nr. 1 og 3. Det vil sige, at bestyrer skal være fyldt 18 år og bestyreren må ikke være umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7.

Den foreslåede ordning vil medføre, at godkendelse som bestyrer kun kan meddeles personer, der er fyldt 18 år, og dermed har nået myndighedsalderen. Det betyder, at personer der ikke er fyldt 18 år, kan ikke blive godkendt som bestyrer.

Den foreslåede ordning vil medføre, at godkendelse som bestyrer kun kan meddeles personer, der ikke er umyndig, under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7. Personer, som er under værgemål, og har fået frataget den retlige handleevne, er

Udkast

umyndige, jf. værgemålslovens § 6, og kan ikke blive godkendt som bestyrer.

Den foreslåede ordning betyder, at godkendelse som bestyrer ikke kan gives til personer, der på grund af sindssygdom, herunder svær demens, eller hæmmet psykisk udvikling eller anden form for alvorligt svækket helbred er ude af stand til at varetage sine anliggender, hvis der er behov for det, jf. værgemålslovens § 5.

Videre betyder den foreslåede ordning, at godkendelse som bestyrer ikke kan gives til personer, der på grund af uerfarenhed, svækket helbred eller anden lignende tilstand har behov for hjælp til at administrere sin formue eller varetage andre økonomiske anliggender, og som selv anmoder herom, jf. værgemålslovens § 7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bestyrere ikke uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen må lade sig finansiere helt eller delvis ved lån under nogen form, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse af selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelsen er medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover. Tilsvarende gælder modtagelse af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at forhindre, at bestyrere er i økonomisk afhængighedsforhold til producenter eller forhandlere af stærke drikke med dominerende indflydelse på det danske marked.

Den foreslåede ordning indebærer, at en bestyrer ikke må have udvist en adfærd, der giver grund til at tro, at vedkommende ikke vil lede serveringsstedet på forsvarlig måde. Det er således en forudsætning for kommunalbestyrelsens godkendelse af en bestyrer, at det vurderes, at bestyreren vil kunne lede serveringsstedet forsvarligt. Kommunalbestyrelsen må derfor sikre sig, at bestyreren ikke har udvist adfærd, der skaber tvivl om denne evne. I deres vurdering kan kommunalbestyrelsen inddrage politiet og blandt andet undersøge, om der foreligger kriminelle forhold, eller om ædrueligheds- eller ordensmæssige hensyn taler imod, at bestyreren vil lede serveringsstedet forsvarligt.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen skal foretage deres skøn under hensyn til lovens overordnede hensyn. Kommunalbestyrelsen skal derfor i sin vurdering se på de ordensmæssige, samfundsmæssige og ædruelighedsmæssige hensyn. Det vil i den forbindelse være relevant, at det indgår i vurderingen om bestyreren er dømt for et strafferetligt forhold, herunder specielt i forbindelse med drift af et serveringssted med alkoholbevilling.

Det foreslås i *stk. 2,* at godkendelsen bortfalder, hvis bestyreren ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1, 2. pkt. eller er blevet frakendt retten til at udøve restaurationsvirksomhed efter straffelovens § 79.

Den foreslåede ordning vil indebære, at godkendelsen som bestyrer bortfalder, hvis bestyreren ikke længere lever op til lovforslagets § 8, stk. 1, nr. 1 og 3. Bestemmelsen vil medføre, at godkendelsen som bestyrer bortfalder, hvis bevillingshaveren har fået frataget den retlige handleevne og dermed ikke længere er myndig, jf. værgemålslovens § 6, er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7.

Videre betyder den foreslåede ordning, at godkendelse som bestyrer ikke kan gives til personer, der på grund af uerfarenhed, svækket helbred eller anden lignende tilstand har behov for hjælp til at administrere sin formue eller varetage andre økonomiske anliggender, og som selv anmoder herom, jf. værgemålslovens § 7.

Den foreslåede ordning vil videre medføre, at godkendelsen som bestyrer bortfalder, hvis bestyreren lader sig finansiere helt eller delvis ved lån under nogen form, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse af selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, eller i hvilke noget medlem af direktion eller bestyrelsen er medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover. Tilsvarende gælder modtagelse af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at forhindre, at bestyrere er i økonomisk afhængighedsforhold til producenter eller forhandlere af stærke drikke med dominerende indflydelse på det danske marked.

Udkast

Den foreslåede ordning vil tillige medføre, at godkendelsen bortfalder, hvis bestyreren er blevet frakendt retten til at udøve restaurationsvirksomhed efter straffelovens § 79.

Til § 19

Det fremgår af restaurationslovens § 15 a, stk. 1, at dørmænd i restaurationsvirksomheder skal være autoriserede. Autorisation meddeles af politiet og gælder for hele landet.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 6061, foreslås der en autorisationsordning, som forudsætter, at dørmænd har den fornødne uddannelse til at kunne udfylde deres rolle i restaurationer. De situationer og begivenheder, som dørmændene uundgåeligt kommer ud for i udøvelsen af deres hverv, stiller særlige krav til dørmændenes evner og kompetencer. I det miljø, som dørmændene arbejder i, kommer mange helt unge mennesker, som har indtaget alkohol, og der er derfor et særligt behov for at sikre, at de personer, der er beskæftiget i miljøet, er kompetente og ansvarlige. Praksis viser, at der er opstået en række uheldige episoder, som dørmændene ikke har håndteret tilfredsstillende. Ved autorisation af en dørmand vil det ifølge forslaget blive en betingelse, at ansøgeren ikke er straffet for et forhold, som indebærer en nærliggende risiko for misbrug af stillingen.

Videre fremgår det af lovbemærkningerne, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 6062, at en autorisationsordning for dørmænd, der virker i restaurationer, skal også ses som et led i narkotikabekæmpelsen. Det er dørmænd, som står for adgangskontrollen i diskoteker, og uddannelsen af dørmænd vil styrke disses mulighed for at hindre handel med og misbrug af narkotika i restaurationsmiljøet.

Ifølge bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 6064, skal der ved udtrykket "dørmand" først og fremmest forstås en person, som udøver adgangskontrol i forbindelse med gæsters adgang til restaurationer. Herudover vil dørmanden kunne have en række andre opgaver til sikring af, at ophold i og uden for restaurationer sker på en for gæster samt det øvrige personale betryggende måde. En dørmand kan også have sundheds- og sikkerhedsmæssige arbejdsopgaver i relation til brandbekæmpelse, sikkerhed og førstehjælp.

Videre fremgår det af lovbemærkningerne, at en tjener, en billetkontrollør i et teater eller en receptionist på et hotel er ikke omfattet af begrebet

Udkast

"dørmand" i lovens forstand, da det ikke er disses primære opgave at varetage de samme opgaver som en dørmand. Hvis en spiserestaurant ønsker at have en servicemedarbejder i døren til at tage imod gæsten, eller et hotel ønsker at have servicemedarbejdere, som er gæsterne behjælpelig med at komme af med biler og henviser gæsterne tilrette i hotellobbyen m.v., vil disse servicemedarbejdere heller ikke være dørmand i lovens forstand. Disse servicearbejdere fører ikke adgangskontrol.

Det følger af § 15 a, stk. 2, nr. 1-4, at autorisation kan meddeles en person, der 1) er fyldt 18 år, 2) opfylder de krav til uddannelse, som Erhvervsstyrelsen fastsætter, jf. § 15 b, stk. 3, 3) ikke er dømt for strafbart forhold, der indebærer en nærliggende fare for misbrug af hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2, 4) ikke har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde.

Personer, som i henhold til lov om vagtvirksomhed er autoriseret til at drive vagtvirksomhed, og en vagtvirksomheds godkendte personale kan uden anden autorisation varetage hvervet som dørmand i restaurationsvirksomheder, jf. restaurationslovens § 15 a, stk. 3.

Det fremgår af restaurationslovens § 15 a, stk. 4, at en autorisation som dørmand kan efter omstændighederne begrænses og betinges.

Ifølge § 15 a, stk. 5, at politiet kan gøre undtagelse fra kravet om uddannelse i stk. 2, nr. 2, hvis en person har de fornødne kvalifikationer.

Det fremgår af restaurationslovens § 15 b, stk. 1, at bevillingsmyndigheden kan meddele påbud om, at der i en restaurationsvirksomhed skal anvendes dørmænd, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til forsvarlig drift af virksomheden.

Det følger af § 15 b, stk. 2, at politiet kan undtagelsesvis bestemme, at reglerne om dørmænd i § 15 a og regler udstedt i medfør af stk. 3 ikke eller kun delvis finder anvendelse i en restaurationsvirksomhed.

Ifølge § 15 b, stk. 3, fastsætter Erhvervsstyrelsen nærmere bestemmelser om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse, uniformering og legitimation samt om gebyr for legitimationskort.

Erhvervsstyrelsen har i bekendtgørelse nr. 247 af 11. april 2008 om dørmænd fastsat regler om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse og

Udkast

legitimation. Bekendtgørelsen er siden blevet ændret ved bekendtgørelse nr. 1060 af 29. september 2014 og bekendtgørelse nr. 1077 af 21. august 2018.

Ifølge bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 6065 fremgår det, at i henhold til forslaget til § 15 b, stk. 3, skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen udstede en bekendtgørelse, hvori der fastsættes nærmere bestemmelser om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse og legitimation. I bekendtgørelsen vil Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætte, hvilken uddannelse en ansøger skal have gennemgået, men styrelsen skal ikke fastsætte det nærmere indhold af uddannelsen. Ved en arbejdsmarkedsuddannelse er indholdet udarbejdet i samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter, og uddannelsen er godkendt af Undervisningsministeriet. Da der indføres et uddannelseskrav som betingelse for at udøve hvervet som dørmand, er der tale om et lovreguleret erhverv, der er omfattet af de generelle EU-direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, og bekendtgørelsen vil derfor indeholde mulighed for autorisation af personer, som har en uddannelse, som kan ligestilles med dørmandsuddannelsen. Styrelsen vil kunne fastsætte regler om uniformering, herunder om at dørmænd i visse virksomheder skal bære uniform. Kravet om uniformering vil ikke skulle gælde generelt. Personlegitimation skal udstedes af Rigspolitichefen, og der vil af kontrolmæssige grunde blive stillet krav om, at dørmænd skal være i besiddelse af denne billedlegitimation, som ikke skal bæres synligt.

Erhvervsstyrelsen kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager politiets opgaver inden for denne lovs område, jf. § 15 b, stk. 4, i restaurationsloven.

Det foreslås i lovforslagets *§ 19, stk. 1,* at dørmænd i restaurationsvirksomheder skal være autoriserede. Autorisation meddeles af politiet og gælder for hele landet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at alle personer der fungerer som dørmænd skal være autoriserede. Autorisation meddeles af politiet og gælder for hele landet.

Det er politiet, som behandler en ansøgning og meddeler autorisation som dørmand. Ansøgningen om godkendelse skal indgives digitalt til politiet eller i den politikreds, hvor ansøgeren bor. Politiet videresender ansøgningen til Politiets Administrative Center, som hører under Midt- og Vestjyllands Politi. En autorisation givet af politiet gælder for hele landet.

Udkast

Bevillingshaveren er er ansvarlig for at ansatte personer som fungerer som dørmænd i vedkommendes restauration er autoriserede. Det vil være en væsentlig overtrædelse af restaurationsloven, hvis en bevillingshaver ansætter en ikke autoriseret person som dørmand i restaurationen.

Ved udtrykket »dørmand« forstås først og fremmest en person, som udøver adgangskontrol i forbindelse med gæsters adgang til restaurationer. Dørmanden vil herudover kunne have en række andre opgaver til sikring af, at ophold i og uden for restaurationer sker på en for gæster samt det øvrigt personale betryggende måde.

Derimod vil f.eks. en tjener, en billetkontrollør i et teater med alkoholbevilling eller en receptionist på et hotel ikke være omfattet af begrebet »dørmand« i lovens forstand, da det ikke er disses primære opgave at varetage disse opgaver og funktioner. Hvis en spiserestaurant ønsker at have en servicemedarbejder i døren til at tage imod gæsten, eller et hotel ønsker at have servicemedarbejdere, som er gæsterne behjælpelig med at komme af med biler og henviser gæsterne tilrette i hotellobbyen m.v., vil disse servicemedarbejdere heller ikke være dørmand i lovens forstand. Disse servicearbejdere fører ikke adgangskontrol. I disse tilfælde kan der ikke forventes at opstå situationer, der har ordensmæssige eller ædruelighedsmæssige konsekvenser, og der vil kunne meddeles dispensation i medfør af lovforslagets § 20, stk. 2, hvis der i det konkrete tilfælde skønnes at være tale om en dørmand i lovens forstand.

I henhold til lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 5, straffes med bøde den, der beskæftiger dørmænd eller vagter som ikke er autoriseret.

Politiet vil undtagelsesvist kunne dispensere fra at dørmænd skal være autoriserede, jf. lovforslagets § 19, stk. 6.

Autorisationskravet gælder ikke for dørmænd ved et lejlighedsarrangement i henhold til lovforslagets § 15, medmindre politiet betinger anvendelsen af autoriserede dørmænd i lejlighedstilladelsen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1,* at autorisation kan meddeles en person, der er fyldt 18 år.

Udkast

Den foreslåede ordning vil medføre, at umyndige personer under 18 år ikke kan blive autoriseret som dørmand.

Det foreslås i *nr. 2,* at autorisation kan meddeles en person, der opfylder de krav til uddannelse, som Erhvervsstyrelsen fastsætter, jf. stk. 7.

Den foreslåede ordning vil medføre, at autorisation kan meddeles en person, der opfylder de krav til uddannelse, som Erhvervsstyrelsen har fastsat i en bekendtgørelse.

I bekendtgørelsen fastsættes, hvilken uddannelse en ansøger skal have gennemgået, men styrelsen vil ikke fastsætte det nærmere indhold af uddannelsen. Ved en arbejdsmarkedsuddannelse er indholdet udarbejdet i samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter, og uddannelsen er godkendt af Undervisningsministeriet. Da der indføres et uddannelseskrav som betingelse for at udøve hvervet som dørmand, er der tale om et lovreguleret erhverv, der er omfattet af de generelle EU-direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, og bekendtgørelsen vil derfor indeholde mulighed for autorisation af personer, som har en uddannelse, som kan ligestilles med dørmandsuddannelsen.

Den foreslåede ordning medfører, at kravet om uddannelse er opfyldt, hvis ansøgeren har fremlagt bevis for gennemførelse af arbejdsmarkedsuddannelsen som dørmand efter de herom af Undervisningsministeriet fastsatte regler. Politiet kan gøre undtagelse fra kravet om uddannelse, hvis en person har de fornødne kvalifikationer.

Den foreslåede ordning vil videre medføre, at politiet kan meddele en midlertidig autorisation til en person, som ikke opfylder uddannelseskravet i. Dette gælder imidlertid kun i de tilfælde, hvor den pågældende ikke har kunnet få tilbudt den nødvendige uddannelse. I den midlertidige autorisation fastsættes frister for tilmelding til samt for gennemførelse af uddannelsen. Der er mulighed for forlængelse af en midlertidig autorisation, hvis personen optages på venteliste til uddannelsen. Den midlertidige autorisation bortfalder, hvis den pågældende ikke har tilmeldt sig eller gennemført uddannelsen inden for den fastsatte frist.

Det foreslås i *nr. 3,* at autorisation kan meddeles en person, der ikke er dømt for strafbart forhold, der indebærer en nærliggende fare for misbrug af hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at et afslag i medfør af nr. 3, der er givet, fordi ansøgeren er dømt for strafbart forhold, som indebærer en nærliggende fare for misbrug af hvervet, vil i henhold til straffelovens § 78, stk. 3, kunne kræves underkastet en særlig domstolsprøvelse, idet anklagemyndigheden på ansøgerens begæring skal indbringe et afslag for retten.

Det foreslås i *nr. 4,* at autorisation kan meddeles en person, der ikke har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde.

Den foreslåede ordning vil medføre, at ansøgeren ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde. Herved vil der være mulighed for at nægte autorisation, selv om der ikke er tale om begåede strafbare forhold, som indebærer en nærliggende fare for misbrug af hvervet, men der dog er grund til at antage, at ansøgeren ikke vil udøve virksomhed på forsvarlig måde. Efter en konkret vurdering vil der f.eks. kunne være tale om at nægte at udstede autorisation som dørmand, hvis ansøgeren er psykisk ude af balance, har alkoholproblemer eller andre misbrugsproblemer.

Afgørelse i medfør af nr. 4, der er givet, fordi ansøgeren har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde, kan i henhold til § 36, stk. 1, indbringes for rigspolitichefen.

Det foreslås i *stk. 3,* at personer, som i henhold til lov om vagtvirksomhed er autoriseret til at drive vagtvirksomhed, og en vagtvirksomheds godkendte personale kan uden anden autorisation varetage hvervet som dørmand i restaurationsvirksomheder.

Den foreslåede ordning vil indebære, at personer, som i henhold til lov om vagtvirksomhed er autoriseret til at drive vagtvirksomhed, og en vagtvirksomheds godkendte personale kan virke som dørmænd i restaurationer uden autorisation. Det skyldes, at deres uddannelse gør dem kvalificeret hertil. Dørmænd, der ikke ansættes direkte af bevillingshaveren, men gennem et vagtselskab, kan således virke som dørmænd i restaurationer. Vagtuddannede personer, som ikke længere er ansat i en vagtvirksomhed, skal ved ansættelse som dørmand i en restauration have autorisation som dørmand i henhold til restaurationsloven. Det skyldes, at autorisationen som vagtmand er knyttet til ansættelsen i en vagtvirksomhed. Vagtuddannede personer vil

Udkast

imidlertid sædvanligvis opfylde betingelse for at blive autoriseret som dørmand.

Det foreslås i *stk. 4,* at en autorisation som dørmand kan efter omstændighederne begrænses og betinges.

Den foreslåede ordning vil medføre, at autorisation som dørmand kan begrænses og betinges af vilkår. Der kan ikke opstilles begrænsninger eller betingelser, der ikke er motiveret af de hensyn, som loven skal varetage, jf. lovforslagets § 7. Muligheden for at begrænse og betinge en autorisation som dørmand kræver at de fastsatte begrænsninger og betingelser iagttager de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder at der foretages et konkret skøn, der motiveres i samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige, ordensmæssige og dermed sammenhængende hensyn, som loven i øvrigt skal varetage. Den foreslåede ordning indebærer dermed, at politiet ikke generelt kan knytte bestemte typer af begrænsninger eller betingelser til autorisation som dørmand uden at tage stilling til, om der er et konkret behov for det i den enkelte sag.

Den foreslåede ordning medfører, at begrænsninger og betingelser forudsætter en saglig og konkret begrundelse af en vis vægt. Det er således afgørende at begrænsningen eller betingelsen er velbegrundet ud fra det formål, som myndigheden ønsker at opnå. I denne vurdering skal de stillede begrænsninger og betingelser, dvs. indgrebets intensitet ligeledes vurderes ud fra den almindelig grundsætning om proportionalitet.

Det foreslås i *stk. 5,* at politiet kan gøre undtagelse fra kravet om uddannelse i stk. 2, nr. 2, hvis en person har de fornødne kvalifikationer.

Den foreslåede ordning vil medføre, at politiet vil få en generel dispensationsadgang og kan derved give autorisation til personer, som har de fornødne kvalifikationer, uanset at de i øvrigt ikke opfylder betingelser for uddannelse.

Den foreslåede ordning vil indebære, at politifolk og tidligere politifolk vil have tilstrækkelige uddannelsesmæssige kvalifikationer til at kunne fungere som dørmænd uden den forudgående ekstra uddannelse. Andre der har træning eller uddannelse i konflikthåndtering vil også kunne komme i betragtning til modtage en dispensation fra kravet om uddannelse i forbindelse med autorisation som dørmand.

Udkast

Det foreslås i *stk. 6,* at politiet undtagelsesvis kan bestemme, at reglerne om dørmænd i stk. 1-5 og regler udstedt i medfør af stk. 7 ikke eller kun delvis finder anvendelse i en restaurationsvirksomhed.

Den foreslåede ordning vil muliggøre, at politiet undtagelsesvis kan bestemme, at reglerne om dørmænd ikke finder anvendelse eller kun delvis finder anvendelse i en virksomhed. Politiet kan således undtage fra kravet om, at dørmænd i en virksomhed skal være autoriserede. Det kan komme på tale, hvis en restauration ved en enkelt lejlighed ønsker adgangskontrol, eller en restauration har en karakter, hvor der ikke forventes at opstå situationer, der har ordensmæssige eller ædruelighedsmæssige konsekvenser.

Det foreslås i *stk. 7,* at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere bestemmelser om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse, uniformering og legitimation samt om gebyr for legitimationskort.

Den foreslåede ordning vil indebære, at Erhvervsstyrelsen udsteder en bekendtgørelse, hvori der fastsættes nærmere bestemmelser om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse og legitimation. I bekendtgørelsen vil Erhvervsstyrelsen fastsætte, hvilken uddannelse en ansøger skal have gennemgået, men styrelsen skal ikke fastsætte det nærmere indhold af uddannelsen. Ved en arbejdsmarkedsuddannelse er indholdet udarbejdet i samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter, og uddannelsen er godkendt af Undervisningsministeriet. Da der indføres et uddannelseskrav som betingelse for at udøve hvervet som dørmand, er der tale om et lovreguleret erhverv, der er omfattet af de generelle EU-direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, og bekendtgørelsen vil derfor indeholde mulighed for autorisation af personer, som har en uddannelse, som kan ligestilles med dørmandsuddannelsen. Styrelsen vil kunne fastsætte regler om uniformering, herunder om at dørmænd i visse virksomheder skal bære uniform. Kravet om uniformering vil ikke skulle gælde generelt. Personlegitimation skal udstedes af Rigspolitiet, og der vil af kontrolmæssige grunde blive stillet krav om, at dørmænd skal være i besiddelse af denne billedlegitimation, som ikke skal bæres synligt.

Det er politiet, som behandler en ansøgning og meddeler autorisation som dørmand. Ansøgningen om godkendelse skal indgives digitalt til politiet eller i den politikreds, hvor ansøgeren bor. Politiet videresender ansøgningen til Politiets Administrative Center, som hører under Midt- og Vestjyllands Politi. En autorisation givet af politiet gælder for hele landet.

Udkast

Den foreslåede bestemmelse giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til at fastsætte, at der skal betales et gebyr for udstedelse af legitimationskort. Gebyret skal dække udgifterne hertil.

Gebyret vil skulle fastsættes i henhold til reglerne herom i budgetvejledningen. Efter pkt. 2.3.1 i Finansministeriets Budgetvejledning (2021) vil taksten for gebyret skulle fastsættes således, at der tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. Mindst én gang vil det årligt blive vurderet, bl.a. på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller taksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område vil blive tilstræbt udlignet over en periode på maksimalt fire år fra og med det år, hvori ubalancen opstår. Dette vil ikke omfatte over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance.

Gebyret vil desuden skulle fastsættes i overensstemmelse med Økonomistyrelsens vejledning om prisfastsættelse, der indeholder nærmere regler om, hvilke typer af omkostninger der skal medregnes samt rammer for gebyrjusteringer m.v.

Det forventes, at de udgifter, virksomheden vil blive tilpligtet at betale, alene er udgifter, som direkte kan henføres til Erhvervsstyrelsens arbejde med bl.a. at indføre, godkende, og føre tilsyn med foranstaltninger i den konkrete virksomhed. Virksomheder vil ikke kunne tilpligtes at betale for udgifter, som ikke direkte kan henføres til Erhvervsstyrelsens arbejde med foranstaltninger i en konkret virksomhed, herunder ændringer i Erhvervsstyrelsens økonomiske rammer.

Erhvervsstyrelsen har i bekendtgørelse nr. 247 af 11. april 2008 om dørmænd fastsat regler om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse og legitimation. Bekendtgørelsen er siden blevet ændret ved bekendtgørelse nr. 1060 af 29. september 2014 og bekendtgørelse nr. 1077 af 21. august 2018.

Videre foreslås det i lovforslagets *stk. 8,* at Erhvervsstyrelsen efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager politiets opgaver inden for denne lovs område.

Den foreslåede ordning vil indebære, at det videreføres, at det er politiet, som behandler en ansøgning og meddeler autorisation som dørmand. Ansøgningen om godkendelse skal indgives digitalt til politiet eller i den

Udkast

politikreds, hvor ansøgeren bor. Politiet videresender ansøgningen til Politiets Administrative Center, som hører under Midt- og Vestjyllands Politi. En autorisation givet af politiet gælder for hele landet. Det videreføres tillige, at sager om autorisation som dørmand behandles af politidirektøren i Midt- og Vestjyllands Politi, jf. den gældende bekendtgørelse nr. 1077 af 21. august 2018 om ændring af bekendtgørelse om dørmænd.

Til § 20

Det fremgår af § 15 a, stk. 1, at dørmænd i restaurationsvirksomheder skal være autoriserede. Autorisation meddeles af politiet og gælder for hele landet.

Ifølge bemærkningerne bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 6064, at der ved udtrykket "dørmand" først og fremmest forstås en person, som udøver adgangskontrol i forbindelse med gæsters adgang til restaurationer. Herudover vil dørmanden kunne have en række andre opgaver til sikring af, at ophold i og uden for restaurationer sker på en for gæster samt det øvrige personale betryggende måde. En dørmand kan også have sundheds- og sikkerhedsmæssige arbejdsopgaver i relation til brandbekæmpelse, sikkerhed og førstehjælp.

Videre fremgår det af lovbemærkningerne, at en tjener, en billetkontrollør i et teater eller en receptionist på et hotel er ikke omfattet af begrebet "dørmand" i lovens forstand, da det ikke er disses primære opgave at varetage de samme opgaver som en dørmand. Hvis en spiserestaurant ønsker at have en servicemedarbejder i døren til at tage imod gæsten, eller et hotel ønsker at have servicemedarbejdere, som er gæsterne behjælpelig med at komme af med biler og henviser gæsterne tilrette i hotellobbyen m.v., vil disse servicemedarbejdere heller ikke være dørmand i lovens forstand. Disse servicearbejdere fører ikke adgangskontrol.

Det følger af § 15 a, stk. 2, nr. 1-4, at autorisation kan meddeles en person, der 1) er fyldt 18 år, 2) opfylder de krav til uddannelse, som Erhvervsstyrelsen fastsætter, jf. § 15 b, stk. 3, 3) ikke er dømt for strafbart forhold, der indebærer en nærliggende fare for misbrug af hvervet, jf. straffelovens § 78, stk. 2, 4) ikke har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde.

Personer, som i henhold til lov om vagtvirksomhed er autoriseret til at drive vagtvirksomhed, og en vagtvirksomheds godkendte personale kan uden

Udkast

anden autorisation varetage hvervet som dørmand i restaurationsvirksomheder, jf. restaurationslovens § 15 a, stk. 3.

Det fremgår af § 15 a, stk. 4, at en autorisation som dørmand kan efter omstændighederne begrænses og betinges.

Ifølge § 15 a, stk. 5, at politiet kan gøre undtagelse fra kravet om uddannelse i stk. 2, nr. 2, hvis en person har de fornødne kvalifikationer.

Det fremgår af § 15 b, stk. 1, at bevillingsmyndigheden kan meddele påbud om, at der i en restaurationsvirksomhed skal anvendes dørmænd, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til forsvarlig drift af virksomheden.

Det følger af § 15 b, stk. 2, at politiet kan undtagelsesvis bestemme, at reglerne om dørmænd i § 15 a og regler udstedt i medfør af stk. 3 ikke eller kun delvis finder anvendelse i en restaurationsvirksomhed.

Ifølge § 15 b, stk. 3, fastsætter Erhvervsstyrelsen nærmere bestemmelser om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse, uniformering og legitimation samt om gebyr for legitimationskort.

Erhvervsstyrelsen har i bekendtgørelse nr. 247 af 11. april 2008 om dørmænd fastsat regler om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse og legitimation. Bekendtgørelsen er siden blevet ændret ved bekendtgørelse nr. 1060 af 29. september 2014 og bekendtgørelse nr. 1077 af 21. august 2018.

Ifølge bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 6065 fremgår det, at i henhold til forslaget til § 15 b, stk. 3, skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen udstede en bekendtgørelse, hvori der fastsættes nærmere bestemmelser om dørmandsvirksomhed, herunder om uddannelse og legitimation. I bekendtgørelsen vil Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætte, hvilken uddannelse en ansøger skal have gennemgået, men styrelsen skal ikke fastsætte det nærmere indhold af uddannelsen. Ved en arbejdsmarkedsuddannelse er indholdet udarbejdet i samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter, og uddannelsen er godkendt af Undervisningsministeriet. Da der indføres et uddannelseskrav som betingelse for at udøve hvervet som dørmand, er der tale om et lovreguleret erhverv, der er omfattet af de generelle EU-direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, og bekendtgørelsen vil derfor indeholde mulighed for autorisation af personer, som har en uddannelse, som kan ligestilles med dørmandsuddannelsen. Styrelsen vil kunne fastsætte regler om uniformering, herunder om at dørmænd i visse virksomheder skal bære uniform. Kravet om uniformering vil

Udkast

ikke skulle gælde generelt. Personlegitimation skal udstedes af Rigspolitichefen, og der vil af kontrolmæssige grunde blive stillet krav om, at dørmænd skal være i besiddelse af denne billedlegitimation, som ikke skal bæres synligt.

Erhvervsstyrelsen kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager politiets opgaver inden for denne lovs område, jf. § 15 b, stk. 4.

Det foreslås i *§ 20* at kommunalbestyrelsen kan, herunder efter indstilling fra politiet, meddele påbud om, at der i en restaurationsvirksomhed skal anvendes dørmænd, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til forsvarlig drift af virksomheden.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen vil få adgang til at stille krav om, at der anvendes dørmænd i en virksomhed, herunder i en igangværende virksomhed. Kommunalbestyrelsens adgang til at stille kravet om at der skal anvendes dørmænd kan tillige ske efter indstilling fra politiet.

For at kunne stille kravet, skal det være blevet nødvendigt med den kontrol, som dørmænd udøver, for at sikre forsvarlig drift af virksomheden Den forsvarlige drift skal ses på baggrund af lovens overordnede hensyn nemlig ædrueligheds-, ordens- og samfundsmæssige hensyn. Der skal efter en konkret vurdering være en grund til at påbyde en restauratør, at der skal anvendes dørmænd i restaurationen. Dette kan især komme på tale, når en virksomhed har skiftet karakter, f.eks. hvis restaurationen får et yngre publikum og bliver meget besøgt på sene tidspunkter. Der kan også ses på, om der ofte er kø foran restaurationen. Der kan endvidere være en særlig risiko for vold, som kan have vist sig ved tidligere episoder.

Et sådant påbud skal forinden drøftes med bevillingshaveren, og det skal indeholde en rimelig frist for bevillingshaveren til at etablere en dørmandsordning. Kommunalbestyrelsen skal være opmærksom på, at kravet om en dørmandsordning kan medføre store udgifter for virksomheden.

Krav om dørmænd vil fortsat kunne stilles af kommunalbestyrelsen som et vilkår i forbindelse med tildeling af alkoholbevilling og tilladelse til udvidet åbningstid, jf. lovforslagets § 4. Politiet kan også stille krav om, at der medvirker dørmænd som en betingelse ved en lejlighedstilladelse i medfør af lovforslagets § 4.

Udkast

Til § 21

Det følger af § 15 c at bevillingsmyndigheden kan træffe bestemmelse om, at andre ansatte eller bestemte kategorier af ansatte i restaurationsvirksomheder ud over bestyrere og dørmænd skal være godkendt af politiet. Godkendelsen gælder for 5 år og for hele politikredsen. Godkendelse af ansatte kan nægtes, såfremt den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil kunne udføre hvervet på betryggende måde. Kan en person, der er ansat på det tidspunkt, hvor bevillingsmyndigheden træffer afgørelse om, at godkendelse skal finde sted, ikke godkendes, betragtes det som en tilbagekaldelse af en godkendelse, jf. § 15 d.

Det foreslås i lovforslagets *§ 21*, at kommunalbestyrelsen kan træffe bestemmelse om, at andre ansatte eller bestemte kategorier af ansatte i restaurationsvirksomheder ud over bestyrere og dørmænd skal være godkendt af politiet. Godkendelsen gælder for 5 år og for hele politikredsen. Godkendelse af ansatte kan nægtes, såfremt den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil kunne udføre hvervet på betryggende måde. Kan en person, der er ansat på det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at godkendelse skal finde sted, ikke godkendes, betragtes det som en tilbagekaldelse af en godkendelse, jf. § 22.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen kan træffe bestemmelse om, at andre ansatte eller bestemte kategorier af ansatte i restaurationsvirksomheder ud over bestyrere og dørmænd skal være godkendt af politiet. Det er den enkelte kommunalbestyrelse, der har adgang til at stille krav om, at en eller flere ansatte personer i restaurationsvirksomheder skal godkendes.

Den foreslåede ordning vil medføre, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med at alkoholbevillingen gives kan indføje som betingelse, at ansatte eller bestemte kategorier af ansatte restaurationsvirksomheder skal godkendes af politiet. Det samme scenarie vil kunne ske, hvis kommunalbestyrelsen intervenerer i den automatiske fornyelse af alkoholbevillingen. Kommunalbestyrelsen har ikke mulighed for at stille betingelser til bevillingen om, at de ansatte skal godkendes midt i en bevillingsperiode.

Undlader en restaurationsvirksomhed at efterkomme et vilkår i forbindelse med meddelelse af alkoholbevillingen, vil det blive betragtet som en grov

Udkast

overtrædelse af et stillet vilkår til alkoholbevillingen og vil medføre tilbagekaldelse af alkoholbevillingen, jf. lovforslagets § 13, stk. 1. En restaurationsvirksomhed som tilsidesætter betingelser eller begrænsninger vil kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 2.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det er politiet der skal foretage godkendelse og vil administrere ordningen. Godkendelsen gælder for 5 år og for hele politikredsen.

Godkendelse af ansatte kan nægtes, såfremt den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil kunne udføre hvervet på betryggende måde. Personen skal have udvist en sådan adfærd, at det vil kunne påvirke virksomhedens drift på en uhensigtsmæssig måde. Der vil således skulle påvises konkrete faremomenter, som indebærer, at den pågældende persons tilknytning til eksempelvis organiseret kriminalitet, voldskriminalitet eller narkotikasalg vil kunne medføre en alvorlig risiko for kriminalitet i restaurationsvirksomheden. Det er som udgangspunkt ikke nødvendigt, at der foreligger et strafbart forhold. Det er tilstrækkelig grund til at nægte godkendelsen, at erhvervet ikke vil kunne udføres på betryggende måde.

Den foreslåede ordning vil indebære, at en godkendt person kan arbejde i samtlige restaurationer i en given politikreds, hvor der stilles krav om godkendt personale, uden at skulle ansøge om en ny godkendelse ved et eventuelt jobskifte.

Nægter politiet at godkende en person, kan spørgsmålet indbringes for rigspolitichefen, jf. lovforslagets § 36, stk. 1, 1. pkt.

Til § 22

Det følger af § 15 d, stk. 1, nr. 1-2, at godkendelse som bestyrer i medfør af § 15, stk. 2, autorisation som dørmand i medfør af § 15 a eller godkendelse som ansat i medfør af § 15 c kan frakendes eller tilbagekaldes, hvis 1) bestyreren, dørmanden eller den ansatte har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for autorisationen eller af bestemmelser i loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven eller 2) der er særlig grund til at antage, at bestyreren, dørmanden eller den ansatte ikke vil varetage sit hverv på forsvarlig måde.

Det fremgår af § 15 d, stk. 2, at afgørelse i sager om frakendelse efter stk. 1, nr. 1, træffes af domstolene. Afgørelse i sager om tilbagekaldelse efter stk.

Udkast

1, nr. 2, træffes af den myndighed, som har givet godkendelsen til bestyreren, autorisationen til dørmanden eller godkendelse af den ansatte. Afgørelse om tilbagekaldelse kan af bestyreren, dørmanden eller den ansatte kræves indbragt for domstolene. Afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Ifølge § 15 d, stk. 3, skal bestyrerens begæring om indbringelse for domstolene være modtaget hos bevillingsmyndigheden senest 4 uger efter, at afgørelsen om tilbagekaldelse er meddelt bestyreren. Bevillingsmyndigheden oversender sagen til den stedlige politimester.

Videre følger det af § 15 d, stk. 4, at dørmandens eller den ansattes begæring om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos politiet senest 4 uger efter, at afgørelsen om tilbagekaldelse er meddelt dørmanden eller den ansatte.

Politidirektøren indbringer sager om tilbagekaldelse for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80, jf. § 15, stk. 5.

Det fremgår af § 15 d, stk. 6, at begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, i hvilket omfang den pågældende under sagens behandling må udøve hvervet som bestyrer, dørmand eller ansat. Såfremt bevillingsmyndighedens eller politidirektørens afgørelse ved dommen findes lovlig, kan det i denne dom bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

En frakendelse eller tilbagekaldelse kan ske for et tidsrum af 1 til 5 år, jf. § 15 d, stk. 7.

Det foreslås i lovforslagets *§ 22, stk. 1,* at godkendelse som bestyrer i medfør af § 18, stk. 1, 1. pkt., autorisation som dørmand i medfør af § 19 eller godkendelse som ansat i medfør af § 21 kan tilbagekaldes, hvis der er særlig grund til at antage, at bestyreren, dørmanden eller den ansatte ikke vil varetage sit hverv på forsvarlig måde, herunder ved grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for alkoholbevillingen, godkendelsen, autorisationen, bestemmelser i loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede ordning vil medføre, at i tilfælde, hvor bestyreren, dørmanden eller den ansatte undlader at føre tilstrækkelig adgangskontrol, hvor bestyreren, dørmanden eller den ansatte ikke er til stede i virksomheden på de tidspunkter, hvor der er mange og vanskelige gæster, hvor bestyreren, dørmanden eller den ansatte undlader at tilkalde politiet ved alvorlige

Udkast

lovovertrædelser som eksempelvis slagsmål eller voldelige overfald, hvor dørmanden, bestyreren eller personalet er påvirket af alkohol i et uforsvarligt omfang eller af euforiserende stoffer, så virksomheden ikke kan drives på forsvarlig måde, eller hvor der hersker grov uorden som f.eks. mangelfuld afrydning af tomme eller knuste glas eller flasker, mangelfuld rengøring mv.

Den foreslåede ordning vil medføre, at tilbagekaldelsen er en administrativ afgørelse. Det er en betingelse for tilbagekaldelsen, at der er en særlig grund til at antage, at hvervet ikke varetages på forsvarlig vis. Ved tilbagekaldelse af en godkendelse eller autorisation må der kræves mere graverende forhold, end der kræves ved nægtelse i forbindelse med ansøgning herom, da der er tale om fratagelse af en erhvervet rettighed, og da en tilbagekaldelse kan have store økonomiske konsekvenser for bestyreren, dørmanden eller den ansatte.

For så vidt angår hvervet som dørmænd, vil det forhold at en dørmand ikke udfører sit hverv på forsvarlig vis, også kunne føre til, at bevillingshaveren eller bestyreren ikke driver virksomheden på forsvarlig vis. Det vil således kunne være tilfældet, at uforsvarlig adfærd hos dørmanden kan påtales som uforsvarlig adfærd over for bevillingshaveren eller bestyreren. Det afgørende vil være, om adfærden kan tilregnes bevillingshaveren eller bestyreren.

Det foreslås i *stk. 2,* at afgørelse i sager om tilbagekaldelse efter stk. 1, træffes af den myndighed, som har givet godkendelsen til bestyreren, autorisationen til dørmanden eller godkendelsen af den ansatte. Afgørelsen om tilbagekaldelse kan af bestyreren, dørmanden eller den ansatte kræves indbragt for domstolene. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor. Bevillingshaveren skal i alle tilfælde orienteres om afgørelsen om tilbagekaldelse.

Den foreslåede ordning vil indebære, at en afgørelse om tilbagekaldelse vil kunne kræves indbragt for domstolene. Kommunalbestyrelsen eller politiets afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor. Det er kommunalbestyrelsen der træffer afgørelse om tilbagekaldelse af en bestyrers godkendelse. Videre er det politiet der træffer afgørelse om tilbagekaldelse af autorisationen til dørmanden eller godkendelsen af den ansatte.

Udkast

Den foreslåede ordning vil medføre, at bevillingshaveren i alle tilfælde vil blive orienteret fra afgørelsesmyndigheden om afgørelsen af tilbagekaldelse af godkendelsen til bestyreren, tilbagekaldelse af autorisationen til dørmanden eller tilbagekaldelse af godkendelsen af den ansatte.

Det foreslås i *stk. 3,* at bestyrerens begæring om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt bestyreren. Kommunalbestyrelsen oversender sagen til politidirektøren, der indbringer sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80. Bevillingshaveren skal i alle tilfælde orienteres om bestyrerens begæring om sagsanlæg.

Den foreslåede ordning sikrer, at bestyreren hurtigt og effektivt kan få prøvet kommunalbestyrelsens afgørelse ved domstolene, og samtidig at bevillingshaveren bliver informeret om eventuelle sagsanlæg. Den foreslåede ordningen medfører, at bestyrerens begæring om indbringelse for retten skal være modtaget af kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Derefter oversender kommunalbestyrelsen sagen til politidirektøren, som indbringer den for retten efter retsplejelovens regler. Bevillingshaveren vil altid blive orienteret om, at bestyreren ønsker sagen prøvet ved domstolene.

Det foreslås i *stk. 4,* at dørmandens eller den ansattes begæring om indbringelse for domstolene skal være modtaget hos politiet senest 4 uger efter, at afgørelsen om tilbagekaldelse er meddelt dørmanden eller den ansatte. Politidirektøren indbringer sagen om tilbagekaldelse for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80. Bevillingshaveren skal i alle tilfælde orienteres om dørmandens eller den ansattes begæring om sagsanlæg.

Den foreslåede ordning medfører, at dørmanden eller den ansatte mulighed får mulighed for afprøvet kommunalbestyrelsens afgørelse ved domstolene. Virkningen af ordningen er, at en begæring om indbringelse af sagen for retten skal være modtaget af kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Når begæringen er modtaget, oversender kommunalbestyrelsen sagen til Politidirektøren, som herefter indbringer sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80.

Det foreslås i *stk. 5,* at begæring om sagsanlæg, jf. stk. 3 og 4, har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, i hvilket omfang den pågældende under sagens behandling må udøve hvervet som bestyrer, dørmand eller ansat. Såfremt kommunalbestyrelsens eller politidirektørens

Udkast

afgørelse ved dommen findes lovlig, kan det i denne dom bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Den foreslåede ordning vil sikre, at bestyreren, dørmanden eller den ansatte fortsat vil kunne udøve deres erhverv, selv om de har indgivet begæring om sagsanlæg mod en frakendelse. Ordningen vil således medføre, at en begæring om sagsanlæg får opsættende virkning, så den pågældende kan fortsætte med sit arbejde, indtil retten vil have truffet afgørelse. Retten vil dog kunne beslutte, i hvilket omfang den pågældende må udøve sit erhverv under sagens behandling. Hvis retten finder kommunalbestyrelsens eller politidirektørens afgørelse lovlig, vil retten kunne bestemme, at en eventuel anke ikke vil få opsættende virkning.

Til § 23

Det følger af restaurationslovens § 28, stk. 1, at steder, hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, og hvortil der er offentlig adgang, skal være lukket i tiden fra kl. 24 til kl. 5. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte, at den almindelige lukketid kan være kortere, dog skal der være lukket i tiden fra kl. 2 til kl. 5. Kommunalbestyrelsens beslutninger om ændring af den almindelige lukketid skal offentliggøres mindst 2 gange i et eller flere blade, der har almindelig udbredelse i kommunen. I lukketiden kan servering af mad og drikkevarer ske for overnattende gæster uden for de almindelige serveringslokaler. Den almindelige lukketid gælder ikke for tog, busser, fly og skibe i fart, jf. § 10 a, stk. 2.

Videre fremgår det af § 28, stk. 2, at ved særlige lejligheder såsom større byfester og lignende lokalt prægede arrangementer samt nytårsnat kan politiet for steder, som ligger i politikredsen eller en del af denne, tillade længere åbningstid for de i stk. 1 nævnte virksomheder.

Efter § 28, stk. 3, i restaurationsloven kan bevillingsmyndigheden med politiets samtykke tillade længere åbningstid, når virksomheden drives på jernbanestationer, lufthavne, skibsekspeditioner, rutebilstationer samt færgers og ruteskibes anløbspladser.

Ifølge § 28, stk. 4, kan bevillingsmyndigheden med politiets samtykke tillade, at de i stk. 1 nævnte virksomheder har åbent i den almindelige lukketid, såfremt det ud fra miljø- og samfundsmæssige samt ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn sammenholdt med virksomhedens karakter og driftsform skønnes forsvarligt.

Udkast

Bevillingsmyndigheden kan inden påbegyndelsen af en virksomhed træffe afgørelse om, at virksomheden skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, jf. stk. 1, såfremt dette findes påkrævet af miljømæssige hensyn, jf. restaurationslovens § 28, stk. 5.

Det følger af § 28, stk. 6, at bevillingsmyndigheden kan efter indstilling fra politiet træffe afgørelse om, at bestemte virksomheder som nævnt i stk. 1 skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt dette findes påkrævet af hensyn til den offentlige orden eller af ædruelighedsmæssige hensyn.

Ifølge § 28, stk. 7, kan politiet ud fra de hensyn, som er nævnt i stk. 6, med øjeblikkelig virkning begrænse åbningstiden i op til 30 dage, dog længst indtil bevillingsmyndigheden har truffet afgørelse om åbningstiden, jf. stk. 6.

Det fremgår af § 28, stk. 8, at i lukketiden må der ikke ske salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, men detailsalg af mad og drikkevarer er tilladt i overensstemmelse med reglerne om detailsalg i § 25, stk. 1. Senest et kvarter efter lukketidens indtræden må der ikke ske indtagelse af mad og drikkevarer. I lukketiden må der dog ske salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet for sammenkomster af foreninger eller sluttede selskaber, rejseselskaber og lign., når det foregår i særskilte selskabslokaler, eller der foreligger tilladelse fra politiet.

Indtil 1 år efter at kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om en kortere almindelig lukketid, jf. stk. 1, kan bevillingsmyndigheden bestemme, at en igangværende virksomhed skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt det findes påkrævet af miljømæssige hensyn, jf. restaurationslovens § 28, stk. 9.

Det foreslås i lovforslagets *§ 23, stk. 1,* at den almindelige lukketid for serveringssteder er fra kl. 24 til kl. 5. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte, at den almindelige lukketid skal være fra kl. 2 til kl. 5. I lukketiden må der ikke ske salg af mad og drikkevarer.

Den foreslåede ordning, vil indebære, at det er den enkelte kommunalbestyrelse som generelt bestemmer om den almindelige lukketid i kommunen skal være kortere. Hvis kommunalbestyrelsen vælger at forkorte den almindelige lukketid, vil denne lempelse være gældende for alle virksomheder omfattet af restaurationsloven i kommunen. Kommunalbestyrelsen kan via intern delegation overlade sin kompetence til udvalg og til den kommunale

Udkast

administration til at træffe denne afgørelse, da kompetencen dermed forbliver inden for egen forvaltningsmyndighed. Under alle omstændigheder er det hensigtsmæssigt, at sådanne generelle beslutninger træffes af kommunalbestyrelsen.

Det vil være et krav, at der skal være offentlig adgang til serveringsstedet for at være omfattet af den foreslåede bestemmelse om lukketider. Kantiner er jf. lovforslagets § 11, ikke omfattet, da der til en kantine ikke er offentlig adgang. Ligeledes er foreninger, hvor der kun er adgang for foreningens medlemmer heller ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede ordning i bestemmelsens 3. pkt. medfører, at der ikke må ske salg af mad og drikkevarer på de serveringssteder som er omfattet af lovforslagets foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 2. Virksomheder, der serverer mad- og drikkevarer, anvender mange forskellige betegnelser som for eksempel restaurant, cafe, bodega, diskotek, spillested, værtshus, lounge, club, fast-food, pizzeria, cantina, cafeteria, bar, danserestaurant, karaokebar, selskabsforretning, natrestaurant, bistro, hotelrestaurant.

Virksomheden skal være indrettet på en sådan måde, at selve indretningen indikerer, at indehaveren har et ønske om at give kunderne mulighed for, at der kan indtages spise- og drikkevarer på virksomheden. Det kan for eksempel være en bred vindueskarm, der kan benyttes som bænk, eller en bænk opstillet ude foran forretningen, en hylde omkring en søjle, opstillinger med f.eks. servietter, salt og peber, som giver udslaget.

Hvis der i en forretning hverken er opstillet borde, stole, spisehylder eller andet, der indikerer, at indehaveren giver kunderne mulighed for at fortære den færdiglavede mad i forretningen eller nyde drikkevarerne på eller ved salgsstedet, vil den foreslåede ordning indebære at det ikke er indehaverens hensigt at udøve servering og vil derfor ikke være omfattet af restaurationsloven. Den foreslåede bestemmelse vil dermed betyde, at der godt må ske detailsalg af mad og drikkevarer.

Det foreslås i *stk. 2,* at den almindelige lukketid ikke gælder for transportmidler i fart, jf. § 10, stk. 1.

Den foreslåede ordning vil indebære, at den almindelige lukketid ikke gælder for følgende transportmidler: Tog, turistbusser og skibe i fart eller busser i international rutefart, hvor rutens længde er mindst 200 km.

Udkast

For nærmere om de omfattede transportmidler henvises til lovforslagets § 10, stk. 1, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 3,* at ved særlige lejligheder såsom større byfester og lignende lokalt prægede arrangementer samt nytårsnat, kan politiet tillade, at serveringssteder kan holde åbent i den almindelige lukketid.

Den foreslåede bestemmelse vil give politiet mulighed for at tillade at serveringssteder vil kunne holde åbent i hele eller dele af den almindelige lukketid efter lovforslagets § 23, stk. 1. Den udvidede åbningstid vil kunne placeres i forlængelse af lukketidens begyndelse eller slutning, således at der eksempelvis vil kunne tillades en senere lukning eller en tidligere åbning i forbindelse med den særlige lejlighed.

Den foreslåede ordning medfører, at politiet i forbindelse med tilladelsen kan begrænse eller betinge denne af vilkår, jf. lovforslagets § 4.

Den foreslåede bestemmelse viderefører med sproglige ændringer den hidtil gældende mulighed for, at politiet kan tillade længere åbningstid ved særlige lejligheder.

Tilladelser givet efter de hidtil gældende regler vil fortsat bevare deres gyldighed, jf. lovforslagets § 40, stk. 4, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 4,* at kommunalbestyrelsen med politiets samtykke kan tillade, at serveringssteder har åbent i den almindelige lukketid, såfremt det ud fra miljø- og samfundsmæssige samt ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn sammenholdt med virksomhedens karakter og driftsform skønnes forsvarligt.

Den foreslåede ordning vil indebære, at afgørelsen om at tillade at serveringssteder har åbent i den almindelige lukketid vil skulle træffes af kommunalbestyrelsen med politiets samtykke. Det vil være forbeholdt kommunalbestyrelsen at vurdere, om sådan tilladelse vil være forsvarlig at give ud fra miljø- og samfundsmæssige hensyn. Tilsvarende vil det være forbeholdt politiet at vurdere, om sådan tilladelse vil være forsvarlig at give ud fra ordens- og ædruelighedsmæssige hensyn. Begge myndigheders vurdering vil skulle sammenholdes med serveringsstedets karakter og driftsform, og tilladelse bør kun gives, såfremt det efter en helhedsvurdering skønnes forsvarligt. Giver politiet ikke sit samtykke, kan kommunalbestyrelsen ikke give tilladelsen.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen vil kunne give et afslag på nattilladelse, hvis den konkrete ansøgning sammenholdt med områdets karakter og antallet af nattilladelser i kommunen eller dele heraf kan begrunde et afslag. Det kan i den sammenhæng bl.a. tillægges betydning, om der som følge af en for stærk koncentration af restaurationer med nattilladelse kan frygtes uforsvarlig drift eller andre ordensmæssige eller ædruelighedsmæssige problemer, som f.eks. den udvidede åbningstids påvirkning af det omkringliggende miljø, herunder en vurdering af, om den udvidede åbningstid medfører f.eks. hærværk, knuste flasker, opkast, urin, støjgener m.v. Oplysninger om gener i form af støj og affald vil tillige kunne indgå i vurderingen.

Den foreslåede ordning indebærer, at nattilladelsen kan begrænses eller betinges af vilkår, jf. lovforslagets § 4.

Tilladelser givet efter de hidtil gældende regler vil fortsat bevare deres gyldighed, jf. lovforslagets § 40, stk. 4, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 5,* at kommunalbestyrelsen inden påbegyndelsen af et serveringssted kan træffe afgørelse om, at serveringsstedet skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt dette findes påkrævet af miljømæssige hensyn.

Den foreslåede ordning vil medføre, at et serveringssted skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse. Afgørelsen skal være påkrævet af miljømæssige hensyn.

Efter den foreslåede bestemmelse skal afgørelsen om, at et serveringssted skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, træffes inden påbegyndelsen af serveringsstedet.

Ved »den almindelige lukketid« i den foreslåede bestemmelse forstås den almindelige lukketid, som er gældende efter lovforslagets § 23, stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse vil afgørelsen skulle træffes af kommunalbestyrelsen.

Det foreslås i *stk. 6,* at kommunalbestyrelsen efter indstilling fra politiet kan træffe afgørelse om, at et serveringssted skal holdes lukket fra et tidligere

Udkast

tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt dette findes påkrævet af ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn.

Den foreslåede ordning vil indebære, at afgørelsen vil skulle træffes ud fra en konkret vurdering af kommunalbestyrelsen efter indstilling fra politiet pba. de ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn.

Den foreslåede bestemmelse viderefører den hidtil gældende mulighed for at træffe afgørelse om, at et serveringssted skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse. Afgørelsen skal være påkrævet af ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn, hvorfor den kun kan træffes på baggrund af indstilling fra politiet, som er den myndighed, der efter loven varetager disse hensyn.

Afgørelser truffet efter de hidtil gældende regler vil fortsat bevare deres gyldighed, jf. lovforslagets § 40, stk. 4, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 7,* at politiet kan ud fra de hensyn, som er nævnt i stk. 6, med øjeblikkelig virkning begrænse åbningstiden i op til 30 dage, dog længst indtil kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om åbningstiden, jf. stk. 6.

Den foreslåede ordning vil videreføre den hidtil gældende regel om at politiet med øjeblikkelig virkning kan foretage et indgreb i åbningstiden. Der tilsigtes ingen ændring i retstilstanden.

Anvendelsen af den foreslåede bestemmelse vil forudsætte, at indgrebet er påkrævet af ordens- eller ædruelighedsmæssige hensyn. Indgrebet er derfor begrænset til kun at vare i op til 30 dage, eller indtil kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om åbningstiden efter lovforslagets § 23, stk. 6.

Ved »åbningstiden« i den foreslåede bestemmelse forstås tiden fra kl. 5 til kl. 24 eller kl. 5 til kl. 2, jf. lovforslagets § 23, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 8,* at indtil 1 år efter at kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om en kortere almindelig lukketid, jf. stk. 1, 2. pkt., kan kommunalbestyrelsen bestemme, at et igangværende serveringssted skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt det findes påkrævet af miljømæssige hensyn.

Udkast

Den foreslåede ordning vil videreføre den hidtil gældende regel, der muliggør, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en igangværende serveringssted skal holdes lukket fra et tidligere tidspunkt end den almindelige lukketids begyndelse, såfremt det findes påkrævet af miljømæssige hensyn, i indtil 1 år efter kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om en kortere almindelig lukketid, jf. lovforslagets § 23, stk. 1, nr. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse vil afgørelsen være forbeholdt kommunalbestyrelsen, så politiet ikke fremover inddrages i vurderingen af miljømæssige hensyn.

Ved »den almindelige lukketid« i den foreslåede bestemmelse forstås den almindelige lukketid, som er gældende efter lovforslagets § 23, stk. 1.

Afgørelser truffet efter de hidtil gældende regler vil fortsat bevare deres gyldighed, jf. lovforslagets § 40, stk. 4, samt bemærkningerne hertil.

Til § 24

Det følger af restaurationslovens § 23, stk. 1, at salg af stærke drikke fra automater og lignende må kun ske i forretningslokaler.

Det fremgår af § 23, stk. 2, at stærke drikke kun må sælges fra automater og lignende til nydelse på stedet, hvis salget finder sted i serveringssteder med alkoholbevilling eller i kantinelokaler. I kantinelokaler må dog kun sælges øl og bordvin.

Politiet kan forbyde opstilling af automater, hvorfra der kan købes stærke drikke, hvis disse er opstillet på steder, hvor der ikke er konstant tilsyn, jf. § 23, stk. 3, i restaurationsloven.

Det foreslås i lovforslagets *§ 24, stk. 1*, at salg af stærke drikke fra automater og lignende må kun ske i forretningsstedets lokaler, hvori der foregår detailsalg.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det vil være muligt at opsætte en automat med salg af stærke drikke inden for eller i tilslutning til forretningsstedets naturlige område.

Udkast

Detailsalg af stærke drikke til forbrugere adskiller sig fra servering af stærke drikke således, at ved detailsalg tager forbrugeren varen med væk fra forretningsstedet, og forbrugeren nyder den derfor ikke på eller ved salgsstedet.

Det vil ikke være muligt at opstille automater med salg af stærke drikke på ubebyggede arealer som torvestadepladser eller fortovspladser, da de ikke vil høre til et forretningssteds lokaler.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det ikke vil kræve en alkoholbevilling til salg af stærke drikke fra automater og lignende i forretningsstedets lokaler, hvori der foregår detailsalg. Ligesom det ikke kræver en alkoholbevilling til almindeligt detailsalg af stærke drikke.

Det foreslås i *stk. 2,* at stærke drikke kun må sælges fra automater og lignende til nydelse på stedet, hvis salget finder sted i serveringssteder med alkoholbevilling eller i kantinelokaler.

Den foreslåede ordning vil medføre, at hvis serveringsstedet har en alkoholbevilling vil det være muligt at sælge stærke drikke fra en automat og opsætte en automat med salg af stærke drikke inden for eller i tilslutning til serveringsstedets naturlige område. Bestemmelsen vil tillige gælde for foreninger og lignende, hvis disse fremtræder som erhvervsmæssig og hvor der sker servering af stærke drikke for foreningens medlemmer og offentligheden i øvrigt. Servering af stærke drikke fra automater på hoteller vil tillige kræve en alkoholbevilling.

Bestemmelsen sammenholdt med lovforslagets § 28, stk. 1, nr. 1, vil i øvrigt medføre, at det er forbudt at servere eller lade servere stærke drikke via automater for personer, der ikke er fyldt 18 år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der i kantinelokaler må sælges stærke drikke fra en automat uden alkoholbevilling, da der i medfør af lovforslagets § 11 ikke kræves alkoholbevilling til kantiner.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i *stk. 3,* at politiet kan forbyde opstilling af automater, hvorfra der kan købes stærke drikke, hvis disse er opstillet på steder, hvor der ikke er konstant tilsyn.

Udkast

Den foreslåede bestemmelse vil omfatte både den situation, hvor det købte fra automaten skal medtages, og hvor det købte fra automaten skal nydes på eller ved salgsstedet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at politiet kan forbyde opstilling af automater på steder, hvor der ikke er konstant tilsyn. Ved »konstant tilsyn« forstås, at der skal være et reelt og løbende tilsyn, således at en ansvarlig person straks vil kunne gribe ind. Almindelig videoovervågning vil næppe i sig selv være tilstrækkelig, mens fjernovervågning kun vil kunne opfylde kravet, hvis den giver mulighed for øjeblikkelig identifikation og indgriben, hvis f.eks. en person under 18 år benytter automaten til at købe stærke drikke. Fysisk tilstedeværelse fra bevillingshaver, bestyrer eller ansat vil derfor som udgangspunkt opfylde kriteriet om konstant tilsyn.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 3.

Klager over afgørelser truffet efter denne bestemmelse vil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed, jf. lovforslagets § 37, stk. 1.

Til § 25

Det følger af restaurationslovens § 24, stk. 1, at i og fra virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, må der ikke udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet.

Det fremgår af § 24, stk. 2, at uanset bestemmelsen i stk. 1 må der vederlagsfrit udleveres stærke drikke 1) af næringsdrivende, der i væsentligt omfang fremstiller eller forhandler stærke drikke, i disses forretningslokaler og på udstillinger, 2) på udstillinger, hvortil der ikke er adgang for offentligheden, og 3) ved receptioner, jubilæer og lignende enkeltstående tilfælde.

Det følger af § 24, stk. 3, at uanset stk. 1 kan næringsdrivende, der i væsentligt omfang fremstiller eller forhandler stærke drikke, udlevere smagsprøver af stærke drikke til kunder i den næringsdrivendes forretningslokaler eller på udstillinger, i det omfang den næringsdrivende ikke opnår fortjeneste herved.

Politiet kan i de situationer, der er nævnt i stk. 2 og 3, forbyde udlevering af stærke drikke, hvis forholdene giver anledning dertil, jf. § 24, stk. 4.

Udkast

Ifølge § 24, stk. 5, må udlevering af stærke drikke ikke finde sted til de i § 29, stk. 1, nr. 2, omhandlede personer.

Det foreslås i *§ 25, stk. 1,* at i og fra virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, må der ikke udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at hos virksomheder, der ikke har alkoholbevilling, må der ikke udleveres eller selv medbringe stærke drikke. Virksomheden må heller ikke selv udlevere stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet. Den foreslåede regel vil derfor gælde for både virksomheden og dens gæster.

Den foreslåede ordning vil indebære, at hvis der bliver drevet erhvervsmæssig virksomhed fra en restaurant, café, diskoteker, festlokaler eller forsamlingshuse eller lignende offentlige tilgængelige steder, og dette sted ikke har en alkoholbevilling, så må der ikke udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet.

Den foreslåede ordning medfører, at forbuddet mod at udlevere eller medbringe stærke drikke ikke alene gælder for spisesteder/serveringsvirksomheder, men for alle typer af virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, herunder f.eks. for de såkaldte partybusser, cykeltaxaer, bådudlejning og lignende transportformer, hvortil der ikke kan tildeles en alkoholbevilling. For nærmere om alkoholbevilling til transportmidler i fart henvises til lovforslagets § 10 og bemærkningerne hertil.

Omfattet af forbuddet vil også være arrangementer arrangeret af professionelle eventfirmaer, herunder de såkaldte »pose-fester«, som er en fest, hvor f.eks. en idrætsforening, folkeskole, efterskole eller lignende skaffer lokaler og musik, hvorefter der indbydes unge typisk i alderen 13-18 år. De unge medbringer selv en pose med alkohol, og kan så mod at betale en entre indtage sine drikkevarer på natklubben.

Sådan offentlig udlejning af lokaler til arrangementer, hvor enhver kan købe adgang, og der ikke er nogen nærmere relation mellem gæsterne udover selve arrangementet og udskænkningen i forbindelse hermed, vil ikke have karakter af at være privat ifølge den foreslåede bestemmelse. Der må således ikke udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet til sådanne arrangementer.

Udkast

Ligeså bør private fester, i den forstand at festen er »lukket« medmindre man køber entré eller inviteres af virksomheden, ikke forveksles med egentlige private fester, der finder sted inden for private rammer, for en snæver kreds af personer, der har en tilknytning til hinanden, og hvor der ikke er tilsigtet nogen fortjeneste ved serveringen.

Drikkevarer, som indeholder en alkoholprocentvolumen på under 2,8 vil fortsat ikke være omfattet af forbuddet.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i *stk. 2,* at uanset stk. 1 må virksomheder, der i væsentligt omfang fremstiller, engrosforhandler eller foretager detailsalg af stærke drikke, vederlagsfrit udlevere stærke drikke i forretningsstedets lokaler eller på udstillinger, ved receptioner, jubilæer eller lignende enkeltstående tilfælde.

Den foreslåede ordning vil indebære, at næringsdrivende, der i væsentligt omfang fremstiller eller forhandler stærke drikke, vederlagsfrit må udlevere stærke drikke i forretningslokaler og på udstillinger, ved receptioner, jubilæer eller lignende enkeltstående tilfælde. Det er en forudsætning for, at der er tale om tilladt udlevering, at det er vederlagsfrit. Der må derfor ikke kræves betaling for indgang eller andre varer, der reelt fungerer som skjult betaling for de stærke drikke der udleveres.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at udleveringen af stærke drikke enten sker i forretningsstedets lokaler.

Ved »forretningsstedets lokaler« forstås, at dette skal være fast, det vil sige, at det skal være et forretningslokale af varig karakter. Det må således ikke være i et forretningslokale, der åbnes i en ellers lukket butik eller lignende. Tillige betyder den foreslåede bestemmelse at »forretningsstedets lokaler« skal være fast, at det ikke er muligt, at vederlagsfrit, at udlevere stærke drikke i en bus eller lignende transport, medmindre at transportmidlet har en alkoholbevilling, jf. lovforslagets § 10, stk. 1.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der vederlagsfrit må udleveres stærke drikke på udstillinger, hvortil der ikke er adgang for offentligheden. Det vil således være en forudsætning for at kunne benytte undtagelsen, at det er vederlagsfri udlevering.

Udkast

Ved »udstilling« forstås, kunstudstillinger, branchens fagudstillinger og messer og lignende. En »udstilling« vil ikke være af varig karakter. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det vil være en begrænset kreds, som har adgang til udstillingen, og det vil hermed forudsættes, at der er kontrol med hvem der besøger udstillingen, så det sikres, at ikke er adgang for offentligheden.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der vederlagsfrit må udleveres stærke drikke ved receptioner, jubilæer og lignende enkeltstående tilfælde. Det vil således være en forudsætning for at kunne benytte undtagelsen, at det er vederlagsfri udlevering. Arrangøren må ikke derfor ikke søge at opnå en økonomisk kompensation for de stærke drikkevarer, der udleveres vederlagsfrit. Der må således ikke tages overpris på andre varer, indgang eller lignende. Gaver til jubilaren eller arrangøren af receptionen vil ikke blive anset som en økonomisk kompensation.

Hvis arrangøren søger at opnå en økonomisk fortjeneste for de stærke drikke, vil arrangementet i stedet skulle søge om en lejlighedstilladelse, jf. lovforslagets § 15.

Politiet kan imidlertid, hvis forholdene giver anledning dertil, forbyde udlevering af stærke drikke, jf. lovforslagets § 25, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 3,* at uanset stk. 1 må virksomheder, der i væsentligt omfang fremstiller, engrosforhandler eller foretager detailsalg af stærke drikke, udlevere smagsprøver af stærke drikke, i det omfang der ikke opnås fortjeneste herved, i forretningsstedets lokaler eller på udstillinger, ved receptioner, jubilæer eller lignende enkeltstående tilfælde.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der kan udleveres smagsprøver mod et beskedent vederlag, så det f.eks. er muligt at lade kunderne smage også meget dyre vine. Det må ikke være muligt for den næringsdrivende at opnå en fortjeneste ved det.

En smagsprøve er en lille portion af en drikkevare, som serveres for en person, for at vedkommende kan vurdere varen. Der må således ikke være tale om udlevering af smagsprøver af varer, der ellers skulle være solgt. Som eks. kan nævnes en vinhandel, der sælger vin i flasker. Her må vinhandleren ikke udlevere en hel flaske vin som smagsprøve, men skal udlevere smagsprøver af vinen i mindre portioner.

Udkast

Med den foreslåede bestemmelse vil det herefter være muligt, at der f.eks. kan ske smagning af lokalt producerede stærke drikke, eller at der kan afholdes f.eks. vinsmagningsarrangementer eller gourmetarrangementer med stærke drikke. For er at være omfattet af bestemmelsen skal den næringsdrivende fremstille eller forhandle stærke drikke i væsentligt omfang i forhold til den samlede omsætning eller absolut set. Derudover skal forretningslokalet have en fysisk varig placering.

Ved »forretningsstedets lokaler« forstås, at dette skal være fast, det vil sige, at det skal være et forretningslokale af varig karakter, hvilket betyder, at forretningslokalet skal have en fysisk varig placering. Det må ikke være i et forretningslokale, der åbnes i en ellers lukket butik eller lignende. Der kan således ikke ske udlevering fra f.eks. helt ubebyggede arealer som torvestader- og fortovspladser eller fra en bus eller lignende. Tillige betyder den foreslåede bestemmelse at »forretningsstedets lokaler« skal være fast, at det ikke er muligt, at vederlagsfrit, at udlevere smagsprøver i en bus eller lignende transport, medmindre at transportmidlet har en alkoholbevilling, jf. lovforslagets § 10, stk. 1.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der vederlagsfrit må udleveres smagsprøver på udstillinger, hvortil der ikke er adgang for offentligheden. Det vil således være en forudsætning for at kunne benytte undtagelsen, at det er vederlagsfri udlevering.

Ved »udstilling« forstås, kunstudstillinger, branchens fagudstillinger og messer og lignende. En »udstilling« vil ikke være af varig karakter. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det vil være en begrænset kreds, som har adgang til udstillingen, og det vil hermed forudsættes, at der er kontrol med hvem der besøger udstillingen, så det sikres, at ikke er adgang for offentligheden.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der vederlagsfrit må udleveres smagsprøver ved receptioner, jubilæer og lignende enkeltstående tilfælde. Det vil således være en forudsætning for at kunne benytte undtagelsen, at det er vederlagsfri udlevering. Arrangøren må ikke derfor ikke søge at opnå en økonomisk kompensation for de stærke drikkevarer, der udleveres vederlagsfrit. Der må således ikke tages overpris på andre varer, indgang eller lignende.

Udkast

Som led i et arrangement må der godt sælges varer og optages bestillinger. Dette skal i så fald ske i henhold til lov om detailsalg fra butikker m.v.

Politiet kan imidlertid, hvis forholdene giver anledning dertil, forbyde udlevering af stærke drikke, jf. lovforslagets § 25, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 4,* at politiet kan forbyde udlevering af stærke drikke, hvis forholdene giver anledning dertil.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at de kriterier som politiet skal lægge til grund for at nedlægge forbuddet, er restaurationslovens overordnede hensyn som ordensmæssige, ædruelighedsmæssige eller samfundsmæssige og dermed sammenhængende hensyn.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 3.

Til § 26

Det fremgår af restaurationslovens § 26, stk. 1, at på serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke, må optræden for offentligheden kun ske med politiets tilladelse.

Det følger af § 26, stk. 2, at på serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke, kan politiet forbyde offentlig dans, musik, spil og lign.

Det fremgår af § 26, stk. 3, at for virksomheder, der sælger mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, kan kommunalbestyrelsen fastsætte, at der for ikkegevinstgivende spilleautomater betales en afgift til kommunen. Afgiften opkræves kvartalsvis. Afgiften vil kunne fastsættes som et fast beløb for hver automat eller som en procentdel af det indspillede beløb eller som en kombination heraf. Der betales ikke afgift for indtil to ikkegevinstgivende spilleautomater. Den årlige afgift for de følgende spilleautomater må højst udgøre 4.000 kr. for hver spilleautomat.

Det foreslås i lovforslagets *§ 26, stk. 1*, at på serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke, må optræden for offentligheden kun ske med politiets tilladelse.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der i serveringssteder må optræden for offentligheden kun ske med politiets tilladelse. Ved »optræden for offentligheden« forstås, at der skal være offentlig adgang til forestillingen. Den foreslåede bestemmelse vil dermed medføre, at en optræden er

Udkast

offentlig, når den foregår på et serveringssted – f.eks. en restauration eller bar – som er frit tilgængelig for offentligheden. Optræden vil være at en eller flere artister, kunstnere eller lignende optræder med skuespil, show og lignende, herunder vil optræden på en restauration med et element af nøgenhed eller fare – eksempelvis striptease, knivkast eller jonglering med brændende kegler også være omfattet. Topløs servering og nøgendans er også offentlig optræden.

Den foreslåede bestemmelse om offentlig optræden vil kun gælde på serveringssteder, der udskænker stærke alkoholdrikke – dvs. drikkevarer med mere end 2,8 volumenprocent alkohol. Øvrige optrædener i offentligheden, f.eks. i byrummet, er reguleret af ordensbekendtgørelsen.

Levende musik og dansekonkurrencer er ikke omfattet af reglerne for offentlig optræden på restaurationer og kræver derfor ikke tilladelse fra politiet.

Optræden til lukkede og private fester vil ikke være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det er politiet som kan give tilladelsen til offentlig optræden. Ansøgning om offentlig optræden skal behandles individuelt og konkret ud fra lovens overordnede hensyn. Politiet skal derfor i sin vurdering se på de ordensmæssige, samfundsmæssige, ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende hensyn. Tilladelsen vil kunne meddeles i de tilfælde, hvor politiet vurderer at det vil være proportionalt af hensyn til lovlighed, sædelighed, farlighed, ædruelighed og opretholdelsen af ro og orden. Politiet vil kunne give tilladelsen til en enkeltstående optræden eller for en vis periode og til en bestemt type optræden.

Politiet vil kunne fastsætte vilkår som begrænser og betinger tilladelsen til optræden for offentligheden, jf. lovforslagets § 4.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 1. Tilsidesættelse af betingelser eller begrænsninger fastsat i medfør af lovforslagets § 4, straffes ligeledes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 2.

Afgørelser truffet af politiet i medfør af denne bestemmelse kan indbringes for rigspolitichefen, jf. lovforslagets § 36, stk. 1, 1. pkt.

Udkast

Det foreslås i *stk. 2,* at på serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke, kan politiet forbyde offentlig dans, musik, spil og lignende.

Den foreslåede ordning vil indebære, at politiet kan forbyde offentlig dans, musik, spil og lignende, hvis det giver anledning til uro eller uorden. Der vil kun være anledning til at nedlægge et forbud efter den foreslåede bestemmelse, hvis politiet finder det påkrævet af ordensmæssige hensyn.

Overtrædelse af politiets nedlagte forbud straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 3.

Afgørelser truffet af politiet i medfør af denne bestemmelse kan indbringes for rigspolitichefen, jf. lovforslagets § 36, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 3,* at for virksomheder, der sælger mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, kan kommunalbestyrelsen fastsætte, at der for ikkegevinstgivende spilleautomater betales en afgift til kommunen. Afgiften opkræves kvartalsvis. Afgiften vil kunne fastsættes som et fast beløb for hver automat eller som en procentdel af det indspillede beløb eller som en kombination heraf. Der betales ikke afgift for indtil to ikkegevinstgivende spilleautomater. Den årlige afgift for de følgende spilleautomater må højst udgøre 4.000 kr. for hver spilleautomat.

Den foreslåede ordning vil medføre, at kommunalbestyrelsen har mulighed for at fastsætte, at der for ikkegevinstgivende spilleautomater betales en afgift til kommunen. Bestemmelsen gælder såvel virksomheder, der har salg af stærke drikke til nydelse på eller ved salgsstedet, som virksomheder der har salg af andre mad- og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet. Afgiften vil kunne fastsættes som et fast beløb for hver automat eller som en procentdel af det indspillede beløb eller som en kombination heraf.

Ved »ikkegevinstgivende spilleautomater« som morskabsspil forstås som forlystelser, hvor deltageren mod betaling af et indskud får ret til et spil uden mulighed for gevinst.

Den foreslåede bestemmelse vedrører kun »ikkegevinstgivende spilleautomater«. Tilladelse til opstilling af gevinstgivende spilleautomater gives af Spillemyndigheden, som er en styrelse under Skatteministeriet.

Til § 27

Udkast

Det fremgår af restaurationsloven § 27, stk. 1, at på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, må personer under 18 år ikke være beskæftiget i serveringslokaler, garderober eller toiletter i åbningstiden, jf. dog stk. 2 og 3.

Det følger af restaurationsloven § 27, stk. 2, at stk. 1 gælder ikke for personer mellem 15 og 18 år, som ikke er omfattet af undervisningspligten, i tidsrummet 1) kl. 6.00-24.00, hvis den pågældende person er uddannet eller under uddannelse i tjenerfaget, eller hvis der er tale om værtens børn eller børnebørn, og 2) kl. 6.00-22.00, hvis den pågældende alene er beskæftiget med afrydning, opdækning, rengøringsarbejde, modtagelse af bestillinger eller servering af stærke drikke under opsyn af personer over 18 år på serveringssteder, hvis hovedformål er servering af mad, og hvor serveringen af stærke drikke sker i forbindelse hermed.

Det fremgår af restaurationslovens § 27, stk. 3, at stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at næringsdrivende, der i væsentligt omfang fremstiller eller forhandler stærke drikke, og som udleverer smagsprøver af stærke drikke, jf. § 24, stk. 3, kan beskæftige personer mellem 15 og 18 år, som ikke er omfattet af undervisningspligten. Personer under 18 år må dog ikke være beskæftiget med udlevering af smagsprøver.

Det foreslås i lovforslagets *§ 27, stk. 1*, at på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, må personer under 18 år ikke være beskæftiget i serveringslokaler, garderober eller toiletter i åbningstiden, jf. dog stk. 2 og 3.

Den foreslåede ordning vil medføre, at på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, må personer under 18 år ikke være beskæftiget i serveringslokaler, garderober eller toiletter i åbningstiden. Bestemmelsen retter sig således mod samtlige serveringssteder med servering af stærke drikke, herunder også arrangementer omfattet af § 15. Forbuddet omfatter selve serveringsstedet, herunder udendørsarealer tilhørende serveringsstedet.

Den foreslåede ordning vil indebære, at servering af alkohol inden for private rammer er ikke omfattet af bestemmelsen. Afgrænsningen af om servering finder sted inden for private rammer, kan vurderes ud fra, om serveringen udøves for en snæver kreds af personer, der har tilknytning til hinanden, og om der ikke er tilsigtet nogen fortjeneste ved serveringen. Det vil ofte være tilfældet, hvor vareindkøbet sker for regning af den, der afholder festen, og den antagne medhjælp vedlægges alene for udført arbejde, og hvor arrangementet lige så godt kunne være afholdt i hjemmet.

Udkast

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1,* at stk. 1 ikke gælder for personer mellem 15 og 18 år, som ikke er omfattet af undervisningspligten, i tidsrummet kl. 6.00-24.00, hvis den pågældende person er uddannet eller under uddannelse i tjenerfaget, eller hvis der er tale om værtens børn eller børnebørn.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der altid skal være tale om personer over 15 år, der ikke længere er omfattet af undervisningspligten. Bestemmelsen gælder tillige værtens børn og børnebørn og personer, der er under uddannelse i tjenerfaget. Værten kan f.eks. være bevillingshaveren eller bestyreren. Tidsrummet fastsat i bestemmelsen følger af Arbejdstilsynets regler om arbejdstidens placering. Inden for dette tidsrum kan unge, som opfylder kravet i bestemmelsen, være beskæftiget med alle opgaver i forbindelse med varetagelse af restaurationens drift. Dette betyder også, at der ikke et krav om, at hovedformålet skal være servering af mad.

Det foreslås i *nr. 2,* at stk. 1 ikke gælder for personer mellem 15 og 18 år, som ikke er omfattet af undervisningspligten, i tidsrummet kl. 6.00-22.00, hvis den pågældende alene er beskæftiget med afrydning, opdækning, rengøringsarbejde, modtagelse af bestillinger eller servering af stærke drikke under opsyn af personer over 18 år på serveringssteder, hvis hovedformål er servering af mad, og hvor serveringen af stærke drikke sker i forbindelse hermed.

Den foreslåede ordning vil indebære, at det vil være muligt for personer mellem 15 og 18 år at arbejde med afrydning, opdækning, rengøringsarbejde samt tage imod bestillinger, hvis hovedformål er servering af mad, og hvor serveringen af stærke drikke sker i forbindelse hermed. Derudover bliver det muligt at arbejde med servering af stærke drikke under opsyn af voksent personale, dvs. personer, som er fyldt 18 år. Adgangen er begrænset til tidsrummet kl. 6.00-22.00.

Den foreslåede ordning vil indebære, at det vil være muligt for personer mellem 15 og 18 år at arbejde med afrydning, opdækning, rengøringsarbejde samt tage imod bestillinger, hvis hovedformål er servering af mad, og hvor serveringen af stærke drikke sker i forbindelse hermed. Derudover bliver det muligt at arbejde med servering af stærke drikke under opsyn af voksent

Udkast

personale, dvs. personer, som er fyldt 18 år. Adgangen er begrænset til tidsrummet kl. 6.00-22.00.

Det bemærkes, at muligheden for at beskæftige unge alene indføres for restaurationer, hvor der er en begrænset risiko for, at unge bliver udsat for at skulle håndtere alkoholpåvirkede personer. Restaurationer, hvor servering af stærke drikke er det primære formål, falder således udenfor. I forhold til den anførte tidsperiode er det i overensstemmelse med, hvad der i dag gælder for unge, der arbejder på kontor, i butikker, på servicestationer og lignende, jf. bekendtgørelse nr. 1713 af 18. december 2025 om unges arbejde. Den foreslåede bestemmelse vil derfor medføre, at unge, der er mellem 15 og 18 år, og ikke længere er omfattet af undervisningspligten, kan være beskæftiget indtil kl. 22.00 på restaurationer, hvis primære formål er at servere mad, og hvor risikoen for at blive udsat for berusede personer derfor vurderes at være begrænset.

Det foreslås i *stk. 3,* at stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at næringsdrivende, der i væsentligt omfang fremstiller eller forhandler stærke drikke, og som udleverer smagsprøver af stærke drikke, jf. § 25, stk. 3, kan beskæftige personer mellem 15 og 18 år, som ikke er omfattet af undervisningspligten. Personer under 18 år må dog ikke være beskæftiget med udlevering af smagsprøver.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der gives mulighed for vederlagsfrit eller mod et beskedent vederlag at udlevere smagsprøver af stærke drikke. Da disse situationer ikke vurderes at udsætte de unge for en yderligere risiko, vil bestemmelsen give virksomheder mulighed for at udlevere smagsprøver af stærke drikke og fortsat beskæftige personer mellem 15 og 18 år, som ikke længere er omfattet af undervisningspligten. Personer under 18 år må dog ikke være beskæftiget med udleveringen af smagsprøver af stærke drikke.

Til § 28

Det følger af restaurationslovens § 29, stk. 1, på serveringssteder er det forbudt enhver at servere eller lade servere, herunder gennem automater, stærke drikke for personer, der 1) ikke er fyldt 18 år, eller 2) om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre.

Udkast

Det fremgår af restaurationslovens § 29, stk. 2, at på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, har bevillingshaveren pligt til på et sted, der er iøjnefaldende for gæsterne, at anbringe opslag om, at det er forbudt at servere stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år.

Det følger af restaurationslovens § 29, stk. 3, at på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, har bevillingshaveren pligt til at drage omsorg for, at der også er mulighed for at få serveret andre drikke.

Politiet kan, såfremt det er nødvendigt af hensyn til den offentlige ro og orden, midlertidigt forbyde, at stærke drikke serveres og forhandles i nærmere angivne virksomheder eller i hele politikredsen, jf. § 29, stk. 4, i restaurationsloven.

Ifølge § 29, stk. 5, i restaurationsloven, gælder bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, ikke servering i selskabslokaler og virksomheder omfattet af § 21, medmindre de lokaler, der benyttes som selskabslokaler, normalt benyttes til diskotek eller lignende restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling.

Det foreslås i lovforslagets *§ 28, stk. 1, nr. 1*, at på serveringssteder er det forbudt enhver at servere eller lade servere, herunder gennem automater, stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år.

Den foreslåede ordning vil indebære, at ved serveringssteder skal forstås enhver virksomhed, hvor der serveres eller er mulighed for servering af mad eller drikkevarer. Det vil sige, at »serveringssteder« vil omfatte såvel forretningssteder med alkoholbevilling som andre serveringssteder.

Den foreslåede ordning vil medføre, at forbuddet mod at servere eller lade servere stærke drikke gælder enhver. Det vil sige, at forbuddet ikke kun gælder for bevillingshaveren. Forbuddet vil også gælde personalet, og det vil også gælde i tilfælde af servering via automater eller gennem selvbetjening.

Den foreslåede ordning vil indebære, at forbuddet mod at servere eller lade servere for personer der ikke er fyldt 18 år, er absolut.

Den foreslåede ordning stiller ikke noget formkrav til aldersverifikationen, men det vil navnlig være oplagt for restauratørerne og deres ansatte at foretage aldersverifikation ved hjælp af f.eks. fysisk dokumentation såsom pas, legitimationskort eller kørekort, eller digital dokumentation såsom MitID, AltID eller andre digitale løsninger knyttet til officiel digital infrastruktur.

Udkast

Dokumentationen behøver ikke være dansk eller udstedt af danske myndigheder, da også udenlandsk dokumentation kan bruges til at dokumentere en persons alder. Der må dog ikke være tvivl om dokumentationens ægthed.

Ved servering af stærke drikke forstås salg eller udlevering af drikkevarer med 2,8 volumenprocent alkohol eller derover til nydelse på eller ved salgsstedet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der ligeledes vil være et forbud mod at lade servere stærke drikke til personer, der ikke er fyldt 18 år. Dette vil indebære et forbud mod proxysalg af alkohol, hvilket betyder, at det ikke vil være muligt for en person på 18 år eller derover, at købe stærke drikke på vegne af en person der ikke er fyldt 18 år. Videre vil det betyde, at det ikke vil være muligt at facilitere udskænkning af stærke drikke til offentlige arrangementer for personer, der ikke er fyldt 18 år.

Efter den foreslåede bestemmelse vil det derfor ikke være muligt at drive virksomhed, hvor man udbyder festlokaler eller lignende til unge under 18, hvor de selv medbringer og indtager alkohol. Sådan offentlig udlejning af lokaler til arrangementer, hvor enhver kan købe adgang, og der ikke er nogen nærmere relation mellem gæsterne udover selve arrangementet og udskænkningen i forbindelse hermed, vil ikke have karakter af at være privat.

Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1. Derudover kan der pålægges restauratører, kantineindehaver og disses bestyrere bødeansvar for overtrædelser af den foreslåede bestemmelse begået af en ansat, selvom overtrædelsen ikke kan tilregnes restauratører, kantineindehaver og disses bestyrere som forsætligt eller uagtsomt, jf. lovforslagets § 39, stk. 7.

Forbuddet vil medføre for forretningssteder med alkoholbevilling, at ved grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelsen kan bevillingen tilbagekaldes, jf. lovforslagets § 13, stk. 1. Det vil dog altid komme an på konkret og individuel vurdering af overtrædelsens karakter.

Det foreslås i *nr. 2,* at på serveringssteder er det forbudt enhver at servere eller lade servere, herunder gennem automater, stærke drikke for personer, om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at det vil være forbudt for enhver at servere eller lade servere stærke drikke for personer, om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre.

Den foreslåede ordning vil indebære, at ved serveringssteder skal forstås enhver virksomhed, hvor der serveres eller er mulighed for servering af mad eller drikkevarer. Det vil sige, at »serveringssteder« vil omfatte såvel forretningssteder med alkoholbevilling som andre serveringssteder.

Ved servering af stærke drikke forstås salg eller udlevering af drikkevarer med 2,8 volumenprocent alkohol eller derover til nydelse på eller ved salgsstedet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det altid vil afhænge af en konkret vurdering, om vedkommende er så beruset, at denne vil blive til fare for sig selv eller andre. Det er jf. den foreslåede bestemmelses ordlyd ikke nødvendigt, at vedkommende er kendeligt beruset. Der skal blot være tale om, at vedkommende kan antages at være beruset. Momenter der kan tillægges betydning, kan f.eks. være, om vedkommende udviser støjende, aggressiv eller ligefrem voldelig adfærd. Det kan også spille en væsentlig rolle, om der allerede er serveret en betydelig mængde stærke drikke for vedkommende, der vil kunne føre til, at vedkommende burde være så beruset – eller vil blive det, når alkoholen tager effekt – at det ville være uforsvarligt at udskænke mere, selvom der ikke er synlige tegn på beruselse.

Den foreslåede bestemmelse vil have til formål at sikre, at der udvises ansvarlighed i forbindelse med udskænkningen af stærke drikke.

Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1. Derudover kan der pålægges restauratører, kantineindehaver og disses bestyrere bødeansvar for overtrædelser af den foreslåede bestemmelse begået af en ansat, selvom overtrædelsen ikke kan tilregnes restauratører, kantineindehaver og disses bestyrere som forsætligt eller uagtsomt, jf. lovforslagets § 39, stk. 7.

Forbuddet vil medføre for forretningssteder med alkoholbevilling, at ved grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelsen kan bevillingen

Udkast

tilbagekaldes, jf. lovforslagets § 13, stk. 1. Det vil dog altid komme an på konkret og individuel vurdering af overtrædelsens karakter.

Det foreslås i *stk. 2,* at på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, skal bevillingshaveren synligt skilte med, at det er forbudt at servere stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år.

Den foreslåede ordning vil indebære, at opslaget skal anbringes synligt for gæsterne. Det vil f.eks. kunne anbringes i indgangspartiet, på bardisken eller i serveringslokalet.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3,* at på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, har bevillingshaveren pligt til at drage omsorg for, at der også er mulighed for at få serveret andre drikke.

Den foreslåede ordning vil indebære, at bevillingshaveren når denne serverer stærke drikke også har en pligt til at sørge for, at der også er mulighed for at få serveret andre drikke end stærke drikke, som f.eks. vand, læskedrikke, alkoholfrie øl, kaffe eller te.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 4,* politiet kan, såfremt det er nødvendigt af hensyn til den offentlige ro og orden, midlertidigt forbyde, at stærke drikke serveres og forhandles i nærmere angivne virksomheder eller i hele politikredsen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at politiet midlertidig kan forbyde, at stærke drikke serveres og forhandles i nærmere angivne virksomheder eller i hele politikredsen. Bestemmelsen vil således omfatte både serveringsvirksomheder og virksomheder, hvor der sker salg af stærke drikke som for eksempel til detailhandlende. Politiet har adgang til at afgive forbuddet i en hel politikreds, og i et nærmere bestemt geografisk område.

Politiets adgang til at nedlægge et forbud vil ikke kunne bruges præventivt. Der vil skulle være et konkret ordensmæssigt behov for politiet for at give et midlertidigt forbud.

Udkast

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 5,* at bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, ikke gælder servering i selskabslokaler, hvor der ikke er offentlig adgang, medmindre de lokaler, der benyttes som selskabslokaler, normalt benyttes til diskotek eller lignende restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling.

Ved »hvor der ikke er offentlig adgang« menes selskabslokaler, der er afskåret fra offentlig adgang således, at det f.eks. ikke er muligt for andre besøgende i en restaurationsvirksomhed eller udefrakommende at tilgå lokalerne eller tage del i selskabet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at forbuddet mod servering af stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år, også gælder i selskabslokaler, hvor der ikke er offentlig adgang, hvis de lokaler, der konkret benyttes som selskabslokaler, normalt benyttes til diskotek, natklub, eller lignende restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling.

Den foreslåede bestemmelse skal forhindre ejere af diskoteker og lignende restaurationsvirksomheder med alkoholbevilling i at omgå forbuddet mod at servere eller lade servere stærke drikke for personer under 18 år.

Den foreslåede bestemmelse vil tillige medføre, at forretningskoncepter, hvor der udbydes festlokaler i diskoteker, natklubber og lignende restaurationsvirksomheder til unge under 18, og hvor de selv medbringer og indtager alkohol, vil være ulovlige.

Den foreslåede ordning vil indebære, at forbuddet ikke retter sig imod restauranter, kroer, cafeer mv., hvor hovedformålet består i bespisning af kunderne med eventuel tilhørende servering af stærke drikke. Sådanne restaurationsvirksomheder vil derfor fortsat kunne servere stærke drikke for personer under 18 år i forbindelse med lukkede selskaber, herunder ved familiefødselsdag, konfirmationer og lignende.

Et lukket selskab som familiefødselsdag, konfirmation og lignende som foregår inden for private rammer, for en snæver kreds af personer, der har en tilknytning til hinanden, og hvor der ikke er tilsigtet nogen fortjeneste ved serveringen skal ikke forveksles med forretningskoncepter, hvor der sker

Udkast

regelmæssig, professionel og erhvervsmæssig afholdelse af offentlige tilgængelige arrangementer.

Den foreslåede bestemmelse vil derfor medføre, at et koncept, hvor en virksomhed regelmæssigt og erhvervsmæssigt udbyder arrangementer til offentligheden, som afholdes i lokaler indrettet til diskoteker og lignende restaurationsvirksomheder, som virksomheden enten selv eller gennem samarbejdspartnere stiller til rådighed for deltagerne, og hvor deltagerne specifikt er unge under 18 år, der selv medbringer stærke drikke til indtagelse på stedet, er åbenlyst ulovligt. Konceptet vil have karakter af restaurationsvirksomhed, når der er tale om systematisk og erhvervsmæssig afholdelse af fester med offentlig adgang, der udbydes til offentligheden med f.eks. salg af drikkevarer til opblanding af drinks, professionel markedsføring, entré, dørmænd eller vagter, og afholdes for at tjene penge.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1.

Til § 29

Det følger af restaurationslovens § 31, stk. 1, at politiet kan under særlige forhold forbyde indehavere at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i virksomheden.

Ifølge § 31, stk. 2, kan politiet forbyde personer, som i forbindelse med besøg på et sted, hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, har begået en strafbar handling at opholde sig som gæster i bestemte virksomheder. Politiet kan tillige forbyde de pågældende indehavere at modtage disse personer som gæster.

Politiet kan videregive oplysninger til indehavere og bestyrere om, hvilke personer der efter stk. 2 har fået forbud mod at opholde sig som gæst i den pågældende virksomhed, jf. restaurationslovens § 31, stk. 3.

Ifølge restaurationslovens § 31, stk. 4, må de oplysninger, som politiet videregiver i medfør af stk. 3, kun behandles af indehavere, bestyrere og dørmænd, jf. dog stk. 6, og behandling må kun ske i det omfang, det er nødvendigt for at håndhæve forbud efter stk. 2.

Det følger af restaurationslovens § 31, stk. 5, at indehavere, bestyrere og dørmænd har tavshedspligt med hensyn til de i stk. 3 nævnte oplysninger.

Udkast

Det samme gælder andre personer, som i medfør af regler fastsat efter stk. 6 kan behandle de pågældende oplysninger. Straffelovens §§ 152 og 152 c - 152 f finder tilsvarende anvendelse.

Justitsministeren kan fastsætte regler om politiets videregivelse af oplysninger i medfør af stk. 3, herunder om at videregivelsen kan ske via et privat register. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om den behandling af oplysninger, der er nævnt i stk. 4, herunder om at oplysningerne i nødvendigt omfang kan behandles af andre ansatte end de i stk. 4 nævnte, jf. restaurationslovens § 31, stk. 6.

Justitsministeren har i bekendtgørelse nr. 711 af 11. juni 2011 om videregivelse og behandling af oplysninger om restaurationsforbud fastsat regler i medfør af restaurationslovens § 31, stk. 6, om politiets videregivelse af oplysninger om restaurationsforbud til virksomheder omfattet af restaurationslovens § 31 og politiets videregivelse af oplysninger om restaurationsforbud til et fælles privat register samt virksomhedernes behandling af oplysninger om restaurationsforbud og adgang til oplysninger i et fælles privat register.

Det foreslås i lovforslagets *§ 29, stk. 1*, at politiet kan under særlige forhold forbyde indehavere at lade personer, der ikke er fyldt 18 år opholde sig som gæster i virksomheden.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der ved »gæst« forstås udefrakommende personer, der ikke er i virksomheden i sin egenskab af ansat, bestyrer eller indehaver. En gæst er en person der besøger virksomheden for at modtage eller har til hensigt at modtage virksomhedens tjenesteydelse.

Forbuddet i den foreslåede bestemmelse vil være relevant at nedlægge overfor virksomheder, hvor der er et hensyn at tage overfor de unge personer under 18 år, der ellers ville besøge virksomheden. Forbuddet vil kunne meddeles i de tilfælde, hvor politiet vurderer at det vil være proportionalt af hensyn til lovlighed, sædelighed, ædruelighed eller opretholdelsen af ro og orden.

Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1. Derudover kan der pålægges restauratører, kantineindehaver og disses bestyrere bødeansvar for overtrædelser af den foreslåede bestemmelse begået af en ansat, selvom overtrædelsen ikke kan tilregnes restauratører, kantineindehaver og disses bestyrere som forsætligt eller uagtsomt, jf. lovforslagets § 39, stk. 7.

Udkast

Politiets afgørelse kan indbringes for rigspolitichefen, jf. lovforslagets § 36, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 2,* at politiet kan forbyde personer, som i forbindelse med besøg på et serveringssted har begået en strafbar handling, at opholde sig som gæster i bestemte virksomheder. Politiet kan tillige forbyde de pågældende indehavere at modtage disse personer som gæster.

Den foreslåede ordning vil indebære, at et forbud overfor en person kan meddeles første gang, der konstateres en strafbar handling i forbindelse med restaurationsbesøg, hvis et forbud i øvrigt skønnes nødvendigt. En strafbar handling kan f.eks. være narkotikahandel eller vold, herunder vold mod ansatte på serveringsstedet. Det er ikke en forudsætning, at der foreligger dom på den strafbare handling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det er politiet der kan forbyde personer ophold i bestemte restaurationer. Forbuddet vil kunne gives på restauratørens begæring til politiet, men også på politiets eget initiativ. Forbuddet retter sig umiddelbart mod den, der har begået den strafbare handling. Imidlertid har restauratøren en pligt til at medvirke til forbuddets efterlevelse i det omfang, restauratøren kan identificere den pågældende og er bekendt med, at et forbud er meddelt.

Et forbud kan således meddeles, når den pågældende er sigtet for en strafbar handling ved restaurationsbesøg. Den foreslåede ordning vil også indebære, at politiet direkte kan forbyde den pågældende restauratør at modtage den af bestemmelsen omfattede personkreds som gæster.

Forbuddet vil kunne meddeles i de tilfælde, hvor politiet vurderer at det vil være proportionalt af hensyn til lovlighed, sædelighed, ædruelighed eller opretholdelsen af ro og orden.

Politiets afgørelse kan indbringes for rigspolitichefen, jf. lovforslagets § 36, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 3,* at politiet kan videregive oplysninger til indehavere og bestyrere om, hvilke personer der efter stk. 2 har fået forbud mod at opholde sig som gæst i den pågældende virksomhed.

Udkast

Den foreslåede ordning vil medføre, at politiet kan videregive identitetsoplysninger på personer med forbud mod ophold til de berørte virksomheder, herunder værtshuse, diskoteker og natklubber mv.

Politiet vil med bestemmelsen få adgang til at videregive oplysninger til indehavere og bestyrere om, hvilke personer der efter lovforslagets § 29, stk. 2, har fået forbud mod at opholde sig som gæst i den pågældende virksomhed. Hvor der i forhold til særlige virksomheder er tale om, at den person, der er ansvarlig for driften, ikke formelt er indehaver eller bestyrer, men eksempelvis forpagter, forudsættes det, at videregivelsen også kan ske til denne.

Politiet vil som udgangspunkt kunne videregive oplysninger om den pågældendes navn og CPR-nummer og om forbuddets tidsmæssige udstrækning. Oplysning om, hvilket konkret strafbart forhold der ligger til grund for forbuddets udstedelse, vil derimod som udgangspunkt ikke kunne videregives, da oplysningen ikke i sig selv har betydning for håndhævelsen af forbuddet.

Det foreslås i *stk. 4,* at de oplysninger, som politiet videregiver i medfør af stk. 3, kun må behandles af indehavere, bestyrere og dørmænd, jf. dog stk. 6, og behandling må kun ske i det omfang, det er nødvendigt for at håndhæve forbud efter stk. 2.

Den foreslåede ordning vil indebære, at behandlingen af de oplysninger som politiet videregiver om, hvilke personer der har fået forbud mod at opholde sig som gæst i den pågældende virksomhed som udgangspunkt alene må foretages af indehavere, bestyrere og dørmænd.

Ved »dørmænd« forstås autoriserede dørmænd, jf. lovforslagets § 19, stk. 1, og personer, som i henhold til lov om vagtvirksomhed er autoriseret til at drive vagtvirksomhed, og en vagtvirksomheds godkendte personale, jf. lovforslagets § 19, stk. 3.

Behandling af de oplysninger, der modtages fra politiet, må efter bestemmelsen kun ske i det omfang, det er nødvendigt for at håndhæve et forbud mod ophold efter lovforslagets § 29, stk. 2, 1. pkt. Der skal således være en saglig begrundelse for at få adgang til og beskæftige sig med de pågældende oplysninger.

Udkast

Det foreslås i *stk. 5,* at indehavere, bestyrere og dørmænd har tavshedspligt med hensyn til de i stk. 3 nævnte oplysninger. Det samme gælder andre personer, som i medfør af regler fastsat efter stk. 6 kan behandle de pågældende oplysninger. Straffelovens §§ 152 og 152 c - 152 f finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der fastsættes tavshedspligt med hensyn til de oplysninger om forbud mod ophold, som politiet har videregivet i medfør af stk. 3, for indehavere, bestyrere og dørmænd samt eventuelle andre personer, som i medfør af regler fastsat efter stk. 6 får adgang til de pågældende oplysninger. Der vil i første række kunne være tale om andre ansatte i de enkelte restaurationer, eksempelvis serveringspersonale, men der vil også kunne være tale om eventuelle personer, som i forbindelse med driften af et privat register vil kunne få adgang til oplysningerne.

Henvisningen til straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f indebærer bl.a., at enhver uberettiget videregivelse eller udnyttelse af oplysningerne kan straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Sker videregivelsen eller udnyttelsen med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, eller foreligger der i øvrigt særligt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 2 år.

Det foreslås i *stk. 6,* at Justitsministeren kan fastsætte regler om politiets videregivelse af oplysninger i medfør af stk. 3, herunder om at videregivelsen kan ske via et privat register. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om den behandling af oplysninger, der er nævnt i stk. 4, herunder om at oplysningerne i nødvendigt omfang kan behandles af andre ansatte end de i stk. 4 nævnte.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der i medfør af bestemmelsen fastsættes regler om, at politiet normalt skal give en indehaver eller bestyrer i en bestemt virksomhed individuel underretning, når en person har fået forbud efter stk. 2 mod at komme der. Den enkelte virksomhed skal dog have adgang til at fravælge en sådan individuel underretning, såfremt virksomheden er tilsluttet et centralt privat register. Det forudsættes endvidere, at der fastsættes regler om, at underretningen skal ske skriftligt ved almindeligt eller eventuelt anbefalet brev eller ved krypteret e-post.

Bestemmelsen bemyndiger endvidere justitsministeren til at fastsætte de regler, der er nødvendige for, at en videregivelse af identitetsoplysninger på

Udkast

personer med forbud mod ophold i bestemte virksomheder kan gives via et privat register. Justitsministeren vil i den forbindelse bl.a. kunne fastsætte regler om den behandling af oplysningerne, der vil være nødvendig i forbindelse med indlæggelse og anvendelse af oplysninger i registret.

Endelig bemyndiger bestemmelsen justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om den behandling af oplysninger, der er nævnt i stk. 4. Der vil i medfør af bestemmelsen bl.a. kunne fastsættes krav til den berørte virksomheds opbevaring og håndtering af de modtagne oplysninger, herunder i hvilket omfang indehaveren og bestyreren må videregive oplysningerne til ansatte i virksomheden og i givet fald hvem ud over dem, der er specifikt anført i forslaget til stk. 4.

Efter omstændighederne vil det således være nødvendigt at lade andre ansatte i de berørte virksomheder, end de er nævnt i stk. 4, få adgang til oplysningerne. Det vil navnlig kunne være tilfældet i virksomheder uden adgangskontrol og dermed normalt uden dørmænd, idet der her – hvis adgangen til oplysningerne begrænses til indehavere, bestyrere og dørmænd – i indehaverens eller bestyrerens fravær ikke vil være nogen til at kontrollere, om en person har fået et forbud mod at komme på stedet. De personalegrupper, der kunne blive tale om i sådanne tilfælde at give adgang til de modtagne identitetsoplysninger fra politiet, vil være bartendere og serveringspersonale mv.

I de regler, som justitsministeren fastsætter i medfør af bestemmelsen, kan der fastsættes straf og bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af de omhandlede regler, jf. lovforslagets § 39, stk. 5.

Til § 30

Det følger af restaurationslovens § 32, stk. 1, at på steder, hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, og hvortil der er offentlig adgang, er det forbudt at udvise støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.

Det fremgår af restaurationslovens § 32, stk. 2, at såfremt nogen overtræder stk. 1, skal værten eller dennes stedfortræder påtale forholdet og om fornødent bortvise den pågældende eller tilkalde politiet.

Udkast

Det følger af restaurationslovens § 32, stk. 3, at har slagsmål eller anden betydelig uorden fundet sted i en virksomhed omfattet af stk. 1, kan politiet beordre den lukket for resten af dagen.

Det fremgår af restaurationslovens § 32, stk. 4, at skønner politiet, at der i forbindelse med en virksomhed, der er omfattet af stk. 1, foreligger særlig risiko for voldelig adfærd, kan politiet meddele påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af virksomheden. Politiet fastsætter en frist for gennemførelse af indretningen. Efterkommes påbuddet ikke inden for den fastsatte frist, kan politiet meddele påbud om lukning af virksomheden, indtil den krævede sikkerhedsmæssige indretning er gennemført.

Det foreslås i lovforslagets *§ 30, stk. 1*, at på serveringssteder er det forbudt at udvise støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.

Den foreslåede ordning medfører, at det er forbudt at være støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende. Forbuddet retter sig naturligt mod gæsterne, men kan også rettes mod andre i virksomhed som eksempelvis ansatte.

Serveringssteder, der serverer mad- og drikkevarer, anvender mange forskellige betegnelser som for eksempel restaurant, cafe, bodega, diskotek, spillested, værtshus, lounge, club, fast-food, pizzeria, cantina, cafeteria, bar, danserestaurant, karaokebar, selskabsforretning, natrestaurant, bistro, hotelrestaurant.

Stedet skal være indrettet på en sådan måde, at selve indretningen indikerer, at indehaveren har et ønske om at give kunderne mulighed for, at der kan indtages spise- og drikkevarer på virksomheden. Det kan for eksempel være en bred vindueskarm, der kan benyttes som bænk, eller en bænk opstillet ude foran forretningen, en hylde omkring en søjle, opstillinger med f.eks. servietter, salt og peber, som giver udslaget.

Hvis der i en forretning hverken er opstillet borde, stole, spisehylder eller andet, der indikerer, at indehaveren giver kunderne mulighed for at fortære den færdiglavede mad i forretningen eller nyde drikkevarerne på eller ved salgsstedet, vil den foreslåede ordning indebære at det ikke er indehaverens

Udkast

hensigt at udøve servering, og det vil derfor ikke være omfattet restaurationsloven.

Den foreslåede bestemmelse vil omfatte serveringssteder, hvor der almindeligvis er offentlig adgang til lokaler og rum. Forbuddet gælder alene de offentligt tilgængelige lokaler, der tilhører de typer virksomheder, der er omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen vil ikke medføre et forbud mod støj og uorden på omkringliggende arealer, der ikke har relation til serveringsstedet.

Den foreslåede ordning indebærer, at en overtrædelse kan bestå i, at en person er påvirket af spiritus eller narkotika, optræder støjende, voldeligt eller fornærmende, eller udviser anden adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre. Overtrædelsen kan også omfatte, at bevillingshaveren eller bestyreren er påvirket af spiritus eller narkotika og derfor ikke er i stand til at varetage driften på forsvarlig vis. Endvidere kan adfærd, der skaber utryghed – for eksempel ved at skilte med rygmærker – medføre ulempe for både andre tilstedeværende og omboende.

Den foreslåede bestemmelse medfører et ansvar for stedet hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, da virksomheden selv kan modvirke, at der opstår episoder omfattet af bestemmelsen. Det vil være nødvendigt for virksomheden for at opretholde ro og orden, at sikre sig, at der ikke bliver lukket for mange gæster ind. Virksomheden kan ligeledes have en konkret gæstepolitik der skal sikre, at deres gæster ikke udviser støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende. Virksomheden skal derudover sikre, at der er orden i virksomheden ved at afrydde bordene og lignende og personalet skal i videst muligt omfang undgå at der opstår farlige situationer.

Hvis politiet træffer en person på et sted der serverer mad og drikkevarer vil den foreslåede bestemmelse give politiet adgang til at bortvise personen fra stedet, hvis personens tilstedeværelse indebærer en overtrædelse af bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 2,* at såfremt nogen overtræder stk. 1, skal værten eller dennes stedfortræder påtale forholdet og om fornødent bortvise den pågældende eller tilkalde politiet.

Udkast

Den foreslåede ordning vil indebære, at såfremt nogen overtræder forbuddet i lovforslagets § 30, stk. 1, skal værten eller dennes stedfortræder påtale forholdet og om fornødent bortvise den pågældende eller tilkalde politiet. Ved »værten« forstås indehaveren eller bestyreren.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at restauratøren kan anmode om politiets bistand til at bortvise en person eller persongruppe, hvis de udviser støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende. Politiet kan herefter lave en tiltalerejsning, jf. straffelovens § 264, stk. 1, nr. 3, hvis nogen undlader at forlade området, efter at være opfordret dertil.

Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1. Hvilket betyder, at indehaveren eller bestyreren ligeledes kan straffes, hvis de ikke påtaler forholdet og om fornødent bortvise den pågældende eller tilkalder politiet.

Det foreslås i *stk. 3,* at har slagsmål eller anden betydelig uorden fundet sted på serveringsstedet, kan politiet beordre den lukket for resten af dagen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at hvis der har været slagsmål eller anden betydelig uorden på serveringstedet, dvs. hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, og hvortil der er offentlig adgang kan politiet beordre virksomheden lukket for resten af dagen, hvilket betyder til kl. 05, da det er den almindelige åbningstid. For virksomheder, hvor alkoholbevillingen indeholder begrænsninger i åbningstiden, betyder udtrykket »resten af dagen« den åbningstid, der er fastsat som vilkår i bevillingen.

Afgørelser truffet af politiet i medfør af denne bestemmelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. lovforslagets § 37, stk. 1.

Den foreslåede ordning vil indebære, at hvis virksomheden trodser forbuddet og åbner igen, vil det anses som en så væsentlig og grov overtrædelse af restaurationslovens regler, at det vil kunne føre til alkoholbevillingen tilbagekaldes, jf. lovforslagets § 13, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 4,* at skønner politiet, at der på serveringsstedet, foreligger særlig risiko for voldelig adfærd, kan politiet meddele påbud om den

Udkast

sikkerhedsmæssige indretning af virksomheden. Politiet fastsætter en frist for gennemførelse af indretningen. Efterkommes påbuddet ikke inden for den fastsatte frist, kan politiet meddele påbud om lukning af virksomheden, indtil den krævede sikkerhedsmæssige indretning er gennemført.

Den foreslåede bestemmelse giver politiet adgang til at stille krav om at restaurationer, natklubber og natrestauranter og lignende, skal indrettes på en sådan måde, at der er mulighed for hurtigt at gribe ind overfor optræk til vold og over for slagsmål mellem gæsterne. Det vil dog være en forudsætning for at stille krav herom, at der foreligger en særlig risiko for voldelig adfærd i restaurationen, natklubben eller lignende virksomhed.

Vurderingen af denne særlige risiko for voldelig adfærd vil skulle bero på virksomhedens karakter, publikums alder, antallet af gæster, herunder om der ofte er køer ved indgangen, og på, om virksomheden benytter dørmænd til at styre adgangen til lokalerne.

Det vil være en forudsætning efter den foreslåede bestemmelse, at politiet foretager en konkret vurdering af, om der er et særligt behov for at træffe foranstaltninger, der kan forebygge voldsepisoder eller sikre en hurtig indgriben ved optræk hertil. Det vil ikke kunne tillægges vægt, at der tidligere har været voldsepisoder på stedet, men en særlig risiko for voldelig adfærd eller optræk til vold vil dog kunne tillægges vægt.

Den foreslåede ordning vil indebære, at påbud om »sikkerhedsmæssige indretning af virksomheden« kun kan meddeles, hvis politiet skønner, at der kan opnås en forbedring af sikkerheden.

Det vil være via sikring af indgangspartier, herunder udskiftning med stærke døre, sluser eller lignende. Der kan også - inden for rammerne af lov om tv-overvågning - stilles krav om videoovervågning, hvis det under de konkrete forhold kan anses som et egnet middel til at imødegå voldelige episoder. Det indebærer, at der kan foretages tv-overvågning, der ikke er forbundet med optagelse af billeder på videobånd eller film, når den foretages som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegning eller lignende.

Det er endvidere i overensstemmelse med lov om tv-overvågning at stille krav om, at der kan ske optagelse af bestemte begivenheder eller begivenhedsforløb, ved aktivering af et kamera i den konkrete situation, idet der i

Udkast

disse tilfælde ikke er tale om vedvarende eller regelmæssig gentagen personovervågning.

Der kan også være tale om at stille krav om alarmsystemer, således at en dørmand kan tilkalde hjælp, hvis der er optræk til slagsmål eller lignende ved indgangen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at politiet overholder de forvaltningsretlige regler og så vidt muligt drøfter de sikkerhedsmæssige forhold med indehaveren eller på anden måde foretager partshøring, inden der tages stilling til den konkrete udformning af de krav, der skal stilles i de enkelte tilfælde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at politiet fastsætter en frist for gennemførelse af indretningen. Efterkommes påbuddet ikke inden for den fastsatte frist, kan politiet meddele påbud om lukning af virksomheden, indtil den krævede sikkerhedsmæssige indretning er gennemført.

Overtrædelse af påbud straffes med bøde, jf. lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 4. Der vil ligeledes være mulighed for efter retsplejelovens § 997, stk. 3, at pålægge tvangsbøder for at gennemtvinge gennemførelsen af et påbud.

Den foreslåede bestemmelse supplerer i øvrigt lovforslagets § 7, nr. 4, hvor kommunalbestyrelsen kan lægge vægt på indretningen af et udskænkningssted i forbindelse med afgørelse af om der kan gives en alkoholbevilling. Der kan i øvrigt, jf. lovforslagets § 4, indsættes vilkår i alkoholbevillingen om indretningen af restaurationen.

Klage over politiets afgørelse om påbud om lukning af virksomheden, indtil den krævede sikkerhedsmæssige indretning er gennemført, jf. lovforslagets § 30, stk. 4, 3. pkt. har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet. Dette følger af lovforslagets § 36, stk. 1, 3. pkt.

Til § 31

Det følger af restaurationslovens § 38, at politiet har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid uden retskendelse adgang til lokaler eller rum, som hører til virksomheder, der omfattes af denne lov. Dette gælder dog ikke værelser, der er udlejet til overnatning.

Udkast

Det foreslås i lovforslagets *§ 31* at politiet har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid uden retskendelse adgang til lokaler eller rum, som hører til virksomheder, der omfattes af § 1.

Den foreslåede ordning vil medføre, at politiet på baggrund af et konkret skøn har uden retskendelse adgang til lokaler eller rum, som hører til virksomheder som er omfattet af denne lov, hvilket indebærer adgang til restaurationsvirksomheder og arrangementer, samt steder hvor der sker salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet.

Den foreslåede ordning vil ligeledes medføre, at virksomheder uden den fornødne adkomst i form af alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse ligeledes er omfattet af bestemmelsen. Det kan være i de tilfælde, hvor politiet skønner at der drives virksomhed omfattet af loven, som f.eks. udskænkning uden alkoholbevilling og lejlighedstilladelse eller fester og arrangementer, hvor der sker servering til personer, som ikke er fyldt 18 år.
Vedrørende politiets skøn må det forudsættes, at det skal skønnes nødvendigt for overholdelse af loven, førend at politiet kan gøre brug af hjemlen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at politiet har adgang til alle virksomhedens lokaler og rum, herunder også selskabslokaler, lagerrum og køkken. Det er alene de lokaler, der hører til virksomheden, som politiet har adgang til efter den foreslåede bestemmelse. Privat beboelse tilknyttet eller i forlængelse af virksomheden såsom værelser udlejet til overnatning, hvori restaurationsvirksomhed ikke finder sted, vil således ikke være omfattet.

Til § 32

Det følger af restaurationslovens § 10, stk. 1, at ansøgning om alkoholbevilling, tilladelser eller dispensationer skal indgives til politiet.

Det fremgår af § 10, stk. 2, i restaurationsloven, at alkoholbevilling gives og fornys af kommunalbestyrelsen efter forhandling med politiet. Bevillingen gælder et bestemt forretningssted og for et tidsrum af 8 år, men kan, når omstændigheder taler herfor, gives for et tidsrum af 4 eller 2 år. Bevillingen kan i øvrigt begrænses og betinges af vilkår.

Ifølge restaurationslovens § 10, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen nedsætte et bevillingsnævn til at træffe afgørelser, der efter denne lov er henlagt til kommunalbestyrelsen. Bevillingsnævnet består af en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren, et sagkyndigt medlem og indtil 6 andre

Udkast

medlemmer. Personer, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, kan være medlem af et bevillingsnævn. I Københavns Kommune består bevillingsnævnet af borgmesteren som formand, 5 medlemmer valgt af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg, et sagkyndigt medlem og en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren. Såfremt Københavns Kommune har et magistratsstyre eller en styreform med delt administrativ ledelse, jf. §§ 64 og 64 a i lov om kommunernes styrelse, kan kommunalbestyrelsen i kommunens styrelsesvedtægt bestemme, at et magistratsmedlem henholdsvis en udvalgsformand er formand i stedet for borgmesteren.

Det følger af restaurationslovens § 10, stk. 4, at et bevillingsnævns afslag kan indbringes for kommunalbestyrelsen. Indbringelsen skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afslaget skal indeholde oplysning om adgangen til at indbringe afgørelsen for kommunalbestyrelsen og om fristen herfor.

Det foreslås i lovforslagets *§ 32, stk. 1*, at kommunalbestyrelsen kan nedsætte et bevillingsnævn til at træffe afgørelser, der efter denne lov er henlagt til kommunalbestyrelsen.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen kan nedsætte et bevillingsnævn til at træffe afgørelser, der efter denne lov er henlagt til kommunalbestyrelsen. Det vil være de afgørelser som efter restaurationsloven er henlagt til kommunalbestyrelsen, som et bevillingsnævn kan træffe afgørelse i.

Et bevillingsnævn er et specialudvalg som kun kan nedsættes med hjemmel i denne lov. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bevillingsnævnet tager sig af alkoholbevillinger og nattilladelser, og de bemyndigelser der er henlagt til kommunalbestyrelsen i denne lov.

Det foreslås i *stk. 2,* at bevillingsnævnet består af en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren, et sagkyndigt medlem og indtil 6 andre medlemmer. Personer, der ikke er medlemmer af kommunalbestyrelsen, kan være medlem af et bevillingsnævn. I Københavns Kommune består bevillingsnævnet af borgmesteren som formand, 5 medlemmer valgt af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg, et sagkyndigt medlem og en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren. Såfremt Københavns Kommune har et magistratsstyre eller en styreform med delt administrativ ledelse, jf. §§ 64 og 64 a i lov om kommunernes styrelse, kan kommunalbestyrelsen i

Udkast

kommunens styrelsesvedtægt bestemme, at et magistratsmedlem henholdsvis en udvalgsformand er formand i stedet for borgmesteren.

Den foreslåede ordning vil medføre, at et bevillingsnævn består af en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren, et sagkyndigt medlem og indtil 6 andre medlemmer.

Med den foreslåede bestemmelse vil det dog særligt gælde for Københavns Kommune, at bevillingsnævnet består af borgmesteren som formand, 5 medlemmer valgt af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg, et sagkyndigt medlem og en repræsentant for politiet valgt af politidirektøren.

Indsættelsen af et sagkyndigt medlem vil skulle sikre økonomiske kompetencer i nævnet. Det sagkyndige medlem skal således have den fornødne økonomiske indsigt til at kunne vurdere f.eks., om et regnskab eller budget økonomisk set er retvisende og realistisk i forhold til den forventede drift af restaurationsvirksomheden. Det sagkyndige medlems rolle på mødet i bevillingsnævnet er derfor at kunne påpege over for de andre medlemmer, hvis et i ansøgningen oplyst regnskab eller budget ikke er retvisende for de aktiviteter, der er omfattet af sædvanlig restaurationsdrift.

Det sagkyndige medlem vil skulle deltage i bevillingsnævnets møder og har stemmeret som de øvrige medlemmer. Det sagkyndige medlem må ikke deltage i det forberedende arbejde, dvs. i sekretariatsbetjeningen af ansøgninger, hvor sekretariat udarbejder en indstilling til afgørelse om alkoholbevilling. Det er på baggrund af denne indstilling, at bevillingsnævnet eller kommunalbestyrelsen drøfter og træffer afgørelse om tildeling eller afslag på bevilling.

Den foreslåede bestemmelse stiller ikke særlige krav til udpegningen af det sagkyndige medlem. Det er kommunalbestyrelsen, der udpeger medlemmer til bevillingsnævnet. I en kommune med magistratstyre vil det være borgerrepræsentationen, der udpeger og godkender medlemmer af bevillingsnævnet.

Det sagkyndige medlem kan vælges blandt medarbejderne i forvaltningen eller kan være en person fra erhvervslivet med branchekendskab. Det sagkyndige medlem kan også udpeges blandt de siddende medlemmer af bevillingsnævnet. Dette kræver alene, at medlemmet besidder de rette økonomiske kompetencer. Denne person skal dog i givet fald på ny udpeges og

Udkast

godkendes af kommunalbestyrelsen, da medlemmet fremover skal varetage en ny funktion i nævnet, og ikke længere er menigt medlem. Der er ikke noget i loven til hinder for, at det sagkyndige medlem kan være formand for bevillingsnævnet. Kommunen kan dog i sin forretningsorden beslutte, at der er særlige regler for formandskabet.

Den foreslåede bestemmelse kan medføre, at bevillingsnævnets medlemmer vil kunne være inhabil i en beslutning eller afgørelse som skal træffes i nævnet. Det betyder, at et medlem ikke må deltage i behandlingen af en sag, hvis vedkommende har en personlig, økonomisk eller familiær interesse i sagens udfald. Reglerne sikrer, at afgørelser om alkoholbevillinger og nattilladelser træffes uvildigt og sagligt. Kravet om habilitet er en garantiforskrift, og en tilsidesættelse heraf kan derfor medføre, at en afgørelse erklæres ugyldig.

Det foreslås i *stk. 3,* at et bevillingsnævns afgørelse om afslag eller afgørelse der begrænses eller betinges af vilkår, jf. § 4, kan indbringes for kommunalbestyrelsen. Indbringelsen skal være modtaget hos kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afslaget skal indeholde oplysning om adgangen til at indbringe afgørelsen for kommunalbestyrelsen og om fristen herfor.

Den foreslåede ordning vil indebære, at i det omfang en afgørelse om at give alkoholbevilling eller nattilladelse ikke giver ansøgeren fuldt ud medhold, er kommunalbestyrelserne forpligtet til at give en klagevejledning. Klagevejledningen skal efter forvaltningslovens § 25, stk. 1, oplyse om klageinstansen, om fremgangsmåden, der skal følges i forbindelse med klagen, samt om tidsfristen for at klage. Tillige kan et bevillingsnævns afgørelse om at betinge eller begrænse en alkoholbevilling eller tilladelse påklages til kommunalbestyrelsen. Pligten til at klagevejlede og klageadgangen gælder også, i det omfang en alkoholbevilling eller tilladelse begrænses eller betinges.

Den foreslåede ordning vil medføre, at klagefristen til kommunalbestyrelsen vil være 4 uger. Det gælder kommunalbestyrelsernes afslag generelt, det vil sige både afslag på alkoholbevilling og nattilladelser.

En klage over bevillingsnævnets afgørelse vil medføre, at kommunalbestyrelsen skal foretage en prøvelse af denne, både for så vidt angår det skønsmæssige som det retlige i sagen. Kommunalbestyrelsen har ved sin

Udkast

behandling af klagen ret og pligt til at undersøge sagen, heraf følger en pligt til at tage hensyn til eventuelt nyt i sagen.

Kommunalbestyrelsen kan i medfør af § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse nedsætte særlige udvalg til varetagelse af bestemte hverv eller til udførelse af forberedende eller rådgivende funktioner for kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget eller de stående udvalg. Kommunalbestyrelsen bestemmer de særlige udvalgs sammensætning og fastsætter regler for deres virksomhed. Det betyder, at kommunalbestyrelsen har adgang til at nedsætte et særligt klageudvalg til behandling af klager over Bevillingsnævnets afgørelser.

Har kommunalbestyrelsen ikke nedsat et bevillingsnævn, er der dermed ingen administrativ rekurs af de afgørelser som kommunalbestyrelsen træffer i medfør af denne lov. Kommunalbestyrelsens ikke-begunstigende afgørelser er endelige og kan ikke påklages til en overordnet myndighed, da kommunalbestyrelsen er den øverste kommunale myndighed. Det betyder, at kommunalbestyrelsen som udgangspunkt kan tage stilling til enhver sag, der vedrører kommunen, og har ansvar for de beslutninger, kommunen træffer.

Kommunalbestyrelsens ikke-begunstigende afgørelser, eksempelvis hvor ansøger har modtaget afslag eller der er indsat begrænsninger eller betingelser i alkoholbevillingen eller nattilladelsen, kan indbringes for domstolene, jf. grundlovens § 63.

Til § 33

Det følger hermed af § 1 a, stk. 1, i den gældende restaurationslov, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsstyrelsen og bevillingsmyndighederne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Det fremgår af § 1 a, stk. 2, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Videre følger det af § 1 a, stk. 3, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Udkast

Ifølge restaurationslovens § 1 a, stk. 4, fremgår det at erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra politimyndighederne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås i lovforslagets *§ 33, stk. 1,* at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsstyrelsen og kommunalbestyrelserne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der er hjemmel til, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsstyrelsen og kommunalbestyrelserne om forhold, som er omfattet af restaurationsloven eller forskrifter udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Forslaget indebærer bl.a., at ansøgninger og andre skriftlige henvendelser m.v. til Erhvervsstyrelsen eller kommunalbestyrelserne om forhold, som er omfattet af restaurationsloven eller regler udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget hos myndigheden, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger m.v. sendes til en myndighed på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at myndigheden må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Samtidig indebærer forslaget, at meddelelser m.v. til eller fra en myndighed, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til modtageren på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for modtageren, jf. det foreslåede stk. 3. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i adressatens fysiske postkasse.

Af bekendtgørelsen, som udmønter den foreslåede bemyndigelse, vil det komme til at fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med myndighederne, om hvilke forhold og på hvilken måde.

Udkast

Med den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation skabes der hjemmel til at stille krav om, at f.eks. ansøgninger fra fremstillere og engrosforhandlere af drikkevarer om tilladelse til at få alkoholbevilling indsendes digitalt til Erhvervsstyrelsen, eksempelvis pr. e-mail.

Ved henvendelser til myndighederne kan myndighederne stille krav om, at virksomheden eller den pågældende person oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse fra den pågældende. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette myndigheden om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle andre digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger, til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

I bekendtgørelsen, som udmønter den foreslåede bemyndigelse i stk. 1, kan der bl.a. fastsættes regler om, at myndighederne kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, til bevillingshaverens digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post. Dette vil dog først ske, når det er blevet obligatorisk for de pågældende at være tilsluttet den digitale postkasse som omtalt i de almindelige bemærkninger.

I bekendtgørelsen kan der fastsættes overgangsordninger, som skal lette overgangen til obligatorisk digital kommunikation.

I bekendtgørelsen kan der desuden fastsættes regler om fritagelse for pligten til at anvende digital kommunikation med myndighederne. Da der er tale om kommunikation om erhvervsforhold, vil fritagelsesmuligheden blive stærkt begrænset. Fritagelsesmuligheden tænkes navnlig anvendt i de tilfælde, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en person uden dansk CPR-nummer, som ikke kan få en dansk digital signatur.

Det forhold, at en person eller virksomhed oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende

Udkast

selv at overvinde, kan ikke føre til fritagelse for pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende eksempelvis anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Det foreslås i *stk. 2,* at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der i en bekendtgørelse kan fastsættes specifikke krav om anvendelse af bestemte it-systemer, digitale formater og digital signatur eller lignende.

Det foreslås i *stk. 3,* at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Den foreslåede ordning fastsætter, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, dvs. modtagelsen af meddelelsen. For meddelelser, der sendes til en myndighed, er myndigheden adressat for meddelelsen. For meddelelser, som myndigheden sender, er den pågældende virksomhed m.v., som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til myndigheden på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Det foreslås i *stk. 4,* at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig

Udkast

kommunikation til og fra politimyndighederne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede ordning vil indebære, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren efter forhandling med justitsministeren på tilsvarende måde som efter stk. 1 - 3 kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra politimyndighederne om forhold, som er omfattet af restaurationsloven eller regler udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt. Reglerne i § 33, stk. 2, om at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur og i § 33, stk. 3, om at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen, finder tilsvarende anvendelse.

Til § 34

Det følger af restaurationslovens § 1 b, stk. 1, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Erhvervsstyrelsen og bevillingsmyndighederne kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Det fremgår af restaurationslovens § 1 b, stk. 2, Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Erhvervsstyrelsen eller bevillingsmyndigheden som afsender.

Erhvervsministeren kan for politimyndighederne efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler svarende til stk. 1 og 2, jf. restaurationslovens § 1 b, stk. 3.

Det foreslås i lovforslagets *§ 34, stk. 1,* at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte regler om, at Erhvervsstyrelsen og kommunalbestyrelserne kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en

Udkast

teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Den foreslåede ordning vil indebære, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte regler om, at Erhvervsstyrelsen og kommunalbestyrelserne kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter restaurationsloven eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinel eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Det foreslås i *stk. 2,* at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Erhvervsstyrelsen eller kommunalbestyrelsen som afsender.

Den foreslåede ordning vil medføre, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med Erhvervsstyrelsen eller kommunalbestyrelsen som afsender. Bestemmelsen finder anvendelse både på dokumenter, som myndigheden sender digitalt, og på dokumenter, som myndigheden sender på papir med almindelig post.

Det foreslås i *stk. 3,* at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan for politimyndighederne efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler svarende til stk. 1 og 2.

Den foreslåede ordning vil indebære, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler svarende til stk. 1 og 2 for politimyndighederne.

Til § 35

Det følger af restaurationslovens § 1 c, stk. 1, at hvor det efter denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end Erhvervsstyrelsen, en politimyndighed eller en bevillingsmyndighed, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har

Udkast

udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Det fremgår af restaurationslovens § 1 c, stk. 2, at Erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav i dokumenter, som behandles af en politimyndighed. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Det foreslås i lovforslagets *§ 35, stk. 1,* at hvor det efter denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end Erhvervsstyrelsen, en politimyndighed eller en kommunalbestyrelse, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Den foreslåede ordning vil vedrøre dokumenter, som er omfattet af restaurationsloven eller forskrifter udstedt i medfør heraf, og som er udstedt af andre end en myndighed, hvor det efter loven eller regler udstedt i medfør af loven er krævet, at dokumentet er underskrevet. Underskriftskravet kan fremgå udtrykkeligt eller forudsætningsvist af de pågældende regler. Der vil være tale om dokumenter, som er udstedet af virksomheder eller personer. Der vil f.eks. kunne være tale om en ansøgning fra en fremstiller eller engrosforhandler af drikkevarer om tilladelse til at få en alkoholbevilling, hvor ansøgningen og eventuelle bilag vedhæftes en e-mail, som indsendes til Erhvervsstyrelsen.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at underskriftskravet kan opfyldes på anden måde end ved en personlig underskrift, foreslås det, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse i loven om, at underskriftskravet som anført i stk. 1 kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur.

Det foreslås i *stk. 2,* at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav i dokumenter, som behandles af en politimyndighed. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Den foreslåede ordning indebærer, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte nærmere regler

Udkast

om, hvordan kravet om personlig underskrift kan fraviges i dokumenter, som behandles af en politimyndighed. Med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kan der desuden fastsættes regler om at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Til § 36

Det følger af restaurationslovens § 34, stk. 1, at politiets afgørelser om nægtelse af autorisation efter § 15 a og godkendelse efter § 15 c samt politiets afgørelser efter § 26, stk. 1 og 2, § 29, stk. 4, § 31 og § 32, stk. 4, kan indbringes for rigspolitichefen. Andre afgørelser efter denne lov, der træffes af politiet, kan med de i § 35 nævnte undtagelser indbringes for Erhvervsstyrelsen. Klage over politiets påbud om lukning af en virksomhed, jf. § 32, stk. 4, 3. pkt., har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet.

Ved lov nr. 538 af 8. juni 2006 blev klageadgangen ændret, så klager over politiets afgørelser sidenhen har kunnet indbringes for rigspolitichefen.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende, tillæg A, side 5441 og 5442, fremgår det, at i overensstemmelse med, at rigspolitichefen fremover vil være almindelig overordnet myndighed i forhold til politidirektørerne, foreslås det, at politiets afgørelser om nægtelse af autorisation efter restaurationslovens § 15 a og godkendelse efter restaurationslovens § 15 c samt politiets afgørelser efter restaurationslovens § 26, stk. 2 og 3, § 29, stk. 4, § 31 og § 32, stk. 4, fremover skal kunne påklages til rigspolitichefen og ikke som i dag til Justitsministeriet. Det drejer sig om afgørelser om autorisation af dørmænd (§ 15 a), godkendelse af andre ansatte i virksomheder med alkoholbevilling (§ 15 c), tilladelse til optræden for offentligheden (§ 26, stk. 2), forbud mod offentlig dans, musik, spil og lignende (§ 26, stk. 3), midlertidigt forbud mod servering og forhandling af stærke drikke (§ 29, stk. 4), forbud mod at opholde sig som gæst i en bestemt virksomhed (§ 31) og påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af restaurationer mv. (§ 32, stk. 4). Det følger af forslaget til retsplejelovens § 109, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 54), at rigspolitichefens afgørelser i klagesager over afgørelser truffet af politidirektørerne ikke kan påklages til justitsministeren.

Erhvervsstyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § restaurationslovens § 34, stk. 2.

Udkast

Det foreslås i lovforslagets *§ 36, stk. 1,* at politiets afgørelser om nægtelse af autorisation som dørmand efter § 19 og godkendelse som ansat efter § 21 samt politiets afgørelser efter § 26, stk. 1 og 2, § 28, stk. 4, § 29, stk. 1 og 2, og § 30, stk. 4, kan indbringes for rigspolitichefen. Andre afgørelser efter denne lov, der træffes af politiet, kan med de i § 37 nævnte undtagelser indbringes for Erhvervsstyrelsen. Klage over politiets påbud om lukning af en virksomhed, jf. § 30, stk. 4, 3. pkt., har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet.

Den foreslåede ordning vil indebære, at politiets afgørelser om nægtelse af autorisation som dørmand, jf. lovforslagets § 19, godkendelse af andre ansatte i virksomheder med alkoholbevilling, jf. lovforslagets § 21, tilladelse til optræden for offentligheden, jf. lovforslagets § 26, stk. 1, forbud mod offentlig dans, musik, spil og lignende, jf. lovforslagets § 26, stk. 2, midlertidigt forbud mod servering og forhandling af stærke drikke, jf. lovforslagets § 28, stk. 4, forbud mod at opholde sig som gæst i en bestemt virksomhed, jf. lovforslagets § 29, stk. 1 og 2, og påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af restaurationer mv., jf. lovforslagets § 30, stk. 4, kan indbringes for rigspolitichefen.

Videre vil den foreslåede bestemmelse medføre, at andre afgørelser der træffes af politiet, kan indbringes for Erhvervsstyrelsen. Dette gælder dog ikke for de afgørelser som politiet træffer efter lovforslagets § 37, det vil omfatte afgørelser om afslag på ansøgning om midlertidig alkoholbevilling, jf. lovforslagets § 6, stk. 1, begrænsning af åbningstiden i op til 30 dage, jf. lovforslagets § 23, stk. 7, forbud mod opstilling af automater med stærke drikke, jf. lovforslagets § 24, stk. 3, forbud mod udlevering af stærke drikke, jf. lovforslagets § 25, stk. 4, påbud om lukning af steder hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer, jf. § 30, stk. 3, samt afgørelser truffet efter § 22, stk. 1, om tilbagekaldelse af autorisation som dørmand i medfør af § 19 og godkendelse som ansat i medfør af § 21.

Den foreslåede bestemmelse vil videre medføre at klage over politiets påbud om lukning af en virksomhed, jf. lovforslagets § 30, stk. 4, 3. pkt., har opsættende virkning, medmindre rigspolitichefen bestemmer andet.

Fælles for de afgørelser som politiet vil skulle træffe efter den foreslåede bestemmelse er, at med det overordnede hensyn at opretholde ro og orden. Tillige vil den foreslåede bestemmelse også betyde, at hvis politiet

Udkast

begrænser eller betinger en af de omfattede afgørelser, jf. lovforslagets § 4, gælder klagemuligheden ligeså.

Det foreslås i *stk. 2,* at Erhvervsstyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Den foreslåede ordning vil indebære, at klager over Erhvervsstyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Det vil betyde, at afgørelserne alene kan indbringes for domstolene efter sædvanlige regler herom.

Til § 37

Det fremgår af restaurationslovens § 35, stk. 1, at afgørelser truffet af politiet i medfør af § 17, stk. 2, § 19, stk. 2, 2. pkt., § 23, stk. 3, § 24, stk. 4, § 28, stk. 3, 4, 6, 7 og 8, og § 32, stk. 3, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Ved lov nr. 391 af 25. maj 2009 ændrede lovgiver § 35, stk. 1. Tidligere havde bestemmelsen omhandlet, at de oplistede afgørelser truffet af politimesteren, i København politidirektøren eller kommunalbestyrelsen ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Det blev ændret, så det således kun var »Afgørelser truffet af politiet i medfør af § 17, stk. 2, § 19, stk. 2, 2. pkt., § 23, stk. 3, § 24, stk. 3, § 28, stk. 3, 4, 6, 7 og 8, og § 32, stk. 3, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«. Baggrunden for ændringen var nedlæggelsen af landsbevillingsnævnet.

Afgørelser truffet af politidirektøren, om tilbagekaldelse af en autorisation som dørmand og godkendelse som ansat efter § 15 d, stk. 1, nr. 2, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. restaurationslovens § 35, stk. 2.

Det foreslås i lovforslagets *§ 37, stk. 1,* at afgørelser truffet af politiet i medfør af § 6, stk. 1, § 23, stk. 7, § 24, stk. 3, § 25, stk. 4, og § 30, stk. 3, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Den foreslåede ordning vil indebære, at afgørelser truffet af politiet om afslag på ansøgning om midlertidig alkoholbevilling, jf. lovforslagets § 6, stk. 1, begrænsning af åbningstiden i op til 30 dage, jf. lovforslagets § 23, stk. 7, forbud mod opstilling af automater med stærke drikke, jf. lovforslagets § 24, stk. 3, forbud mod udlevering af stærke drikke, jf. lovforslagets § 25, stk. 4, påbud om lukning af steder hvorfra der foregår salg af mad og

Udkast

drikkevarer, jf. lovforslagets § 30, stk. 3, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Det vil betyde, at disse afgørelser kan forlanges indbragt for domstolene.

Det foreslås i *stk. 2,* at afgørelser truffet efter § 22, stk. 1, om tilbagekaldelse af godkendelse som bestyrer i medfør af 18, stk. 1, 1. pkt., autorisation som dørmand i medfør af § 19 og godkendelse som ansat i medfør af § 21, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Tilbagekaldelse af godkendelse som bestyrer, autorisation som dørmand eller godkendelse som ansat kan ske, hvor der er særlig grund til at antage, at bestyreren, dørmanden eller den ansatte ikke vil eller kan drive restaurationsvirksomheden på forsvarlig måde, herunder ved grov eller gentagen overtrædelse af grov eller gentagen overtrædelse af vilkår for godkendelsen, autorisationen, bestemmelser i loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven. Dette kan blandt andet være i tilfælde, hvor bestyreren, dørmanden eller den ansatte undlader at føre tilstrækkelig adgangskontrol, hvor bestyreren, dørmanden eller den ansatte ikke er til stede i virksomheden på de tidspunkter, hvor der er mange og vanskelige gæster, hvor bestyreren, dørmanden eller den ansatte undlader at tilkalde politiet ved alvorlige lovovertrædelser som eksempelvis slagsmål eller voldelige overfald, hvor dørmanden, bestyreren eller personalet er påvirket af alkohol i et uforsvarligt omfang eller af euforiserende stoffer, så virksomheden ikke kan drives på forsvarlig måde.

Tilbagekaldelsen vil være en administrativ afgørelse. Det vil være en betingelse for tilbagekaldelsen, at der er en særlig grund til at antage, at hvervet ikke varetages på forsvarlig vis. Ved tilbagekaldelse af en godkendelse eller autorisation må der kræves mere graverende forhold, end der kræves ved nægtelse i forbindelse med ansøgning herom, da der er tale om fratagelse af en erhvervet rettighed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kommunalbestyrelsens afgørelse om tilbagekaldelse af godkendelse som bestyrer og politiets afgørelse om tilbagekaldelse af autorisation som dørmand eller godkendelse som ansat ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. En afgørelse om tilbagekaldelse vil kunne kræves indbragt for domstolene. Kommunalbestyrelsen eller politiets afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Udkast

For nærmere om tilbagekaldelse af godkendelse som bestyrer, autorisation som dørmand eller godkendelse som ansat henvises til lovforslagets § 22 og bemærkningerne hertil.

Til § 38

Det fremgår af restaurationslovens § 36 a, stk. 1, at de frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, begynder at løbe fra og med dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted. Dette gælder ved beregning af såvel dage- som uge-, måneds- og årsfrister.

Det følger af restaurationslovens § 36 a, stk. 2, at er fristen angivet i uger, udløber fristen, jf. stk. 1, på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Det følger af restaurationslovens § 36 a, stk. 3, at er fristen angivet i måneder, udløber fristen, jf. stk. 1, på månedsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Hvis den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Det fremgår af restaurationslovens § 36 a, stk. 4, at er fristen angivet i år, udløber fristen, jf. stk. 1, på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Det følger af restaurationslovens § 36 a, stk. 5, udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.

Det foreslås i lovforslagets *§ 38, stk. 1,* at hvor det i loven eller i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, er fastsat, at en handling senest skal foretages et bestemt antal dage, uger, måneder eller år efter, at en nærmere angiven begivenhed har fundet sted, beregnes fristen for at foretage handlingen fra dagen efter denne begivenhed, jf. stk. 2-4.

Den foreslåede bestemmelse angiver, hvordan fristberegningen skal ske i de tilfælde, hvor loven foreskriver, at en nærmere angiven handling skal foretages forud for en begivenhed. Der er ikke herved tilsigtet ændringer i forhold til den gældende praksis.

Udkast

Det foreslås i *stk. 2,* at er fristen, jf. stk. 1, angivet i uger, udløber fristen for at foretage handlingen på ugedagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted.

Den foreslåede ordning indebærer, at hvis fristen er angivet i uger, udløber fristen for at foretage handlingen på ugedagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted. Der er ikke herved tilsigtet ændringer i forhold til den gældende praksis.

Det foreslås i *stk. 3,* at er fristen, jf. stk. 1, angivet i måneder, udløber fristen for at foretage handlingen på månedsdagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted. Hvis begivenheden fandt sted på den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset månedens længde.

Den foreslåede ordning medfører, at hvis fristen, jf. stk. 1, angivet i måneder, udløber fristen for at foretage handlingen på månedsdagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted. Hvis begivenheden fandt sted på den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset månedens længde. Der er ikke herved tilsigtet ændringer i forhold til den gældende praksis.

Det foreslås i *stk. 4,* at er fristen, jf. stk. 1, angivet i år, udløber fristen for at foretage handlingen på årsdagen for begivenheden.

Den foreslåede ordning indebærer, at hvis fristen er angivet i år, udløber fristen for at foretage handlingen på årsdagen for begivenheden. Der er ikke herved tilsigtet ændringer i forhold til den gældende praksis.

Det foreslås i *stk. 5,* at udløber fristen i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, skal handlingen senest foretages den førstkommende hverdag derefter.

Den foreslåede ordning medfører, at hvis fristen i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, skal handlingen senest foretages den førstkommende hverdag derefter. Ved helligdage forstås de dage der er fastsat i lov om detailsalg fra butikker m.v. Der er ikke herved tilsigtet ændringer i forhold til den gældende praksis.

Til § 39

Det følger af restaurationslovens § 37, at med bøde straffes den, der 1) overtræder § 1, stk. 5, § 10 a, stk. 3 og 4, § 14, stk. 3, § 14 a, stk. 1 og 2, § 16,

Udkast

stk. 2, § 20, stk. 2 og 4, 1. og 2. pkt., § 22, stk. 1, 2. pkt., og stk. 5, § 23, stk. 1 og 2, § 24, stk. 1 og 5, § 26, stk. 1, § 27, 1. pkt., § 28, stk. 1, 1. pkt., og stk. 8, § 29, stk. 1, 2 og 3, § 31, stk. 4, og § 32, stk. 1 og 2, 2) tilsidesætter betingelser eller begrænsninger fastsat i medfør af § 10, stk. 2, 3. pkt., § 15 a, stk. 4, og § 33, 3) overtræder forbud i henhold til § 20, stk. 3, § 22, stk. 1, 3. pkt., § 23, stk. 3, § 24, stk. 4, § 26, stk. 2, § 29, stk. 4, og § 31, 4) overtræder påbud meddelt i medfør af § 15 b, stk. 1, og § 32, stk. 4, eller 5) beskæftiger dørmænd, som ikke er autoriseret i medfør af § 15 a.

Ifølge restaurationslovens § 37, stk. 2, skal der ved udmåling af straffen efter stk. 1, nr. 1, for overtrædelse af § 32, stk. 1, lægges betydelig vægt på hensynet til at forhindre forstyrrelse af den offentlige orden og ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.

Det fremgår af restaurationslovens § 37, stk. 3, at under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan straffen efter stk. 1 stige til fængsel indtil 4 måneder.

Den, der nyder, køber eller på anden måde skaffer sig stærke drikke i strid med loven, straffes med bøde, jf. § 37, stk. 4.

Det følger af restaurationslovens § 37, stk. 5, at i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Det samme gælder for overtrædelse af forbud udstedt i medfør af forskrifterne.

Ifølge restaurationslovens § 37, stk. 6, kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det fremgår af restaurationslovens § 37, stk. 7, at der kan pålægges restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere bødeansvar for overtrædelse af § 28, stk. 8, § 29, stk. 1, og af forbud i henhold til § 31, stk. 1, der begås af ansatte i virksomheden, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes dem som forsætlig eller uagtsom. Er restauratøren eller kantineindehaveren et selskab, jf. § 14, staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges selskabet, staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Rigsadvokaten har for visse overtrædelser af restaurationslovens § 37, stk. 1, nr. 1, udsendt en Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts

Udkast

2016 Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet: Restaurations-virksomhed og alkoholbevilling mv.

Ifølge punkt 3.1. »Tiltalerejsning« i Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., er det forretningsindehaveren, bestyreren eller dennes personale, som må sørge for, at restaurationslovens regler overholdes, og hovedreglen er derfor, at det i almindelighed er tilstrækkeligt at rejse tiltale mod denne.

Det fremgår af punkt 5.1. »Servering af stærke drikke uden alkoholbevilling, jf. § 10 a, stk. 3« i Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., at efter restaurationslovens § 10 a, stk. 3, må stærke drikke kun serveres i virksomheder med alkoholbevilling. Stærke drikke er defineret i § 1, stk. 4, i loven. Overtrædelse af restaurationslovens § 10 a, stk. 3, straffes efter lovens § 37, stk. 1, nr. 1, med bøde.

Kravet om alkoholbevilling og tilladelse gælder ikke for kantiner og enkeltstående arrangementer, jf. kapitel 4 og 5.

Bestemmelsen i § 10 a, stk. 3, blev indsat i restaurationsloven ved lov nr. 391 af 25. maj 2009. Forarbejderne til loven (L 118 af 28. januar 2009) indeholder ingen tilkendegivelser om strafniveauet for overtrædelse af restaurationslovens § 10 a, stk. 3.

Det fremgår af punkt 5.2. »Udlevering og medbringen af stærke drikke fra virksomheder uden alkoholbevilling, jf. § 24, stk. 1« i Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 at efter restaurationslovens § 24, stk. 1, må der ikke i og fra virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, udleveres eller medbringes stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet. Overtrædelse af restaurationslovens § 24, stk. 1, straffes efter lovens § 37, stk. 1, nr. 1, med bøde.

Der gælder følgende retningslinjer for bødepåstanden i sager om overtrædelse af restaurationslovens § 24, stk. 1:

Indehaver	**1.000 kr.**
Gæst	**500 kr.**

Der er ved fastsættelse af bøden for indehaveren lagt vægt på, at overtrædelsen begås i erhvervsforhold.

Udkast

Der rejses som udgangspunkt alene tiltale mod indehaveren.

Det forudsættes således, at der kun undtagelsesvist rejses tiltale mod gæsten.

Ifølge punkt 5.3. »Manglende overholdelse af lukketiden, jf. § 28, stk. 1, 1. pkt.« i Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., er det i restaurationslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., fastsat at steder, hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, og hvortil der er offentlig adgang, som udgangspunkt skal være lukket i tiden fra kl. 24 til kl. 5. Efter bestemmelsens stk. 2-4 kan åbningstiden i visse tilfælde udvides. Overtrædelse af restaurationslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., straffes efter lovens § 37, stk. 1, nr. 1, med bøde.

Der gælder følgende retningslinjer for bødepåstanden i sager, hvor reglerne om lukketid er overtrådt:

Restauratør og bestyrer	**1.000 kr.**
Ansat	**500 kr.**
Gæst	**500 kr.**

Der rejses som udgangspunkt alene tiltale mod indehaveren.

Der kan undtagelsesvist rejses tiltale mod gæsten, f.eks. fordi gæsten trods forretningsindehaverens opfordring har nægtet at forlade stedet.

Det følger af punkt 5.4. »Forbud mod servering af stærke drikke, jf. § 29, stk. 1« i Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., at efter restaurationslovens § 29, stk. 1, er det på serveringssteder forbudt at servere eller lade servere stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år, og for personer, om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre. Overtrædelse af restaurationslovens § 29, stk. 1, straffes efter lovens § 37, stk. 1, nr. 1, med bøde.

Anklagemyndigheden skal som udgangspunkt anvende nedenstående bødepåstande i sager om overtrædelse af restaurationslovens § 29, stk. 1:

1. gang	

Udkast

Restauratør, bestyrer mv.	**2.500 kr.**
Ansat	**1.500 kr.**
2. gang	
Restauratør, bestyrer mv.	**6.500 kr.**
Ansat	**3.000 kr.**
3. gang	
Restauratør, bestyrer mv.	**13.000 kr.**
Ansat	**6.500 kr.**

Bøderne er fastsat på baggrund af en række prøvesager, der blev gennemført i København i 2003 og herefter reguleret i overensstemmelse med satsreguleringsprocenten.

For så vidt angår gentagelsestilfælde, er det anført i forarbejderne til lov nr. 213 af 31. marts 2004 om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 16 år (nu lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år) (L 95 af 26. november 2003, de specielle bemærkninger til § 4), at bøderne for overtrædelse af forbuddet mod salg af alkohol til personer under 16 år i førstegangstilfælde bør svare til den bødestraf, der blev udmålt i de nævnte prøvesager fra 2003, og at bøderne i anden- og tredjegangstilfælde af overtrædelse af forbuddet mod salg af alkohol til personer under 16 år forudsættes udmålt til henholdsvis 5.000 kr. og 10.000 kr. (2003-niveau).

På denne baggrund er det Rigsadvokatens opfattelse, at der i anden- og tredjegangstilfælde af overtrædelse af restaurationslovens § 29, stk. 1, nr. 1, efter at der er taget højde for satsreguleringen bør nedlægges påstand om en bøde til restauratøren på henholdsvis 6.500 kr. og 13.000 kr., mens bøden til den ansatte bør påstås fastsat til henholdsvis 3.000 kr. og 6.500 kr.

Det bemærkes, at der med henblik på forenkling er fastsat samme bødetakst for overtrædelse af § 29, stk. 1, nr. 1 og 2, selv om de ovennævnte prøvesager alene vedrører overtrædelse af § 29, stk. 1, nr. 1, om servering for personer under 18 år. Der er herved også lagt vægt på, at overtrædelsen begås i erhvervsforhold.

Udkast

Som udgangspunkt rejses der alene tiltale mod restauratøren, bestyreren eller den ansatte.

Der vil i almindelighed ikke være anledning til at rejse tiltale mod en gæst for overtrædelse af restaurationslovens § 29, stk. 1, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, f.eks. forevisning af falsk legitimation eller lignende. Formålet med bestemmelsen er således navnlig at beskytte unge under 18 år og berusede personer.

Efter restaurationslovens § 37, stk. 4, kan den unge under 18 år, der i strid med restaurationslovens § 29, stk. 1, nr. 1, køber stærke drikke, dog tillige straffes med bøde.

Der kan således efter en konkret vurdering af præventive hensyn være behov for at rejse tiltale mod den unge, f.eks. hvis det konstateres, at mange unge i nattelivet opnår udskænkning i strid med § 29, stk. 1, nr. 1.

Det følger af punkt 5.5. »Overtrædelse af forbud mod ophold, jf. § 31« i Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., at efter restaurationslovens § 31, stk. 1 og 2, kan politiet under særlige forhold forbyde indehavere af en virksomhed at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i virksomheden. Politiet kan endvidere forbyde personer, der søger fortjeneste ved prostitution, eller som i forbindelse med besøg på et sted, hvorfra der foregår salg af mad og drikkevarer til nydelse på eller ved salgsstedet, har begået en strafbar handling ved at opholde sig som gæster i bestemte virksomheder, ligesom politiet kan forbyde de pågældende indehavere at modtage disse personer som gæster.

Hensynet bag håndhævelsen af restaurationslovens § 31, stk. 2, er at undgå slagsmål på restaurationer, værtshuse og diskoteker mv. og at undgå, at andre gæster føler sig utrygge.

Overtrædelsen af et forbud meddelt efter § 31 straffes med bøde, jf. § 37, stk. 1, nr. 3. Under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan straffen efter stk. 1 stige til fængsel indtil 4 måneder, jf. § 37, stk. 3.

Anklagemyndigheden skal som udgangspunkt anvende nedenstående bødepåstande i sager om overtrædelse af restaurationslovens § 31, stk. 2:

Udkast

Overtrædelse af forbud om ikke at opholde sig som gæst i restauration	**1.500 kr.**
- under skærpende omstændigheder	**2.000 kr.**

Bødepåstanden på 1.500 kr. bør anvendes, hvis overtrædelsen alene består i, at den pågældende indfinder sig i en restauration uden at være til gene for personalet eller andre gæster.

Hvis der foreligger skærpende omstændigheder, f.eks. hvis vedkommende er til gene for personalet eller andre gæster, uden at dette er en overtrædelse af andre bestemmelser i straffeloven eller restaurationsloven mv., bør der således nedlægges påstand om en skærpet bøde.

Bøden bør søges forhøjet i gentagelsestilfælde, således at bøden i 2. gangstilfælde forhøjes med 500 kr., og i tredjegangs- og senere tilfælde med 1.000 kr. i forhold til bøden i 1. gangstilfælde.

I tilfælde, hvor der udover overtrædelse af et forbud efter § 31, stk. 2, også foreligger andre overtrædelser, f.eks. af restaurationsloven, skal der tillige rejses tiltale for disse overtrædelser. En samlet bøde for overtrædelserne skal herefter fastsættes ved modereret kumulation.

Justitsministeriet har udstedt cirkulæreskrivelse nr. 10092 af 21. december 2006 om forbud efter restaurationslovens § 31, stk. 2. Cirkulæreskrivelsen indeholder en samlet gennemgang af reglerne om og praksis vedrørende politiets behandling af sager om meddelelse af forbud efter § 31, stk. 2.

Videre følger det i punkt 5.5. »Overtrædelse af forbud mod ophold, jf. § 31« i Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., at de oplysninger, som politiet videregiver i medfør af bestemmelsens stk. 3, må kun behandles af indehavere, bestyrere og dørmænd, og behandling må kun ske i det omfang, det er nødvendigt for at håndhæve forbud efter stk. 2. Dette fremgår af bestemmelsens stk. 4.

Justitsministeren kan efter bestemmelsen i § 31, stk. 6, fastsætte regler om politiets videregivelse af oplysningerne om forbud efter § 31, stk. 2, herunder om, at videregivelsen kan ske via et privat register, og at oplysningerne i nødvendigt omfang kan behandles af andre end indehaveren, bestyreren og dørmændene.

Udkast

Reglerne om videregivelse og behandling af oplysninger om forbud mod ophold i bestemte virksomheder i restaurationslovens § 31, stk. 3-6, blev indsat i lov nr. 1275 af 16. december 2009 om ændring af lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv. Bestemmelserne blev indsat for at give restauratører og dørmænd de nødvendige redskaber for at undgå, at personer med restaurationsforbud alligevel får adgang til restaurationen.

Ifølge punkt 5.6. »Forstyrrelse af den offentlige orden, jf. § 32, stk. 1« i Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., så følger det af restaurationslovens § 32, stk. 1, at det er forbudt at udvise støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende. Overtrædelse af restaurationslovens § 32, stk. 1, straffes efter lovens § 37, stk. 1, nr. 1, med bøde. Efter § 37, stk. 2, skal der ved udmåling af straffen efter stk. 1, nr. 1, for overtrædelse af § 32, stk. 1, lægges betydelig vægt på hensynet til at forhindre forstyrrelse af den offentlige orden og ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.

Anklagemyndigheden skal som udgangspunkt anvende nedenstående bødepåstande i sager om overtrædelse af restaurationslovens § 32, stk. 1:

Uorden (støjende, fornærmelig eller lignende adfærd)	**1.500 kr.**
Voldelig optræden	**(minimum) 3.000 kr.**

Ved udmåling af straffen efter stk. 1, nr. 1, for overtrædelse af § 32, stk. 1, skal der lægges betydelig vægt på hensynet til at hindre forstyrrelse af den offentlige orden og ulempe for andre tilstedeværende eller omboende. Dette fremgår direkte af § 37, stk. 2, der blev indført ved lov nr. 249 af 30. marts 2011, der trådte i kraft den 1. maj 2011.

Formålet med bestemmelsen er at opnå en skærpelse af bødestraffen for overtrædelse af restaurationslovens § 32, stk. 1, således at bøder efter bestemmelsen fastsættes efter samme retningslinjer som bøder for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1, om gadeuorden og voldelig optræden mv.

Det forudsættes således i forarbejderne, at bødestraffen for overtrædelse af restaurationslovens § 32, stk. 1, ved støjende, fornærmelig eller lignende

adfærd, som efter de hidtil gældende retningslinjer var 600 kr., som udgangspunkt skal forhøjes til 1.500 kr.

Tilsvarende forudsættes det, at bøder for overtrædelse af restaurationslovens § 32, stk. 1, ved voldelig adfærd som udgangspunkt fastsættes til minimum 3.000 kr., således at der afhængig af overtrædelsens karakter og konsekvenser, herunder om der er tale om personskade, kan blive tale om en større bøde.

Ifølge punkt 5.7. »Nedsættelsesgrunde« i Rigsadvokatmeddelelse CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., så nedsættes bøderne for unge under 18 år og personer med særlig lav indtægt i overensstemmelse med ordningen på færdselslovens område. Bøden til unge under 18 år skal generelt nedsættes til det halve beløb.

Nedsættelsen af bøden skal ske ved anklagemyndighedens foranstaltning i forbindelse med udsendelse af bødeforelæg eller ved nedlæggelse af påstand om bøde.

Bøden til personer med særlig lav indtægt kan – hvis den sigtede fremlægger den fornødne dokumentation for sine indtægtsforhold – nedsættes til det halve beløb. Indtægtsgrænsen reguleres en gang årligt.

Det bemærkes, at det er forholdene på gerningstidspunktet, der er afgørende for en eventuel nedsættelse både med hensyn til sigtede under 18 år og sigtede med en særlig lav indtægt.

Det foreslås i lovforslagets *§ 39, stk. 1, nr. 1,* at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 1, stk. 3, § 9, stk. 4, § 11, stk. 2, 1. eller 2. pkt., § 15, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller stk. 4, § 16, stk. 2, § 17, stk. 1 eller 2, § 23, stk. 1, § 24, stk. 1 eller 2, § 25, stk. 1, § 26, stk. 1, § 27, stk. 1, § 28, stk. 1, 2 eller 3, § 29, stk. 4, eller § 30 stk. 1 eller 2.

Det forudsættes, at Rigsadvokaten – som på andre områder – fortsat vil kunne revidere bødetaksterne efter § 39, stk. 1, nr. 1, som følge af den almindelige pris- og lønudvikling.

Udmåling af bødestraf efter lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 1, vil i øvrigt fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende

Udkast

omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39, stk. 1, vil videreføre anklagemyndighedens praksis om nedsættelsesgrund, jf. CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv., hvorefter bøderne bør nedsættes for unge under 18 år og personer med særlig lav indtægt i overensstemmelse med ordningen på færdselslovens område.

Bøden til unge under 18 år skal generelt nedsættes til det halve beløb.

Nedsættelsen af bøden skal ske ved anklagemyndighedens foranstaltning i forbindelse med udsendelse af bødeforelæg eller ved nedlæggelse af påstand om bøde.

Bøden til personer med særlig lav indtægt kan – hvis den sigtede fremlægger den fornødne dokumentation for sine indtægtsforhold – nedsættes til det halve beløb. Indtægtsgrænsen reguleres én gang årligt.

Det bemærkes, at det er forholdene på gerningstidspunktet, der er afgørende for en eventuel nedsættelse både med hensyn til sigtede under 18 år og sigtede med en særlig lav indtægt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at personer og selskaber m.v., der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, stk. 3, ved at forestå servering af stærke drikke uden at have en alkoholbevilling eller lejlighedstilladelse, vil kunne straffes med bøde.

For så vidt angår overtrædelse af lovforslagets § 1, stk. 3, skal der ved udmålingen af bødestraf lægges afgørende vægt på antallet af overtrædelser og omfanget af den ulovlige virksomhed. Det vil være op til domstolene at fastsætte den endelige bødestraf.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at selskaber m.v., der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 9, stk. 4, ved ikke at give meddelelse til kommunalbestyrelsen senest 4 uger efter at der indtrådt nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen, eller såfremt en aktionær eller en anpartshaver efter bevillingens meddelelse opnår besiddelse af 30 pct. eller mere af selskabskapitalen, vil kunne straffes med bøde.

Udkast

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 11, stk. 2, 1. eller 2. pkt. ved at kantiner holdes åbne på andre tidspunkter end fra 1/2 time før arbejdstidens begyndelse til 1 1/2 time efter arbejdstidens ophør eller at der i lukketiden serveres stærke drikke i kantinelokalerne, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 15, stk. 1, 1. og 2. pkt., ved at servere stærke drikke for over 150 personer til et indendørs arrangement uden at have underrettet politiet senest 3 dage før arrangementets afholdelse, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at arrangøren af en fest, møde og lignende særlige lejligheder, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 15, stk. 4, ved at lade stærke drikke servere af serveringspersonale der ikke er fyldt 18 år, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at selskaber m.v. og bestyrere, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 16, stk. 2, ved at lade sig finansiere helt eller delvis ved lån, indskud, usædvanlig kredit eller sikkerhedsstillelse eller modtagelse af gaver af ikke ubetydelig værdi bestemt til anvendelse i bevillingshaverens virksomhed af andre selskaber m.v., som årligt fremstiller eller engrosforhandler 10.000 hektoliter stærke drikke eller derover, uden tilladelse fra Erhvervsstyrelsen, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 17, stk. 1, vil kunne straffes med bøde, hvis bevillingshaveren ikke selv leder den daglige drift af restaurationsvirksomheden eller ikke har ansat en bestyrer til at gøre det, overtrædes lovforslagets § 17, stk. 1. Hvis virksomheden har flere serveringssteder, må bevillingshaveren kun lede ét af dem; de øvrige serveringssteder skal hver især ledes af en bestyrer. Tilsvarende vil det kunne straffes med bøde efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 17, stk. 2, hvis bevillingshaveren et selskab m.v., og selskabet ikke sikrer, at hvert af virksomhedens serveringssteder ledes af en bestyrer.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 23, stk. 1, ved uden tilladelse at servere

Udkast

eller lade stærke drikke i lukketiden, eller hvis der i lukketiden sker salg af mad og drikkevarer, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39, stk. 1, om overtrædelse af § 23, stk. 1, vil videreføre anklagemyndighedens praksis om bødefastsættelse, jf. CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv.:

Restauratør og bestyrer	**1.000 kr.**
Ansat	**500 kr.**
Gæst	**500 kr.**

Der rejses som udgangspunkt alene tiltale mod indehaveren.

Der kan undtagelsesvist rejses tiltale mod gæsten, f.eks. fordi gæsten trods forretningsindehaverens opfordring har nægtet at forlade stedet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 24, stk. 1, ved at sælge stærke drikke fra automater og lignende uden for forretningsstedets lokaler, hvori der foregår detailsalg, vil kunne straffes med bøde. Tillige vil den foreslåede bestemmelse medføre, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 24, stk. 2, ved at sælge stærke drikke fra automater og lignende til nydelse på stedet på serveringssteder uden alkoholbevilling, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 25, stk. 1, ved at udlevere eller medbringe stærke drikke til nydelse på eller ved forretningsstedet i og fra virksomheder, som ikke har alkoholbevilling, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39, stk. 1, om overtrædelse af § 25, stk. 1, vil videreføre anklagemyndighedens praksis om bødefastsættelse, jf. CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv.:

Indehaver	**1.000 kr.**

Udkast

Gæst	**500 kr.**

Ved fastsættelsen af bøden for indehaveren, bør der lægges vægt på, at overtrædelsen begås i erhvervsforhold.

Der vil som udgangspunkt alene blive rejst tiltale mod indehaveren.

Det forudsættes således, at der kun undtagelsesvist rejses tiltale mod gæsten.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at overtrædelse af lovforslagets § 26, stk. 1, ved at optræde for offentligheden uden politiets tilladelse på et serveringssted, hvor der udskænkes stærke drikke, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 27, stk. 1, ved at beskæftige personer under 18 år i åbningstiden i serveringslokaler, garderober eller toiletter på serveringssteder, hvor der serveres stærke drikke, vil kunne straffes med bøde, jf. dog undtagelserne i lovforslagets § 27, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 28, stk. 1, ved at servere eller lade servere, herunder gennem automater, stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år, eller om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39, stk. 1, om overtrædelse af § 28, stk. 1, vil videreføre domstolene og anklagemyndighedens praksis om bødefastsættelse, jf. CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv.:

<u>1. gang</u> Restauratør, bestyrer mv. Ansat	 **2.500 kr.** **1.500 kr.**
<u>2. gang</u> Restauratør, bestyrer mv. Ansat	 **6.500 kr.** **3.000 kr.**

Udkast

3. gang	
Restauratør, bestyrer mv.	**13.000 kr.**
Ansat	**6.500 kr.**

Som udgangspunkt rejses der alene tiltale mod restauratøren, bestyreren eller den ansatte.

Der vil i almindelighed ikke være anledning til at rejse tiltale mod en gæst for overtrædelse af lovforslagets § 28, stk. 1, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, f.eks. forevisning af falsk legitimation eller lignende. Formålet med bestemmelsen er således navnlig at beskytte unge under 18 år og berusede personer.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at bevillingshaveren vil kunne straffes med bøde, hvis denne, overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 28, stk. 2, ved ikke synligt at skilte med, at det er forbudt at servere stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bevillingshaveren vil kunne straffes med bøde, hvis denne, overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 28, stk. 3, ved ikke drage omsorg for, at der også er mulighed for at få serveret andre drikke, end stærke drikke på et serveringssted.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 29, stk. 4, ved at de oplysninger som der videregives om personer der har fået forbud mod at opholde sig som gæst i den pågældende virksomhed behandles af andre end indehavere, bestyrere og dørmænd og det sker i et omfang der overskrider det nødvendige i at håndhæve forbuddet mod at bestemte personer opholder sig som gæster i virksomheden, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 30 stk. 1, ved at udvise støjende, voldelig, fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende på serveringssteder, vil kunne straffes med bøde. Tilsvarende vil værten eller dennes stedfortræder kunne straffes med bøde efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 30, stk. 2, hvis nogen udviser støjende, voldelig,

Udkast

fornærmelig eller lignende adfærd, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller medføre ulempe for andre tilstedeværende eller omboende uden at værten eller dennes stedfortræder påtaler forholdet og om fornødent bortviser den pågældende eller tilkalde politiet.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39, stk. 1, om overtrædelse af § 30, stk. 1, vil videreføre anklagemyndighedens praksis om bødestraf, jf. CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv.:

Uorden (støjende, fornærmelig eller lignende adfærd)	**1.500 kr.**
Voldelig optræden	**(minimum) 3.000 kr.**

Den foreslåede bestemmelse medfører, at der ved udmåling af bødestraffen skal lægges betydelig vægt på hensynet til at hindre forstyrrelse af den offentlige orden og ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.

Formålet med bestemmelsen er at opnå en skærpelse af bødestraffen for overtrædelse af restaurationslovens § 30, stk. 1, således at bøder efter bestemmelsen fastsættes efter samme retningslinjer som bøder for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1, om gadeuorden og voldelig optræden mv.

Det forudsættes hermed at ved støjende, fornærmelig eller lignende adfærd fastsættes bødestraffen til 1.500 kr. Tilsvarende forudsættes det, at bøder for overtrædelse af restaurationslovens § 30, stk. 1, ved voldelig adfærd som udgangspunkt fastsættes til minimum 3.000 kr., således at der afhængig af overtrædelsens karakter og konsekvenser, herunder om der er tale om personskade, kan blive tale om en større bøde.

Det foreslås i *nr. 2,* at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der tilsidesætter betingelser eller begrænsninger fastsat i medfør af § 4, eller § 19, stk. 4.

Det forudsættes, at Rigsadvokaten – som på andre områder – fortsat vil kunne revidere bødetaksterne efter § 39, stk. 1, nr. 2, som følge af den almindelige pris- og lønudvikling.

Udkast

Udmåling af bødestraf efter lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 2, vil i øvrigt fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 4, ved ikke at overholde de begrænsninger og betingelser som myndighederne har stillet til alkoholbevillinger, tilladelser og dispensationer, der gives i medfør af loven, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 19, stk. 4, ved ikke at overholde de begrænsninger og betingelser som politiet har stillet til autorisationen som dørmand, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *nr. 3,* at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder forbud i henhold til § 11, stk. 3, § 15, stk. 1, 3. pkt., § 24, stk. 3, § 25, stk. 4, § 26, stk. 2, § 28, stk. 4 eller § 29, stk. 1 eller 2.

Det forudsættes, at Rigsadvokaten – som på andre områder – fortsat vil kunne revidere bødetaksterne efter § 39, stk. 1, nr. 3, som følge af den almindelige pris- og lønudvikling.

Udmåling af bødestraf efter lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 3, vil i øvrigt fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 11, stk. 3, ved at tilsidesætte politiets forbud om driften af en kantine, eller der er særlig grund til at antage, at kantinen ikke vil blive drevet på forsvarlig måde, vil kunne straffes med bøde.

Udkast

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 15, stk. 1, 3. pkt., ved at tilsidesætte politiets forbud mod serveringen, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 24, stk. 3, ved at tilsidesætte politiets forbud om opstilling af automater, hvorfra der kan købes stærke drikke, hvis disse er opstillet på steder, hvor der ikke er konstant tilsyn, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 25, stk. 4, ved at tilsidesætte politiets forbud mod udlevering af stærke drikke, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 26, stk. 2, ved på serveringssteder, hvor der udskænkes stærke drikke at tilsidesætte politiets forbud mod offentlig dans, musik, spil og lignende, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 28, stk. 4, ved at tilsidesætte politiets forbud om at stærke drikke serveres og forhandles i nærmere angivne virksomheder eller i hele politikredsen, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at indehavere, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 29, stk. 1, ved at tilsidesætte politiets forbud om at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i virksomheden, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at personer kan straffes med bøde, hvis de tilsidesætter politiets forbud efter lovforslagets § 29, stk. 2, 1. pkt., mod at opholde sig som gæster i bestemte virksomheder. Tilsvarende kan indehavere straffes med bøde efter lovforslagets § 29, stk. 2, 2. pkt., hvis de tilsidesætter politiets forbud mod at modtage de pågældende personer som gæster.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 39, stk. 1, om overtrædelse af § 29, stk. 1 eller 2, vil videreføre anklagemyndighedens praksis om bødestraf, jf. CIR1H nr. 10544 af 30. marts 2016 om Restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling mv.:

Udkast

Hensynet bag håndhævelsen af lovforslagets § 29, stk. 1 og 2, er at undgå slagsmål på restaurationer, værtshuse og diskoteker mv. og at undgå, at andre gæster føler sig utrygge.

Overtrædelsen af et forbud meddelt efter § 29, stk. 1 eller 2, straffes med bøde. Under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan straffen efter stk. 1 stige til fængsel indtil 4 måneder, jf. lovforslagets § 37, stk. 3.

Overtrædelse af forbud om ikke at opholde sig som gæst i restauration	**1.500 kr.**
- under skærpende omstændigheder	**2.000 kr.**

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at udgangspunktet for bødefastsættelsen er 1.500 kr. og at denne vil blive anvendt, hvis overtrædelsen alene består i, at den pågældende indfinder sig i en restauration uden at være til gene for personalet eller andre gæster.

Der foreligger skærpende omstændigheder, hvis vedkommende er til gene for personalet eller andre gæster, uden at dette er en overtrædelse af andre bestemmelser i straffeloven eller restaurationsloven mv. Der bør i så fald nedlægges påstand om en skærpet bøde.

Bøden bør søges forhøjet i gentagelsestilfælde, således at bøden i 2. gangstilfælde forhøjes med 500 kr., og i tredjegangs- og senere tilfælde med 1.000 kr. i forhold til bøden i 1. gangstilfælde.

I tilfælde, hvor der udover overtrædelse af et forbud efter lovforslagets § 29, stk. 2, også foreligger andre overtrædelser, f.eks. af øvrige bestemmelser i restaurationsloven, skal der tillige rejses tiltale for disse overtrædelser. En samlet bøde for overtrædelserne skal herefter fastsættes ved modereret kumulation.

Det foreslås i *nr. 4,* at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder påbud meddelt i medfør af § 15, stk. 1, 3. pkt., § 20, eller § 30, stk. 4.

Udkast

Det forudsættes, at Rigsadvokaten – som på andre områder – fortsat vil kunne revidere bødetaksterne efter § 39, stk. 1, nr. 4, som følge af den almindelige pris- og lønudvikling.

Udmåling af bødestraf efter lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 4, vil i øvrigt fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 15, stk. 1, 3. pkt., ved at tilsidesætte politiets påbud mod serveringens udøvelse, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 20, ved at tilsidesætte kommunalbestyrelsens påbud om at der i en restaurationsvirksomhed skal anvendes dørmænd, vil kunne straffes med bøde.

Tillige vil den foreslåede bestemmelse medføre, at den, der overtræder den foreslåede bestemmelse i § 30, stk. 4, ved at tilsidesætte politiets påbud om lukning af virksomheden, indtil den krævede sikkerhedsmæssige indretning er gennemført, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *nr. 5,* at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der beskæftiger dørmænd eller vagter, som ikke er autoriseret i medfør af § 19, stk. 1 eller 3.

Det forudsættes, at Rigsadvokaten – som på andre områder – fortsat vil kunne revidere bødetaksterne efter § 39, stk. 1, nr. 5, som følge af den almindelige pris- og lønudvikling.

Udmåling af bødestraf efter lovforslagets § 39, stk. 1, nr. 5, vil i øvrigt fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Udkast

Den foreslåede bestemmelse medfører, at restauratøren, der overtræder den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 19, stk. 1 eller 3, ved at beskæftige dørmænd eller vagter som ikke er autoriserede eller ikke er autoriseret i henhold til lov om vagtvirksomhed til at drive vagtvirksomhed, vil kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 2,* at ved udmåling af straffen efter stk. 1, nr. 1, for overtrædelse af § 30, stk. 1, skal der lægges betydelig vægt på hensynet til at forhindre forstyrrelse af den offentlige orden og ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.

Den foreslåede ordning medfører, at det vil fremgå, at der ved udmåling af straffen for overtrædelse af § 30, stk. 1, skal lægges betydelig vægt på hensynet til at forhindre forstyrrelse af den offentlige orden og ulempe for andre tilstedeværende eller omboende.

Det forudsættes i den forbindelse, at bødestraffen for overtrædelse af restaurationslovens § 30, stk. 1, i overensstemmelse med de hidtidige regler skærpes, og at bøderne fastsættes efter samme retningslinjer som ved overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1.

Det tilsigtes således, at bøden for overtrædelse af § 30, stk. 1, ved voldelig adfærd forhøjes til minimum 3.000 kr., således at der afhængig af overtrædelsens karakter og konsekvenser, herunder om der er tale om personskade, kan blive tale om en større bøde. Det tilsigtes endvidere, at bøden for overtrædelse af § 30, stk. 1, ved støjende, fornærmelig eller lignende adfærd forhøjes til 1.500 kr.

Udmåling af bødestraf efter lovforslagets § 39, stk. 2, vil i øvrigt fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der er ikke i øvrigt tilsigtet ændringer af reglerne i restaurationsloven. Det bemærkes i den forbindelse navnlig, at bestemmelsen i § 39, stk. 2, om, at straffen under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan stige til fængsel indtil 4 måneder, jf. lovforslagets § 39, stk. 3, vil kunne anvendes i samme omfang som hidtil.

Udkast

Det foreslås i *stk. 3,* at under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan straffen efter stk. 1 stige til fængsel indtil 4 måneder.

Den foreslåede ordning vil medføre, at straffen under skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kan stige til fængsel indtil 4 måneder. Skærpende omstændigheder vil være overtrædelser, som kan fremme strafbare handlinger som vold, hæleri eller salg af narkotika. Skærpende omstændigheder vil ligeledes være grove overtrædelser og gentagelsestilfælde.

Det foreslås i *stk. 4,* at den, der nyder, køber eller på anden måde skaffer sig stærke drikke i strid med loven, straffes med bøde.

Den foreslåede ordning vil indebære, at personer, der nyder, køber eller på anden måde skaffer sig stærke drikke i strid med loven, straffes med bøde. Det vil betyde, at der ikke må indtages alkohol af nogen der ikke er berettiget til det grundet alder på serveringssted, der har alkoholbevilling. I den forbindelse bør det påpeges, at den som i retsforhold gør brug af et ægte dokument som vedrørende en anden person end den, hvem det virkelig angår, eller på anden mod dokumentets bestemmelse stridende måde, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder, jf. straffelovens § 174.

Den foreslåede ordning vil tillige indebære, at der er et ansvar for indehaveren til at sikre sig, at personer ikke nyder, køber eller på anden måde skaffer sig stærke drikke i strid med loven.

Vurderingen af, om der er sket overtrædelse af loven, er i sidste ende domstolene som skal afklare dette ved en bevisvurdering.

Det foreslås i *stk. 5,* at i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Det samme gælder for overtrædelse af forbud udstedt i medfør af forskrifterne.

Den foreslåede ordning vil medføre, at i de forskrifter som udstedes, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Det samme gælder for overtrædelse af forbud udstedt i medfør af forskrifterne.

Udkast

Bestemmelsen viderefører den tidligere bestemmelse i restaurationslovens § 37, nr. 5.

Det foreslås i *stk. 6,* at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Den foreslåede ordning vil indebære, at selskaber m.v. dvs. aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber, virksomheder med begrænset ansvar (andelsselskab med begrænset ansvar, forening med begrænset ansvar, selskab med begrænset ansvar), interessentskaber og kommanditselskaber der er registreringspligtige efter erhvervsvirksomhedslovens § 2, stk. 3, 2. pkt., nr. 1-2, fonde, foreninger, europæiske selskaber, andelsselskaber og økonomiske firmagrupper, samt filialer af udenlandske virksomheder af tilsvarende retsform kan pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det foreslås i *stk. 7,* der kan pålægges restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere bødeansvar for overtrædelse af § 23, stk. 1, 3. pkt., § 28, stk. 1, og af forbud i henhold til § 29, stk. 1, der begås af ansatte i virksomheden, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes dem som forsætlig eller uagtsom. Er restauratøren eller kantineindehaveren et selskab m.v., jf. § 9, staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges selskabet, staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Den foreslåede bestemmelse vil fastslå et objektivt strafansvar for restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere, som kan pålægges bødeansvar for overtrædelse af denne bestemmelse, der begås af ansatte i virksomheden, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes dem som forsætlig eller uagtsom. for overtrædelse af forbuddet mod servering af stærke drikke til under 18-årige og berusede personer og for så vidt angår eventuelle forbud mod at modtage gæster under 18 år. Det fritager ikke for ansvar, at den pågældende godtgør, at han stedse på fyldestgørende måde har påset overholdelsen af forskrifterne, og at det ikke har været ham muligt at hindre den skete overtrædelse. Det forudsætter dog, at man ved anvendelsen af denne strafhjemmel tager rimeligt hensyn til, i hvilket omfang den pågældende vært eller bestyrer må antages at have opfyldt sin tilsynspligt.

Udkast

Den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 7, 1. pkt., vil indebære, at der kan pålægges restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere bødeansvar for ansattes overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 23, stk. 1, 3. pkt. ved at den ansatte forestår salg af mad og drikkevarer i lukketiden.

Tillige vil den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 7, 1. pkt., medføre, at der kan pålægges restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere bødeansvar for ansattes overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 28, stk. 1, ved at servere eller lade servere, herunder gennem automater, stærke drikke for personer, der ikke er fyldt 18 år, eller om hvem der er grund til at antage, at de ved yderligere indtagelse af stærke drikke vil give anledning til fare for sig selv eller fare eller ulempe for andre.

Videre vil den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 7, 1. pkt., indebære, at der kan pålægges restauratører, kantineindehavere og disses bestyrere bødeansvar for ansattes overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 29, stk. 1, ved at tilsidesætte politiets forbud om at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 7, 2. pkt., vil medføre, at er restauratøren eller kantineindehaveren et selskab m.v., jf. § 9, staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges selskabet, staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Endeligt vil den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 7, 3. pkt., medføre, at der for bødeansvaret ikke fastsættes nogen forvandlingsstraf.

Til § 40

Det foreslås i lovforslagets *40, stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2027, jf. dog stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2,* at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 3, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren bemyndiges til at fastsætte, hvornår den foreslåede bestemmelse digitalisering af ansøgningsprocessen for alkoholbevilling, tilladelse,

Udkast

dispensation eller underretning om afholdelse digitaliseres og kan indgives via Erhvervsstyrelsens digitale selvbetjening www.virk.dk.

Det forudsættes, at bestemmelsen vil blive sat i kraft, når det tekniske grundlag er til stede, uanset at dette vil fravige regeringens målsætning om, at erhvervsrettet lovgivning skal træde i kraft enten den 1. januar eller den 1. juli.

Det foreslås i *stk. 3,* at lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 692 af 5. juli 2019, ophæves.

Det foreslås i *stk. 4,* at kongelig resolution af 23. maj 1806, ophæves.

Den foreslåede ordning indebærer, at den kongelige resolution af 23. maj 1806 ophæves. Resolutionen fastsætter, at politiet årligt udsteder tilladelser, som kun gælder i en kortere periode på under ét år, til drift af udskænkningssteder såsom barer, caféer og restauranter i forlystelsesparken Dyrehavsbakken. Tilladelserne giver adgang til at udskænke alkohol.

Med ophævelsen vil lovforslagets regler finde direkte anvendelse på udskænkningssteder på forlystelsesparken Dyrehavsbakken.

Det foreslås i *stk. 5,* at alkoholbevillinger, tilladelser, dispensationer, påbud og forbud givet inden lovens ikrafttræden bevarer deres gyldighed.

Den foreslåede ordning vil medføre, at de alkoholbevillinger, tilladelser, dispensationer, påbud og forbud som er givet efter lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 692 af 5. juli 2019 bevarer deres gyldighed indtil udløb.

Til § 41

Det foreslås i *§ 41*, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Den foreslåede bestemmelse angår lovens territoriale anvendelsesområde.

Den foreslåede afgrænsning af lovens territoriale gyldighedsområde vil indebære, at loven ikke vil gælde for Færøerne og Grønland, og at loven ikke helt eller delvis vil kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Udkast

Udkast